www.burmeseclassic.com

တောက်တဲ့မာယာ

ဇဝန

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထုတ်ဝေသည့်အကြိမ်။ ။ပထမအကြိမ်
အုပ်ရေ။ ။၃၀၀၀၊ ၁၉၆၀-ခု နိုဝင်ဘာလ
တန်ဖိုး။ ။၃-ကျပ်
မျက်နှာဖုံးပန်းချီ။ ။သောင်းဟန်
မျက်နှာဖုံးရိုက်။ ။ငွေစန်းရောင်၊ ရောင်စုံပုံနှိပ်တိုက်
စာအုပ်ချုပ်။ ။ခေတ်ဆန်း
ဘလောက်တိုက်။ ။ဒေါ်မြင့်မြင့် (စီးတီး ဘလောက်တိုက်)

ကြီးကြပ်စီစဉ်သူ

(ထွန်းဝင်းနိုင်)

ထုတ်ဝေသူ။ ဒေါ်မြသွေး (၀၁၅၅-မြီ)
စာနယ်မြေစာပေ၊ တိုက် '၉'
အခန်း အမှတ် ၄၊ ဗ-ဆ-ပ-ထ
ရန်ကုန်မြို့။

ပုံနှိပ်သူ။ ဒေါ်မေဘာမြ (ခေါ်)
ဒေါ်မမခင်ညို မြ-၀၉၆၇)
အမှတ် ၂၂၅-၃၂-လမ်း။
ရန်ကုန်မြို့။

တောက်တဲ့ မာယာ

ဇာဝန

အပေါင်းဆော်ကျွှဘာ စာအုပ်
(၁၊ ဒီဇင်ဘာလ ၁၉၆၀)

BURMESE CLASSIC
www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ထုတ်ဝေသူ၏အမှာ"

စာပေရေးသားမှုတွင် အသက်ပါသောစာ၊ အသက်ဝင်နေသော စာဟူ၍ ရှိသကဲ့သို့ စာပေမှာလည်း အသက်ရှင်လျက်ရှိသော စာပေ၊ အသက်ကုန်ဆုံးနေသော စာပေဟူ၍ရှိလေသည်။

မြန်မာနိုင်ငံကို လက်မှန်မှုဆတည်ထောင်ခဲ့ကြသော ရှေးမင်းများလက်ထက်က၊ ကမ္ဗည်းကျောက်စာများ ရေးထိုးရာတွင်... မြန်မာ၊ ပါဠိ၊ ပျူ၊ မွန်အက္ခရာတို့ကိုအသုံးပြုခဲ့ကြသည်။ ထိုသာသာကြီးလေးရပ်အနက် မြန်မာစာပေသာလျှင် ယနေ့တိုင် အသက်ရှင်လျက် တိုးတက် သန်စွမ်းနေသော တခုတည်းသော စာပေအဖြစ်ကျန်ရှိနေပေသည်။ ပါဠိစာပေမှာ အသက်ကင်းမဲ့နေသည်နှင့်မခြား လုံးဝတိုးတက်ရှင်သန်ခြင်း မရှိသည့် စာပေအဖြစ်ရောက်ရှိနေလေသည်။ ပျူစာပေမှာမူ- အသက်ကင်းမဲ့ ရုံမျှသာမက၊ အရိုးပင်ဆွေးမြေ့သည့်အခြေသို့ရောက်ကာ၊ ကွယ်ပျောက်လုနီးနီးရှိနေပေပြီ။ မွန်စာပေမှာမူကား...ဖုတ်လိုက်ဖုတ်လိုက်နှင့် အသက်ပျောက်လုနီးနီး အခြေအနေ ရောက်ရှိခဲ့ပြီးမှ ပြန်လည်အသက်သွင်းရန် ကြိုးစားကြရဆဲရှိနေပေသည်။

ယင်းသို့လျှင် စာပေသည် ခေတ်ကိုလိုက်၍ အသက်ကုန်ဆုံးခြင်း အသက်ရှင်သန် တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးခြင်းရှိရာတွင် မြန်မာစာပေ၏ တိုးတက်ပြောင်းလဲမှုကို ပုဂံခေတ် ကျောက်စာများနှင့်အင်းဝခေတ်၊ ကုန်းဘောင်ခေတ် စကားပြေ အရေးအသားတို့ကို နှိုင်းယှဉ်ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ကောင်းစွာ သိရှိနိုင်ပေသည်။ ထိုခေတ်အဆက်ဆက်တို့ ဖြတ်သန်းလာခဲ့ရသည့် ကာလအချိန်တာမှာ—နှစ်ပေါင်း ရှစ်ရာကျော်မျှရှည်လျားခဲ့သဖြင့် ထိုမျှကာလအတွင်း စာပေအရေးအသား အထုံးအဖွဲ့တို့ ပြောင်းလဲလာခဲ့ခြင်းကိုအံ့သြစရာမရှိပေ။ နှစ်ဆယ်ရာစုနှစ်၏ အဦးပိုင်းလောက်မှစတင်၍ခေတ်

စားလာခဲ့သော ကာလပေါ် ဝတ္ထုများ၏ သက်တမ်းအတွင်း မြန်မာစကားပြေ ရေးသားထုံးဖွဲ့မှု ပြောင်းလဲခြင်းမှုကား—အံ့သြလောက်အောင် လျင်မြန်လှပေသည်။

မြန်မာကာလပေါ် ဝတ္ထုများသည် နှစ်ပေါင်း ၅၀–ခန့်အတွင်း အရေးအသား အထုံးအဖွဲ့အနေဖြင့်သာ ပြောင်းလဲခြင်းဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်ခြင်း ရှိသည်သာမဟုတ်သေး၊ ဝတ္ထုဇာတ်လမ်းဖွဲ့စည်းပုံ အကြောင်းအရာရွေးချယ်ပုံအားဖြင့်လည်း ထိသိသာသာပြောင်းလဲမှုများရှိခဲ့ပေတည်။

" တောက်တဲ့မာယာ " ဝတ္ထုသည် အထက် ဖေါ်ပြပါ အကြောင်းအချက်များကို ကိုယ်စားပြုနေသော ဆရာ ဇဝန၏ လက်ရာပြောင်းတခုဖြစ်ပေသည်။ ဤဝတ္ထုသည် ဆရာ ဇဝန၏ ထင်ရှားကျော်ကြားသော လက်ရာမွန် ဖြစ်သည့်၊ "ကောသိပ်ကျောင်းသား"ဝတ္ထုထက်စော၍ ပေါ်ထွက်ခဲ့သော ဝတ္ထုဖြစ်လေသည်။

ဤဝတ္ထုကို"သူရိယရုပ်စုံ"တွင် ၁၉၃၂-ခုနှစ် စက်တင်ဘာလမှစ၍ အပတ်စဉ် ဖေါ်ပြခဲ့ရာ ယခုအခါတွင် သူရိယ ရုပ်စုံစာစောင်များကို ရှာဖွေရနိုင်ရန် ခဲယဉ်းနေပြီဖြစ်သော်လည်းစာပေမြတ်နိုးသူတဦးက လက်ရေးဖြင့် ကူးယူရေးသားထားခဲ့သည့်အတွက် ဤဝတ္ထုကို ပြန်လည်ဖေါ်ထုတ်နိုင်ခဲ့ပါသည်။

ဤ"တောက်တဲ့မာယာ"သည် ဆရာဇဝန ရေးသားခဲ့သည့် ဝတ္ထုများအနက်... တမူထူးခြားသော ဝတ္ထုတပုဒ်ဖြစ်သည်။ အကြောင်းသော်ကား– ဤဝတ္ထုသည် ဆရာဇဝန၏ ရိုးရိုးရေးဆိုဟာသမျိုးမဟုတ်ဘဲ၊ လျှို့ဝှက်သဲဖို စုံထောက်ဝတ္ထုဖြစ်နေသောကြောင့်တည်း။

BURMESE CLASSIC
www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆရာဇဝနသည်... "ကောလိပ်ကျောင်းသား" ဝတ္ထုကို ရေးကြောင်းမြို့၍ ဟာသဆိုဇ္ဇာ, ဟာသဝတ္ထုရေးဆရာဟူ၍အများက အသိအမှတ်ပြုထားကြသော်လည်း ဆရာဇဝနသည် အလွမ်းနှင့်စုံထောက်ဝတ္ထုကိုပို၍ အားသန်ခဲ့လေသည်။ ဆရာဇဝန၏ ဦးဦးဖျားဖျား လက်ရာများမှာ အလွမ်းနှင့်စုံထောက်ဝတ္ထုများ သာလျှင် အများဆုံးဖြစ်ခဲ့သည်။

ဆရာဇဝနသည်"တောက်တဲ့မာယာ"ကိုမရေးမီ"နဂါးငွေ" အမည်ဖြင့်စုံထောက် ဝတ္ထုရှည်တပုဒ်ကို သူရိယရုပ်စုံတွင် ရေးသားခဲ့သေးသည့်ပြင် မန္တလေး ပြည်ညွန့် ဝတ္ထုတိုက်မှလည်း "ပင့်ကူအိမ်"အမည်ဖြင့် လုံးချင်း ဝတ္ထုကြီးတပုဒ် ရေးသား၍ထုတ်ဝေခဲ့အုံးသေးသည်။

ထိုသို့စုံထောက် ဝတ္ထုများကို စတင်ရေးခဲ့ခြင်းမှာ ထိုခေတ်ထိုအခါက စုံထောက်မောင်စံရှား စုံထောက် ကိုငွေအိုး စသည့် ဝတ္ထုများ ခေတ်စားလျက် ရှိခြင်းကြောင့် ဖြစ်ရသည်ထက် ထိုခေတ်ထိုအခါက ခေတ်ပညာတတ် လူငယ်တို့ မက်မက်မောမော ဘတ်ရှုကြသည့် ဆာအာသာ ကိုနန်ဒွိုင်း၏ ရှားလောက်ဟုမ်း, စုံထောက် ဝတ္ထုများ၊ ဆက်စတုန်ဘလိတ်— စုံထောက်ဝတ္ထုများ၊ အဂ္ဂါဝေါလေစ်၏ စုံထောက်ဝတ္ထုများ၏ အရှိန်အဝါ လွှမ်းမိုးမှုကြောင့် ဖြစ်သည်ဆိုက ပို၍မှန်ပေလိမ့်မည်။

ဤ"တောက်တဲ့မာယာ"ဝတ္ထုသည် ယနေ့ဆိုလျှင် သက်တမ်းအားဖြင့် ၃၆—နှစ်ကျော်ခဲ့ပေပြီ။ ယင်းသို့ နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ်ကျော် လေးဆယ်နီးပါးမျှ တိမ်မြုပ်နေသော ဆရာဇဝန၏လက်ရာကောင်းတခုကို "အပေါင်းလက္ခဏာ" မှ ကြိုးကြိုးပမ်းပမ်း ရှာဖွေ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရခြင်းမှာ မြန်မာဝတ္ထု သမိုင်းတွင် ပါဝင်နေသော မှတ်တိုင်တခုအနေဖြင့် မပျောက်မပျက်စေလိုသော ဆန္ဒအရင်းခံကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။

ဖေါ်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ဆရာဇဝနသည် အလွမ်းဝတ္ထု၊ စုံထောက်ဝတ္ထုများကို စတင်ရေးသားလာခဲ့ရာမှ၊ ဟာသဝတ္ထုဘက်သို့ တစတစ, ပြောင်းရွှေ့လာသော် ဆရာဇဝန၏ ရေးသားဖွဲ့မှုများလည်း ဆရာဇဝန၏ စာရေးသက်နှစ်ပေါင်း ၄၀-ကျော် အတွင်း ပြောင်းလဲလာခဲ့သည်ကို ယနေ့ ဆရာဇဝန၏ အရေးအသားများနှင့် ဤ"တောက်တဲ့မာယာ"ဝတ္ထုထဲက ရေးသားဖွဲ့နွဲ့ပုံများကို နှိုင်းယှဉ်ကြည့်က သိနိုင်လေသည်။

မျှားမကြာမီက ဆရာကြီး ပီမိုးနင်း လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်း ၅၀-ခန့်က ရေးသားခဲ့သည့် "ပွဲစားကြီး သားအဖနှင့် မြမြ" ဝတ္ထုကို ပုဂံစာအုပ်တိုက်မှ ပြန်လည်ထုတ်ဝေခဲ့လေသည်။ ဆရာကြီး ပီမိုးနင်းသည် မြန်မာစကားပြေ ရေးသားမှုတွင် ခေတ်ရှေ့ကပြေးခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတဦးဖြစ်ခဲ့ပေသည်။ သို့သော်ထိုတခေတ်က အင်မတန်အရေးအသား ကောင်းလှပါသည်။ ခေတ်မှီလှပါသည်ဆိုသော ဆရာကြီး၏အရေးအသားများသည်ပင် ယခုခေတ်စာဘတ်ပရိသတ်အဖို့ အနည်းငယ် ရိုးအနေခဲပမည်။

ထို့အတူ တောက်တဲ့မာယာတွင်လည်း နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ်ကျော် လေးဆယ်ခန့်က အခေါ်အဝေါ် အသုံးအနှုန်း သီကုန်းထုံးဖွဲ့မှုများ ပါရှိနေလေရာ ယခုခေတ် စာဘတ် ပရိတ်သတ်၏ အမြင်တွင် ခပ်ဆန်းဆန်းဖြစ်ကောင်းဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

ယခင်က ဗီယင်နာကာဖေး ခေါ်သော မုန့်တိုက်ကြီးသည် ယခုအခါမရှိတော့ပြီ။ ယခု"အင်ယားလိတ်"ဟု ခေါ်နေသော "အင်းလျားကန်"ကို ယခင်က"ဗိတိုရိယ-လိတ်"ဟုခေါ်ခဲ့ကြပြီး

www.burmeseclassic.com

[illegible] အင်္ဂလိပ်ရိုဗင်ဆင်လမ်းဟု ခေါ်သော ယူနီဗာစတီအဲဗင်းနျူးကို ယခင်က "ဗစ်တိုရိယား လိတ်" ကို အစွဲပြု၍ "ဗစ်တိုးရီးယား အဗင်းနျူး" ဟု ခေါ်ခဲ့ကြသည်။ ထို့အတူ အခြားအသုံးအနှုန်း အခေါ်အဝေါ် ကွဲပြားသည့် အချက်များ ဤဝတ္ထုထဲတွင် အတန်များများ တွေ့ရပေမည်။ သို့ရာတွင် ဤအခေါ်အဝေါ်များ၊ ဤအသုံးအနှုန်းများသည် ခေတ်ကို ဖေါ်ထုတ်လျက်ရှိသော ခေတ်မှတ်ကြေးမုံသဖွယ်ဖြစ်သည့်အလျောက် ပြောင်းလဲပြင်ဆင်ခြင်း မရှိဘဲ မူလအရေးအသားအတိုင်း ရိုက်နှိပ်ဖေါ်ပြထားပါသည်။ စာရေးကူးရာတွင် ကွဲလွဲချက်ရှိ၍သော်၎င်း၊ မူလ [illegible] စဉ်က အမှားအယွင်းပါရှိခဲ့၍၎င်း၊ ဘတ်ရှသူတို့ အယူအဆလွဲမှားနိုင်ဖွယ်ရာရှိသည့် စကားလုံးအချို့တို့ကိုသာ မူလစာရေးဆရာနှင့် ညှိနှိုင်း၍ ပြင်ဆင်ခဲ့ရပါသည်။

ရှင်းရှင်းဆိုရသော် ယခုခေတ်က အရေးသား စီကုန်းထုံးဖွဲ့မှုတို့သည် ထိုခေတ်က အမျိုးသမီးတို့ ဆံထုံးကြီးကြီး ဖဲပြားစည်းလျက် လက်ပွအင်္ကျီ လုံချည်ဇာနားဆံမြိတ်ဖွားနှင့်ပါးနီ နှုတ်ခမ်းနီမှုက် စချိ၍ လေဒီရှူးဝတ်ဆင်ခဲ့ကြသလို ယခုခေတ် အမြင်နှင့်တော့ တော်တော်ကလေး ဂွဂလန့် ကျကောင်း ကျနေလိမ့်မည်။ သို့သော်—ထိုသို့ မွမ်းမံချယ်လှယ်ထားမှုများကို ဖယ်ရှား၍ကြည့်လိုက်သည့်အခါတွင် ကျန်အင် ငါးဝ ပြည့်ဝ ကျော့ရှင်းသည့် ယမင်းအလှကလေးကို သဘာဝအတိုင်းတွေ့ကြရမည်ဖြစ်သကဲ့သို့ "တောက်တဲ့မာယာ" ကိုလည်း ဤနည်းတူ ကြည့်ရှုသုံးသပ်ပါကလည်း အရင်းအစစ် မူလဖြစ်သည့် ဝတ္ထု၏အနှစ်သာရကို ပြည့်ဝစွာ ခံစားကြရလိမ့်မည်ဖြစ်ပါကြောင်း အစီရင်ခံအပ်ပါသည်။

"အေးပေါင်းလက္ခဏာ"

အခန်း ၁။

မိုတော်ကား "ရေဒီယောဆာ" ထဲတွင်- [illegible] မောင်ချစ်ဆွေသည်၊ ကားကိုဆွဲ၍ ရပ်လို[illegible]လမ်းရှိ "မာလာရုံ" ခေါ်သော တိုက်အိမ်ကလေး၏ [illegible] နေသည်ကိုတွေ့ရလေ၏။

ထိုတိုက်အိမ်ကလေးသည် ကား အခြား အိမ်များ ထက်ကြီးမားပြီးလျှင် အိမ်ရှေ့မျက်နှာစာမှာ သစ်သားများဖြင့် ခါးပန်းရိုက်ထားလျက် ကြက်ဥနှစ်ရောင်ဆေးသုတ်ထားကာ၊ အုတ်ကြွပ်နီမိုးကာ၍ထားသဖြင့်၊ အလွန်ခန့်ညားလှပပေ၏၊ ချစ်ဆွေသည် ခြံဝတွင်ရပ်ကာ၊ အံ့သြမက်မောသော အမူအရာဖြင့်၊ အတွင်းသို့ လှမ်း၍ ကြည့်နေလေ၏၊ နှစ်သက်စွဲမက်ရာဖြစ်သော အရာဝတ္ထုသည်ကား၊ ဗိုလ်ဆန်ဆန် ဆောက်လုပ်ထားသော အိမ်ကလေးမဟုတ်ပေ။

ချစ်ဆွေသည် မန်များကို နှစ်သက်တတ်သော်လည်း၊ ပန်းခြံတွင်း၌-လှပဝေဆာဂန္ဓာရုံသင်းမျှပန်းရနံ့ လေပင့်လျက်၊ ဖွင့်ဖူးနေကုန်သောပန်းအပေါင်းကို၊ အာရုံစူးစိုက်၍ နေသည်လည်းမဟုတ်ပေ။ အိမ်ကလေး၏သာယာပြန့်ပြူးခြင်းကို[illegible]မှန်ပြူတင်းပေါက်များ၌ လှပစွာဆင်ယင်ထားသော ခန်းဆီးကလေးများ

M [illegible]

www.burmeseclassic.com

ကိုရင်း စွဲလန်းနှစ်သက်ခြင်းဖြင့် စူးစိုက်ကြည့်ရှု၍ နေသည်လည်း မဟုတ်ပေ။

သူ၏စွဲလမ်းခြင်းသည်ကား၊ ကြိမ်ကုလားထိုင်အဝိုင်း ကလေးပေါ်တွင် ပုံ့ပုံ့ကလေး ထိုင်လျှက်ရှိသော၊ မိန်းမပျိုကလေးပင် ဖြစ်ပေ၏။ ထိုမိန်းမပျိုကလေးသည်၊ ခရေပင်တပင်၏ အရိပ်အောက်ရှိမြက်ခင်းပေါ်တွင်ထိုင်ကာ လက်ထဲတွင် မဂ္ဂဇင်း စာအုပ်တအုပ်ကိုင်ထားသည်ကို တွေ့ရလေ၏။

ဆံပင်မဲမှောင်ကြော့ရှင်း၍ အသားအရေမှာဝါဝင်းပြီး အဖြစ် အဆာကင်းသော ထိုမိန်းမပျိုကလေးကို ချစ်ဆွေ သည် စိုက်၍ ကြည့်နေစဉ် မိန်းမပျိုကလေး၏ မျက်နှာသည် ၎င်း၏ ဘက်သို့လှည့်မိသောအခါ၊ ခံ့ညားကြည်လင်ပြီးလျှင်၊ မေးခွန်းထုတ်သည့်သဏ္ဍာန်ဖြင့် ကြည့်သောမျက်လုံးများကို တွေ့ရလေ၏။ မိန်းမပျိုသည်၊ ရုတ်တရက်ထ၍လာလေ၏။

“နှောက်ယှက်တယ်လို့ မအောက်မေ့ ပါနဲ့၊ ရေနဲနဲ လိုချင်လို့ပါ။ ကျုပ်ကားကလေး ရေငတ်နေလို့ပါ” ဟု တောင်းပန်သလိုလိုပြုံးရယ်၍ပြောလေ၏။

မိန်းမပျိုသည် မျက်ခုံးကလေးများကိုပင့်၍ နားထောင်ပြီးမှ သွားကလေးများ မပေါ်တပေါ်ပြုံးကာ “ဩော်....ရှင့်ကား ရေကုန်သွားလို့လား၊ လာလေ အိမ်နောက်ဘေးလိုက်ခဲ့ပါလား ရေတွင်းကို ကျမပြမယ်”

တိုသူငယ်မကလေးသည် ဘယ်သူပါလိမ့်မလဲဟု တွေးတောရင်း ချစ်ဆွေသည် ၎င်းနောက်က လိုက်သွားလေ၏။ ပြောပုံဆိုပုံနှင့် အမူအရာမှာ လူကြီးက လူငယ်ကို စကားပြော သကဲ့သို့သော အနေအထားရှိပေ၏။

ချစ်ဆွေသည် အသက် ၃၂ ရှိပြီးဖြစ်သော်လည်း ကလေးကဲ့သို့ နုပျိုသော မျက်နှာမှာ ၁၉ နှစ်ခန့်မျှသာရှိမြီဟု ထင်မြင်လောက်ပေ၏။ ယင်းသို့ မိန်းမပျိုက ပြောသော်လည်း၊ ချစ်ဆွေ၏ နှလုံးအတွင်းမှာ ပြုံးခြင်းကြီး ၆ မျိုးဖြင့် အမျိုးမျိုး ပြုံးရွှင်သဘောကျမိလေ၏။

“ဟောဒီမှာ သံပုံးနဲ့ကြိုး၊ ဟောဟိုမှာ ရေတွင်းရှိတယ်။ အိမ်မှာလဲ အခိုင်းအစေမထားလို့ ခပ်ပေးခိုင်းစရာလူလဲ မရှိဘူး”

“ဒီလို ပျော်စရာကောင်းတဲ့ ခြံကြီးထဲမှာ အလုပ်လုပ်ခွင့်မရတဲ့ မိန်းကလေးများဟာ ကုသိုလ်နဲရှာလို့ဘဲ” ဟု ချစ်ဆွေက ဆိုလေ၏။ သို့သော် မိန်းမပျိုသည် ဘာမှ ပြန်၍မပြောဘဲ ချစ်ဆွေ၏ ရေဆွဲငင်နေသော အမူအရာကိုသာ ကြည့်ရှုနေလေ၏။ ထို့နောက် ရေရ၍ ချစ်ဆွေ ထွက်သွားသောအခါ နောက်ကသို့ကြ၍ ကြည့်လေ၏။

အိမ်အပြင်ဘက် လမ်းပေါ်ရှိ မိုတော်ကားနားသို့ ရောက်ကြသောအခါ ချစ်ဆွေသည် ရေဒီယေတာထဲသို့ ရေဆည့်၍ မိန်းမပျိုသည်ကားကိုကိုင်တွယ်စမ်းသပ်ကာ လှည့်ပတ်၍ ကြည့်ရှုလေ၏။

“ရှင် ဒီလောက်ကြီးတဲ့ ကားကြီးကို မောင်းရတာမကြောက်ဘူးလား၊ ကျမဖြင့် ကြောက်တာနဲ့ သေမှာဘဲ။ ကြီးလဲကြီးတဲ့ အပြင် ထိန်းနိုင်ဘို့လဲ ဘော်တော်ခက်မှာဘဲ”

ချစ်ဆွေသည် ရေသောင်းခြင်းကိုရပ်၍ “ကြောက်တယ်ဆိုတဲ့ စကားဟာ ကျောင်းနေတုန်းကတောင် အဘိဓါန်စာအုပ်ထဲမှာ ရှိရအောင် ဖျက်ဆုတ်ထားခဲ့ဘဲ စကားပေါ့”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မိန်းမပျိုသည် ဘာများပြောလိမ့်မလဲဟု တွေးတောစဉ်းစားနေပြီးမှ အဓိပ္ပါယ်ကို ရိပ်မိပြီး အသံမထွက်တထွက် ရယ်မောကာ သဘောကျပုံကိုပြလေ၏။

ထို့နောက် "ရှင် အခုလာတာ ကမာရွတ်လမ်းက လာသလား"ဟု မေးလေ၏။

ချစ်အေးသည် ခေါင်းညိတ်လေ၏။

"လမ်းမှာ ကျမတို့ ဖေဖေကြီးကို တွေ့ခဲ့လိမ့်မယ်လို့ ထင်တယ်"

"ဘယ်သူမှ မမြင်ခဲ့ဘူး၊ နို့ပေတဲ့ သေတ္တာအနက်ကလေး တလုံး ပခုံးမှာလွယ်ပြီး လမ်းလျှောက်လာတဲ့ မျက်နှာထား တော်တော်ဆိုးတဲ့ အဘိုးကြီးတယောက်တော့ တွေ့မိတယ်လို့ ထင်တာဘဲ။ ဒီက အဖေလားတော့ မပြောတတ်ဘူး"

"ဘယ်နေရာနားမှာ တွေ့ခဲ့သလဲ"ဟု စိတ်ဝင်စားသော အမူအရာဖြင့် မေးလေ၏။

"တမိုင်ကျော်ကျော်လောက် ဝေးလိမ့်မယ်"ဟုဆိုပြီး သက်သာမကင်းသော မျက်နှာဖြင့် "အခုတွေ့ခဲ့ရတာ ဒီက အဖေကြီး ဆိုတာဘဲလား"ဟု မေးလေ၏။

"ရှင်ပြောပုံအတိုင်းတော့ သူနဲ့တူတာဘဲ။ ကျမတို့ ဖေဖေကြီးက ဓါတ်ပုံဝါသနာပါတယ်။ တရိစ္ဆာန်ကလေးတွေ ငှက်ကလေးတွေကို ရုပ်ရှင်ရိုက်ယူလေ့ရှိတယ်။ အင်္ဂလိပ်လိုတော့ "နယ်ချရယ်လစ် ဖိုတိုဂရပ်ဖါးလို့ ခေါ်မှာပေါ့"

"ဒါဖြင့် သူ့လိုလူမျိုး မြန်မာပြည်မှာ တယောက်လောက်ဘဲ ရှိမှာဘဲနော်"

"ဟုတ်ပါလိမ့်မယ်"

ချစ်အေးသည် ရေပုန်းကိုခြံထဲသို့ ပြန်၍ယူသွား[illegible] သော နေရာတွင် ထားပြီးနောက်၊ ထိုမိန်းမပျိုနှင့် [illegible] လက်၍ ကြာကြာပြောရအောင် ဘာကိုရှာမယ်ရှာရလျှင် [illegible] ပါမလဲဟု တွေးတောနေစဉ် အိမ်ရှေ့တံခါးပေါက်မှ လူ[illegible] ရွယ် တယောက်ထွက်၍ လာသည်ကို တွေ့ရလေ၏။

၎င်းသည်ကား လူရည်သန့်ပြန့်၍ အရပ်မြင့်မြင့် သန့်သန့်[illegible] စွမ်းရှိပြီးလျှင် အသက် ၂၀ ခန့်ရှိပြီဟု မောင်ချစ်အေး ခန့်မှန်းလေ၏။

"မအုံးကြည်ရေ...ဖေဖေကြီး ပြန်လာပြီဟေ့"ဟု ဆိုကာ ထွက်လာလေ၏။

"အဲဒါ ကျမကိုကိုဘဲ"ဟု မအုံးကြည်က ပြောရာ ချစ်အေးက ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီးလျှင်၊ ယင်းသို့ အရောတဝင် သိကျွမ်းပြောဆိုခြင်းသည် ငယ်ရွယ်သော ရုပ်ရည်၏ ကျေးဇူးပေတည်းဟု စဉ်းစားမိလေ၏။

"ကိုကို ဟောဒီမှာ အခုဘဲပြောနေရသေးတယ်။ လူခပ်ငယ်ငယ်တွေဟာ မော်တော်ကား မမောင်းထိုက်တဲ့အကြောင်း ခုနစ်မိုင်မှာ တလောက မော်တော်ကားချင်းတိုက်တာ ဘယ်လောက်ကြောက်ဘို့ကောင်းသလဲဆိုတာ ကိုကို မှတ်မိသေးသလား"

မအုံးကြည်၏အကို ထွန်းဝင်းသည် ဟက်ဟက် ပက်ပက် ရယ်မော၍"အမယ် ဒါတွေဟာ ကျွန်တော့ကို မိုတော် ဆိုင် ကယ်ယ်ပြီးမစီးရအောင် ကြံစည်တာတွေခင်ဗျ၊ စောစောက ကျွန်တော် မို တော်ဆိုင်ကယ်စီးရင်း လူတယောက်ယောက်ကိုသတ်မှာဘဲလို့ ထင်နေတယ်၊ ကျွန်တော့ညီမကတော့ ကျွန်တော့ကိုမှ ကျွန်တော်သတ်မှာဘဲလို့ ထင်တယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုခဏတွင် အရပ်မြင့်မြင့် ခပ်ပိန်ပိန် အသားဖြူဖြူ ပါးရေတွန့်လိပ်နေပြီဖြစ်သော လူကြီးတယောက်သည် ဝင်ရောက်လာသဖြင့် စကားရပ်၍သွားလေ၏။ ထိုလူကြီးသည်ကား အဆိုပါ မောင်နှမတို့၏ ဘခင် ဦးမောင်ခမောင်ဖြစ်ပေ၏။

ဦးမောင်မောင်သည် ချစ်ဆွေအား မသင်္ကာသည့် မျက်လုံးများဖြင့် ကြည့်ရှုရင်း "ဘာဖြစ်သလဲမောင်၊ ကားပျက်လို့လား" ဟုမေးလေ၏။

"စက်ပျက်လို့မဟုတ်ပါဘူး၊ ရေကုန်သွားတာနဲ့၊ ဒီက နှစ်မကလေးက...."

"အော်...သူက ရေယူပေးသလား၊ အင်း....အင်း"ဟု ဆိုကာ အိမ်ထဲသို့ဝင်သွားလေ၏။

"ဒီက နှစ်မကလေး"ဟုဆိုသောစကားကို မအုံးကြည် ကြားလျှင် သူ၏အသက် မည်မျှရှိ၍ ငါ့အား သည်လို ခေါ်နိုင်ပါလိမ့်မလဲဟု တွေးတောနေစဉ် ချစ်ဆွေသည် ထွက်၍ မသွားသေးဘဲ အရဲစွန့်ကာ မအုံးကြည်နှင့် ဆက်လက် စကားပြောလိုသည့် အလျောက်....

"ခုတင်ကပြောတာ ကျုပ်ကားဟာ အင့်မတန် အမောင်းရခက်လိမ့်မယ်လို့ဆိုတာ မှားတော့မပေါ့၊ မယုံရင် မောင်းကြည့်ပါလား၊ နို့မဟုတ်ရင်လဲ မအုံးကြည် အကိုကို မောင်းကြည့်ပါစေလား"

မအုံးကြည်သည် ဘာမျှမပြောသော်လည်း ထွန်းဝင်းသည် ရှင်လန်းသောမျက်လုံးများဖြင့်"ကျွန်တော်စမ်းကြည့်ချင်တယ်၊ တခါမှ ကားကြီးကြီးကို မကိုင်ဘူးသေးဘူး"ဟု ပြောပြောဆိုဆို နှင့်ပင် ကားကြီးကိုစက်နှိုး၍ မောင်းထွက်သွားရာ နှစ်ယောက်

သားငေးစိုက်၍ကြည့်ကာ ကျန်ရစ်လေ၏။ မအုံးကြည်သည်ကား မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ ကြည့်နေလေ၏။

ချစ်ဆွေမှာမူ ထွန်းဝင်းပြန်၍ မလာမချင်း မိန်းကလေးနှင့် နီးစပ်နေနိုင်သေးသည်ကို တွေးတောဝမ်းသာကာ ရှိပေ၏။ သော်...မိမိ၏ ကလေးကလား ဘုတောလိုက်ခြင်းကို ပြန်၍ စဉ်းစားမိလေ၏။

မိမိသည် ပညာတတ် အစိုးရဂေဇက်ဝင် အရာရှိတဦးဖြစ်ပါလျက် ယင်းကဲ့သို့ ပြုလုပ်လိုက်သောအမှုမှာ အချစ် တကျော့ကြွေမှန်ပြီး မေတ္တာရေတံခွန် စီးနေသော ၁၉ နှစ်ရွယ် လူမမယ်၏ အမှုမျိုးဖြစ်သည်ကိုစဉ်းစားမိ၏။

မအုံးကြည်က "ကိုကိုဝင်းကို မိုတော် ကား ပေးလိုက်တာ မတော်ဘူးထင်တယ်၊ သူက ကားအင်မတန်ရူးနေတာ၊ ဒီလိုကား လှလှကလေး သူ့လက်ထဲအပ်လိုက်မယ်ဆိုရင်"ဟု ပြီးလျှင် ထို စကားမဆက်ဘဲ မျက်လုံးများကို စောင်းငဲ့ကာ ချစ်ဆွေကိုကြည့်ရင်း "သူ့စိတ်မှာ အင်မတန် အကြီးအကျယ်ကိုမှန်းကာ၊ ငွေလဲ သိပ်ချမ်းသာချင်တာ၊ ဒီကားမျိုးတခါမောင်းရရင် နောက်ကို မမောင်းရဘဲနေနိုင်မှာမဟုတ်ဘူး"

သို့ပြောနေစဉ် ဦးမောင်မောင်သည် ဆေးတံ အနက်ကြီးကို အံတွင်ခဲကာ ထွက်လာရာ ၎င်းတို့နှစ်ယောက် ခြံဝတွင် ရပ်နေသည်ကိုမြင်လျှင် မျက်မှောင်ကြုတ်ကာကြည့်မိလေ၏။

"မောင့်ကား ကျုပ်သား ထွန်းဝင်းကို အမောင်း ခိုင်းလိုက်သလား၊ ကျုပ်က မမောင်းစေချင်ဘူး၊ မောင်က သဘောကောင်းကောင်းနဲ့ ပေးလိုက်ပေမဲ့ သူ့အတွက်ဆိုရင် သဘော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကောင်းရာမကျဘူး” ဟု မျက်နှာထား တင်း တင်း နှင့် ပြောလေ၏။

“ကျွန်တော်မစဉ်းစားဘဲ လုပ်လိုက်တာမှားတာဘဲ၊ ဟော–သူပြန်လာပြီ”

အားလုံးလမ်းဘက်ကို မျက်နှာမျှော်ကြည့်နေစဉ် ထွန်းဝင်းသည် ရင်းတို့ဘက်သို့ ကားကြီးကို ဆိုးပြီးရပ်လိုက်၏။ ထိုနောက် ကားပေါ်မှဆင်းပြီး ကားကြီးကို အံ့သြသောလက္ခဏာနှင့်ကြည့်ကာ “ငါ့ကားကြီးများသာဖြစ်ရင်တော့”ဟု ဆိုရင်း အောက်နှုတ်ခမ်းကိုကိုက်ခဲကာ မေးကိုတချက်မော့ပြီး ခေါင်းငဲ့၍ ခါလိုက်လေ၏။

“မင့်ကားသာဖြစ်ရင် အခုလောက်ကြာကြာ မမြင်ရခင်ပျက်မှာပေါ့”ဟု အဘိုးကြီးက ဝင်၍ပြောပြီး ချစ်ဆွေဘက်သို့လှည့်ပြီး “ရန်ကုန်ကိုပြန်ရမှာလား” ချစ်ဆွေကခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

“မောင့်မှာ အချိန်ရှိရင် အိမ်ထဲကို ခဏကလေးဝင်ပြီး လဖက်ရည်ကလေး ဘာလေး သောက်ပါအုံးလား၊ နို့ပြီး မိုတော်ကားရှိတာဟာ အပျော် သက်သက်စီးဘို့ မဟုတ်တဲ့ အကြောင်း ကျုပ်သား စောက်ရူးကို ပြောပြလိုက်စမ်းပါ“

ထိုသို့ လဖက်ရည်သောက်ခေါ်သည်ကို ချစ်ဆွေသည် အလွန်အံ့သြမိလေ၏။ မအုံးကြည်၏မျက်နှာပေါ်၌လည်း အံ့အားသင့်သည့်အမူအရာပြနေသည်ကိုလည်းမြင်၏။ ထိုနောက် အဘိုးကြီးထွက်သွားသောအခါ မအုံးကြည်က....

“ယောကျ်ားပျိုကလေးတွေ အများကြီးထဲမှာ ရှင့်ထယော်ဘဲ ပဌမဦးဆုံး သည်လိုလဖက်ရည်ခေါ်ပြီး အတိုက်ခံရတာ”ဟု ဆိုပြီး “မဟုတ်ဘူးလား ကိုကိုဝင်း”ဟု လှည့်၍မေးလေ၏။

“အစစ်ဘဲ၊ ဖေဖေဟာ ဘယ်တော့မှ သူများနဲ့ရောရောနှော မလုပ်ဘူး၊ ‘ကိုကျော်ဇံ’ ကိုတောင် အိမ်မှာ ခေါ်ပြီး လဖက်ရည်... လောက် ထမင်းကျွေးမယ်လို့ပြောတာတောင် မပြောရခင် ... ပိတ်ထားတယ်၊ အဲဒီလူက လူကောင်း ခင်ဗျ၊ ကျွန်တော် ... သူဌေးရဲ့အမှုဆောင် စက္ကူရီတေရီဘဲခင်ဗျ၊ ခင်ဗျားကြားဘူး... ပေါ့၊ ဦးဘိုးသာသက်စုအာမခံလီမိတက်ဆိုတာလေ”

ချစ်ဆွေသည် ခေါင်းညိတ်လေ၏။ ကမ်းနားလမ်းရှိ ကျောက်... ပြားများဖြင့် လုပ်ထားသော အဆောက် အဦ ကြီး သည် ... ဦးဘိုးသာ၏ အလုပ်ဌာနကြီးဖြစ်လေ၏။

“ကျွန်တော် သူ့အလုပ်တိုက်မှာငွေလွှဲလက်မှတ်စာရေးပေါ့၊ ကိုကျော်ဇံ ကို တခါလောက်ခေါ်ပြီး ကောင်းကောင်း မွန်မွန် ကျွေးလိုက်ရင် အလုပ်တခါထဲဘက်မှာ၊ အခု ဖေဖေလုပ်ပုံနဲ့တော့ ကျွန်တော်တသက်လုံးစာရေးဘဝနဲ့အရိုးထုတ်ဘို့ရှိတာဘဲ”

မအုံးကြည်သည် ကြားဖြတ်၍ “တနေ့တော့ ချမ်းသာမှာပေါ့ကိုကိုဝင်းရယ်၊ ဖေဖေ့ကိုချည်းအပြစ်မတင်ပါနဲ့အုံး”

ထွန်းဝင်းသည် ညည်းတွား၍ “ဖေဖေကတော့ တ ခါထဲ သူဌေးဖြစ်နည်းလမ်းဆိုပြီး....”

“နို့ဘာဖြစ်သလဲ”

ထိုအသံသည်ကား ဒေါသသံပါ၍ စူးရှသော အသံဖြစ်လေ၏။ မည်သူမျှ ဦး မောင် မောင် ရင်းတို့အနီးသို့ ရောက်လာသည်ကို မသိကြပေ။

“မင်း မကြိုက်တဲ့အလုပ်ကို မင်းလုပ်နေရတယ်....ဟုတ်လားဘူးရေ....ငါ့မှာကောလို့-အနှစ် ၂၀ ရှိပြီ၊ ငါအရွယ်က ထွက်နိုင်သို့ အမျိုးမျိုးကြံနေတာ မင်းတို့ကြောင့်....”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဦးမောင်မောင်သည် မောင်ချစ်ဆွေ ရှိနေသည်ကို သတိရ၍ မိမိစကားကို ရုတ်တရက်ရပ်လိုက်ပြီး "ကိုင်း လာကြလေ ဘာလက်ရည်သောက်ကြအုံးစို့" ဟုဆိုကာ ချစ်ဆွေလက်ကို ဆွဲ၍ ခေါ်သွားရင်း "ဘာကြောင့် မောင့်ကို လဘက်ရည်သောက်ဘို့ ခေါ်တယ်ဆိုတာ ကျုပ် တွေးမရဘူး။ စိတ်ကို တိုက်တွန်းတတ်တဲ့ ဇောဟာ မကောင်းတဲ့ သတိတရားမျိုးဘဲ ထင်ပါရဲ့၊ ကျုပ်ဟာ ဘယ်တော့မှ လူငယ်တွေကို အိမ်ထဲ မခေါ်ဘူးဘူး။ သူတို့နဲ့ အပေါင်းအသင်းလုပ်ဘို့ အကြောင်းကလဲမရှိဘဲကိုး" ဟု ပြောဆိုလေ၏။

ထိုလူကြီး၏ အသံနှင့် ပြောဆိုပုံမှာ ပညာတတ်သော သူတယောက် ပြောဆိုသကဲ့သို့ ရှိပေ၏။ ချစ်ဆွေ၏ စိတ်ထဲ၌ ထိုလူကြီးသည် ဘယ်အလုပ်အကိုင်ကို လုပ်ပါလိမ့်မလဲဟု တွေးတောမိလေ၏။

ထိုနောက် လဘည်ရည် သောက်ကြသောအခါ အိမ်၌လည်း အစေခံမရှိသည့်အလျောက် မအုံးကြည်ကိုယ်တိုင် လဘက်ရည် ဖြင်ရလေ၏။ချစ်ဆွေနှင့် အုံးကြည်သည် တယောက်ကိုတယောက် မကြာမကြာ တစိတစောင်း ကြည့်မိကြ၏။

"မောင်ရင်ဟာ မျက်နှာနုပေမဲ့ အသက်တော့ မငယ်ဘူးထင်တယ် ဘာအလုပ် လုပ်သလဲ"

"ကျွန်တော် အသက်မငယ်ပါဘူး ၃၀ ရှိ-ရှိနေပြီ"

"သုံးဆယ်...."ဟု ဆိုကာ အုံးကြည်သည် မျက်နှာတွင် သွေးရောင်သန်းလျက် "ကျုမက ငယ်ငယ်ဘဲ ရှိသေးတယ် မှတ်လို့ စောစောတုန်းက ကလေးကို စကားပြောသလို ပြောမိသေးတယ်"

"စိတ်ထဲမှာတော့ ကလေးလို့ဘဲ ထင်နေသေးတာဘဲ အသက်ကတော့ လူဆိုးနဲ့ သူခိုးတွေကို စီရင်ရတဲ့လူဘဲ နာမယ် ကတော့ ချစ်ဆွေတဲ့"

ဦးမောင်မောင်သည် အံ့အားသင့်သည့် မျက်နှာထားနှင့် "ချစ်ဆွေ" ဟု ထပ်၍ဆိုကာ ပါးစပ်ဟလျက် လဘက်ရည်သကြားမွှေသော ဇွန်းကိုပင် လက်ထဲမှ လွှတ်ချမိလေ၏။

"ဟုတ်ပါတယ်။ ဦးချစ်ဆွေလို့ ခေါ်ကြတဲ့ ရာဇဝတ်ဝန်ကလေးဟာ ကျွန်တော်ပါဘဲဟု" လေးလေးမှန်မှန် ပြောလေ၏။

ထိုအခါ ဦးမောင်မောင်မှာ မျက်နှာမျာ်း ဖြူရော်၍ သွားလေတော့၏။

ထိုနေ့ည ချစ်ဆွေသည် ရန်ကုန်သို့ ပြန်ရောက်သောအခါ အုံးကြည်နှင့် တွေ့ဆုံခဲ့ရပုံအဖြစ်အပျက်တို့ကို ပြန်လှန်တွေးတောခြင်းဖြင့် ၎င်း၏ဦးနှောက်သည် "အိုဗာတိုင်း" အလုပ်လုပ်လျက် ရှိပေ၏။ သို့သော် ဦးမောင်မောင် အကြောင်းကိုကား ထည့်၍ မတွေးမိပေ။

\+ \+ \+ \+

www.burmeseclassic.com

အခန်း ၂။

ဦးဘိုးသာ သက်စုငွေလွဲ အာမခံတိုက်သည်ကား သေးငယ်သော အလုပ်ခန်းကလေးမှ ကာလအနည်းငယ် အတွင်းမှာပင် ကြီးကျယ် ခန်းနားသော အဆောက်အဦး ကြီးသို့ တဟုန်တည်း ရောက်ရှိလာသော လုပ်ငန်းကြီးပင် ဖြစ်ပေ၏။ ဦးဘိုးသာသည် အတော်ပင် အသက် အရွယ် ကြီးရင့်ပြီးလျှင် ခံ့ ညား သော သဏ္ဍာန်ရှိ၍ စကားလည်း အလွန်နဲလေသည်။ ဦးဘိုးသာ ရန်ကုန်သို့ ရောက်လာသည်ကို မည်သူမျှ မသိကြဘဲ၊ ကြီးမားသော အခြေအနေသို့ ရောက်ရှိမှ ဦးဘိုးသာဆိုသူကို လူတိုင်းပင် သိကြရလေသတည်း။

ချစ်ဆွေသည် ထွန်းဝင်းအားတွေ့လို၍ အလုပ်တိုက်သို့ လာသည့် နေ့တနေ့တွင် ၎င်းကို စောင့်စားနေရင်း ဦးဘိုးသာကို ပဌမအကြိမ် မြင်ဘူးလေ၏။ သူသည်ကား အရပ်အမောင်း မနိမ့်မမြင့် နှုတ်ခမ်းမွေးဖြူဖြူ မျက်ခုံးမွေးထူထူ ရှိလေ၏။ သွားလာပုံမှာ အလွန်မာကြော တောင့်တင်းလှ၏။ သူသည် အပြင်ခန်းရှိ စာရေးများ စားပွဲတန်းကြီး အလယ်မှဖြတ်၍ လျှောက်လာပြီးလျှင် ဓါတ်လှေခါး ပေါ်သို့တက်၍ အပေါ်ထပ်သို့ ပါသွားသည်ကို မြင်လိုက်ရလေ၏။

ထို့အရင် တမိနစ်လောက်အတွင်းပင် ထွန်းဝင်းသည် ချစ်ဆွေကို တွေ့ရန်ထွက်လာသည့် အလျှောက် ဦးဘိုးသာ လာသည်ကို မြင်မိသဖြင့် "အဲဒီ အဘိုးကြီးဘဲ၊ သူ့ကို အရင်မြင်ဘူးရဲ့လား၊ တော်တော်တော့ ကြပ်တဲ့ အဘိုး၊ သူ့ သိကာရွှေကို ဘာလိုမှ ညှစ်လို့မရဘူး။ ဗိုင်းနမိုက်နဲ့ ခွဲတောင် ရချင်မှရမှာ၊ ကိုကျော်ဇော များ မသေရုံတမယ်လေး လခရတယ်။ ဒီလူမို့ နေနိုင်တယ် တခြားလူဆိုရင် ပြေးပြီ...."

ထိုအခိုက်တွင် ဓါတ်လှေခါး တံခါးသည် ပွင့်၍လာပြီးလျှင် လူတယောက် ထွက်၍လာလေ၏။ ထိုသူ၏ဖြူကြော့သော အသားအရေနှင့် အရွယ်ကောင်းသော ပုံပန်းကို မြင်ရခြင်းအားဖြင့် မည်သူဖြစ်သည်ကို ချစ်ဆွေသည် ရိပ်မိလေ၏။

ကိုကျော်ဇော်သည် ထွန်းဝင်းကို မြင်သောအခါ ဝိုင်းစက်သော မျက်နှာကြီးဖြင့် ပြုံး၍ နှုတ်ဆက်လေ၏။ ထိုနောက် ထွန်းဝင်းက ကိုကျော်ဇော်နှင့် ချစ်ဆွေတို့ကို အသိဖွဲ့၍ ပေးလေ၏။

"သြော်....မောင်ထွန်းဝင်းတနေ့ကပြောတဲ့ဦးချစ်ဆွေဆိုတာ ကိုး၊ ဦးဘိုးသာကြီးထောင်ကျအောင် အမှုလိုက်ဘို့ ခင်ဗျားဆီ တနေ့လောက် လာချင်တယ်ဗျာ၊ ဒီလို လူမျိုးတော့ ဘယ်သူမှ အပြစ်ရှာဘို့လဲမကြံကြဘူး"ဟု ကိုကျော်ဇော်က ပြောင်လှောင်သည့်စကားမျိုးဖြင့် အနားသတ်ကာ ပြောဆိုလေ၏။ချစ်ဆွေက ပြုံးလေ၏။

ထိုနောက် "တဆိတ်ခွင့်ပြုပါအုံးဗျာ၊ ပြန်ပြီးလုပ်ရအုံးမယ်၊ အဘိုးကြီးက တမနက်လုံး စိတ်ကောက်နေတယ်၊ လူများမြင်ရင် သူ့နောက်ကို "တောက်တဲ့" အသင်းကြီးတခုလုံး လိုက်နေပြီလို့ ထင်မှာဘဲ"ဟု ရယ်မောပြောဆိုရင်း ထွက်သွားလေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုသို့ ကိုကျော်ဇံ က တောက်တဲ့စကားနှင့် ပြောင်လှောင်၍ ပြောလိုက်သည့်အခါ ထွန်းဝင်း၏ မျက်နှာမှာ သွေးသားများ တက်ကြွနီမြန်းလာပြီး တစုံတခုကို စိတ်စော၍ စိုးရိမ်သည့် အမူအရာမျိုးရှိသည်ဟု ချစ်ဆွေ၏စိတ်ထဲ၌ ထင်မိလေ၏။ ထိုနောက် ထွန်းဝင်းနှင့် စကားအနည်းငယ်မျှပြောဆိုပြီးနောက် "တောက်တဲ့" နှင့်ပတ်သက်၍ ဦးနှောက်ရှုပ်ထွေးအောင် တွေးတောရင်း ၎င်း၏အလုပ်ဌာနသို့သွားလေ၏။

ချစ်ဆွေသည် အလုပ်ခန်းထဲသို့ ဝင်လိုက်သည်နှင့် တပြိုင်နက် စိတ်ရှုပ်နေသော မျက်နှာ ဖြင့် ထိုင် ကာ စောင့်၍ နေသော အမှုထမ်း မောင်အုံးဘေကိုမြင်ရာ မျက်မှောင်ကြုတ်မိလေ၏။

"ဘာကိစ္စထူးလာပြန်သတုန်း၊ ဖိုးညိုတယောက်ကော"

အုံးဘေသည် မျက်နှာကိုရှုံ့မဲ့ပြီးလျှင် "သင်းတို့တတွေလက်ထဲရောက်မှ လွတ်သွားတယ်ဆရာ၊သိပ်နာတာဘဲ၊ "တောက်တဲ့" ကြီးက မိုတော်ကားနဲ့ရောက်လာတယ်၊ ကျွန်တော်ကလဲ အမှတ်တမဲ့မို့ ဘာမှ အဆင်သင့် လက်ထဲမှာလဲမရှိဘူး၊ ကိုဖိုးညိုက တော့ ကားထဲဝင်သွားတာ မြင်လိုက်ရပြီးတဲ့နောက် ကျွန်တော် မိုတော်ကားကိုမှ မတားလိုက်ရသေးဘူး ကားထွက်သွားပါ ရော၊ ကျွန်တော်တော့ တယ်ပြီးစိတ်မပူပါဘူး၊ အင်စပက်တော် ကိုဖိုးညိုလက်လဲမှာ သေနတ်ပါသွားသားဘဲ၊ သူလဲ သတ္တိနည်းတဲ့ လူတော့မဟုတ်ဘူး"

မောင်ချစ်ဆွေသည် ပုလိပ်အမှုထမ်း၏ မျက်နှာကို အသေအချာစိုက်ကြည့်နေပြီးမှ "ဖိုးညိုပေးလိုက်တဲ့သတင်းဟာ အခြေအမြစ်ရှိတယ်ဆိုတာသိရင် သူဟာ "တောက်တဲ့"ကြီး နှောက်ကို လိုက်နေပြီဆိုတာသိဘို့ကောင်းတယ်၊ ပြီးတော့ မိုတော်ကား လာလိမ့်မယ်ဆိုတာကို ကြိုတင်ပြီးရိပ်မိဘို့ကောင်းတယ်၊ ကိုင်း-ထိုင်အုံး မောင်အုံးဘေ"

မောင်အုံးဘေသည် ပြောသည့်အတိုင်းထိုင်ပြီးလျှင် "ကျွန်တော်ဆင်ခြေကန်ပြီး ပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ "တောက်တဲ့" တွေ ကျွန်တော့်ကိုအပါးခွတ်သွားတာဘဲ၊ အရင်က သူတို့လုပ်ထာကို ကျွန်တော်က ရယ်စရာလောက်ဘဲ မှတ်နေတာကိုး၊ အခုတော့ ဖွတ်ထွက်မှ တောင်ဖို့မှန်းသိရတော့တာဘဲ"

မောင်ချစ်ဆွေသည် ဆေးတံကိုထုတ်၍ ဆေးထည့်သောက်ပြီးလျှင် "ဒါဆရာဘဲ၊ နောက်ကိုမြဲမြဲမှတ်ထား၊ သူများ လုပ်တဲ့အမှုကို ရယ်စရာလိုဖြစ်အောင် လုပ်ချင်ရင် ကိုယ့်မှာ အသင့်ပြင်ဆင်ပြီးသားရှိရတယ်၊ နို့ပေတဲ့ ဒီ"တောက်တဲ့" သင်းဟာ ဖြင့် ဘာမှဟုတ်မယ်မထင်ပါဘူး၊ လူလိမ် လူကောက်တွေရဲ့လျှို့ဝှက်တဲ့ အသင်းမျိုးဘဲထင်ပါရဲ့၊ အိုးအိမ်မရှိတဲ့ အကောင်တွေတောင် အသင်းထဲဝင်နိုင်ပြီး လျှို့ဝှက်တဲ့ အမှတ်အသားတွေကို သိနိုင်တာဘဲ"

မောင်အုံးဘေသည် ခေါင်းကို ခါပြီးနောက် "လွန်ခဲ့တဲ့ ၅ နှစ်အတွင်း မှတ်တမ်းတွေကို ကြည့်မယ်ဆိုရင် ဒီအသင်းဟာ သူ့ဘူးဆရာရဲ့၊ လမ်းပေါ်မှာရှိတဲ့ လူဆိုးတိုင်းရဲ့ လက်ဆစ်မှာ "တောက်တဲ့" ရုပ်ဆေးထိုးထားတဲ့ လူချည့်မှ မဟုတ်ဘဲ၊ နို့ပြီးတော့ ဒီလိုဆေးထိုးတာလဲ ညာမယ်ဆို ညာတဲ့ဟာမျိုးဖြစ်နိုင်သေးတာဘဲ၊ အောက်တန်းစားကျတဲ့လူဆိုးတွေမှာ မင်ကြောင်ရုပ်တွေတော့ ရှိတတ်စမြဲဘဲ၊သို့သော်- လွန်ခဲ့တဲ့ ၅ နှစ်ကို ပြန်ပြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြည့်လိုက်မယ်ဆိုရင် ကြောက်စရာ ကောင်းတဲ့ ရာဇဝတ်မှုတွေ ချည်းဘဲ၊ ပဋ္ဌမဦးဆုံးအမှုက အတွင်းဝန်ချုပ်ရုံးက အွမှုတွဲထိန်း လူကြီးကို ဝင်ဒါမီယာ ဥယျာဉ်မှာ တင်းဘုတ်နဲ့ နှက်သွားတာ ချက်ချင်းလက်ချက်ဘဲ၊ နောက်ပြီး အင်ဒိုချိုင်းနား ထရေဒင်ကုမ္ပဏီက ဒါရိုက်တာအချုပ်ကို၊ ဘဟန်းခြံလမ်းမှာ မိုတော်ကားပေါ်က အဆင်း ရိုက်တာလဲ အထင်အရှားဘဲ၊ နို့ပြီး ကမာရွတ်ရော် ဘာစက် မီးနဲ့ရှို့တာလဲ့တမှု၊ ကြက်ပေါင်စေးအရှိုင်းငွေနှစ်သိန်း တိုးနိုးပါးဆုံးသွားတာပေါ့၊ အနည်းဆုံး လူ၁၅ယောက်လောက် လင်ရတဲ့အမှုတွေခေမျာ၊ ဘာပြုလို့လဲ ဆိုတော့ ပစ္စည်းကိုဒေါင် သုံးလုံးဟာ တခါထဲမီးစွဲပြီးလောင်တာကိုအဲဒီအမှုဟာ "တောက်တဲ့" တွေလုပ်တာချည့်ပေါ့၊ ကျွန်တော်တို့ "တောက်တဲ့" ဂိုဏ်း သားနှစ်ယောက်မိတယ်၊ နှစ်ယောက်စလုံး ဆေးထိုးထားတာဘဲ၊ နှစ်ယောက်စလုံး ထောင်ထွက်ချည့်ဘဲ၊ တယောက်ကတော့ သူ့ ကိုခိုင်းလို့ရပါတယ်လို့ ဂါတ်မှာအစစ်ခံပြီး ရုံးကျတော့ လုံးလုံး ကွယ်တယ်၊ ဒီတော့ "တောက်တဲ့" ရဲ့ဩဇာဟာတော်တော်လွှမ်းမိုး ပုံရတယ်မဟုတ်လား၊ စဉ်းစားကြည့်ပါတော့၊ ဒီလို အမှုတွေ နောက်ကို တဒါဇင်လောက်ဆက်ပြီးပြနိုင်ပါသေးတယ်၊ ကိုဖူးညို လဲ သူတို့နောက်ကိုလိုက်နေတာ ၂ နှစ်သောက်ရှိပြီ၊ ဂဠုန်မထ ခင်ကတဲကဘဲ၊ အိမ်ကြို အိမ်ကြား၊ မြောင်းကြို မြောင်းကြား မှာအိပ်ပြီး လူဆိုးတွေနဲ့ပေါင်းပြီး စုံစမ်းနေတာ ဘဲ၊ နောက် သူ့ ထံကစာရပြီး သူပြောတဲ့အတိုင်း အသင်းချုပ်ကြီးနဲ့ပူးပေါင်း နိုင်ပြီး အသင်းထဲကို ဝင်ဘို့အခွင့်ရတော့မယ်ဆိုတော့ ကျွန်တော် တို့ "ပူးသတ်" အလုပ်မျိုး လုပ်နိုင်ပြီလို့ ထင်မိတာဘဲ၊ အခုမနက် ကျမှ ကျွန်တော်ဖါးပြီး ကျွန်ရစ်ခဲ့တာပါဘဲ"

ချစ်ဆွေသည် အမှုထမ်း၏စကားကို နားထောင်ပြီး အံဆွဲကို ဖွင့်၍ သားခရေအိတ်ဘပ်ကလေးထဲမှ ဓါတ်ပုံများကို ထုတ်ပြီး ကြည့်လေ၏။

ထိုပုံများမှာ ယောကျ်ားများ၏ လက်ချောင်းကို ရိုက်ကူးထား သော ဓါတ်ပုံများဖြစ်ပေ၏။ချစ်ဆွေသည် သေချာစွာ မှတ်သား ပြီးလျှင် စဉ်းစားရင်း အိတ်ကပ်ကလေးကိုပိတ်ကာ အံဆွဲထဲသို့ ပြန်ထည့်လေ၏။

ထိုနောက် ဘာမျှမပြောဘဲထိုင်နေရင်း စားပွဲအစွန်းကိုလက် ချောင်းများဖြင့် ကုလားဒက် ခေါက်သလို ခေါက်ပြီး မျက် မှောင်ကြုတ်ကာ "တောက်တဲ့" ရုပ်ဟာ ဘယ်ဘက်လက် တောက်ဝတ်အတွင်းဘက်မှာရှိတယ်၊ခေါင်းကခပ်စောင်းစောင်း နေပြီး လက်ဘဝါးဘက်ကို လှည့်နေတယ်၊ အမြီး နောက်မှာ နံပါတ်ရေးထားတယ်၊ ဒါ မှတ်သားလောက်တဲ့ အချက်ဘဲလို့ ထင်ထဲမှာ မထင်မိဘူးလား"

အမှုထမ်းသည် အတော်ပင် ဉာဏ်ထုန်သော လူတယောက် ဖြစ်သည်။ သူ့ စကားထဲတွင် ဘာမှမှတ်သားစရာမရှိဟု ထင်မြင် လေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း ၃။

နေဝင်၍ မှောင်စ ပြုလာသောအခါတွင် မထင်မရှားသော လူ ၂ ယောက်သည် မှော်ဘီမြို့ကလေး၏ အစပ်တွင် ပတ်ရစ်၍ လျှောက်လာကြပြီးလျှင်၊ စာတိုက်လမ်းပေါ်သို့ တက်လာကြလေ၏။ တနေ့လုံး ရှာသွန်းလိုက်သော မိုးရေသည် ထွန်ပြီးသား လယ်ကွက်များကို ညိုမှောင်စီးကင်သော ရွှံ့ပင်လယ်ကြီးကဲ့သို့ ဖြစ်စေရာသော မြို့စွန်မြို့ဖျားမှ ကပ်၍လာကြသော သူနှစ်ယောက်မှာ ပင်ပန်းညီးငွေ့ရော တွေ့ကြုံရလေ၏။

တယောက်သောသူကား... အရင်ရှေးရှေ ဆံပင်ပွပွ မုတ်ဆိတ်မွေး ဆိတ်စုံ စုံ နှင့်ညစ်ထပ် လှ သော အကျီကို လည်ပင်းအထိ ကျဉ်သီးတပ်ထားလေ၏။ တယောက်သောသူမှာ၊ ၎င်းနှင့်စာလိုက်လျှင် အနည်းငယ် အရပ်နိမ့်သော်လည်း သာမန် လူများထက်အရပ်မြင့်၍၊ ကိုယ်ပေါက် ကိုယ်ရေက် ကောင်းပြီးလျှင် ပခုံးကျယ်သော သူတဦး ဖြစ်ပေ၏။

ထိုသူနှစ်ယောက်သည် ရွှံ့ထူသော လမ်းမကြီး အတိုင်း— လျှောက်၍လာကြစဉ် တယောက်ကိုတယောက် ဘာမျှစကားမပြောကြချေ။ အရပ်နိမ့်သောသူသည် တခါနှစ်ခါရင်ပြီးလျှင် နောက်သို့လည့်ခါ အမှောင်ထဲသို့ကြည့်ရင်း တစုံတယောက်

သောသူများ လိုက်၍လာလေသလောဟူ စိုးရိမ် မကင်းသော မျက်လုံးများဖြင့် ဟိုဟိုဒီဒီရှာဖွေလေ၏။ ထိုနောက် အရပ်မြင့်သောသူ၏ လက်မောင်းကို တင်းကြပ်စွာ ဆုပ်ကိုင်ကာ လမ်းနဘေးရှိ ချုံပုတ်ထဲသို့ ဆွဲသွင်းလိုက်လေ၏။ ထိုခဏတွင် ကားတစီးသည် တအားကုန်မောင်းလာပြီးလျှင် ကြောက်မက်ဘွယ်သောစက်သံကြီးကိုဖြစ်စေလျက်၊ ဘေးသို့ ရွှံ့များဖြင့် ပက်စင်စေပြီးနောက်၊ ကျော်၍သွားလေ၏။

တခဏမျှ ကြာသောအခါ ထိုသူနှစ်ယောက်သည် လမ်းမကြီးပေါ်မှ လယ်ကွက်တခုထဲသို့ဆင်း၍ လှည်းလမ်းကြောင်းအတိုင်း ဖြတ်သန်းလျက်ရှိသော လယ်မလုပ်သည့် မြေရှိုင်းတကွက်၏ အနီးသို့ ရောက်ရှိလာကြလေ၏။

"ရောက်လုနီးပါပြီ" ဟု လူခပ်ပုပုက ပြောရာ၊ အခြားသူကား ညည်းတွားရင်း သက်ပြင်းချလေ၏။ သို့သော်...၎င်း၏မျက်လုံးများသည်ကား၊ ဘေးပတ်လည်ရှိသမျှတို့ကို တစမကြွင်း မှတ်သားရင်း လိုက်ပါလာလေ၏။ သူသည် နောက်ထပ် ထိုနေရာသို့ ရောက်မည်ကို မစိုးရိမ်တော့ချေ။ သူ၏စိတ်ထဲ၌ ရှိနေသော တခုတည်းသော စိုးရိမ်ခြင်းသည်ကား "တောက်တဲ့" အသင်းကြီးတခုလုံးနှင့် တွေ့လိမ့်မည် ဟူသောစိုးရိမ်ခြင်းပေတည်း။ သို့ဖြစ်၍ ရှိအတွင်းသိုလက်နှိုက်ပြီး "ဘာဆောင်းနင်း" သေနတ်ကိုအလွယ်တကူအသုံးပြုနိုင်ရန် ပြုလုပ်ထားသေ၏။

အကယ်၍ "တောက်တဲ့"များဘက်မှ အားကြီးလျှင် အပြင်းအထန် တိုက်ရမည်ဖြစ်ပေ၏။ သို့ဖြင့်၍ အင်အား များများမရှိစေနှင့်ဟု ဆုတောင်းရင်း လိုက်ပါလေ၏။ ထိုသူသည်ကား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အင်းစပက်တော် ဖူးညို ဖြစ်၍ အခြားသူသည် ကား... "တောက်တဲ့" သာဝေ ဖြစ်လေ၏။ သာဝေသည် ဖူးညိုအား ရန်ကုန်သိမ်ကြီးဈေး ဆောင်နားမှ အနီးသို့ကပ်၍ မသိမသာ ပြောဆိုခေါ်လာခြင်း ဖြစ်လေ၏။ ထိုအခါက အမှုထမ်းအုံးဘော မှာ-ကားနှင့်လာ၍ ခေါ်လိမ့်မည်ကို မမြော်လင့်မိသဖြင့် ဖူးညို အား ခေါ်၍သွားသောအခါမှ ပါသွားပြီကိုသိပြီးလျှင်၊ကျန်ရစ် ခဲ့လေ၏။ ဖူးညို၏အကြံသည်ကား "တောက်တဲ့" သင်းသို့ဝင် ပြီးလျှင် ၎င်းတို့၏ အလုပ်အကိုင်ကို စုံထောက်နိုင်ရန် ရှပ်ဖျောက် ၍လိုက်ပါလာခြင်းပေတည်း။

သို့နှင့် သာဝေနှင့်ဖူးညိုတို့သည် မှောင်မိုက်ထဲတွင် လာကြ ရင်း ခပ်လှမ်းလှမ်း ပျဉ်ထောင် အိမ်ပုကလေးတခုကို မြင်ကြရ လေ၏။

"ကိုယ့်လူ ကြောက်သလား"ဟု သာဝေက သရော်သော အသံဖြင့် မေးလေ၏။

"သိပ် မကြောက် ပါဘူး....၊ ဟို အ ထဲ မှာ တ သင်း လုံး ရှိ သလား...."

သာဝေသည် ပါးစပ်ဖြဲ၍ အသံမထွက်အောင် ရယ်လျက် "ဘယ်သူမှ မရှိပါဘူး တောက်တဲ့ကြီးဘဲရှိတယ်၊ တဲအောက်မှာ လှေခါးရှိတယ် တဘက်ကို ဖေါက်ထွက်နိုင်တယ်၊ ပုလိပ်တွေ ထပ်နဲ့ ချီလာအုံးတော့ သူ့ကိုမမိနိုင်ဘူးသိရဲ့လား"ဟု ဆိုပြီး လျှင် ဖူးညို၏လက်ကို ငုံကြည့်ပြီးလျှင် "တယ်ပြီး နာမယ်တော့ မတူတ်ပါဘူး၊ နာရင်လဲ ကောင်းကောင်း ထင်တာပေါ့၊ဒါလုပ် ပြီးရင် တသက်လုံး မိတ်ဆွေကောင်းတွေနဲ့ တွေ့ရမှာဘဲ၊ကိုယ့်လူ

မှာ ဒုက္ခတခုခုဖြစ်ရင် ထုချေဖို့ ရှေ့နေ အကောင်းဆုံး အပြ တန်းရှိတယ်... ကိုယ့်လူလိုလူစားမျိုး ကျုပ်တို့လိုချင်နေတာကြာ ပြီ၊ကြမ်းပိုးတွေတော့ ပြေ့လို့ မလိုချင်ဘူး၊ ဒီကောင် တွေက အချောင်တွယ်ချင်လို့ ဇင်ချင်တာ၊ကိုယ့်လူတော့အလုပ်ကောင်း ကောင်း ရပြီးသွားဘဲ၊ တကယ်လို့သာ ကိုယ့်လူက စပါယ်ရှယ် အလုပ် တခုလုပ်ပေးမယ်ဆိုရင်ဖြင့် ငွေတော့သိပ်ပေါပြီးသွားဘဲ"

ဖူးညိုက ဘာမျှပြန်၍ မပြောချေ။ ၎င်းတို့သည် တံကုတ်နှင့် ၁၀ ကိုက်မျှသာ ဝေးတော့၏။ ထိုပျဉ်စောင်းကာ အိမ်ပုကလေး မှာ- တံခါးတပေါက်ရှိ၍ ပြူတင်းပေါက်မှာမူ ပိတ်ထားလေ၏။ ထိုနောက် သာဝေသည် ဖူးညိုအားရပ်၍နေရစ်စေပြီး တယောက် ထည်း အရင်သွားနှင့်ကာ တံခါးကို ခေါက်လေ၏။ ဖူးညိုသည် အတွင်းမှ အသံတခုကို ကြားရပြီးလျှင် ပြူတင်းပေါက်သည် အနည်းငယ်ပွင့်လာပြီး လူတယောက်ကို ရိပ်ခနဲ မြင်ရလေ၏။ သာဝေသည် ထိုသူနှင့် တိုးတိုး စကားပြောပြီးနောက် ဖူးညို ထံသို့ပြန်၍လာလေ၏။

"ကိုယ့်လူ အင်မတန် ကံကောင်းတယ် ကိုယ့်လူဘို့ အလုပ် တခုရှိတယ်တဲ့၊ ရွာမဆိုတာ သိရဲ့လား"ဟု သာဝေကမေးလေ ၏....။

ဖူးညိုသည် ခေါင်းညိတ်လေ၏။ ဖူးညိုသည် ထိုအစိုးရအမှု ထမ်းများ နေသောအရပ်ကို မသိဘဲမရှိနိုင် "အဲဒီ အရပ်မှာဒုတိ ယမ်းဘို့ လူတယောက်ရှိတယ်၊ ဒီလူဟာ သူ့ကာလပ်က ညညအိပ် နာရီလောက်ကယ်နဲ့ ပြန်ပြန်လာတတ်တယ်၊ အိမ်ကိုအမြဲပိန်းခြေ ကျင်သွားတယ် သိရဲ့လား၊ သူနေတဲ့ လမ်းကလဲမှောင်တော့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူ့ကိုရိုက်ဘို့ရော ဘာမှဝန်မလေးဘူး သိရဲ့လား တချက်လောက် ချလိုက် မြိုးတာဘဲ...သတ်ဘို့လဲမဟုတ်ဘူး”

“ဘာဖြစ်လို့ သူက ဒီလူကို ကျွန်တော့် သတ်စေချင်သလဲ”ဟု ဖူးညိုကမေးရာ “လူသစ်ဆိုရင် ပဌမဦးဆုံး သွေးရဲ မရဲ ဒီလိုစမ်းမြိုးပြုရတယ်၊ ကဲ-ဘာပြောချင်သလဲ”

ဖူးညိုသည် ဘာမှမစဉ်းစားတော့ဘဲ “လုပ်တာပေါ့” ဟု သွက်လက်စွာ ဆိုလေ၏။ သာဝေသည် ပြူတင်းပေါက်သို့ မြန်ရွှေ့သွားပြီးနောက် ဖူးညိုကိုခေါ်လေ၏။

“ဒီမှာရင် မင်းအင်္ကျီလက်ကိုပင့်ပြီး ပြူတင်းပေါက် တံခါးကြားထဲကို လက်သွင်းပေတော့”

ဖူးညိုသည်၊ အင်္ကျီလက်ကျည်သီးကိုဖြုတ်ပြီးနောက် ပြူတင်းပေါက်ထဲသို့လက်ထိုးသွင်းလေ၏၊ ထိုသို့သွင်းသည်နှင့် တပြိုင်နက် သန်မာလှသော လက်ကြီးသည် ၎င်း၏ လက်ကြီးကို မြဲမြံစွာ အတင်းဆွဲပြီးလျှင် စွတ်စိုနူးညံ့သောအရာတခုသည် လက်မောင်းသို့ ရောက်ရှိ ဖိနှိပ်လိုက်သည်ကို သိရလေ၏။ ထို အရာ သည် ဓားတောက်တဲ့ပုံစံအတိုင်း ဆေးထိုးတော့မည်ကို သိရသဖြင့် ဖူးညိုသည် စိတ်ကိုတင်းထားရလေ၏။

“ကိုယ့်လူနာလိမ့်မယ်ထင်ရင် ဟောဒီကွမ်းသီးလုံးကို အံမှာကိုက်ထား”ဟုဆိုကာ သာဝေက မာကျော လှ သော ကွမ်းသီးတလုံးကို ထုတ်၍ပေးလေ၏။

ထိုနောက် ဖူးညို သည် မျက်စိကိုမှိတ် အံကို ခဲနေစဉ် ရှိန်းရှိန်းစုတ်ဖြင့် တဒုတ်ဒုတ်ထိုးခြင်းကို ခံစားရလေ၏။ ဆေးထိုးသည်မှာ လွန်စွာမကြာလှသော်လည်း ဖူးညို၏ စိတ်၌ အလွန် ကြာသည်ဟုထင်၏။

ထိုနောက် ဆုတ်ကိုင်ထားသော လက်သည် ပြေ၍ သွားပြီးလျှင် ဆေးထိုးသူသည် ဖူးညို၏ လက်ပေါ်တွင် ရှိသော မင်နှင့်သွေးများရောနေသည့်ဆေးထိုးရာကို အရှည်အချော ကြည့်နေသကဲ့သို့ ခေတ္တမျှလက်ကို ကိုင်ထားသေးသည်ကို ဖူးညိုသည် တွေ့ရှိလေ၏။

“အဲဒါကို ဖျက်မပြစ်နဲ့”ဟု ဗလုံးဗထွေး မသဲကွဲသော အသံကြီးသည် အတွင်းမှထွက်ပေါ်လာပြီးနောက်-

“ကိုင်း-ဝင်ခဲ့ပေတော့”ဟု ဆိုလေ၏။

ပြူတင်းတံခါးရွက်သည် ပိတ်၍သွားပြီး ဂျက်ထိုးလိုက်လေ၏။ ထိုနောက် သော့ဖွင့်သံကြားရပြီး တံခါးမကြီးသည် တဖြည်းဖြည်းပွင့်လာလေ၏။ ဖူးညိုသည် လက်ထောင်၍ မမြင်ရအောင် မဲမှောင်သောအိမ်ထဲသို့ဝင်လိုက်ရာ တစုံတယောက်သောသူသည် တံခါးကိုပိတ်၍သော့ခတ်လိုက်သည်ကိုတွေ့ရသေး၏။

“မင်းနံပါတ်ဟာ (က ၉၇၁)ဘဲ၊ သတင်းစာ ကြော်ငြာမှာ ဒီနံပါတ်ကိုတွေ့ရရင် ရောက်ရာအရပ်ကနေပြီး ဒီကို လာပြီး တိုင်ကြားရမယ်၊ ရော့-ဒါယူ”

ဖူးညိုသည် လက်ကိုကမ်းလိုက်ရာ စာအိပ်ကြီးတလုံးကို ၎င်းလက်ထဲသို့ထိုးပေးလေ၏။ တောက်တဲ့ကြီးသည် အမှောင်ထဲတွင် မြင်နိုင်သကဲ့သို့ ဖူးညို လှမ်းပေးသောလက်ထဲသို့ တိုက်ရိုက်ရောက်အောင် ထည့်နိုင်လေ၏။

“အဲဒါ ခရီးစရိတ်နဲ့ ဒီ-ဒိစတြိတ်ရဲ့မြေပုံဘဲ၊ ဒီငွေတွေကို အလကားသုံးပြစ်ရင် ဖြစ်စေ၊ မင်းကိုအလိုရှိတဲ့ အခါ ဖြစ်စေ၊ မင်းကို တယောက်ယောက်ကသတ်မှာဘဲ ရှင်းပြီလား”

www.burmeseclassic.com

ခပ်သေးသေးကြီးသည် ဖူးညို၏ နားထဲသို့ ထိုးဝင် သွားသေး၏။

"တဘ်ကဲ့"

"မင်းသိုးအိုး တာကိုတော့ မင်းရှာရလိမ့်မယ်၊ ကိုင်း နားထောင်အုံး ရွှေမန်းပါတ်၁၇ လမ်းမှာ ကိုဘချိုဆိုတဲ့…"

ထိုသို့ပြောစဉ် ဖူးညိုသည် တုန်လှုပ်သွားသည်ကို တောက်တဲ့ကြီးသည် ရိပ်မိလေရာ "ဘာတုန်း မင်းသူ့ကိုသိသလား…" ဟု မေးသေး၏။

"သိတယ် သူ့ဆီမှာ အတော်ကြာ အလုပ်လုပ်ဘူးတယ်" ဟု ဆိုရင်း ဖူးညိုသည် အိတ်ထဲမှ "ဘရောင်းနင်း" သေနတ်ကို ဖြည်းဖြည်း ထုတ်လေ၏။

"ဒီအချိန်ကစပြီး သောကြာနေ့ ညအတွင်း သူ့ကိုရိုက်ရလိမ့်မယ်၊ သေအောင်ရိုက်ဘို့မလိုဘူး သေလဲအရေးမကြီးဘူး ကောင်းတာဘဲ"

ဖူးညိုသည် အမှောင်တွင် ကြာကြာနေရ၍ အမှောင်ကို ကျင့်သားရလာပြီးလျှင် တောက်တဲ့ကြီး ထိုင်နေရာကိုမှန်း၍ မြင်နိုင်သဖြင့် လက်တဘက်က ခြောက်လုံးပြူးကိုကိုင်၍ တဘက်က "တောက်တဲ့" ကြီး၏လက်ကို ဘမ်း၍ဆုတ်ကိုင် လိုက်ပြီးလျှင် "ဟော့—ငါ့မှာ သေနတ်ပါတယ် ပစ်လိုက်ရင် သေသွားမယ် နားလည်လား တောက်တဲ့ဗိုလ်၊ မင်းကိုငါလိုချင်တယ် ရာဇဝတ်ဌာနချုပ်က အင်စပက်တော် ဖူးညိုဆိုတာ ငါဘဲ၊ မလှုပ်နဲ့ လှုပ်ရင် အသတ်ဘဲ" ဟု ခြိမ်းခြောက် ကြိမ်းမောင်းသေး၏။

တစက္ကန့်မျှ ဘာမှမလှုပ်ရှားဘဲ ငြိမ်၍နေပြီးလျှင် ရုတ်တရက် ဖူးညိုသည် သေနတ်ကိုင်ထားသော မိမိ၏လက်ကို တဦးတယောက်က ပြုတ်ဘူနှင့် ညှပ်သလို ဘမ်း၍ဆုတ်ညှစ်လိုက်သည်ကို တွေ့ရလေ၏။ ထိုအခါ ဖူးညိုသည် လက်တဘက်နှင့် ဘမ်း၍ ထိုးလိုက်ရာ ဆုတ်ညှစ်ထားသောသူသည် ငုံ့၍ပေးလိုက်သဖြင့် လေကိုသာ ထိုးမိလေ၏။ ထိုနောက် လက်ကိုလိမ်၍ ချိုးလိုက်သဖြင့် သေနတ်သည် အောက်သို့ကျသွားပြီး ဖူးညိုနှင့် တောက်တဲ့ဗိုလ်သည် ပူးမိကြသား ရှိကြလေ၏။ ထိုအခိုက်တွင် တယောက်မျက်နှာနှင့် တယောက်မျက်နှာ ထိမိကြရာ တောက်တဲ့ဗိုလ်၏ မျက်နှာ၌ လချေးကွဲကော် မျက်နှာဖုံး တပ်ထားသည်ဟု ထင်မိလေ၏။ အကြောင်းမူကား ဖူးညို၏ ပါးပေါ်တွင် ဆက်စက်ကြီး လာ၍ထိမိခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေ၏။ ထိုကွဲကော် မျက်နှာဖုံးကြောင့်သာလျှင် ထိုသူ၏ အသံသည် ဗလုံဗထွေး ဖြစ်နေခြင်း၏ အကြောင်းပေတည်း။

နှင်ဦးဇလုံးမှာ အားကောင်းသည့်အလျောက် ထွေးလုံးရစ်ထင်ရှိနေကြစဉ် တောက်တဲ့သည် ခြေတဘက်ကို ကွလိုက်ရာ ဖူးညိုသည် တောက်တဲ့က မိမိကို ဒူးနှင့်တိုက်တော့မည်ကို သိသဖြင့် ရှောင်၍ပေးလိုက်ရာ တောက်တဲ့၏ ခြေသည် ဖလ်ဘူးဖလ်ခွက်များကို ကွဲစေပြီး ဆိုးဝါးသော အနံ့ကြီးသည် မှုးမေ့လုအောင် ပေါ်ထွက်လာလေ၏။ ဖူးညိုသည် အသက်ရှူရန် အားထုတ်ပါသော်လည်း လည်ပင်းကို ညှစ်ထား သကဲ့သို့ ခံစားရပြီးလျှင် အားသို့ပုံ၍ လဲကျသွားလေ၏။

နောက်တနေ့နံက်၌ ရန်ကုန်မြို့မှ ပုလိပ်များသည် ပတ်အားနှင်လှည့်ရင်း လူမရှိသော အိမ်တအိမ်၏ ခြံထဲတွင် အင်စပက်တော် ဖူးညို၏အလောင်းကိုတွေ့ရ၍ဆေးရုံ မိုတော်ကားဖြင့်တင်

www.burmeseclassic.com

ဆောင်ယူသွားကြရလေသတည်း။ ဖူးညိုသည်ကား တောက်တဲ့
ကြီး၏ အရေးကြီးသည့်အခါ အသုံးချရန် ထားသော ဟိုက်ဒ
ဇိုင် ယန္တစ်အက်စ်ခေါ်ဘူး ပါးပါးကလေးထဲမှ အဆိပ်ငွေ့ဖြ
သေဆုံးရှာလေသတည်း။ ထိုအဆိပ်ငွေ့ သည်ကား ၁၀ မိနစ်
အတွင်း လူကိုသေစေနိုင်လေ၏။

× × × +

အခန်း ၄။

စုံထောက်ဆိုလျှင် ရှပ်ဖျောက် ထားသည့် အခါမှတပါး
အလွန်ခံ့ညားသော လူတယောက် ဖြစ်ရမည်ဟု ထင်မှတ်ရာရှိ
သော်လည်း "တောက်တဲ့" အသင်းကြီးကို လိုက်လံ၍ စုံထောက်
နေသူ စုံထောက်ကြီး ဦးစောမောင်သည်ကား ပိန်ပိန်ရှေရှေ ခါး
အနည်းငယ် ကိုင်းသဖြင့် ၎င်း၏ အဝတ်အစားများမှာ ဖိုးယိုဖါး
ထား ဖြစ်နေတော့၏။ ထိုအဝတ်အစားများမှာ ၎င်းနှင့် မတန်
သကဲ့သို့ ပွစိစိဖါးလျားလျားရှိပြီးလျှင် ဝတ်၍ထားသည်နှင့်မတူ
ဘဲ တွဲလောင်းဆွဲ၍ ထားသကဲ့သို့ ရှိရကား၊ အထူးရှပ်ဖျောက်
နေစရာ မလိုသကဲ့သို့ ရှိပေ၏။ ၎င်း၏ မျက်နှာထားမှာ အမြဲ
ထန်းမှုတေတေနှင့် တွေဝေစဉ်းစား သကဲ့သို့ရှိ၍ မည်သည့်
အခါမျှ ပြုံးရသည် မရှိဘူးပေ။ ဦးချစ်ဆွေသည်ကား မိမိ
အထက်ကလူကို သိသည်ထက်ပင် စုံထောက် ဦးစောမောင်ကို
မြင့်၍ သိကျွမ်းကာ တဦးနှင့်တဦးလည်း အထူးခင်မင်ကြလေ၏။
"ဒီ တောက်တဲ့ တွေတော့လား တွေ့ရင်တော့ မသက်သာ
တော့ဘူး ကိုချစ်ဆွေ"

"ဒါထက် ကျွန်တော်တခု ကောင်းကောင်း သိချင်တာက
သူလုဆိုတဲ့ မိန်းမရဲ့ အကြောင်းဘဲ၊ သူဘယ်သူတွေနဲ့ ပေါင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထယ်။ ဦးဘိုးသာ လိမ်စီတက်က စာရေး မောင်ထွန်းဝင်း ဆို တာနဲ့ ဘာမှလို အဆက်အသွယ် ရှိတယ်ဆိုတာတွေ အသေအချာ သိချင်တာဘဲ၊ မနေ့ညက ကျွန်တော်ကလဲ ကလပ်က ပြန်အလာ ပိုက်စကဲ့ယား ထောင့်နားမှာ လှလှက ထွန်းဝင်းကို မိုတော်ကား နဲ့ ခေါ်သွားလို့ လိုက်ပြီး စုံစမ်းခဲ့တယ်၊ သမိုင်း ရောက်တော့ ထွန်းဝင်းအိမ်နဲ့ ကိုက်တရာလောက် ဝေးတဲ့ခနရာက ခြံနဘေး မှာ ကားရပ်ပြီး စကားပြောနေကြတယ်၊ မိုးတွေကလဲ ရွာနေ တာနဲ့ ကျွန်တော်ဟာ ကားနောက်က ကပ်ပြီး နားထောင်နေ တယ်၊ ကျွန်တော် ရှိတာကို သူတို့မသိဘူး၊ တယောက်နဲ့ တ ယောက်ချစ်ကြိုက်နေကြလို့ ရှိရင်လဲ ကျွန်တော် သိရမယ်၊ အခု တော့ သူတို့ စကားပြောနေတာဘဲ၊ ငွေအကြောင်းချည့် ပြောနေ ကြတယ်၊ ငှနာရီထိုးလောက်ကျတော့ ထွန်းဝင်း ကားပေါ်က ဆင်းပြီး သူ့အိမ်ကို လျှောက်သွားတယ်၊ လှလှလဲ ကားနဲ့ ပြန် သွားတယ်”

စုံထောက်မောင်စောမောင်သည် ဆေးပြင်းလိပ်ကိုခဲ၍ မီးခိုး တချက်မှုတ်ထုတ်ပြီးလျှင် ခေါင်းခါလျက် “လှလှကတော့ ရ အကြောင်းကလွဲရင် ဘာမှ ပြောမှာမဟုတ်ဘူး၊ ငွေညှစ်ချင်လို့ လုပ်တာနဲ့တူပါတယ်”ဟု ပြောလေ၏။

“ငွေညှစ်စရာကလဲထွန်းဝင်းမှာနှစ်ပြားမှမရှိဘူး၊ ဒါကြောင့် ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ သူတို့နှစ်ယောက် ပူးတွဲပူးတွဲလုပ်ထားဆ တယ်ထင်လွန်းလို့”

မောင်စောမောင်သည် ဆေးလိပ်သောက်ရင်း စဉ်းစားနေ “ထွန်းဝင်းမှာ နှမကလေးတယောက်ရှိတယ်၊ ရုပ်ကြည့်ပြီးတော့

ရမယ်ဆိုရင်တော့ တော်တော်ချောတာဘဲ၊ ဦးမောင်မောင်ဆိုတဲ့ အဘိုးကြီးကတော့ဖြင့် လူကောင်းတယောက် တွတ်ပုံ မရဘူး၊ အလုပ်အကိုင် ဘာမှမြဲမြဲမရှိဘူး၊ အခါတခါ အိမ်က ထွက်သွား ရင် ရက်ပေါင်း အတော်ကြာတတ်တယ်၊ ပြန်လာရင်လဲ သူ့ မျက်နှာကြီးဟာ ကြည့်လို့မကောင်းဘူး”

မောင်ချစ်ဆွေသည် ထိုစကားကို ကြားလျှင် အလွန် အံ့ဩ လျက် “သူတို့ကိုသိသလား”

စောမောင်သည် ခေါင်းညိတ်လေ၏။ “အဘိုးကြီးကို ကျွန် တော် အရိပ်အကဲစောင့်ကြည့်နေတာကြာပြီ၊ သမိုင်းပုလိပ်တွေ ပြောတော့ ဒီလူကြီးဟာ တယ်ပြီး မသင်္ကာစရာဘဲတဲ့၊ လုပ်ပုံ ကိုင်ပုံတွေလဲ တော်တော်ဆန်းတယ်၊ အရင်တုန်းက ရုပ်ရှင်တခါ ထောင်တယ်၊ နောက် မဟန်တာနဲ့ မြင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး တမျိုး လုပ်သေးတယ်၊ ဒီကမှ တဖန် စာတိုက်ကနေပြီး စာသင်တဲ့ ကျောင်းတခုဖွင့်သေးတယ်၊ အခုဓာတ်ပုံရိုက်နေပြန်ပြီ”

“ဒီလို လုပ်ပြီး အသက်မွေး လာတာ ဘယ်လောက် ကြာ ပြီလဲ”

“ကြာလှပြီ၊ တလကိုမှန်မှန် တခါနှစ်ခါ၊ တခါတလေ ကြာ ကြာ မကဘူး၊ အိမ်က ထွက်ထွက်သွားတာ၊ ထွက်သွားရင်လဲ ဘယ်သို့ မရဘူး၊ ကျွန်တော်လဲ မြို့ပေါ်က လူဆိုးဆိုသမျှ စုံစမ်းပြီး သူတို့တောင် ကျွန်တော်လောက်မှမသိနိုင်ဘူး၊ အတော်လဲ ပါးတဲ့လူကြီးဘဲ၊ လှလှနဲ့အတူတူ တကြိုတ်ထဲတဥာက်ထဲ လူ တွေ ဘာရီဆိုတဲ့ အကြောင်းကလဲ မှုန်းနေတယ်၊ ဟိုအရင်တခါ က ဘာရီက အဘိုးကြီးကို ညစ်ကျယ်ကျယ်သွားပြီး လုပ်ထော ကြီးက သူ့ကိုတွယ်လွှတ်လိုက်တာပေါ့”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဦးမောင်မောင်တေလား"

"မှတ်ပါတယ်၊ နွားအိုပေါင်ကျိုး ဆိုတာ ဒီအဘိုးကြီးမျိုးဘဲ၊ ဒါကိုမှတ်ထား၊ ကျုပ်တော့် ရှေ့မှာနဲ့ တနေ့သွားပြီး တွေ့ဆုံဆုံးမယ်၊ ကောင်မကလေးကတော့ အပျက်ထဲကမဟုတ်ဘူး၊ နို့သော်လဲ ဒီလိုမိန်းမလယ်မျိုးတော့ တယ်ပြီး အရောမဝင်ချင်ပါဘူး၊ ဖူးညိုလဲ သေပြီလို့ ပြောကြတယ်၊ တောက်တဲ့တွေရဲ့ လက်ချက်ဘဲလို့ ဆို"

ချစ်ဆွေသည် ထိုင်ရာမှထရင်း "ဒါတော့အမှန်ဘဲ၊ ဘောဟိုမှာ ကိုစော[illegible]ောင် သူ့ကို သတ်တဲ့အထဲပါတဲ့အကောင်ပေါ့"ဟု ဆိုကာ ပြူတင်းပေါက်နားသို့ သွားရာ စုံထောက်ကြီးလည်း နောက်ကကပ်၍ ပါသွားလေ၏။ ပြူတင်းပေါက်မှနေ၍ ကြည့်လိုက်သောအခါ ယခင်မောင်ချစ်ဆွေမြင်ထားသော လမ်းဘေးတွင် လျှောက်နေသည့်လူမှာ မရှိတော့သည်ကိုတွေ့ရလေ၏။

"ဘယ်မှာလဲ" စုံထောက်မောင်စောမောင်က မေးလေ၏။

"မရှိတော့ဘူးဗျ၊ ကျွန်တော်...."

ထိုခဏတွင် သေနတ်သံတချက် ကြားရပြီး မှန်တံခါးများ အစိတ်စိတ်အမွှာမွှာကွဲ၍ အခန်းထဲသို့ ဝင်လာကာ မောင်ချစ်ဆွေ၏ မျက်နှာကို မှန်စများထိလေ၏။ ထိုသို့ ဖြစ်သည်နှင့်တပြိုင်နက် နှစ်ယောက်စလုံး ကြမ်းပေါ်သို့ ဝပ်၍ ကွယ်နေ ကြရလေ၏။

"ဒါ လမ်းဟိုဘက် တိုက်ပေါ်ကဘဲဗျ၊ ဘယ်အိမ်ပေါ်ကနေပြီး ပစ်သလဲ မသိဘူး၊ ကနေ့ ဒါပါနဲ့ နှစ်ခါရှိပြီ၊ သူတို့ ကျွန်တော့်ကို ကြံနေတာ"

လမ်းတဘက်ရှိ တိုက်နံပါတ်[illegible] အခေါ်ခံသုံးထပ် ခေါင်း[illegible]တွင် တွေ့ရသော ယမ်းတောင့် အခွံ တခုနှင့် ခြေရာများ[illegible]လျှင် မကောင်းကြံသူအား သက်သေခံအဖြစ် တွေ့ရသော[illegible]များပေတည်း။ ထိုသူကို[illegible] မမိလိုက်[illegible]။ [illegible] [illegible]ဘက်ထပ်မှာလည်း လူနေမရှိ၍ အခန်း[illegible]နေပေ၏။

"တော်တော်အကြံကောင်းသဗျာ၊ ဒီအပေါ်ကနေပြီး လမ်း[illegible]နိုင်ဘိုပြေးပေါက်ဖွဲ့ခုလောက်ရှိတယ်"ဟု မောင်ချစ်ဆွေက [illegible]လေ၏။ မောင်စောမောင်သည်ကား ဘာမျှမပြောဘဲ [illegible] [illegible]နေလေ၏။ မောင်ချစ်ဆွေလည်း ငြိမ်၍လိုက်[illegible]ပြီးလျှင် [illegible]ပ်ခန်းသို့ ပြန်၍ရောက်ကြလေ၏။

"ဒီလိုဗျ၊ မနက်က ကျွန်တော် သူတို့နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ မိုတော်[illegible]မှာသွား ပြီး မေးလားစမ်းလားလုပ်ထာ တော်တော် စိတ်[illegible]းတယ်"ဟု ချစ်ဆွေက စကားပြန်၍စပြီး "မြန်လဲ မြန်တဲ့[illegible]ဗျာ၊ ချီးမွမ်းလောက်ပါရဲ့၊ အဲဒီက အိမ်ကို ပြန်အလာမှာ[illegible]ကားပေါ်ကအဆင်း ကားတစင်းနဲ့ ဝင်ပြီးတိုက်မလို့ လုပ်[illegible]ပါ၊ ကံကောင်းလို့ သီသီကလေးလွတ်သွားတယ်"

"[illegible]ကားနံပါတ် သိရဲ့လား"

"[illegible]ဘီ–၁၉၇၄ ဘဲ၊ နို့ပေမဲ့ နံပါတ် အညာကြီးပါ၊ [illegible]မျိုး ရီစစ္စတြီ ရုံးမှာလဲ မရှိပါဘူး၊ ကျွန်တော်လဲကားကို [illegible]လို့ လုပ်မယ်ကြံတုန်းရှိသေးတယ် ပျောက်သွားပါ[illegible] [illegible]တယ်လဲလယ်ကြပေတာဘဲ"

[illegible]မောင်သည် ခေါင်းကိုကုတ်လေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အခုပြောမှ အတိုင်းမြင့်လိမ့် အတိုလုပ်ပုံဟာ တော်တော်သေသပ်တာပဲ၊ ကျွန်တော် ဒီလောက် ဟုတ်လိမ့်မယ် မထင်ဘူး၊ ထန်းသီးကြွေခိုက် ကျီးနင်းလိုက် ဆိုတာမျိုးလို ယုံသင့်ကြောင်း ထင်ဖြစ်စရာမျိုးဘဲလို့ အောက်မေ့တယ်၊ လူလှဘော့တောက်ဘဲ အကြောင်းကောင်းအောင်းသိမှာဘဲ"ဟုဆိုပြီးနောက် နှုတ်ဆက်ရင်း မိမိ၏ ပွဲနေသို့သွားလေ၏။

အစိတ်အစားဘာပဲဖြစ်ခြင်းမရှိသည်ဘွင် အရိုးကောက် ဖဲထိုးခုံပေါ်ကကြီးကို ဂျိုင်းကြား ညှပ်၍ လာသော စုံထောက်မောင်စောမောင်ကို မည်သူမျှစုံခဲ့ဘသာကဲ့ဟု မထင်နိုင်ဘဲ အလုပ်ပြုတ်နေသော စာရေးတယောက်ဟူ၍သာ ထင်မြင်မည်မှာ အမှန်ပေတည်း။

လိပ်ခွံကိုင်းတပ်သော မျက်မှန်ဝိုင်းမှာ သာ၍ပင် ရုပ်ကိုပျက်စေလေ၏။ နွေ့၊ မိုး၊ မရှောင် ဝတ်သော သက္ကလပ် အင်္ကျီ ညစ်ထပ်ထပ် ပွဲရောင်းရောင်းနှင့် မဲပြာပုဆိုးမှာ စ၍ဝတ်သည့်ခနက တခါမျှမလဲသေးဟု ထင်မြင်စရာ ဖြစ်လောက် အောင်ပင် ရှိပေ၏။

မောင်စောမောင်သည် ဟိုက်ကွတ် ရုံးကြီးရှေ့သို့ ရောက်လာသောအခါ ဓါတ်မီးခြစ်၊ ပန်းကန်ပြား၊ သော့၊ ကွင်းခဲ့တန်းစသည့်တိုလီမိုလီရောင်းသောလူတယောက်ကိုမြင်လျှင် ဒီလူဟာ ဘာကြောင့် ဒီနေရာနားမှာလာပြီး ရောင်းပါလိမ့်မလဲ၊ ဒီနေရာမှာဆိုလျှင် မည်သူမျှရပ်တန့်၍ ၎င်း၏ပစ္စည်းကို ဝယ်မည်မဟုတ်ဟု တွေးတောမိကာ ထိုသူ့အနားသို့ ကပ်သွားလေ၏။ ထိုသူသည် မိမိ၏ပစ္စည်းများကို ဖယောင်းပုဆိုးဖြင့် အုပ်၍ ထားသည်ကို တွေ့ရလေ၏။

ထိုသူသည်ကား...ကုလားမျိုးဖြစ်သော်လည်း မောင်စောမောင်၏စုံထောက်မျက်စိထဲ၌ ...ထိုသည်ကို မြင်ရလေ၏။

"ကနေ့ ရောင်းရရဲ့လား"

"ဘာမှမရောင်းရဘူး"ဟု ပြန်ပြောလိုက်သည်ကို မောင်စောမောင်သည် အလွန်သဘောကျသွားလေ၏။ ထိုသူသည်ကား... ကုလားလိုအသံဖျက်၍ ပြောသော်လည်း မြိတ်သားဖြစ်ကြောင်း အသံဖြင့် ဖမ်းမိလေ၏။

"ခင်ဗျား မြိတ်သားမဟုတ်လား၊ ဘယ်မြို့ကလဲ"

"မြိတ်ကဘဲ"ဟု အသံကို မဖျက်ဘဲ သံမှန်အတိုင်းပြောလေ၏။ စောမောင်သည် လက်ဖြန့်၍"လမ်းမှာရောင်းဘို့ လက်မှတ်ရသလား ပြစမ်း"ဟု ဆိုလေ၏။

ထိုနောက် အသေအချာကြည့်ပြီးလျှင်"မြဘူး ဆိုတဲ့ နာမည်အမှန်ဘဲလား"ဟုမေးလေ၏။

ထိုသူသည် ခေါင်းညိတ်ပြီးနောက် "ဘာလိုချင်သလဲ သော့ကွင်းယူမလား"

စောမောင်သည် ပြုံးရယ်၍ "မလိုချင်ပါဘူး၊ သော့ကွင်းမှာတတ်ဘို့ သော့ဆိုလို့တချောင်းမှမရှိဘူး၊ သော့ခတ်ပြီး ပိတ်ထားစရာလဲ အဘိုးတန်ပစ္စည်းမရှိပါဘူး"

"စုံထောက်ကြီးတယောက်လုပ်နေပြီး သော့တချောင်းမှ မရှိဘူးဆိုတာ ဟုတ်ပါ့မလား ကိုစောမောင်"ဟု မြဘူးက ဆိုလေရာ စုံထောက်စောမောင်မှာ အံ့အားသင့်မိလေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ခင်ဗျား ကျူးကျော်သလား"

"ခင်ဗျားတို့လို နာမည်ကြီးတွေတော့ လူတိုင်း သိမှာပေါ့ မဟုတ်ဘူးလား"

မောင်စောင်မောင်သည် မြဘူးအား ခြေ ဆုံး ခေါင်းဆုံး ကြည့်ပြီးနောက် ဘာမှမပြောဘဲ တဘက်သို့ ထွက်သွားလေ၏။ မြဘူးသည်လည်း နောက်ယောင်ခံ၍လိုက်သွားလေ၏။

ဦးဘိုးသာ အာမခံလီမိတက်မှ နေ့လည်စာစားရန် ထွက်လာသော မောင်ထွန်းဝင်းသည် လမ်းဘေးအုတ်ခုံပေါ်တွင် အဝတ်အစား ညစ်ထပ်ထပ်နှင့် အိန္ဒြေကြီးလှသော လူတယောက်ကိုမြင်သော်လည်း စုံထောက်ဖြစ်မှန်းကိုမသိ မိမိနှင့်စက္ကရီခတရီကျော်ဇော်တို့စားနေကျပန်းခြံလဘက်ရည်ဆိုင်သို့ ခြေရာခံ၍ လိုက်လာမှန်းကိုလည်း မသိသည့်အားလျော်စွာ တချက်မျှသာ ကြည့်ပြီး ထွက်သွားလေ၏။ ၎င်း၏စိတ်ထဲတွင် ဦးဘိုးသာ၏ ပြုမူ ဆိုးဝါးချက်များကို အထပ်ထပ်တွေးတောလျက်ရှိပေ၏။

ကျော်ဇော်နှင့်ထွန်းဝင်းသည် အတူတူယှဉ်၍ လျှောက်မိသောအခါ "သိပ်ပြီးဘောက်လုပ်တဲ့အဘိုးကြီးဗျာ၊ လခတွေလဲ ... ရနိုင်သမျှ ကျွန်တော်ကစပြီးလျှော့တယ်ဗျာ... မနက်က သတင်းစာထဲမှာတော့ ဆေးရုံအတွက် ငွေ၅၀၀၀၀ဝိ လှူသတဲ့၊ အလုပ်လုပ်ရတဲ့လူတွေအပေါ်မှာမကြည့်ရင် သေရောပေါ့"ဟုထွန်းဝင်းကပြောလေ၏။

"အဘိုးကြီးက အလှူတော့ မနှမြောတတ်ဘူး၊ လခ လျှော့တာကတော့ ဒီလိုမလျှော့ရင် အလုပ်ထုတ်ပစ်ရမှာဘဲ၊ အရောင်းအဝယ်တွေက သိပ်ညံ့နေတာ၊ ဆန်ဈေးကလဲ သေလိုက် ကာ သင်းချိုင်းက လူကမှ အသက်ရှူဘော်ရအုံးမယ်၊ မင်းကိုယ့်အဘိုးကြီးက အလုပ်မှာထားချင်စိတ်မရှိသလို၊ ဖြစ်အောင်သည်ပြီးတော့..."

"ဒီလိုနဲ့ ဘယ်ဖြစ်နိုင်မလဲ၊ ပေးထားတဲ့လခက ဒရဝမ် လခဘက်ရှိတယ်၊ ရေသောက်နေရမှာလားဗျာ၊ ကျွန်တော်ကလဲ အင်မတန်လိုနေတဲ့အခါမှာ..."

ကျော်ဇော်သည် သက်ပြင်း ချလိုက်ပြီးနောက် မျက်နှာထားမျိုးပြောင်းလိုက်လေ၏။

"ငါသာ မင်းလို လခနဲ့ပတ်သက်ပြီး စဉ်းစားရမယ် ဆိုရင် အလုပ်ကပြေးပြီး ခါးမြလုပ်စားနေဘို့ရှိတာဘဲ၊ ငါရတဲ့ လခလဲ မင်းရတာထက် နည်းနည်းပိုပါတယ်၊ ကိုင်လိုက်ရတဲ့ ငွေတွေကတော့ ချင်လိုက်ရာလိုက်ချည့်ဘဲ၊ ငါက သာဆိုးသေးတယ်"

ထိုနောက် ၎င်းတို့နှစ်ယောက်ဆိုင်ထဲ၌ စား သောက် နေကြစဉ် စောမောင်သည် ၎င်းတို့ပြောနေသည့် စကားများကို မန်းမှုနေ၍ နားထောင်နေလေ၏။

ထွန်းဝင်းသည် စောမောင်မြင်ပြန်သဖြင့် "ကိုကျော်ဇော် ဟိုသိခဲ့လား"ဟုမေးရာ ကျော်ဇော်သည်လှည့်၍ကြည့်ပြီးလျှင်-

"ဩော်.... စုံထောက်မင်း ပါလား၊ လာပါအုံး ကိုစောမောင်"ဟုဆိုလေ၏။

ထွန်းဝင်း၏ မျက်နှာ၌ကား မအီမသာသော အမူအရာသည် ထင်လျက်ရှိလေ၏။

ကျော်ဇော်သည် ထွန်းဝင်းနှင့် စုံထောက် စောမောင်တို့အား မိတ်ဆက်ပေးလေ၏။ ထွန်းဝင်းသည် မကြာမီပင် တစုံတခုသော အကြောင်းကို ရမယ်ရှာပြီးလျှင် ထွက် သွား ရာ စောမောင်နှင့်ကျော်ဇော်တို့သာကျန်ရစ်ခဲ့လေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျော်ဇ နှင့် စံထောက် စောမောင်တို့၏ ကြခြင်း သ
ကား.... ထိုအလုပ်တိုက်တွင် တံမျက်စည်းလှည်း အခန်းရှင်း
များသည် နှစ်ခါသုံးခါခန့်မျှ ခိုးမှုများ ဖြစ်ပွားခြင်းနှင့် ပ
သက်၍ စုံထောက်ရန် ရောက်ရှိဘူးသည် ဖြစ်လေရာ ဦးဘိုးသ
သည် ထိုအမှုများနှင့်ပတ်သက်၍ မိမိ၏ စက္ကရီတေရီမောင်ကျေ
ဇ နှင့် အလုပ်လုပ်ထားသဖြင့် တဦးနှင့်တဦး နှစ်ခါ သုံးခါမျှမ
တွေ့ဘူးကြရသောကြောင့် အသိအကျွမ် ဖြစ်ကြပေသတည်း။
ထိုနောက် စောမောင်နှင့်ကျော်ဇ တို့သည် ထိုထို ကြ
အလီလီသောစကားများကိုပြောဆိုနေကြပြီးနောက် အချိန်က
သဖြင့် ကျော်ဇ သည် ထွက်၍သွားရာ စုံ ထောက် စောမေ
တယောက်တည်းကျန်ရစ်ခဲ့လေ၏။

× × ×

ခန်း ၅။

ညနေ ၄ နာရီထိုးသည်နှင့် တပြိုင်နက် တက္ကစီ တစင်းသည်
း်သာတိုက်ရှေ့သို့ ရောက်ရှိလာလေ၏။ မကြာမီ ဦးဘိုးသာ
ည် တိုက်တွင်းမှ သုတ်သီး သုတ်ပြာ ထွက်လာပြီးလျှင် ဝဲယာ
ာက်တချက်ကို လှည့်၍မျှမကြည့်ဘဲ ကားထဲကိုသာ စိုက်စိုက်
သွားသည်ကို တမင်သက်သက် စောင့်၍ကြည့်နေသော စော
ာင်သည် တွေ့ရလေ၏။

စောမောင်၏စိတ်ထဲ၌ ထိုအဘိုးကြီးသည် အာ ကို ၇၀ ဘက်
လှုပ်ရှား၍နေပြီထင်မြင်မိလေ၏။ ထိုနောက် ၎င်း၏ စိတ်ထဲ၌
ာပေါ်လာသော အကြံသည်ကား ဦးဘိုးသာသည်မည်သည့်
ပ်မှာနေသနည်း၊ မည်မျှခန်းနားစွာ နေသနည်းဟု စုံစမ်း
ခြင်းဖြစ်၏။ ၎င်း၌ အမျိုးအဆွေများရှိပေသေလော၊ မောင်
ာမောင်သည် ထိုအဘိုးကြီး၏ အကြောင်းကို အနည်းငယ်မျှ
သိပေ။

ငင်စစ်မှာ မောင်စောမောင်၌ ထိုကြီးမားသောအလ တိုက်
ကြီး၏ဦးစီးခေါင်းဆောင်ဖြစ်သောလူကြီးနှင့် ပတ်သက်၍ ဘာ
ပ်စုစရာမရှိပေ။ ၎င်း၏အလုပ်သည်ကား လူဟုဆိုသည့်မိန်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကလေးနှင့် ထန်ခင်းဆိုသည့်စာရေးတို့၏ ဖူးပေါင်း ကြံစည်
ကြမြင်းကိုဆော် စုံထောက်ဘိုလိုလေသည်။

သို့သော်—ဦးဘိုးသာ၏ နေထိုင်ရင်းအကြောင်းရင်းကို မ
သူမျှမသိ၊ မိမိလည်း မသိခြင်းသည် စမ်းတွင်း၌ ယားကျ
ဖြစ်နေသဖြင့် ထိုက်လံစုံစမ်းခြင်းငှာ တားမြစ်၍ မရနိုင်သကဲ့
ရှိပေ၏။ သို့ဖြစ်၍ အဘိုးကြီး၏တက္ကစီထွက်သွားသည်နှင့်တ
နက် စောမောင်လည်း တက္ကစီတစင်းကိုငှား၍ နောက်မှ လို
ရန်ပြောလေ၏။ ဒရိုင်ဘာလည်း အမိန့်ကိုနာခံသည့်သဘော
ခေါင်းညိတ်လေ၏။

အကြောင်းမူကား .. လမ်းပေါ်၌ရှိသမျှ တက္ကစီသမားတို့
ထိုမှန်တောတော နေသော စုံထောက် ကြီး ကို မသိဟူ၍ပင်
သလောက်ပင်ဖြစ်ပေသည်။

ဦးဘိုးသာစီးသော မိုတိုကားသည် ကန်းနားလမ်း အတို
မောင်းသွားပြီးလျှင် အနောက်ဘက်သို့ အစဉ်တစိုက် သွား
၏။ မောင်စောမောင်သည်လည်း မြက်ခြေမပြတ်စေရဘဲ နော
မှ ထက်ချက်မကွာ လိုက်သည်တွင် အလုံကွက်သစ်သို့ ရော
သောအခါ ကားသည် ရုတ်တရက် ရပ်လိုက်သည်ကို တွေ့ရ
၏။ အဘိုးကြီးသည် ကားရပ်သည်နှင့် တပြိုင်နက် ကားပေါ်
လျှင်မြန်စွာဆင်းပြီးလျှင် တက္ကစီခ မပေးသေးဘဲ ဆင်းသွားသ
ကို မြင်ရသောအခါ၊ စောမောင်သည် ပါးစပ်ကို ဝလုံးကဲ့
ဟကာ အံ့အားသင့်ခြင်းကို ပြလေ၏။

ထိုနောက် အဘိုးကြီးသည် လမ်းများကို လှည့်ပတ် ေ
ဧာက်၍သွားပြီး တစုံတခုသောလမ်းမှ ထွက်လာကာ ကြ

မြင်တိုင်မှ လာသော ဘတ်ကားပေါ်သို့ စာကလေ၏ စော
သည် ပြေး၍လိုက်ပြီးလျှင် ကားပေါ်သို့ ခုန်တက်ကာ ခေါင်
နားတွင် ကပ်၍ထိုင်လေ၏။ အဘိုးကြီး၏ အရိပ်အကဲကို ကြည့်
နေလေ၏။

ဘတ်ကားသည် ရန်ကုန်ဘက်သို့ပြန်၍ မောင်းလာပြီးလျှင်
လမ်းမတော်ပိုင်းသို့ ရောက်သောအခါ ဦးဘိုးသာသည် ကားကို
ရပ်ခိုင်း၍ လျှင်မြန်စွာဆင်းလေ၏။ စောမောင်လည်း နောက်မှ
လိုက်ရန် ဆင်းလိုက်ရာ ဓါတ်ရထားတစီး ဖြတ်၍ သွားသဖြင့်
အဘိုးကြီးကို မျက်ခြေပြတ်သွားပြီးမှ လူစုထဲတွင် အသေ
အချာ ရှာဖွေရာ လမ်းကလေးတခုထဲသို့ ဝင်သွားသော အဘိုး
ကြီး၏ ကျောကုန်းကိုမြင်မိ၍ လိုက်လေ၏။ အဘိုးကြီးသည် ထို
လမ်းမှ တဘက်သောလမ်းသို့ ဖြတ်ကာ အိမ်လမ်းကြားမှ ဝင်
သွားပြီးလျှင် ထိုလမ်းမှ ပြန်၍ထွက်ကာ တဘက်သောလမ်းသို့
ချိုးပြီး ပေ ၅၀ လမ်းထဲသို့ ဝင်လေ၏။

ယုန်နို့ကိုလိုက်သော အမဲခွေးကဲ့သို့ စောမောင်လည်း ထက်
ချပ်မကွာ လိုက်လေရာ အလွန်တရာညစ်ပတ်သော အိမ်တအိမ်၏
သံတံခါးကို တွန်းဖွင့်၍ ဝင်သွားသော အဘိုးကြီးကိုမြင်လေရာ
များစွာမှ အံ့အားသင့်မိလေ၏။ အကြောင်းမူကား အလွန်တရာ
ကြီးမားလှသော တိုက်ကြီးကို ပိုင်ဆိုင်သည့်ပြင် ဆေးရုံအလှူငွေ
အတွက် ငွေ ၅ သောင်းလှူနိုင်သော သူတဦးတယောက်၏ အိမ်
သည် ဤမျှလောက်ပင် နှိမ့်ချသည်မှာ ဟုတ်နိုင်စရာမရှိပေ။

စောမောင်သည် စိတ်ကိုတင်းပြီးလျှင် ထိုအိမ်သို့ကပ်၍တံခါး
ကို ခေါက်လေ၏။ ရုတ်တရက် မည်သူမျှ ပေါ်မလာသေးဘဲ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရှိပြီး အဟာန်ကြာမှ တံခါးပွင့်လာ၍ အသားအရေတွန့်လိပ်ပဲ ဝါ ကြင်သော မိန်းမကြီးတယောက် ထွက်လာလေ၏။

"တခြားမဟုတ်ပါဘူးခင်ဗျာ ခုတင်က ဝင်သွားတဲ့ ဦးကြီး ရဲ့ ကျကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့ ပုဝါဖြူကလေး ပေးမလို့ပါ" ဟုဆို၍ မိ အိတ်ထဲမှ လက်ကိုင်ပုဝါတခုကို ထုတ်ပေးလေရာ မိန်းမကြီးသည ဘာမှ မပြောဘဲ ပုဝါကိုဆွဲယူပြီး တံခါးကိုဂျုံးကနဲ ပြန်ပိ လိုက်လေ၏။ သို့သော် စောမောင်သည် မှောင်မဲရှုပ်ပွ၍နေသော အိမ်အတွင်းခန်းကို မြင်မိရလေ၏။

ထို့နောက် အနီးအပါးတွင် စုံစမ်းရန်ထွက်သွားပြီးလျှင် လ ဒေါ်ရှိ ဆန်-ပဲ သကြား စသည်တို့ကို ရောင်းသော ကာက ဆိုင်ရှင်ကိုမေးရာ "ဦးဘိုးသာလား ဦးဘိုးတော်လား ဆိုတ တော့မသိဘူး၊ဒီအဘိုးကြီးဟာ မနက် ၉နာရီတိုင်းထွက်ထွက်သွ ပြီး ဒီအချိန်လောက်မှာဘဲ ပြန်ပြန်လာတယ်။ သူဘယ်သူလဲ ဘ လုပ်သလဲ ဆိုတာတော့ မသိဘူး၊နို့ပေတဲ့ တခုတော့ရှိတယ်၊ တို့နှစ်ယောက်ဟာ အစား သိပ်မစားဘူး၊ သူတို့ စားတယ အစားကောင်းတဲ့ ကလေးတယောက် စားတာလောက်ဘဲရှိတ သူတို့ဒီမှာဘဲ ပယ်ပြီးစားကြတယ်"

ထိုသတင်းကို ရပြီးနောက် စောမောင်သည် လှလှကို စုံ ရန် ထွက်သွားလေ၏။ အလုပ်အကိုင်ကြီးများ လုပ်ကိုင်သေ ဆူးလေဘုရားလမ်း သည်ကား ပိုက်ဆံပြည့်ဝသော သူမျ အိမ်ငှါး၍ နေထိုင်နိုင်သော လမ်းကြီးပေတည်း။ လှလှသ ထိုလမ်းတွင် နေသည်ကို မောင်စောမောင်သည် သိရှိသဖြင့် ရု တိုက်သို့ သွားလေ၏။ ထိုတိုက်တွင် လှလှနေသော အခန်း ညွှန်ပြသော ဆိုင်းဘုတ်မရှိသဖြင့် စောမောင်သည် လှေခါးထ

စောင့်သော ဒရဝမ်ကိုမေးရာ တတိယ အထပ်တွင် နေသည်ကို သိရှိရလေ၏။

"သူဒီမှာနေတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ"

"သူနေတာ နှစ်လလောက်ရှိပါပြီဆရာ၊ အမှန်ပြောရမှာဖြင့် ဒီတိုက်ပေါ်မှာ ဘယ်နည်းနဲ့ နေနိုင်တာဖြစ်ဆိုတာ အများကြီး အတွေးရခက်ပါတယ်၊ တချို့ပြောတော့ တရုပ်တန်းမှာသွားပြီး ဖဲကစားလို့ ရတာနဲ့ နေတယ်လို့ဆိုတာပါဘဲ ဒီလှေခါးထောက် ပါ"

အခန်းကို လိုက်၍ပြပြီးလျှင် "ဟိုဘက်ခန်းမှာ ယိုးဒယားက သူဌေးကြီးတယောက် နေပါတယ်"ဟု လက်ညှိုးထိုး၍ပြလေ၏။

မောင်စောမောင်သည် တစုံတခု ပြောမည်ဟု ကြံရွယ်စဉ် ဒရ ဝမ်သည် မိမိညွှန်ပြသော အခန်းသို့သွားပြီးလျှင် တံခါးသော့ ပေါက်အပေါ်ရှိ တစုံတခုသော အရာကို အာရုံစူးစိုက်၍ ကြည့် နေရာ စောမောင်လည်း လိုက်၍ကြည့်သည်တွင် ဆေးဖူဖြင့် ရေး ထားသော"တောက်တဲ့"ရုပ်ကလေး တရုပ်ကိုတွေ့ရှိ၍အံ့ဩမိလေ ၏၊ စောမောင်သည် လက်နှင့်ကိုင်ကြည့်ရာ ဆေးမခြောက်သေး ဘဲ လက်တွင်ကပ်၍ပါလာသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် မကြာမီက ရေး ထားသည်ကို တွေ့ရရုံမျှမက ထူးဆန်းသော အဖြစ်အပျက် တခု ကိုလည်း တွေ့ရလေသတည်း။ အကြောင်းမူကား တံခါးသည် ဂျိန်းကနဲ ပွင့်လာပြီး အသက်အရွယ်ကောင်းသော လူတယောက် ပေါ်လာ၍ စောမောင်၏ ရင်ဝကို ခြောက်လုံးပြူးနှင့် ချိန် လေ၏။

"လိုက်မြှောက်လိုက်"ဟု ဆိုပြီးမှ ထိုသူသည် ရပ်၍ စုံထောက် ကို စိုက်ကြည့်လေ၏။ စောမောင်သည် ဘာမှမပြောဘဲ ထိုသူ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အား စိုက်၍ဖြန့်ကြည့်ရာ ၎င်းသည် ဟိုက်ကုတ်နားၙ တွေ့ခဲ့သော တိုလီမိုလီရောင်းနေသူ ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရလေသတည်း။

ထိုသူကလည်း ရှုတ်တရက်မှတ်မိပြီးလျှင် တံခါးကို အကုန်ဖွင့်အောင်ဖွင့်၍ နောက်သို့ဆုတ်ရင်း "ဟာ .ကိုစောမောင်.... လာဗျာ-လာပါ"ဟု ဆိုပြီးနောက် ဒရဝမ်ကိုမူ "ဟေ့ ...ဘာမှ မဖြစ်ဘူး၊ မင်းသွားတော့၊ ငါတို့ ပြောင်နေတာ"ဟု ဆိုလိုက်လေ၏။

ထိုနောက် ခံ့ညားသပ်ယပ်သော အခန်းကြီးထဲတွင် ထိုင်မိကြသောအခါ "ဒီအခန်းကြီးထဲမှာ ကျွန်တော်တို့ဘဲ ရှိပါတယ်၊ မြန်မာလိုဘဲ ပြောနိုင်ပါတယ်၊ တိုးတိုးတိတ်တိတ် ပြောနေဘို့ မလိုပါဘူး၊ ဆေးပြင်းလိပ်သောက်ဘတ်တယ်မဟုတ်လား"

စောမောင်သည် ထုတ်ပေးသောသားရေအိတ်ထဲမှ မော်လမြိုင် ဆေးပြင်းလိပ် ကောင်းကောင်း တခုကို ရွေးယူ ပြီးလျှင် "ခင်ဗျားကို ကျွန်တော် မနက်ကဘဲ မြင်မိသေးတယ်ထင်တယ်" ဟု မိမိကိုယ်ကို မိမိယုံကြည်သောလက္ခဏာဖြင့်မေးလေ၏။

"ခင်ဗျားထင်တာ မမှားပါဘူး၊ ဟိုက်ကုတ်နားမှာ တွေ့တဲ့ တိုလီမိုလီရောင်းတဲ့ လူဟာ ကျွန်တော်ပေါ့၊ ကျွန်တော့နာမည် မြဘူးလေ။ ရန်ကုန်သား မဟုတ်တော့ ရန်ကုန် အကြောင်း ကောင်းကောင်း နားလည်ဘို့ရာဟာ ဒီလိုလုပ်မှ သိနိုင်မယ်ထင် အောက်မေ့ပြီး လူများအရေးမယူလောက်တဲ့ အလုပ်မျိုးတွေ လိုက်ပြီး စုံစမ်းနေတာပါဘဲ"

စောမောင်သည် မြဘူးကို အသေအချာကြည့်၍ ၎င်းခြောက်လုံးမြူး သွင်းလိုက်သောအိတ်ကိုကြည့်ရင်း "ဒီမြို့ဟာအင်တော်

လှုတ်လပ်တဲ့မြို့ကြီးဘဲ။ ဘာအရေးရှိကြီးဘဲဖြစ်နေနေ သောက်လို ရောင်းမယ်ဆိုလဲ ရောင်းတာဘဲ။ ဘာမှအပြစ်မရှိဘူး။ နို့သော် လာဇဝတ် အမှုထမ်းရှေ့တော့ ခြောက်လုံးမြူးကြီး တရမ်းရမ်း မလုပ်ပါနဲ့"ဟု ဆိုလိုက်ရာ မြဘူးသည် အားပါးတရရယ်မောပြီး "ဒီကနေ့ ကျွန်တော် စိတ်နဲနဲလှုပ်ရှားနေလို့ပါ။ အကြောင်းက တော့ ကနေ့ လူတယောက်ယောက် ကျွန်တော့ဆီ လာလိမ့်မယ် လို့ စိတ်ထဲမှာစွဲနေလို့ သေနတ်ကိုလက်ထဲကမချရဘူး"

"ဩော်... ခင်ဗျားဆီ ဧည့်သည်အဆန်းတယောက်လာမယ် လို့လား။ နေပါအုံး.. သူ့နာမည်ကို တဆိတ်လောက် ကျွန် တော် မသိရဘူးလား"

"အခုလာမဲ့လူကတော့ တနည်းနည်းအားဖြင့် ကျွန်တော် ကြောက်တဲ့လူဘဲ။ သူ့နာမည်ကတော့....အို....ဒါကတော့ထား ပြီး အရေးမဟုတ်ပါဘူးလေ။ သူ့လဲ တသက်လုံးမှ တခါမှ မ တွေ့ဘူးပါသေးတယ်။ တွေ့တုန်းကလဲ အခန်းမှောင်မှောင် တခု ထဲမှာပါဘဲ။ တယ်လဲ ကြာကြာကြီး မတွေ့ရပါဘူး။ ငါးမိနစ် လောက်ပါဘဲ။ ဒါပါဘဲ ကျွန်တော်ပြောနိုင်တာ"

"ဟိုဘက်ခန်းက မိတ်ဆွေတွေလား"ဟု ခေါင်းနှင့် ညွှန်၍ မေးလေ၏။

"ဘာသူလဲ.. လူလူနဲ့ သူ့လူလား။ မဟုတ်ပါဘူး.... ခင်ဗျား ဘို့နောက်ကို လိုက်နေသလား"

စောမောင်သည် ခေါင်းခါ၍ "မဟုတ်ပါဘူး"ဟု ဆိုပြီး ကြမ်းပေါ်ရှိကော်ဇောပေါ်တွင် ကြမ်းပိုးရှာသကဲ့သို့သောကြည့် နည်းမျိုးဖြင့် ကြည့်နေပြီးနောက် "အဲဒီ ခင်ဗျားမိတ်ဆွေဆိုတာ ကျွန်တော်တယ်ပြီးတွေ့ချင်သဗျာ။ယိုးဒယားသားလား"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြဘူးသည်ခေါင်းကိုခါလေ၏။ ထိုနောက် နှစ်ယောက်သား တံခါးပေါက် ဆီသို့ လျှောက်၍ လာသည့်တိုင်အောင် စကားမပြောကြသေးဘဲရှိပြီး စောမောင်သည်နှုတ်မဆက်ဘဲထွက်သွားတော့မလိုလို လုပ်ပြီးမှ "နောက်မှ တွေ့ကြသေးတာပေါ့နော်။ သွားအုံးမယ်" ဟု ဆိုဆဲတွင် တံခါးပေါ်က တောက်တဲ့ရုပ်ကိုမြင်ပြန်၍ လက်နှင့်စမ်းကြည့်နေလေ၏။

"မကြာခင်ကဘဲနှိပ်ထားတာ။ ခင်ဗျား ဘယ့်နှယ်သဘောရသလဲ" ဟု မြဘူးကဆိုလေ၏။

စောမောင်သည် ကြမ်းပေါ်သို့ ငုံ့ကြည့်ရာ အဖြူစက်ကလေးများကို တွေ့၍ လက်နှင့်တို့ရင်း "အင်း....မကြာခင်က ဆေးသားတာနဲ့တူတယ်" ဟု ဆိုလေ၏။

ထိုနောက် စောမောင်သည် "တောက်တဲ့"အပေါ်၌စွဲလန်းသောစိတ်သည် ပပျောက်၍သွားပြီးလျှင် နှုတ်ဆက်၍ထွက်သွားလေသတည်း။

အခန်းနံပါတ်၆ အတွင်း၌ လှလှသည် ကုလားထိုင်ကြီးပေါ်တွင် တကိုယ်လုံး မြုပ်အောင် ထိုင်လျက် စီးကရက်ကို သောက်ရင်း ပြူတင်းပေါက်တွင် ရပ်၍မြှော်နေသော ဘရိကို တချက်နှစ်ချက်စိုက်၍ကြည့်မိလေသည်။ ၎င်းသည်ကားအရပ်မြင့်မြင့် ထွားထွား ကျိုင်းကျိုင်း၊ မေးရိုးကြီးသော အကြည့်တန်သူ တယောက် ဖြစ်လေသည်။ ၎င်း၌ မိဘဟူ၍ လက်ညှိုး ထိုးပြစရာမရှိ။ ၎င်းအား သနားတတ်သောသူတဦးကရေမြောင်းထဲမှ ကောက်ယူ မွေးပြီးလျှင် စာအနည်းငယ်တတ်အောင် သင်ပေးခြင်းခံရသူတဦးဖြစ်ပေသတည်း။

"ဟေ့-လှလှ၊ မင့်အကောင်ဘယ်အချိန်လာမှာလဲ"

လှလှသည် စီးကရက်ကို ပါးစပ်မှ ဖြုတ်လိုက်ပြီးလျှင် အနည်းငယ်သန်းဝေ၍ "မသိဘူး။ သူတော့ ငါးနာရီထိုးတော့ အလုပ်ဆင်းတာဘဲ" ဟု ပြန်ပြောလေ၏။

"ဘာကြောင့် တောက်တဲ့ကြီးဟာ သူ့ကိုသိပ်ပြီးပြောရသလဲမသိဘူး။ ငါတော့ ဒီတောက်တဲ့ကောင်ကြီးကို စိတ်ပျက်လာပြီ"

လှလှသည် ပြုံးရယ်လျက် "ရှင်က အချောင်ရှာစင်မဲ့အလုပ်မို့ စိတ်ပျက်ထာလားကိုဘရိ။ ကိုယ်ချင်းစာပြောရရင်ဖြင့် ဒီလိုအလုပ်မျိုးဆိုရင် ကျမဘယ်တော့မှမငြီးဘူး။ တခု သေချာနေတာကတော့ ထွန်းဝင်းနဲ့ပတ်သက်ပြီး တခုခုမြှော်လင့်စရာမရှိဘဲနဲ့ တောက်တဲ့က ဒီလောက်အပူတပြင်း လုပ်မှာမဟုတ်ဘူး"

ဘရိသည် အိတ်ဆောင်နာရီကို ထုတ်၍ကြည့်ပြီးလျှင် "ငါးနာရီတောင် ထိုးသွားပြီ။ ငနဲလဲမလာသေးဘူး။ မင်းနဲ့ငါ ညားနေတာ မသိရှာသေးဘူးထင်ပါရဲ့"

"မရှူးစမ်းပါနဲ့ရှင်၊ ကျမပြောပြပါ့မလား"

ဘရိသည် ခပ်ဖြည်းဖြည်းပြုံးပြီး လမ်းလျှောက်နေစဉ် လူခေါ်သော တံခါးခေါင်းလောင်းသံကို ကြားရသဖြင့် လှလှကို လှည့်၍ကြည့်ရာ လှလှက "ဖွင့်ပေးလိုက်ပါ" ဟုဆိုလေ၏။

ထိုနောက် ထွန်းဝင်းသည် အခန်းထဲသို့ရောက်လာပြီး....

"နဲနဲနောက်ကျသွားတယ်၊ စာရေးတွေပြန်ကုန်မှ ကိုယ့်ဆီကို အလုပ်တွေထိုးပေးနေလို့၊ အောင်မယ်... တယ်ကောင်းတဲ့ အခန်းကြီးပါလား၊ ဒီလိုစတိုင်ကျကျနေလိမ့်မယ်လို့မထင်ဘူး"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ရှင်... ကိုဘရီကို သိသလား"

ထွန်းဝင်းသည် ခေါင်းညိတ်လေ၏၊ ၎င်းသည်ကား များစွာ ကြည်နူးလျက်ရှိနေပေ၏။ ၎င်း၏ စိတ်ထဲ၌ ဘရီနှင့် လှလှမှာ အလွန်ထူးစပ်ဘက်တခုခုရှိသည်ဟု ထင်မြင်သဖြင့် ဘရီကို တွေ့ရခြင်း၌ ၎င်း၏စိတ်တွင် တစုံတရာမျှ အနှောက်အယှက် မရှိချေ။ ထိုနောက် လှလှ၏ဘေးတွင် ထိုင်ပြီး —

"ကဲ—ဟိုအကြံဟာ ဘယ့်နှယ်လဲ၊ ကိုဘရီသိရဲ့လား"

"ဒါ—သူ့အကြံဘဲ၊ သူများအဖို့ဆိုရင် တကယ် အကောင်း လုပ်တတ်ပါတယ်"

ထိုအခါ ဘရီက "ကျုပ်စိတ်က ဒီလိုဘဲဗျ၊ ကိုယ့်ဘို့သာ အကောင်းမရှာတတ်ဘာ၊ ဒီအကြံ ခင်ဗျား သဘောကျမလား မပြောတတ်ဘူး၊ ကျုပ်ကိုယ်တိုင်လဲ လုပ်နိုင်ပါတယ်၊ မအားလွန်းလို့၊ ဒါ့ထက် ဒီအကြောင်း လှလှပြောပြီးပလား"

ထွန်းဝင်းသည် ခေါင်းညိတ်လေ၏။

"ကျွန်တော်ဖြင့် မယုံချင်ဘူး၊ ဒီ အကြံ မျိုး ဟာ တယ် ပြီး မဂ္ဂဇင်းဝတ္ထုဆန်တဲ့ဟာမျိုးဘဲ၊ လှလှ ပြော တော့ ဂျပန်အစိုးရက မြန်မာပြည်မှာ ရန်ကုန်ဆိုပါတော့လေ၊ သူ လျှို ကိုယ် စားလှယ် ထားချင်တယ်ဆိုဘဲ၊ နေပါအုံး အလုပ်က ဘယ်လိုဟာမျိုးလဲ"

ဘရီသည် ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်ရင်း....

"ဟုတ်ပါ၊ နို့ ပေတဲ့ ကျုပ်သိသမျှတော့ ဘာမျှ လုပ်စရာ မရှိဘူး၊ ထိုင်စားနေရုံဘဲ၊ သူတို့ လိုချင်တာကတော့ နိုင်ငံရေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ခြေရာခံလိုက်ဘို့ အလုပ်မျိုးဘဲ၊ ဒါပေမဲ့ မကြိုက်တာတခုက ခင်ဗျားနာမည်နှစ်မျိုးနဲ့နေရမယ်၊ ခင်ဗျား ဦးဘိုး

သာ စာရေးတာကို လူမသိစေရဘူး၊ နို့ပြီး ကြိုက်ရာ နာမည် တမျိုးယူပြီး နေရမယ်၊ ကိုယ့်အိမ်နဲ့ကိုယ်နေရမယ် ဒါဘဲ"

"ဒါက လွယ် ပါ တယ်၊ ကျွန် တော် တို့ အ ဘော ကြီး ထ န်းကုန်မှာ ကျွန်တော်ချည့် အိမ်တခန်း ငှားနေစေချင်တာဘဲ၊ အမိုင်းနဲ့သွားရပြန်ရတာ တယ်ပြီး ပိုက်ဆံကုန်တယ်၊ တနင်္ဂနွေနေ့ ကျရင် သူနဲ့ပြောရအုံးမယ်၊ နို့ ပေတဲ့ စနေတပတ်ဆိုရင်အိမ်တခါ သော့ပြန်မှာဘဲ"

လှလှကပြောင်သလိုလို ရယ်မောရင်း "ဝင်းအစား ကျမက သာလွန်းလို့၊ အိမ်တဆောင် မီးတပြောင်နဲ့နေပြီး ကျမနဲ့နေ့စဉ် တွေ့ချင်နေတဲ့ အရေးကလေးနဲ့ သူ့မှာမောလိုက်ရတာ လွန်လို့ပြီးလျှင် ဆက် လက် ရယ် မော ရင်း လက်ထဲမှ စီးကရက်ကို နောက်ဆုံးပိတ်ဖွာရှိုက်၍ လွှတ်ပစ်လိုက်လေ၏။

× × ×

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း ၆။

ထိုနေ့ညနေ ၉— နာရီလောက်တွင် စုံထောက် မောင်စောမောင်သည် လတ္တာလမ်းတွင် စောင့်လျက်ရှိပေလူ။ မိုးသည် တစိမ့်စိမ့်ရွာသွန်းလျက်ရှိရာ, လမ်းပေါ်တွင် ဓါတ်မီးရောင်ဖြင့် ပြောင်လက်နေခြင်းမှတပါး၊ လူအသွားအလာနည်းပါးလျက်ရှိပေ၏။ အိမ်နံပါတ် ၂၉၆-ရှိ ပြူတင်းပေါက် တခုမှာမူကား... အခန်းစည်းကလေးချထားသော်လည်း,အနည်းငယ်ဟ,နေသော နေရာမှ မီးရောင်ကလေးသည်ပေါ်ထွက်နေရာ စောမောင်အနားသို့ကပ်၍သွားပြီး၊ နားထောင်ရာတွင်.... မပီတပီ စကားပြောသံများကို ကြားရလေ၏။ စောမောင်သည်ကား— ဦးဘိုးသာ၏ နေအိမ်ရှေ့တွင် ရောက်လျက်ရှိသည်မှာ၊ ယုံနိုင်စရာမရှိလောက် အောင်ပင်ဖြစ်ပေ၏။

ထိုသို့ရပ်နေစဉ် အိမ်တွင်း၌ မီးမှောင်သွားပြီး ဦးဘိုးသာနှင့် အမယ်ကြီးသည် ဈေးဝယ်ရန် ထွက်လာကြသည်ကို တွေ့မြင်ရလေ၏။ ၎င်းတို့ ပျောက်ကွယ် သွား သည် တိုင် အောင် စောင့်၍ ကြည့်နေပြီး စော မောင် သည် လမ်းတဆုံးသို့ ရောက်အောင် လျှောက်၍ ညာဘက်သို့ကွေ့ပြီးလျှင် အိမ်နောက်ဘေး လမ်းကြားထဲသို့ဝင်မိရာ၊ ဦးဘိုးသာသည် စောစောက နောက်ဘေးကနေ လှည့်ဝင်ကြောင်းကို သိရလေ၏။

အိမ်နောက်ဘေး တံခါးမှာ သော့ ခတ်ထားသော်လည်း ...န့်လန့်ထိုး၍မထားသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် စောမောင်သည်...
...သွားရေအိတ်ကို ထုတ်ပြီးလျှင် သစ်သား လက်ကိုင်ကလေး ...ချောင်းကို နှုတ်ယူကာ၊ သံကောက်ကလေး တခုကိုလည်း ...များကြီးထဲမှ ရွေးယူလေ၏။ ထိုနောက်-ဒုတ်တံတွင် ... ...ချာတပ်ပြီးနောက် သော့အိမ်တွင်းသို့ ထိုးသွင်း... လှည့်၍ ...လိုက်သည်တွင် တံခါးပွင့်၍သွားလေ၏။

အိမ်ထဲသို့ဝင်ပြီးနောက်.... အတွင်းတံခါးကို တွန်းကြည့်ရာ၊ ...တ်ဘဲရှိသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် မျှားစွာအံ့ဩရင်းနှင့် အိမ်ခန်း ...င်းသို့ဝင်မိလေ၏။ ထိုနောက် ရှုတ်ပွေလျက်ရှိသော အခန်းထဲ ...င် စားပွဲတလုံးကိုတွေ့ရာ အနားသို့ကပ်လေ၏။ စားပွဲပေါ်တွင် ...အုပ် ၂—အုပ် ၃—အုပ်နှင့် စက္ကူများတွေ့ပြီးလျှင် စက္ကူပေါ် ...အင်္ဂလိပ်စာသင်စ, ကလေးတယောက်၏ လက်ရေးဖြင့်ကြောင် ...သလို ခြစ်ထားသည်ကို တွေ့မြင်ရလေ၏။

ထိုအိပ်ထဲ၌ ကလေးတယောက် အမှန်ရှိရပေမည်တည်း၊ ထို ...ောက်....နောက်ဘေးတံခါးကို ကန့်လန့်ထိုးပြီးလျှင် မှန်အိမ်ကို ...လိုက်ရာ စိတ်မနှစ်သက်စရာ ကောင်းလှသော အခန်းကြီးကို ...တ်စီထဲတွင်မြင်ရလေ၏၊ ထိုနောက် စာရွက်ကြီးတရွက်ကိုမြင် ...ဖြင့် အသေအချာကိုင်ကြည့်ရာ ဦးဘိုးသာကိုယ်တိုင် သပ်ရပ် ...ာ လက်မှတ်ထိုးထားသော ငွေတသိန်းတန် ကန်ထရိုက်စာချုပ် ...တ္တူဖြစ်သည်ကို တွေ့ရလေ၏။ စောမောင်သည် ထိုစာရွက်ကို ...န်ထားပြီး အခန်းကိုရှာလေ၏၊

တိုက်နံရံထဲတွင်သွင်း၍ ပြုလုပ်ထားသော ဘီရိုကလေးထဲတွင် ...သေတ္တာတလုံးနှင့် "ဦးဘိုးသာ ၂၉၆-လတ္တာလမ်း" ဟု လိပ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုးထားသောစာများကို တွေ့ရလေ၏။ ထိုစာများကို မြင်ရုံနှင့် ဘာမျှ အရေးမကြီး ကြောင်းကို သိရလေ၏။ ထိုစာများသည်ကား—ကုမ္ပဏီအချင်းချင်းထုတ်ဝေသော ကြော်ငြာစာများမှတပါး၊ အခြားမဟုတ်နိုင်ချေ။ ထိုအခန်း၌ အခြားနှစ်သက်စရာ ဘာမျှမတွေ့။ ဦးဘိုးသာအိပ်သော အခန်းပင် ထင်ရှားသော်လည်း ကလေးနေရာကို စဉ်းစားမရနိုင်ပေ။

ထိုနောက် မီးကိုငြိမ်းလိုက်ပြီး အပေါ်ထပ်သို့ တက်လေ၏။ အပေါ်ထပ်၌ တခုသောအခန်းကို အမျိုးမျိုးကြံဖန်၍ မိမိ၏ပါလာသော သော့များဖြင့် ဖွင့်သော်လည်း မရနိုင်ဘဲ ရှိလေ၏။ အကြောင်းမူကား ထိုအခန်းကို အာမခံသော့နှင့် ပိတ်၍ ထားသောကြောင့်ဖြစ်ပြီးလျှင် ထိုသော့မှာ မကြာမီက တပ်ဆင်ထားသော သော့ဖြစ်ပေ၏။ စောမောင်၏စိတ်ထဲ၌ ထိုအခန်းတွင် ကလေးရှိမည်ဟု သေချာလေ၏။ တခုသော အခန်းသည်ကား အမယ်ကြီး၏အခန်းဖြစ်သည်ကိုသိပြီးလျှင် အောက်သို့ဆင်းမည်ဟု တလှမ်းလှမ်းလိုက်သည်တွင် သော့ခတ်သံတခုကို ကြားရလေ၏။ ထိုသော့သံသည်ကား အောက်မှ ဖြစ်ပြီးလျှင် သော့ပိတ်သံပင် ဖြစ်လေ၏။

စောမောင်သည် ဦးစွာဦးဘိုးသာပြန်လာသည်ဟုထင်သော်လည်း တံခါးနားသို့ ကပ်၍ နားထောင်ရာ ခြေသံကို မကြားရ။ နောက်ဘေးတံခါးမှာ မိမိလာစဉ်က စေ့၍ ထားခဲ့သော်လည်း ယခု ပိတ်၍နေသည်ကိုတွေ့ရသဖြင့် ကလေးသည် မိမိအိမ်တွင်း၌ ရောက်နေသည်ကို သိ၍ ကြောက်ရွံ့သဖြင့် တံခါးလာ၍ ပိတ်သည်ဟု ယုံကြည်ပြီးလျှင် ထိုတံခါးကိုအသာဖွင့်၍ နောက်ဘေး

ပိတ်တဆိတ်ထွက်သွားရာ အပြင်သို့ ရောက်ခဲ့သောအခါ ဦးဘိုးသာကို စျေးဝယ်၍ပြန်လာသည်ကိုတွေ့မြင်ရလေသည်။

ထိုနောက် လူတယောက်သည် လမ်းကြားထဲမှ ရုတ်တရက် ထွက်ထွက်၍ သွားသည်ကို မြင်လိုက်သဖြင့် နောက်မှယောင် ခံ၍ လိုက်လေ၏။ ထိုသူသည် လမ်းအမျိုးမျိုး ကွေ့ကောက်၍ သွားသော်လည်း စောမောင်မှာ နောက်ကမျက်ခြေမပြတ်ပါလာလေ၏။ ရှေ့ကလူနှင့် စုံထောက်စောမောင်သည် ၁၀လှမ်းမျှသာ ကွာသောအခါ ၎င်းတို့သည် လမ်းမတော်လမ်းသို့ ရောက်သွားလျှင် ထိုသူသည် ရပ်နေသော ကားကြီး တစင်းထဲသို့ ဝင်သွား၏။

၎င်းသည် ကားတံခါးကို ဆွဲ၍ ပိတ်လိုက်မည်ဟု ကြံသည်နှင့် တပြိုင်နက် စောမောင်သည် အနီးသို့ရောက်သွားရာ ထိုသူသည် ကြောအားသင့်၍သွားလေ၏။ ၎င်းသည်ကား မြဘူးဖြစ်ပေ၏။

“ကိုစောမောင်ပါလား....လာပါ...ဝင်ဗျာ.... မိုးရွာကြီးထဲ မှာမနေပါနဲ့”

မောင်စောမောင်သည် ဝင်၍ ထိုင်မိသော အခါ ကားသည် စက်နှိုး၍ထွက်လေ၏။

“ဘယ့်နှယ်....ကလေးကို ခင်ဗျားတွေ့ခဲ့ရဲ့လား”

“မတွေ့ခဲ့ဘူး”

“အင်း....ကျွန်တော်တော့တွေ့ခဲ့တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကလေးတွေ့ တော့ ကျွန်တော်ချစ်တတ်တဲ့စိတ်မရှိတော့ဘူး၊ ဟုတ်ကဲ့လားဗျာ.... ကိုယ့်ဘာတွေ့စာသင်ရတာအလကားပါဘဲ”

“ကလေးမကလေးကဘယ်မှာလဲ”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အမကလေးမဟုတ်ဘူး၊ အထီးဗျ၊ ကျွန်တော် ပြောပါရစေ၊ ခင်ဗျား မရောက်ခင် အိမ်ထဲကို ကျွန်တော် ရောက်နှင့်နေတယ်၊ ခင်ဗျားလာတာ ကျွန်တော် အသိသားဘဲ၊ ဒါထက်.... ခင်ဗျားစိတ်ထဲအယ်လိုသဘောရသလဲ"

"ဦးဘိုးသော်အကြောင်းလား"

"အင်း....မဆန်းဘူးလား၊ လူဆန်းကြီးဆိုတာ ခင်ဗျားမသိဘူးထင်တယ်"

ထိုနောက် မိုတော်ကားသည် ဆူးလေ ဘုရားလမ်းထဲသို့ ရောက်၍ မြဘူး၏တိုက်ရှေ့သို့ထိုး၍ရပ်သောအခါ စောမောင်က "ကိုမြဘူး....ခင်ဗျားဘာလုပ်သလဲ"

"ကျုပ်လား....ခင်ဗျားတို့မိတ်ဆွေ ကိုစံရှားကြီးတို့လို ကိုယ်ပိုင် စီးတောက်ပေါ့ဗျာ၊ ငွေမရှားတဲ့ လူဆိုတော့ ဘာမှ အလုပ်မလုပ်ချင်ဘူး၊ ဒီတော့ ဝါသနာပါတဲ့အတိုင်း ထူးဆန်းတာ ဆိုသမျှ စုံစမ်း ထောက်လှမ်းပြီး ပျော်ရတာပေါ့၊ ကိုင်း....အိမ်လဲရောက်ပြီ၊ အပေါ်တက်ခဲ့ပါအုံးလား၊ မိုးအေးနေတဲ့အခါ အရက်နဲနဲ သောက်သွားတာပေါ့"

"တက်တော့တက်ခဲ့မယ်၊ နို့ပေတဲ့ ဘရန်ဒီဘဲဖြစ်ဖြစ်၊ ရှာရပတ်ရေဘဲဖြစ်ဖြစ်ဘာမှမသောက်ချင်ဘူး" ဟုဆိုရင်းစောမောင်သည် ကားပေါ်မှဆင်းလေ၏။

တိုက်ပေါ်သို့ရောက်သောအခါ မြဘူးသည် အခန်းကိုဖွင့်ရန် သော့သွင်းလိုက်သည်တွင် ကျောရိုးစိမ့်၍ချမ်းသွားသဖြင့် မြဘူး ပုခုံးကိုဆွဲလိုက်ပြီး....

"မဖွင့်နဲ့....မဖွင့်နဲ့"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"ကျုပ်စိတ်ထဲမှာ နိမိတ်ပြေးသလို မဖွင့်စေချင်တဲ့စိတ် ပေါ်လာတယ်၊ အခန်းထဲမှာ မကောင်းလုပ်ထားတာ ရှိပြီထင်တယ်၊ တကယ်ပြောတာပါ၊ သော့ပေးစမ်း"

စောမောင်သည် မပေးချင်ပေးချင် လုပ်နေသော မြဘူး၏ လက်ထဲမှ သော့ကိုယူပြီးလျှင် သတိနှင့်ဖွင့်၍ တံခါးကို တွန်းလိုက်လေ၏။

နှစ်စက္ကန့်မျှ ဘာမှ မတွေ့ရဘဲ ရှိပြီးနောက် "ဖြေး-ဖြေး" ဟု စောမောင်၏ အလန့်တကြားအော်သံပေါ်လာလေသည်။ မြဘူးသည်လည်း စိမ်းရွှေသောမှိုင်းလုံးကြီး အခန်းတွင်းမှ လုံး၍ ထွက်လာသည်ကို မြင်ရ၍ စောမောင်နှင့် အတူတူ ဆင်းပြေး လေ၏။ ၎င်းတို့သည် ဆင်းပြေးရင်း အခြားအခန်းများရှိလူများကိုတံခါးပေါက်များကို အကုန်ပိတ်ဆို့စေ၍ အဆိပ်ဓာတ်ငွေ့များ လွှတ်ထားကြောင်းပြောပြီး မီးသတ်စက်ရုံကြီးသို့ တယ်လီဖုန်း ဆက်၍ ပြောလိုက်လေ၏။

လုလုသည်ကား ထိုနေ့တွင် မနက်စောစောကတည်းကပြန်၍ မလာသေးချေ။

\+ \+ \+ \+

နောက်တနေ့နံနက်လင်းသောအခါ အားကြီးသော ရေပိုက်များနှင့်ဓာတုဗေဒဆေးရည်များကြောင့် အဆိပ်များ ကင်းစင်သွားသော်လည်း ငွေထည်များ အရောင်ပျက်ပြီးလျှင် မှန်များ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မှာ ဝါလျှက်ကျန်ရစ်လေ၏။ ဘေးဥပါဒ် တစုံတရာမှုကား မရှိပေ။ နံနက်စောစောစော လေကလေးတိုက်လိုက်သဖြင့် အခန်းတွင်းရှိ အနံ့အသက်များမှာ တဖြည်းဖြည်းကင်းစင်လာ၍ ပပျောက်လေသည်။

"ကျုပ်တွေးရသမျှဖြင့် ခေါင်းမိုးပေါ်က နေပြီး ကြိုးနဲ့နောက်ဖေးပေါက်ကသွင်းတာဗျ၊ ခေါင်းမိုးပေါ်မှာ ခွာတ်ဘူး ၁၀လုံးတွေ့ရတယ်ဗျ၊ အပေါ်ကလူက ကြိုးရှည်နဲ့ဆွဲပြီး လမ်းကြားထဲကလူက ဓါတ်ဘူးတလုံးချပို့မယ်ဆိုရင်မမှားဘူး၊ သူတို့စောစောကတဲက ကြံပြီးသားဖြစ်မှာဘဲ၊ နို့မဟုတ်ရင် ခင်ဗျားအခန်းဘယ်နေရာမှာရှိတယ်ဆိုတာ မသိနိုင်ဘူး"ဟုစုံထောက်ဖြစ်သူကဆိုရှာလေ၏။

ထိုနောက် မောင်စောမောင်သည် တညလုံး မအိပ်ရသေးသည်နှင့် ပြန်တော့မည်ဟုနှုတ်ဆက်၍ အောက်သို့အဆင်း ထွန်းဝင်းနှင့်လှလှရီနှင့်ဘရီတို့ မိုတော်ကားကြီးတစင်း ရောက်လာကြသည်ကိုတွေ့ရလေ၏။

ထွန်းဝင်းသည် ရွှင်လန်းသော အမူအရာနှင့် "ဟော ဒီမှာ ကိုစောမောင် နိုင်ငံကျော်မမှကထိက၊ အဲလေ စုံထောက်ကြီးပေါ့လှလှ"ဟုဆိုလေ၏။

စောမောင်သည်"တယ်ကောင်းတဲ့ကားကြီးပါလား ကိုထွန်းဝင်း ခင်ဗျားတို့အဘေပေးတာလား"

ထွန်းဝင်းသည် ၎င်း၏အဘေစကားကိုကြားလျှင်မျက်နှာမှုသွားပြီး....

"မဟုတ်ပါဘူး ကျွန်တော့မိတ်ဆွေပါ"ဆိုပြီး လှလှကို နှုတ်ဆက်၍စာတတ္တာကိုတွန်းရာ ချော်နေပြီးမှ နေ့အနက်တချက်တွင် ကားသည်ဆောင့်၍ထွက်သွားပြီး စောမောင်ကို နှုတ်ဆက်သွားသတည်း။

"သင်းကလေးတော့ဒီကားနဲ့ ဒုက္ခဖြစ်ပါလိမ့်ဦးမယ်"ဟုစောမောင်ကညည်းတွားပြီး....

"ဘယ့်နှယ်တုံး လှလှတို့ပျော်ခဲ့ရဲလား"

"ပျော်ပါရဲ"

"ကျုပ်တို့တော့ ကံကောင်းလို့မီးသဂြိုဟ်ပြီးသားမဖြစ်တယ်၊ ပေါ်မှာ အဆိပ်ဓါတ်တွေလွှတ်လို့ပေါ့"

"ဟင်.... ဟုတ်လား၊ ဘယ်သူလုပ်တာလဲ၊ ဘယ် အခန်းလဲ"

"ဘယ်သူလုပ်တယ်ဆိုတာသိရင် မိနေပြီးသားပေါ့၊ ကိုမြဘူးတို့လူအခန်းထဲမှာ"

"ကျမတို့—ကျမအခန်းနဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်ကလား၊ ဒီလူကိုတော့ဘဲမြင်ဘူးတယ်၊ သူ့ကြည့်ရတာတော့ တော်ပုံ တော်ပုံဘဲ"

"ဒါထက် လှလှနဲ့ထွန်းဝင်း ဘာများတကြိတ်ထဲလုပ်နေကြတာလဲ"

"ဘာပြုလို့မေးဘာတုန်း"ဟု ဆိုကာ မျက်လုံးများ မြူ၍ကြည့်လိုက်ရာ စောမောင်၏စိတ်ထဲတွင် ငြိမ်းသတ်ခဲ့ရသော ဓါတ်ငွေ့ထက် အဆိပ်ပြင်းသည်ဟု ထင်မိလေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မင်းတာကြောင့် သူတို့ကို တွယ် ကပ် နေ တာ လဲ ဆို
လောက်တော့ နားလည်ပါတယ်ကွာ၊ ငွေဆိုရင်ဖအေထက်
တတ်တာဘဲ၊ ဘယ်ကရသလဲဆိုတာလောက်သာ ငါမတွေး
တာ"

"ဒါတင်ဘဲလား"ဟုအံခဲ၍ဆိုပြီးလျှင်ဆောင့်အောင့်၍တို
ဝေါ်သို့တက်သွားလေ၏။

× × ×

အခန်း ၇။

ထွန်းငင်းသည်မိုတော်ကားကိုယ်ပိုင်စီး၍ သုံးစွဲဖြုန်းတီးနိုင်သောအခြေသို့ရောက်လာသည်ကို ဘခင် ဦးမောင်မောင်အသည်အပြင်ဘန်းအားဖြင့် ဝမ်းသာကာ သား၏ လုံးလကြောင့် ကြီးပွားသောဘဝသစ်ကိုရောက်ပေသည်ဟု ယူဆသော်လည်း စိတ်အတွင်း၌မူကား ပူပင်သောကမကင်း စိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့ခြင်းဖြစ်မိပေ၏။

ထွန်းဝင်းသည်ကား တယောက်ထည်းသောသားဖြစ်ပေ၏။ သို့သော်—သားတယောက်ဟူ၍ အားမြောက်ကာ မာနကြီးစရာဖြစ်သော်လည်း လူသိအောင်မဘော်ပြ၊ စိတ်ထဲမှာ ထားပေ၏။ သားအကြောင်းကို ကောင်းကောင်းကြီးသိသည့်အားလျော်စွာ ရန်ကုန်တည်းဟူသော မြို့ကြီး၌ လူပျို့လူရွယ် လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေထိုင်သော သား၏ တစုံသောခြေ၂ချောင်းကို ကျော့ကွင်းပေါင်းများစွာထောင်လျက်ရှိသည်ကို ဦးမောင်မောင်ထက်မည်သူမျှမသိနိုင်ချေ။

မအုံးကြည်မူကား—ထွန်းဝင်း၏အကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ဘခင်ကြီးနှင့် ဘာမျှမတိုင်ပင်ချေ။ ဘခင်၏ သောက များနေ

www.burmeseclassic.com

ခြင်းကို သိသည့်အားလျော်စွာ မိမိက မည်သို့ကြံစည်လုပ်ကိုင်ဘို့ ရာသာအာရုံပြုထားပေ၏။

လွန်ခဲ့သည့်တနင်္လာနေ့က ထွန်းဝင်းသည် မိမိလခလျှော့ခံရကြောင်းပြောပြခဲ့၏။ ဇွတ်ဒရွတ်လုပ်တတ်သည့် အားလျော်စွာ ထိုအလုပ်မှထွက်၍ တခြားအလုပ်ကိုရှာမည်ဟုဆိုမိရာ အုံးကြည်၏စိတ်ထဲ၌ လုပ်ချင်မှ လုပ်မှာဘဲဟု တထိတ်ထိတ် ရှိနေမိလေ၏။

ရင်းတို့နေထိုင်သော "မာလာရုံ"အိမ်ကလေးမှာကား- ဦးမောင်မောင်အပိုင်ဖြစ်ပေ၏။အသုံးစရိတ် ချွေတာနိုင်သလောက် ချွေတာ၍ အကုန်နဲနိုင်သမျှနဲအောင် ချက်ပြုတ်စားသောက်ကြရရှာပေ၏။

ထိုရွာထဲမှ မိန်းမကြီးတယောက်သည် နေ့စဉ်နံနက်တိုင်း လာ၍ အလုပ်ကြီးငယ်များကို လုပ်ပေးရ၏။ထိုအရာကလေးတခုသာလျှင် အသက်သာခံ၍ စည်းစိမ်ယူကြရရှာပေ၏။

အုံးကြည်သည် အလုပ်မရှိသော ထွန်းဝင်းအတွက် စိုးရိမ်မကင်းရှိကာ မိမိအကြံအတိုင်းဆောင်ရွက်ရန် စိတ်ကိုပိုင်းဖြတ်ပြီးသည့်နောက် တခုသောနံနက်တွင် ဦးဘိုးသာ၏အလုပ်တိုက်အတွင်း ကျောက်ပြားသမံတလင်းပေါ်တွင် လျှောက်၍လာစဉ် တံခါးရှင်ကလေးကိုတွန်း၍ဝင်လာသောလုပသည့်ကိုယ်သဏ္ဌာန်ကလေးကိုမြင်သဖြင့် ပြေး၍ သွားလူမတတ် အနားကပ်ကာ...

"အလို—မအုံးကြည်ပါလား၊လာပုံဆန်းလှတယ်၊မောင်ထွန်းဝင်းလဲမရှိဘူး၊ ခဏစောင့်နေမယ်ဆိုရင် ..."

"သူမရှိတာကောင်းတယ်၊ ကျမ ဦးဘိုးသာနဲ့ တွေ့မလို့လာတာပါ၊ ကိုကိုဝင်းလခနဲ့ပတ်သက်ပြီးပြောစရာရှိလို့၊အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စပါဘဲ ကိုကျော်ဇံရယ်၊ ကိုကိုဝင်းကလဲ သုံးချင် ဖြုန်းချင်တဲ့စိတ် သိပ်ပြီးများတယ်၊ အခုလို လခဖြတ်လိုက်ရင် သူ့အကြောင်းလဲ အသိသားဘဲလေ"

ကျော်ဇံသည်ခေါင်းညိတ်၍၊ "ကျုပ်လဲတော်တော်နိုင်ပါမသားမသိဘူး၊ ဦးဘိုးသာကို မေအုံးမယ်လေ၊ အဘိုးကြီးကလူတွေ့ခံတာလဲမဟုတ်ဘူး၊ တွေ့ခွင့်ပေးရင်- ကံကောင်းတာဘဲ" ဟုဆို၍ အခန်းထဲဝင်သွားလေ၏။

ထိုနောက်-ကျော်ဇံသည်၊ ပြုံးလျှက်ထွက်လာပြီး "အဘိုးကြီး စိတ်ကောင်းနေတုန်း ဝင်သွားပေတော့" ဟုဆို၍မအုံးကြည်ကိုခေါ်သွားရင်းမိမိအခန်းကိုလည်း ကြွားဝါပြသလေ၏။

ဦးဘိုးသာ၏ အခန်းထဲသို့ ရောက်သောအခါ၊ ကျယ်ဝန်းလှသောအခန်းကြီးကို အဘိုးတန်ပစ္စည်းများဖြင့်ပြင်ဆင်ထားသည်ကိုမြင်ရသောအခါ၊ အုံးကြည်သည် ကြက်သီး ထလုမတတ်ဖြစ်မိလေ၏။ မိမိခြေနင်းလိုက်လျှင်ပင်— နစ်မြုပ်ဆင်းသွားသော ကော်ဇောတချပ်ထည်းပင် လူကုံတံအိမ်တခုလုံးရှိအိမ်ထောင် ပရိဘောဂ အားလုံးလောက် အဘိုးတန်ပေလိမ့်မည်ဟု ထောက်မေ့မိလေ၏။

"မအုံးကြည်ဆိုတာသူပါဘဲခင်ဗျား၊ ကျွန်တော်တို့တိုက်မှာ အသဲလက်မှတ်ရေး စာရေး မောင်ထွန်းဝင်းဆိုတာမှတ်မိပါလိမ့်မယ်၊ သူ့နှစ်မကလေးပါဘဲ၊ သူ့ အကို လခ ဖြတ် လိုက် တဲ့ အကြောင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး၊ ပြန်ပြီးစဉ်စားစေချင်တဲ့ ကိစ္စနဲ့လာသာဘဲ"

မအုံးကြည်ဝင်၍၊ "ဦးဘိုးသာရှင်၊ ကျမအစီရင်ခံပါရစေ၊ မောင်မှာသိပ်ပြီး တောင့်တောင့်တင်းတင်းမရှိပါဘူး၊အင်မတန်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပင်ပန်းပါတယ်၊ ကိုထွန်းဝင်းလခကိုလျှော့လိုက်တာဟာ အမျ
ကြီးနစ်နာပါတယ်ရှင်”ဟု သနားလောက်အောင် ပြောလေ၏
ဦးကိုးသာသည် ခေါင်းခါပြီး၊ “မင်းတို့ပိုက်ဆံမရှိတာရှိ
ငါနားမလည်ဘူး။ ငါ့စကားတခွန်းပြောမိရင် မပြင်တော့ဘူး။
ခလျှော့တယ်ဆို လျှော့တဲ့ အတိုင်းဘဲ။ နားလည်ပလား သူ
ကြိုက်ရင် ထွက်သွားနိုင်တယ်၊ မင်းမကြိုက်ရင်လဲ ပြန်ပေတော
ဒီလိုလူမျိုးတွေအများကြီးဘဲ လမ်းပေါ်က ကောက်ယူနိုင်တယ
ပြေ...ို့။ ကိုင်းဒါဘဲ”။

ကျော်ဇေ၏ မျက်နှာမှာ မသက်သာဘဲ ရှိလျက် ခြေဖျာ
ဆောက်၍နင်းကာ၊ တိမ်းရှောင်၍ထွက်လာခဲ့လေ၏။ အုံးကြည
လည်း အပြင်သို့ထွက်လာခဲ့လေ၏သည်။

“ကျုပ်လဲ ဒီလိုပြောလိမ့်မယ်ထင်တာဘဲ မအုံးကြည်၊ အ
တွေ့ရတာဘဲ။ ကျေးဇူးတင်ဘို့ ကောင်းတယ် အင်မတန်အရေး
ကြီးဘဲနဲ့ လူတယောက်နဲ့တွေ့ခဲ့တယ်၊ တနှစ်တနှစ်မှာ အများဆုံ
နှစ်ခါလောက်ဘဲအပြင်လူအတွေ့ခံတယ်။ ဒါလဲအရေးအင်မတ
ကြီးမှ”

“ကျမတို့ကုသိုလ်ဘဲလေ၊ ဒီ့ပြင်လဲမကြုံတတ် တော့ပါဘူး”

“ဒါထက် မောင်ထွန်းဝင်းဟာ မနက်ကတဲကမလာတာဘဲ”

“နေမကောင်းလို့တဲ့လား။”

“မဟုတ်ဘူး၊ ကျုပ်သူနေတဲ့— အထပ်ကို တယ်လီဖုံးနဲ့ မေး
ကြည့်တယ်”

“ဩော်.... အိမ်ခန်းရိုးရိုးမဟုတ်ဘူးတိုက်ထပ်နဲ့နေတယ်လား
ဘယ်မှာလဲ”

“ပန်းဆိုးတန်းမှာ၊ သူ့ အထပ်တော်တော်ကျ...

“သိသမျှပြောစမ်းပါအုံးရှင်”

“သူနေတာကတော့ သူဌေးဂိုက်ဘဲ။ ... ...

...နိုင်ဘို့ရာဖြင့်မဟုတ်ဘူး”။

“နို့ သူ့ အလုပ်ထဲမှာ အမှားအရှင်းများ ရှာမတွေ့ဘူးလား”

“ဘာမှ မမှားဘူးမအုံးကြည်ရဲ၊ သူ့အတွက်စိတ်မချလို့ သေ
...ချာချာ သူ့စာရင်းတွေရှောက်ပြီးစစ်တာ ပိုင်စေ့တာစေ့မှ
...ဘူး၊ နို့ပြီး-တခုရှိတယ်၊ သူ့နာမယ်ကိုမောင်ထွန်းစိန်လို့ပြင်
...းတယ်၊ မေးကြည့်တော့ သူဒီလို မြောင်ပြောင်လက်လက် ရှိ
...နေတာကို သူ့အဖေမသိစေချင်လို့တဲ့၊ ဟုတ်မှာပါဘဲလေ၊ သူ
...တော့ အပြင်ဘက်က ငွေကောင်းကောင်းဝင်တဲ့ အလုပ် တခုခု
...တော့ ရှိပြီထင်တယ်၊ နို့ပေတဲ့ ပြောတော့မပြဘူး”

ထိုနောက် မအုံးကြည်သည် မအီမသာဘဲလျက်စိတ်ပျက်ပျက်
နှင့် ထွက်၍လာလေ၏။ လမ်းတွင် စဉ်းစားရင်း ခေါင်းငုံ့လျက်
လျှောက်လာရာ “ဟော—နတ်များ ဖန်ဆင်းပေးရော့သလား၊
တွေ့ချင်တော့”ဟု ရယ်မော ပြောဆိုသံကိုကြား၍ မော်ကြည့်
လိုက်ရာ မောင်ချစ်ဆွေ၏မျက်နှာနှင့်ဆုံမိနေသည်ကိုတွေ့၍ ဝမ်း
မြောက် အံ့ဩခြင်းဖြစ်၍သွားလေ၏။

“ဘယ်ကလာသလဲမအုံးကြည်”

“ကိုကိုဝင်းကိစ္စတခုနဲ့ပတ်သက်လို့....”

“အော်....ကိုထွန်းဝင်းလား၊ အခုဘဲ မြင်လိုက်ပါသေးတယ်၊
ဟောဟိုမှာ-ဟိုမှာ”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မအုံးကြည်သည် မောင်ချစ်ဆွေ ညွှန်ပြရာကို ကြည့်လိုက်ရာ မိုတော်ကား[illegible]ကြီးတစီးပေါ်တွင် စတိုင်ကျကျဝတ်စားထားသော မောင်ထွန်းဝင်းနှင့် ၎င်း၏ဘေးတွင်ပါလာသော နုပျိုလှပသော သွယ်သော မိန်းကလေးတယောက်ကိုမြင်ရလေ၏။ ၎င်းတို့သည် ကား မိမိတို့အား စူးစိုက်ကြည့်နေကြသူနှစ်ယောက်ကိုမမြင်ပေ။ ထွန်းဝင်းမှာ အလွန်ပျော်ရွှင်လျက်ရှိသော အမူအရာ ရှိပြီးလျှင် ၎င်း၏ရယ်သံသည် အုံးကြည်၏နားထဲသို့ ဂျမ်းလှိမ့်ရျဝင်လေ၏။

“နေပါအုံး....ကျမဖြင့် နားမလည်နိုင်အောင်ရှိတာဘဲ၊ကိုချစ်ဆွေ ဒီမိန်းမကိုသိလား”

“နှာမယ်ကြီးဘဲ—သိတာပေါ့၊ သူ့နာမယ်လှလှတဲ့”

“သူ့အပျိုလား”

ချစ်ဆွေသည် ဇာတ်လိုက်မင်းသား မောင်ဘတင့်ကဲ့သို့ မျက်လုံးကလေး ပေကလပ် ပေကလပ်လုပ်နေပြီး “ကိုစောမောင်က တော့ မဟုတ်ဘူးပြောတာဘဲ၊ ဒီစုံထောက်ကတော့ တယူသန်ကြီးဘဲ”

အုံးကြည်သည် ဘာကိုမျှပြန်မပြောဘဲရှိလေ၏။ ၎င်း၏စိတ်ထဲမှာ လေမုန်တိုင်းထ၍နေလေ၏။

“မအုံးကြည်မောင်အတွက် အကူအညီလိုသလား၊သူ့အတွက် စိတ်ပူနေတယ်မှတ်တယ်”

အုံးကြည်သည် ခေါင်းညိတ်၍ “ဟုတ်ကဲ့၊ သူ့အကြောင်း စဉ်းစားလို့ဘဲမရနိုင်ဘူး၊ သူရတဲ့လခနဲ့ သူအခုနေပုံနဲ့ ကွာခြားလွန်းလို့၊ နို့ပြီး နာမယ်လဲ တမျိုးပြောင်းထားသေးတယ်၊ ဒါ[illegible]စွမရှိဘူး၊ သူဘယ်လိုလုပ်လို့နေနိုင်ရတယ်ဆိုတာ [illegible] ခက်တယ်”

ချစ်ဆွေက ထွန်းဝင်းနေထိုင်ပုံအားဖြင့် မိညီမျှ စရိတ်ကျယ်[illegible]သည်ကို တွက်ချပြရာ အုံးကြည်မှာ အံ့အားသင့်လျက် ရှိလေ၏။ [illegible]နောက် စကားဆက်လက်ပြောကြရင်း အုံးကြည်သည် ဦးဘိုး[illegible] အကြောင်း ပြောပြရာ ချစ်ဆွေသည် မိမိ၏အံ့သြခြင်းကို [illegible]ကြည်မသိစေဘဲ စိတ်ထဲတွင် သိသိတ်လျက် “ဦးဘိုးသာ ဘာ[illegible]လို့ အလုပ်လုပ်ရင်း လက်အိတ်စွပ်ထားတယ် ထင်သလဲ” ဟု [illegible]လေ၏။

“တချို့ကပြောတော့ လက်တွေနူနေလို့ပြောတာဘဲ၊ နို့ပေ[illegible]ခေါစေါက ကျမတွေ့ရတာက နှုတ်ခမ်း သတ်လိုက်တဲ့အခါ [illegible]ထ်အိတ်အရင်းနားက လက်ကောက်ဝတ်မှာ ဆေးထိုးထားတာ [illegible]မိတယ်ထင်တာဘဲ၊ တောက်တဲ့ ခေါင်းကလေးနဲ့ မျက်လုံး [illegible]လုံးလိုဘဲ”

ချစ်ဆွေသည် နားထောင်ရင်း ဦးခေါင်းထဲတွင် ထိတ်ကနဲ [illegible]သွားလေ၏။

“အထင်နဲ့ပြောတာလား မအုံးကြည်”

“အထင်နဲ့ဖြင့် ဘာပြောမလဲ၊ စက္ကန့်လောက်ကိုကြာတယ်—[illegible]ရတာ”

ချစ်ဆွေသည် တွေး၍မရနိုင်အောင်ရှိလေ၏။ ဤမျှ ကြီးမား[illegible]သာ အလုပ်တိုက်ရှင်သည် လူဆိုးများနှင့်ပေါင်းသင်းသည်[illegible] [illegible]နိုင်စရာမရှိပေ။ ထိုနောက်စကားလွှဲလို၍....

“ကိုထွန်းဝင်း ဘမိုင်းကိုဘယ်နေ့လာအုံးမယ်တဲ့လဲ”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အခု တနင်္ဂနွေနေ့ လာမယ် ပြောသွား တာဘဲ၊ အိမ်မှာ ထမင်းစားမယ်တဲ့"

"ကျုပ်ကိုကော ထမင်းစား မဘိတ်ဘူးလား"ဟု ပြုံးရယ်၍ ဆိုလေ၏။

"လာနိုင်မှာပါတယ်ရှင်၊ ကိုကျော်ဇော်လဲ လာခဲ့မယ် ပြောတယ်၊ ကိုကျော်ဇော် ဟာ ကျမတို့အဖေကို တော်တော်လန့်တယ်၊ ဒီနေရာမှာ ကျမတို့ အဖေက ဦးဘိုးသာကြီးလိုဘဲ၊ လူစိမ်းကို တယ်ပြီး လက်မခံချင်ဘူး၊ နို့ပေတဲ့ ရှင်တော့လာနိုင်ပါတယ်၊ ဟော... မြင်းလှေ ငါးဘတ်စ်ကားလာပြီ၊ ကျမသွားအုံးမယ်"ဟု ဆိုကာ အုံးကြည်သည် လိုက်သွားလေသတည်း။

ထိုနေ့ညမောင်ချစ်ဆွေသည် ရုပ်ရှင်ကြည့်ရန်သွားမည်ပြုလုပ်နေစဉ် စုံထောက်မောင်စောမောင်သည် ရုတ်တရက်ရောက်ရှိလာသဖြင့် မအုံးကြည်ပြောသမျှတို့ကို ၎င်းအားပြောပြလေ၏။

"ဟုတ်ချင်လဲ ဟုတ်မှာဘဲ၊ နို့သော်လဲ ဒီအဘိုးကြီးဟာ အရင်တုန်းက ဆေးထိုးဆရာလုပ်ခဲ့ဘူးသလိုပြောကြတယ်၊ ဘာဘဲ ဖြစ်ဖြစ် အဘိုးကြီးနဲ့ပတ်သက်ပြီးပြောသမျှ ကျွန်တော်တော့ ယုံမှာချည်းဘဲ ကိုချစ်ဆွေ"

"ဘာကြောင့်လဲ"ဟု မောင်ချစ်ဆွေသည် စုံထောက်၏စကားကို အံ့သြလျက်မေးလေ၏။

"ဘာကြောင့်ဆို ဒီလိုချမ်းသာတဲ့ လူမျိုးဟာ ဘယ်နည်းနဲ့မှ အညတြလူစားမျိုးမဟုတ်နိုင်ဘူး၊ သူလိုငါလိုလူဆိုရင် ဒီအခြေမျိုး ဘယ်သူမှမရောက်နိုင်ဘူး၊ နေအုံး—ကျွန်တော် ဒီဆေးထိုးတဲ့ အရုပ်ကို ပေါ်အောင်စုံစမ်းအုံးမယ်"

အခန်း ၈။

တနင်္ဂနွေနေ့သို့မရောက်မခြင်း မောင်ချစ်ဆွေသည် တရက်ပြီးတရက် လက်ချိုးရေတွက်၍ တနင်္ဂနွေနေ့ကျလျှင်သမိန်းအိုသွား၍ မအုံးကြည်နှင့်တွေ့ရမည့်အရေးကို မြှော်တွေးလျက် ရှိနေ၏။ တခါတခါ မိမိသည် ဤအရွယ်သို့ရောက်ပြီးမှ အချစ်စိတ်မှုန်နေသော လူပျိုပေါက်စကလေးကဲ့သို့ အချစ်ရူးရူးနေခြင်းကိုတွေး၍ ရှက်မိလေ၏။ သို့သော်—ကြိုက်မရှက်တရားကြီးကို တားဆီး၍ ညည်သို့မျှရနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

လှလိုက်တဲ့မျက်နှာကလေး၊ သေးလို့သာသောက်လိုက်ချင်သောစိတ်နှင့်ကိုယ်လုံးကလေးကဘယ်လို၊ ဟိုဒင်းကလေးကဟိုလိုသဖြင့် ချစ်စရာကောင်းသမျှတို့သည်တပေါင်းလလေရူးထသလို မောင်ချစ်ဆွေ၏စိတ်ထဲ၌ အရူးထ၍နေလေ၏။ သွားပုံ ကလေးက ယဉ်ကျေး၊မျက်နှာပေးကလေးကချိုချို၊ကိုယ်လက်အမူအရာ သိမ်မွေ့—စသည့်အတွေးများသည် ဦးနှောက်တွင်း၌ ရုပ်ရှင်ပြနေလေရကား မောင်ချစ်ဆွေမှာ မအုံးကြည်၏စွဲမက်စရာအာရုံကို အနုလုံပဋိလုံအာရုံဝင်စားလျက်ရှိလေ၏။ အချစ်စိတ်ရှေ့ပြေးဖြင့် နှေးသည်ထင်သော တနင်္ဂနွေနေ့သည် နောက်ဆုံး၌ ရောက်ရှိရလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မောင်ချစ်ဆွေသည် မာလာရုံအိမ်ဝင်း၏ခြံတံခါးကိုဖွင့်လိုက်သည်နှင့်တပြိုင်နက် ခြံအတွင်း ကုလားထိုင်တလုံးပေါ်တွင် ထိုင်နေသော ကျော်ဇံကိုမြင်မိလေ၏။ ကျော်ဇံသည် ရွှင်လန်း ပြုံးရယ်သောမျက်နှာနှင့် ထိုင်ရာမှ ထကာ နှုတ်ဆက်လေ၏။

"ကိုချစ်ဆွေ ခင်ဗျားလာလိမ့်မယ်လို့ မောင်ထွန်းဝင်း က ပြောထားတယ်၊ သူနောက်ဖေးမှာ သူ့နှစ်မနဲ့ စကားပြောနေတယ်"

"သူ့အလုပ်ကိုမလာတော့ဘူးလား"

ကျော်ဇံ၏မျက်နှာ၌ ဝမ်းနည်းခြင်း အထိန်းအမှတ် ပြလျက် "တသက်လုံးမလာတော့ဘူးထင်တယ်၊ ကျွန်တော်လဲအလုပ်ဆင်းသို့ပြောပါတယ်၊ အကလားဘဲမရဘူး၊ အဘိုး ကြီး လဲ သူ့အကြောင်းကောင်းကောင်းသိနေပြီ၊ တိုက်ကလဲသူ့စာရင်းတွေရှင်းကြည့်တော့ တပြားတချပ်မှ မလွဲဘူးဆိုတာ တွေ့ရတယ်၊ ကျွန်တော်ဖြင့် တထိတ်ထိတ်ဘဲ"

"တခုမေးပါရစေ၊ ဦးဘိုးသာဟာဘယ်မှာနေသလဲ၊ ဘယ်လိုနေသလဲဆိုတာ၊ နောက်ပြီး သူ့မှာမြို့ထဲမှာအိမ်ရှိသလား"

ကျော်ဇံသည် ပြုံး၍ "ရှိတာပေါ့၊ ကျွန်တော်လဲ တွေ့တာတနှစ်လောက်ရှိပါသေးတယ်၊ ဘသူ့မှလဲ ဒီအကြောင်း မပြောဘူး၊ သူနေတာအင်မတန်ချောင်ကျတဲ့နေရာမှာနေတယ်၊ နေရာကတော့ မပြပါရစေနဲ့တော့၊ စားတာကလဲ ဂေါရင်ဂျီကုလားလောက်မှအဘိုးမတန်ဘူး၊ ကပ်စီးနဲလို့လဲ ချမ်းသာတာပေါ့လေ...."

"ပြောစမ်းပါအုံးကိုကျော်ဇံ သူဘာကြောင့်လက်သီးဆုပ်ပြီးနေတာတုန်း"

ကျော်ဇံသည် ခေါင်းခါလျက် "မပြောတတ်ဘူး၊ ကျွန်တော်ထင်တော့ သူ့လက်မှာ ခရုသင်းစွဲနေတာ လူမမြင်စေချင်လို့ အောက်မေ့တာဘဲ၊ ခရုသင်း ရှိတယ်၊မရှိတယ်လဲ အသေအချာ သိတော့မပြောနိုင်ဘူးပေါ့လေ ထင်ရတာကိုး"

ထိုသို့ပြောနေစဉ် ထွန်းဝင်းနှင့်အုံးကြည်တို့ ရောက်လာကြသည်ကိုမြင်ရလေ၏။ ထွန်းဝင်း၏မျက်နှာမှာ သုန်သုန် မှုန်မှုန် ရှိသည်ကိုမြင်ရလေ၏။

"ကိုချစ်ဆွေ ခင်ဗျားပေါ့လေ- ကျွန်တော့နှစ်မကို မဟုတ်တာတွေပြောတာ၊ ခင်ဗျား စုံထောက်စောမောင်ကို ကျွန်တော့နောက်လွှတ်ထားတယ်မဟုတ်လား သိပါတယ်"

ထိုအခါ အုံးကြည်က "ကိုကိုဝင်း ဘယ့်နှယ်ပြောတာတုန်း၊ ကိုချစ်ဆွေကို ဒီလိုမပြောနဲ့လေ၊ ကိုချစ်ဆွေက မကောင်းတာ ဘာမှမပြောဘူး၊ ကြည်ကြည် မြင်တာ ကြည်ကြည်ပြောတာ၊ ကိုချစ်ဆွေနဲ့ဘာမှမဆိုင်ဘူး၊ ကိုချစ်ဆွေဟာ ဘေဘေကြီး[illegible]ညီသိလား"

"အလကား လူတိုင်းက ကိုဝင်းကို သပုတ်လေလွင့် ပြောနေတယ်"

ကျော်ဇံက "မောင်ထွန်းဝင်း မင်းကောင်းစေချင်လို့ ပြောကြတာနော်"

ထိုခဏ ဦးမောင်မောင်သည် မါတ်ပုံအိမ်ကြီးကို ပခုံး၌လွယ်၍ ပြန်လာသည်ကို တွေ့ကြရသဖြင့် စကားပြတ်၍ သွားကြလေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၏။ ဦးမောင်မောင်သည် အားလုံးကိုနှုတ်ဆက်ပြီးနောက် ကျေ
ဇ°အား...

"မောင်ကျော်ဇ° ဝင်းတယောက် အလုပ်ကောင်းကော
လုပ်ရဲ့လား"

အလုပ်နဲ့ပတ်သက်လို့တော့ ပြောစရာမရှိပါဘူး"

ထိုနောက် ထမင်းစားသောက် ကြပြီးသည့်နောက် အ
ကြီးသည် မောပန်းလာသဖြင့် အိပ်၍နေရာ ကျန်လူများမှာ
ထဲသို့ဆင်း၍လာကြလေ၏။

ကျော်ဇ°က "ကျွန်တော်ဖြင့် ဦးမောင်မောင်ကို လိမ်ရ
နေတာဘဲ၊ မောင်ထွန်းဝင်းဟာ သူ့အကြောင်း သူ့အဘေ
ပြောပြဘို့ကောင်းပါတယ်"ဟုဆိုလေ၏။

သို့သော်....မောင်ချစ်ဆွေသည် ၎င်း၏စကားကို အရှည်ဆ
၍မပြောလို၊ ၎င်း၏မျက်စေ့ထဲတွင် တစုံတခုကို တွေ့နေရ
၏။ အချစ်စိတ်စွဲလန်းနေသူများသည် ၎င်းတို့ ချစ် သူ အပေ
အာရုံလှည့်စားတတ်သော်လည်း ထိုချစ်သူနှင့်စပ်ရှက်သော
မျိုးသင်္ဂဟများ အပေါ်၌ကား မလှည့်စားချေ။ မောင်ချစ်
တွေ့ရသော အရာသည်ကား ထိုမျှ အသက်ကြီးသော ကျော်
သည် မအုံးကြည်အားကြိုက်နှစ်သက်နေခြင်းပေတည်း။

ကျော်ဇ°သည် မအုံးကြည်ရှိသည့်အခါ မဝံ့မရဲသလိုလို၊တ
တုန်ရီရီဖြစ်သလိုရှိပြီး မအုံးကြည်ထွက်သွားသည့်အခါ မနေ
မထိုင်နိုင်သကဲ့သို့ ဟိုကြည့်ဒီကြည့်နှင့်ပင် တကြွကြွရှိသည်ကို ချ
ဆွေရိပ်မိလေ၏။ ချစ်ဆွေသည် အုံးကြည်နှင့် စကား ပြောရ
နှင်းဆီပန်းခြံဘက်သို့ သွားသည့်အခါ၊ ကျော်ဇ°မှာ သာ၍ပ
မနေနိုင်မထိုင်နိုင်ရှိလေသတည်း။

ထွန်းဝင်းက "ဒီလူဘာပြုလို့လာသလဲ မသိဘူး၊ ကျွန်တော်
သိလူစားလဲမဟုတ်ဘူး၊ ကျွန်တော်လဲ သိပ်ပြီးမုန်းတယ်"

ကျော်ဇ°က "မဟုတ်ပါဘူးကွယ်၊ ဒီလူ အင်မတန် ကောင်း
ဘဲ"

ထွန်း "ဘယ်ကလာကောင်းရမှာလဲ၊ ဂျဘိုး အကြီးစားပါ၊
န်တော် ပုလိပ်ဆိုရင် အကုန်လုံးမုန်းတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ကိုလဲ
ချင်တယ်၊ သူ့လောက်လဲ ကျွန်တော်တို့ အဘိုးတန်ပါသေး
ယ်၊ ကျွန်တော်မသေခင် ငွေအများကြီးရှာလိုက်အုံးမယ်"

"မောင်ထွန်းဝင်း မင်းအခု ဘာလုပ်နေသလဲ ဆိုစမ်းပါအုံး"
ခင်ဗျားကိုပြောလို့ မဖြစ်ဘူး၊ အင်မတန် လျှို့ဝှက်ရတဲ့ဟာ၊
ကြည်ကိုတောင် ကျွန် တော် ပြောမပြဘူးဆို ပြီးရောပေါ့၊
ွာမဖေါက်ဘဲနဲ့ ပြောမပြနိုင်တဲ့အလုပ်တွေ ရှိတယ် မဟုတ်
ား၊ ကျွန်တော့ဟာလဲ ဒါမျိုးဘဲပေါ့"

နှင်းဆီရုံအတွင်း၌မူကား....

"ကျမတို့ဘေဘေတော့ ရိပ်မိပြီလို့ ကျမထင်တာဘဲ၊ ညက
သလုံးလိုလိုဘဲ တခြားကိုထွက်သွားတယ်၊ သူပြန်လာတော့
မနီးတယ်၊ သူ့မျက်နှာကြီးဟာ သိပ်ကြောက်စရာ ကောင်း
ဘဲ၊သူကတော့ ညတဝက်လုံးလမ်းထွက်လျှောက်နေတယ်ပြော
ဘဲ၊ သူ့ဘိနပ်မှာ ရွှံ့တွေနဲ့ဆိုတော့ဟုတ်မယ်လို့အောက်မေ့
ဘာဘဲ"

ချစ်ဆွေသည်အရမ်းမဲ့ မပြောလိုသဖြင့် "ဦးမောင်မောင်အ
ကြောင်းလဲ နဲနဲလောက်ဘဲသိရတာမို့။ သူဟာ မောင်ထွန်းဝင်း
တ်သက်လို့ ကြိတ်မှိတ်ပြီး အတွင်းဆွေး ဆွေးနေမဲ့လူစားမျိုး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လှိုတယ်ပြီး မထိချင်ဘူး၊ သားအဘ ရန်ဖြစ်ဘို့ရာကိုတောင်မြ
နေတယ် မောင်ထွန်းဝင်းဟာကျုပ်အပေါ်မှာ ဘာကြောင့်ဒီ
မနှစ်သက်ဘဲရှိရတာလဲ"

"ကျမလဲမသိဘူး။ သူအခု တော်တော်ပြောင်းလဲနေတယ်
နက်ကစကားပြောတုန်းက သူပါးစပ်ကအရက်နံ့ ရတယ်၊ အ
အယ်တုံးကမှ မသောက်ဘူး အခုပျက်စီးနေပြီ၊ နို့ပြီး သူအခုလ
တွဲအလုပ်ဟာ ဖြောင့်ဖြောင့် တန်းတန်းဆိုရင် ဘာပြုလို့နာမ
ပြောင်းထားရမှာလဲလို့"

ထိုနေ့မှာမူ အနည်းငယ်ပူအိုက်၏၊ ကောင်းကင်မှာလည်း
သားမရှိချေ။ အုံ့ကြည်သည် ခြံထဲတွင် လဘက်ရည်သောက်
ပြင်ဆင်ရာ ကျော်ဇ နှင့်ချစ်ဆွေတို့မှာ မခိုင်းဘဲနှင့် အစေခံ
သည့်အလား ပန်းကန်ပြားသယ်စားပွဲခင်းနှင့် ထိုသို့ကူညီရသ
အတွက် အလွန်တရာဝမ်းသာလုံးဆို့၍နေကြလေသတည်း။

× × ×

အခန်း ၉။

မောင်စောမောင်သည် နေ့စဉ်ဒိုင်ယာရီကို ရေးနေစဉ် တယ်
လီဖုံး ခေါင်းလောင်းသည် မနားမနေ တီးမြည်လေ၏။ ထိုသော်
မောင်စောမောင်သည် အရင်လိုတတ်သူ မဟုတ်သည့်အတိုင်း မိမိ
စာကို ပြီးအောင်ရေးပြီးမှ နားထောင်ရာ "ဝတ်လုံကိုချစ်သွေးက
တွေ့ရာမိုတော်ကားကိုစီးပြီး သူ့အိမ်ကိုလာစေချင်တယ်အလွန်အ
အရေးကြီးတယ်။ ကျွန်တော် သူ့တိုက်ကနေပြီး စကားပြောနေ
တယ်" ဟူသောစကားသံသည် တခွန်းချင်းထွက်ပေါ်လာလေ၏။

"ကောင်းပြီ" ဟုပြောပြီးနောက် မောင်စောမောင်သည် အမှု
တွဲများကိုမိမိကိုယ်တိုင်ပြန်၍ထိမ်းသိမ်းခြင်းဖြင့် အတော်အချိန်
ကိုနှောင့်နှေးစေပြီးမှ မိမိ၏ အရိုးကောက်ဖဲ့ထီးကြီးကို ချိုင်းတွင်
ညှပ်လိုက်လေ၏။

ကန္တားလမ်းဘက်မှာကားမိုတော်ကားအသွားအလာနဲ၍တခု
နှင့်တခုလည်းအလာချင်းကွာခြားပြီး မြောက်ဘက်မှာမူ တက္ကစီ
များအလွယ်တကူရနိုင်သည်ကိုသိလေ၏။ သို့အားဖြင့် ညဉ့်မှောင်
တွင်းသို့ဆင်း၍လာရာ စောမောင်သည် မိမိအကြံနှင့် မိုးအတွေး
လွန်နေသဖြင့် ကန္တားလမ်းဘက်မှ ဆင်းရက်မိသွားလေ၏။ ထိုသို့
ရောက်ရှိပြီး ခေတ္တရပ်နေစဉ်အဆင်သင့်တက္ကစီတစင်းမောင်းလာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်ကိုမြင်သဖြင့် ရပ်ပြီးလျှင် မောင်ချစ်ဆွေ နေသောလမ်းကို မေးပြီး အိမ်နံပါတ် (၂၇၃) ကိုမောင်းရန်ခိုင်းလေ၏။ မိုတော်ကားမောင်းသမားသည် မည်သည့်အရာကိုတွေး၍ လာသည်မသိ အိမ်ရှေ့အိမ်လှေကားကျော်၍ မောင်းမိပြီးမှ ရပ်လေ၏။

စောမောင်သည် ကားသမားက ပိုက်ဆံပြန်၍ အမ်းသည်ကို စောင့်နေစဉ် မောင်ချစ်ဆွေ၏ တိုက်ရှေ့တွင်မီးကို မငြိမ်းရုံမျှမှိန်ထားသော မိုတော်ကားနှင့် တိုက်အဝင် တံခါးတဘက်တချက်တွင်လူ ၂ ယောက်စောင့်နေသည်ကို မြင်ရလေ၏။ ထိုကားသည်လည်း စက်ဖွင့်၍ထားသဖြင့် ဂျက်ဂျက်မြည်သံကို ကြားရလေ၏။ တိုက်နှင့် မျက်နှာခြင်းဆိုင်တွင်လည်း လူနှစ်ယောက်ရပ်နေသေးသည်ကိုမြင်သဖြင့် မသင်္ကာခြင်းသည်တိုးတက်လာလေ၏။

စောမောင်သည် ဟိုဟိုဒီဒီ လှည့်ကြည့်ရာ မိမိ၏တက္ကစီသည် ဆရာဝန်တယောက်၏ အိမ်ရှေ့တွင်ရပ်နေသည်ကိုတွေ့၍ ဝင်ရန်ပြုလုပ်လေ၏။

"ဟေ့-ငါထွက်လာအောင် ခဏစောင့်နေအုံး"

"သိပ်ကြာကြာကြီးမနေနဲ့အုံးဆရာ၊ တော်တော်ကြာ အရက်ဆိုင်ကတရုပ်နိုးရင် ဒီည ဂွကျနေပါအုံးမယ်"

အဆင်သင့်ပင် မောင်စောမောင်သည် ဆရာဝန်နှင့် ကိုယ်တိုင်တွေ့ရ၍ မိမိအကြောင်းကို ပြောပြီး တယ်လီဖုံး ခေတ္တပြောရန်ခွင့်တောင်း၍ ဘားလမ်းစတီးဝပ်သို့ဆက်လိုက်လေ၏။

"အခုပြောတာ စုံထောက် မောင်စောမောင်.... ဟုတ်တယ်" ဆိုပြီးနောက် အကျိုးအကြောင်းအနည်းငယ်ပြောပြပြီး....

"ရသမျှလူ အကုန် အဲဒီလမ်းကိုလိုက်ပို့ပါ၊ နံပါတ် ၂၇၃ အိမ်ရှေ့လမ်းကို တောင်နဲ့မြောက် ပိတ်ထားဘို့ လိုတယ်၊ ဟုတ်

ယ် ဘယ်လောက်ကြာရင်ရောက်မလဲ၊ ငါးမိနစ်နဲ့ ရောက်နိုင်ပါ့ ...သား၊ ဩော်... အရက်မူးလို့ဒရိုင်ဘာဘမ်းထားတဲ့ကား ၂စီး ...သလား၊ကောင်းပြီ အဲဒီကားနဲ့လူတွေတင်ပြီး လာခဲ့ပေတော့" ...ပြီး တယ်လီဖုံးကိုချလိုက်လေ၏။

"ဘာများကိစ္စထူးနေသလဲ"

"မသင်္ကာတဲ့လူတွေ ဒီလမ်းထဲမှာတွေ့နေလို့"

ထို့နောက် ငါးမိနစ်ခန့်စောင့်ပြီးလျှင် တံခါးကိုဖွင့်၍ထွက်...လေ၏။ ယခင်မြင်ရသောသူများမှာ နေရာကမရွေ့သေးဘဲ ...သည်ကိုမြင်ရသေး၏။

ထိုအခါတွင် မိုတော်လော်လီနှစ်စင်းသည် လမ်း တဘက်စီ ...င်လာ၍ လမ်းတဝက်လောက်တွင် ကန့်လန့်ဖြတ် ထိုး ၍ ရပ် ...၏။ ထိုနောက်စောမောင်သည် မိမိ၏လက်နှိပ်ဓါတ်မီးကိုဖွင့် လက်ဝဲလက်ယာထိုး၍ အထိန်းအမှတ်တခုကို ပြလေ၏။

ထိုခဏတွင် တိုက်ရှေ့တွင် စောင့်သော လူနှစ်ယောက်သည် ...င်ထည်း ကားပေါ်သို့ပြေးတက်၍ ကားလည်း မောင်းထွက် ...သည်ကိုမြင်ရလျှင် စောမောင်သည် မိမိ၏ မက်ကာခြင်းမှာ ...နေသည်ကိုသိရလေ၏။

...င်းတိုစီးသော မိုတော်ကား ဒရိုင်ဘာသည် လွှတ်ပြီ ဟူ၍ ...င်းလိုက်ရာ ကန့်လန့်ဖြတ်ထိုးထားသော လော်လီကို မရှောင် ...၍ ဝင်၍ဆောင့်မိပြီး မှန်ကွဲသံများထွက်ပေါ်လာလေ၏။

ငါးမိနစ်အတွင်းတွင် လူဆိုး ၄ယောက်နှင့် ဒရိုင်ဘာသည် ...လက်ထဲသို့ရောက်ပြီး ဂါတ်သို့ပါသွားလေ၏။ ဟာရားခံ ...သည် ဘာမျှ မငြင်းဆန်ကြချေ။ သို့သော်၊ မိုတော်ကား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မောင်းသူတား ခြောက်လုံးပြူးတလက်ကို လွှင့်ပြစ်ဖျောက်ချ ရန်ကြံစည်သည်တွင် လက်ပူးလက်ကြပ်မိ၍ လက်ထိပ်နှင့် ခေါ် ယူရလေ၏။

ထိုသူသည်ကား.... အနည်းငယ် ညှက်၏၊ ၎င်း၏ပြူးကြေ သေးငယ်သောမျက်လုံးသည် ကျီးကန်းတောင်းမှောက်သကဲ့ ရှိသေ၏။၎င်းသည်ကား မိမိကိုယ်ကို“စောလှဖြူ”ဟုရခိုင်နာမ ပေးလေ၏။

“မင်းတို့လက်မောင်းတွေပင့်လိုက်စမ်း”

ထိုအခါ စောလှဖြူက “ပင့်နေစရာမလိုပါဘူး၊ ကျုပ် တောက်တဲ့တွေပါဘဲ၊ နို့ပေတဲ့ တောက်တဲ့သူတော်ကောင်း ပါ”

“တောက်တဲ့ဆိုရင် သူတော်ကောင်း မျှား ရှိသေးသလား ပေ မင်းဘာမှ လျှာရှည်မနေနဲ့၊ဟေ့ဘသင် ဒီအကောင်တွေ ယောက်စီခွဲပြီး အချုပ်ခန်းထဲသွင်းထားလိုက်၊ စောလှဖြူကို နချုပ်ထဲ ငါခေါ်သွားမယ်”

“ခင်ဗျား ဒီလိုခေါ်နိုင်တဲ့အာဏာသုံးနိုင်လို့လား”

“အခု ဥပဒေသစ်ပြင်ထားတယ်၊ လိုက်မှာလိုက်ခဲ့”

စင်စစ်မှာ ဥပဒေပြင်သည်လည်း မဟုတ်ပေ။ ထိုအကြော ကို ရခိုင်အမျိုးသားသည် နားမလည်ဘဲ လိုက်ပါရလေ၏။ လမ်းလုံး ထိုစောလှဖြူသည် မိမိ၏စိတ်ထဲမှာ အမျိုးမျိုးဆွေး တွေးတောရ၍လာပြီး စုံထောက်ကြီး၏ အခန်းထဲသို့ ရောက်သော အခါဖြင့်၍ပြောလေ၏။

ထိုနောက် မောင်စောမောင်သည် မောင်ချစ်ဆွေထံသို့ လာပြီးလျှင် ဖြစ်ပျက်သောဇာတ်လမ်းကိုပြောပြလေ၏။

“ကျွန်တော် ဟိုအကောင်တွေကို လမ်းမှာမမြင်ရမခြင်း ဒါ သူတို့အကြံမှန်းကိုမရိပ်မိဘူး၊ ခင်ဗျားလဲ ကျုပ်ကို တယ်ထိုး မပေးဘူးမဟုတ်လား၊ တယ်ပြီး ချက်ပိုင်တဲ့ အကောင်တွေဘဲ၊ သူတို့က မြောက်ဘက်က ဆင်းလိမ့်မယ်ထင်ပြီး ကားတခင်း အ စောင့်ထားတယ်၊ ဒီကလွတ်လာရင် လမ်းထဲကျမှ မိအောင် ကြံ ထားတာဘဲဗျ၊ ကျွန်တော့ကုသိုလ်ကောင်းပေလို့ဘဲ”

“သူတို့ကိုခိုင်းတာ ဘယ်သူတွေလဲ”

“ဒါတော့ ဘယ်သိမလဲ၊ စောလှဖြူလဲ စာတိုက်ကနေပြီး စာ ရလို့လုပ်တာဘဲပြောတယ်၊ စာအောက်က “ခုနစ်” ဆိုပြီး လက် မှတ်ထိုးထားတယ်၊ ဘယ်နေရာ- ဘယ်နေရာမှာ စောင့်ဖို့ စီစဉ် ထားတာဘဲ၊ ဒီပြင်တော့ ဘာမှမပါဘူး၊ သူပြောတော့ အသင်း ထဲဝင်မိတဲ့နေ့ကစပြီး တောက်တဲ့တကောင်မှမတွေ့ဘူးတဲ့၊သစ္စာ ကျိန်တဲ့နေရာကိုလဲ မမှတ်မိဘူးတဲ့၊မိုတော်ကားကတော့တောက် တဲ့အသင်းက ကားဘဲ၊ သူ့ကိုလခနဲ့ထားတယ်၊ သူ့မူလအလုပ် ကတော့ လတ္တာလမ်းဖူးနန်းချူး ကလပ်က မိုတော်ကားကြီး မောင်းတဲ့လူဘဲ၊ ဒီတောက်တဲ့အသင်းဟာ ရန်ကုန်တမြို့လုံးမှာ ကား ၂၀လားတယ်၊ ဒီလိုအလုပ်မျိုးကို လုပ်ဘို့ဘဲဆိုပါတော့”

“ဖူးနန်းချူးကလပ်လား၊ လုလုနဲ့ဘရိုတို့ သွားသွား နေတဲ့ ကလပ်ပေါ့၊စောလှဖြူအကြောင်းဒီကလပ်ပိုင်ရှင်သိရဲ့လားမပြော တတ်ဘူး၊မနက်ကျမှစုံစမ်းရမှာဘဲ”

သို့သော်....စုံထောက်ကြီးမှာ သွားရောက်စုံစမ်းရန်ပင် မ တော့ပေ။ အကြောင်းမူကား ၎င်းသည် မိမိအလုပ်ခန်းသို့ ပြန် ရောက်သောအခါ မိမိအားစောင့်နေသော ဝူချွန်းဆိုသူက စော လှဖြူသည် ၎င်း၏ အရက်ပုလင်းထားသည့် အခန်းသော့ ခြည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည့်နေရာ၌ထားသည်ကို သိရန်အတွက် လာသည်ဟု ဆိုသော်လည်း စောမောင်သည် ၎င်းတို့၏အကြံကိုသိနှင့်ပြီးဖြစ်၍ စောလှဖြူအား မေးပြီးသည့်ဟန်ဆောင်ပြီးလျှင် လိမ်လည်၍ လွှတ်လိုက်လေ၏။

× + ×

နေ့လည်ချိန်လောက်တွင် ဘားလမ်းစတီးဝပ်မှ တရားခံများကို ထောင်မိုတော်ကားဖြင့် ယူဆောင်၍လာရာ သိမ်ကြီးဈေးထောင့်သို့ရောက်သောအခါ ကျုံးကြီးလမ်းမှ မောင်းလာသော လော်လီတစင်းက ဝင်၍တိုက်မိလေရာ ကား၂စင်းစလုံး မှောက်သွားလေ၏။

မိုတော်ကားဘီးများမှာလည်း ကျွတ်ထွက်၍ သွားလေ၏။ ထိုခဏတွင်"လမ်းကြားပိုး"များသည် မိုးပေါ်ကကျ၍လာသည့်အလား အရပ်လေးမျက်နှာမှ စုပြုံဝိုင်းအုံ လာကြလေ၏။ မိုတော်ကား တံခါးပေါက်များကို သံတုတ်နှင့် ကလော်၍ ရလေ၏။

ထိုသို့ဖွင့်သောအခါမှ ကားထဲမှ မြို့မ ပုလိပ် ၂၀ ခန့်ထွက်၍ လမ်းစောင့်ပုလိပ်အနည်းငယ်လည်း ရောက်ရှိပြီးလျှင် မကောင်းသောအကြံကိုပြုလုပ်ရန် အားထုတ်နေကြသော"လမ်းကြမ်းပိုး"များအား အနီးသို့မကပ်ရန် တားဆီးသော်လည်း မရဘဲ ၎င်းတို့နှင့်ပုလိပ်များသည် ရုန်းရင်းဆန်ခတ်ဖြစ်လျက်နေစဉ် တယ်လီဖုန်းနှင့် မြင်းစီးပုလိပ်များကိုခေါ်ယူရလေ၏။

ထိုအခါ လူစုလည်းရှင်းသွားပြီးလျှင် ထို"လမ်းကြမ်းပိုး"များကို ဖမ်းဆီး၍ထားရလေ၏။ အချို့မှာလည်းလွတ်၍သွားကြလေ၏။ မောင်ချစ်ဆွေလည်း ထိုအမှုကို တနည်းတလမ်းအားဖြင့် စောင့်ကြည့်ရသည့်တာဝန်ရှိသည့်အားလျော်စွာ စိတ်မချ၍ နောက်ယောင်ခံပြီးလိုက်ပါလာသော ပုလိပ်မိုတော်ကားပေါ်မှနေ၍ အလုံးစုံကြည့်ရှုတွေ့မြင်ရလေ၏။ ထိုအခါမှ တောက်တဲ့များသည် မည်မျှဇွဲသန်၍ လုံ့လကောင်းသူများဖြစ်ကြောင်းကို သိရလေ၏။

ထိုနောက် စုံထောက်စောမောင်နှင့် တွေ့ပြီး"အရေးကြီးတာတွေ့မိရဲ့လား"

"အခုနေတော့ မပြောနိုင်သေးဘူး၊ ရိုးရိုး အကောင်တွေပါတယ်လို့ထင်နေတာဘဲ၊ အခုလောက်ဆိုရင်တော့ စောလှဖြူတော့ ထောင်ထဲရောက်ပြီထင်တာဘဲ၊ ဒီကောင်ကြီးမထွက်ခင်ဘဲ ပုလိပ်မိုတော်ကားနဲ့ပိတ်ပြီး ပို့လိုက်တာဘဲ"

ပန်းဘဲတန်းဂိတ်သို့ရောက်ကြသောအခါ ဖမ်းထားသော တောက်တဲ့များကို နှစ်ယောက်တတွဲ တန်းစီစေပြီးလျှင် စောမောင်သည် လူတိုင်းလက်များကိုဆွဲ၍ကြည့်ရာ ဆေးထိုး ထားသောအရုပ်များကိုတွေ့ရလေ၏။

ထိုသို့စစ်ဆေးပြီးနောက် အချုပ်ခန်းတို့သို့အားလုံးကုန်သွင်းသည်။ ထိုနောက် အားလုံးဝင်၍ သွားကြသောအခါ ဌာနခွဲက ...

"လူတယောက်စကားပြောချင်တယ်တဲ့"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဘာသတင်းမှ ကြားရမလဲမသိဘူး၊ ခေါ်ခဲ့ပေတော့"

ထိုသို့ ပြောလိုက်သည်နှင့် မုတ်ဆိတ်မွေး မရိတ်ရသေးသော လူတယောက် အဝတ်အစား နုတ်နုတ်စုတ်စုတ်နှင့်ပါလာသည်ကို တွေ့ရလေ၏။

"ကိုင်း....မောင်ရင် တောက်တဲ့ ဘာများ ပြောချင်တာ ရှိသလဲ"

"ခင်ဗျားပို့လိုက်တဲ့ပုလိပ်ကားထောင်ကြီးထဲကိုရောက်မယ် ထင်သလား"

စောမောင်သည် ထိုသူ၏အကြံကို ကြားရလျှင် အံ့သြခြင်း မှာ အံ့သြမိလေ၏။

"မင်းဘယ်သူလဲ"ဟုမေးရင်း စိုက်၍ကြည့်မိလေ၏။

ထိုအခါ ၎င်းသည် ညာဘက်လက်ညှိုးကိုတံတွေးစွတ်၍ လ ဝဲပေါ်ရှိ တောက်တဲ့ရုပ်ကိုဖျက်လိုက်ပြီးနောက် ရုပ်ပေ့နေသော ဆံပင်ကို နောက်သို့လှန်လိုက်ရာ....

"ကိုမြဘူး-ဘယ့်နှာတုန်း"

"ဘယ်နှာမှ မတုန်းနဲ့အုံး၊ စောလှဖြူကို တောက်တဲ့တွေ ပြန်ပြီး လိုချင်တယ်၊ မရရင်လဲသတ်ပစ်တော့မှာဘဲ၊နောက်မှာ ပြောပြပါ့ရစေ၊ ဒီအကြောင်းကို ထောင်ကြီးကို တယ်လီဖုံးဆို ပြီးမေလိုက်ပါအုံး"

ထိုနောက် စောမောင် ထောင်ကြီးသို့လှမ်း၍တယ်လီဖုံးဆ လိုက်ရာ "ခင်ဗျားပို့လိုက်တဲ့ပုလိပ်ကား တော်မရှင်နာလမ်း အတင်းဝင်ပြီး အစီးခံရတယ်၊ ခင်ဗျားလူနှစ်ယောက် ဒဏ်ရ

ားတယ်၊ ပို့လိုက်တဲ့ တရားခံတော့ သူတို့တွေ ဒေသနုတ်နဲ့ဝင် ကသွားတယ်၊ လူတယောက်ထဲဘဲမိလိုက်တယ်" ဟုသိရှိရလေ

"ဒါဘဲလား... ကောင်းပြီ...." ဟုဆိုကာ စောမောင်သည် ည်းလျှားစွာသက်ပြင်းချလိုက်လေ၏။

x x x

www.burmeseclassic.com

အခန်း ၁၀။

မောင်ချစ်ဆွေနှင့် မောင်စောမောင် တို့သည် ထိုနေရာ သွားရောက်ကြည့်ရှုကြရာ ပျက်စီးနေသောကားကိုတွေ့မြင်ရ၏။ လူများအုံ၍နေသဖြင့် ပုလိပ်များက တားဆီးထားရလေ ထိုနောက် ထောင်ကြီးသို့ သွားရောက်ကြည့်ရှုရာ သေဆုံးသေ တရာခံနှင့် ဘမ်းထားသူတယောက်တို့တွေ့ရလေသည်။ တရာခံ ကားသေနတ်မှန်လျှင်မှန်ခြင်း သေဆုံးသွားကြောင်းသိရလေ

"ဘမ်းထားသောတရာခံကိုမှူအချုပ်ခန်းမှထုတ်၍ကြည့်ရ သက် ၃၀-ခန့်မျှရှိ၍ အခြားတောက်တဲ့များထက် စာတတ် လေသည်။ ၎င်း၏လက်တွင် ဘမ်းစီးစဉ်က လက်နက်တစုံတရာ တွေ့ရချေ၊ ၎င်းကမိမိမှာ အပြစ်မရှိကြောင်းပြောဆိုလေ၏ နောက်ထုံးစံအတိုင်း ခြိမ်းချောက်မောင်းမဲသောအခါမှ ၎င်းသ အလုပ်လက်မဲ့စာရေးတယောက်ဖြစ်ကြောင်း ဝင်ရောက်၍ ခိုက်ကြသူများကို မိုတော်ကားတစီးက ယူဆောင်သွားကြေ များစ၍ ၎င်းသိသမျှအစုံအလင်ပြောပြသော အလုံးစုံ မှတ်ထားရလေ၏။

ထိုနောက်မြဘူးထံသို့ ပြန်လာကြပြီးလျှင် ပုလိပ်အစော ကြုပ်နှင့် နေသော်လည်း မည်သို့မျှစိတ်ထဲတွင် ထူးခြားခြင် သော မြဘူးကိုတွေ့ရလေ၏။

"ကိုင်း မိတ်ဆွေ ပြောလိုတာပြောပေတော့" ဟု မောင်ချစ် ဆွေကဆိုလေ၏။

"ပြောဘို့ရာတော့ များများမရှိပါဘူး တောက်တဲ့တွေနဲ့ အ ဖြစ်တာတနှစ်နေ့တပါတ်လောက်ရှိပြီ၊ သူတို့ဟာတယောက်နဲ့ ယောက်သိမှာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာကို ရိပ်မိတဲ့အတိုင်း၊ ပထမဆုံး တဲ့ တောက်တဲ့တကောင်နဲ့ အသိဖွဲ့စမ်းကြည့်တယ် စကားဆန်း တွေ့ကြတာပေါ့၊ နောက်သူတို့မှာ အရေးကြီးတဲ့အလုပ်ကြီးတ လုပ်ရမယ်ဆိုတာနဲ့ကျွန်တော်လဲဝင်ပါတာပေါ့၊ တောက်တဲ့တွေ တော့ ဘယ်နေရာမှာလုပ်ရမယ်ဆိုတာသိပြီးသားပေါ့၊ စောလှ ကိုတော့ ထောင်နဲ့မနီး မဝေးကနေပြီး စောင့်လုပ်ဘို့ဆိုတာ တော့ စောစောကဘဲကျွန်တော်သိတယ်"

"သူတို့အထဲကလူကြီးတွေကိုမြင်ဘူးသလား"

မြဘူးသည်ခေါင်းခါ၍ "တယောက်နဲ့တယောက်တယ်ပြီးမထူး ဘူးသို့သော်လဲ သူတို့မှာ ၂၀-ဗိုလ် ၃၀-ဗိုလ်ဆိုပြီး အဲဒီလူတွေ ပေါ် တသီးတခြားအုပ်ရတဲ့ လူတော့ရှိတယ်၊ သူတို့အခုလုပ် တာ သူတို့အသင်းသား တရာခံတွေကိုကယ်ရအောင်လုပ်တာ တတ်လား၊ သူတို့အကြောင်းကို မပြောနိုင်တောင်သတ်ဘို့ကြံ ကြတာ စောလှဖြူက သူသိသမျှ အကြောင်းတွေ ပြောပြ ကို အသင်းကြီးက သိလိုသူကိုတော့ တွေ့ရာသင်းချိုင်း ဓါး ဆိုတာလိုအမိန့်ချထားပြီးသားဘဲ"

"မိတ်ဆွေဟာ တောက်တဲ့လူသား ဒါမှမဟုတ်သူတို့နဲ့ ဘယ်လို ဆက်သလဲ"

"ဘာမှမပတ်သက်ဘူး၊ စွန့်စားချင်တဲ့စိတ်ဘဲ ကျွန်တော့မှာ ရှိတယ် အချိန်အားရှိတယ် ဒီတော့လုပ်ချင်တာလုပ်နိုင်တဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အားရှိတယ်၊ ကျွန်တော်ကလဲ ရာဇဝတ်မှုမျိုးကိုတယ်ပြီးစုံစမ်းချင်
တဲ့ ဝါသနာရှိတယ်၊ ဟိုအရင်ကဘဲ၊ တောက်တဲ့ အကြောင်းက
ကြားဘူးတယ်၊ ကျုပ်လဲဒီလူတွေလုပ်ပုံကို သဘောကျပြီး စုံစမ်း
ချင်တဲ့စိတ်ရှိတာနဲ့ ဒီကတဲကစပြီး သူတို့နောက်ကိုအနံ့ခံပြီးလိုက်
နေတာ၊ နောက်ဆုံးတော့ တိုတိုပြောရမယ်ဆိုရင် မောင်စံရှား
လိုလူမျိုးတယောက်ပေါ့”

“ကောင်းပြီ၊ ဒီလိုဖြင့် ခင်ဗျားမှာ အခုအမှုနဲ့ ပတ်သက်ပြီး
ဘာမှအပြစ်မရှိဘူးပေါ့၊ နို့သော် ခင်ဗျားကို တခုသတိပေးချင်
တယ်၊ ခင်ဗျားဟာ ပိုက်ဆံရှိတဲ့ သူဌေးဆိုရင် သူဌေးပီပီဘဲ နေ
ပါ၊ ဒီအမှုတွေထဲမဝင်ချင်ပါနဲ့၊ နို့မဟုတ်ရင် ယိုးဒယားကိုပြန်
သွားရအောင် အရေးယူရပါလိမ့်မယ်”

“ကောင်းလှပါပြီ၊ နို့သော်လဲ ကျွန်တော့မှာ ခြောက်လုံး
ပြူးကိုင်နိုင်တဲ့ အခွင့်လိုင်စင်ကိုတော့ ပြန်သိမ်းဘို့ ပုလိပ်တွေကို
တော့ လက်မတို့လိုက်ပါနဲ့”

“သေနတ်လိုင်စင် ဟုတ်လား”

“ကျွန်တော် သေနတ်နှစ်စင်းတောင် ကိုင်နိုင်ခွင့် ရတယ်၊
နောက်ကို နှစ်စင်းတောင် လောက်မှာမဟုတ်ဘူး၊ မကြာပါဘူး
ဒီအချိန်ရောက်ဘို့နီးနေပါပြီ”

အခန်း ၁၁။

ထိုနေ့ညသည်ကား အိပ်ဆယ်စီယာရုပ်ရှင်ရုံကြီးတွင် နာမည်
ကျော် ရုပ်ရှင်မင်းသား မေရစ်ရှဘဲလျား၏ ဇာတ်ကားကို ပြသ
သော ပဌမည ဖြစ်လေ၏။ မောင်ချစ်ဆွေသည် မိမိတနေ
ကြားသည်ကို သတိရသဖြင့် ထိုနေ့ညသွားရန်ပြင်ဆင်လေ၏။

ဇာတ်ကားတဝက်တွင် ခေတ္တအားလပ်ချိန် ပေးခိုက် အပြင်
ထွက် ဝရန္တာသို့ထွက်၍ စီးကရက် သောက်ခါ အညောင်းဆန့်
သောအားဖြင့် လမ်းလျှောက်နေစဉ် ခံ့ညားသောမိုတော်ကား
တစင်း ရုပ်ရှင်ရုံရှေ့သို့ လာ၍ဆိုက်သည်ကို မြင်ရ၍ သေချာစွာ
ကြည့်ရှုနေစဉ် ကားထဲမှ ခံ့ညားစွာ ဝတ်စားလျက် ထွက်လာ
သော ဦးဘိုးသာကိုမြင်ရလေ၏။

ထိုခဏတွင် နောက်မှ ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်သံ ကြား၍
ကြည့်လိုက်ရာ စုံထောက်မောင်စောမောင်ကိုတွေ့ရလေ၏။

“ကြားသားမိုးကြိုး အဘိုးကြီး တယ်ပြီး လှလာပါကလား၊
ခြေအိတ်နဲ့၊ သားရေပြောင်ပေတင်ရှူးနဲ့ အဝတ်အစားကလဲ
…းလို့၊ နှုတ်ခမ်းမွေးတောင် တိုတိုညှပ်လာသေးကယ်၊ အဘိုး
…များ သူငယ် ပြန်နေရော့သလား. မမြင်စဘူး မလုပ်စဘူး
…”ဟု ပြောဆိုနေရင်းပင် သတိပေး ခေါင်းလော်း ထိုး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သဖြင့် အတွင်းသို့ပြန်၍ဝင်ခါထိုင်နေစဉ် ဦးဘိုးသာကို မန်နေ ဂျာ လုပ်သူက ရွှေ့ဆောင်၍ခေါ်လာကာ ၎င်းအတွက်သီးသ ထားသောနေရာလွတ်ကို ညွှန်ပြ၍နေရာပေးသည်ကို တွေ့မြင်ရ လေ၏။

ဦးဘိုးသာ ထိုင်သော နေရာကို မောင်ချစ်ဆွေ နေရာ ကောင်းကောင်း မြင်နိုင်လေ၏။ ဦးဘိုးသာသည် ရုပ်ရှင် ဇာတ် လမ်းကို မနှစ်သက်သကဲ့သို့ ထိုင်မိသည့်အချိန်မှစ၍ အပြီးအထ အိပ်ငိုက်လျက်ရှိနေသည်ကို ကောင်းကောင်းမြင်ရသေ၏။

ပွဲပြီး၍ ဦးဘိုးသာဆင်းသွားသောအခါ မန်နေဂျာလုပ်သူ ၎င်း၏မိုတော်ကားအထိ လိုက်၍ပို့လေ၏။ ထိုသူပြန်၍လာသော အခါ စောမောင်သည် မသိဟန်ဆောင်၍ "အခုလိုက်ပို့တာ ဘယ်သူလဲ" ဟု မေးလေ၏။

"သူဌေးကြီး ဦးဘိုးသာပေါ့၊ ဒါပဌမဆုံး အကြိမ် ဒီ လာတာဘဲ"

"သူဘယ်မှာနေသလဲ"

"သိပေါမင်းသမီးတော်အိမ်မှာပေါ့၊ ဒီအိမ်ကို ဝယ်ယူလို တယ်ပြောတယ်"

"အခု သူဘယ်သွားတာလဲဆိုတာ ခင်ဗျားသိရဲ့လား"

"သိပါပြီလား၊ သူအခု ဖူနမ်းချူး ကလာပ်ကို သွားတယ် သူ့ဒရိုင်ဘာကို မောင်းခိုင်းလို့ သိရတာဘဲ၊ ဦးဘိုးသာ အ အပျော်အပါးလိုက်နေပြန်ပြီထင်တာဘဲ"

ထိုသတင်းကို ကြားရသောအခါ မောင်စောမောင်မှာ အာစီးပိတ်ခံရသကဲ့သို့ရှိသွားပြီး မောင်ချစ်ဆွေအား "ဖူနမ်းချူး

လာပ်ဆိုတာ အခုည ကျွန်တော်တို့တက်ဘမ်းမလို" ဟုတိုးတိုး ပြောပြီး ၎င်း၏ တပည့်အား "ဘယ်လောက်လောက်လူလိုမလဲ"

"၁၀ ယောက် တက်ပြီးဘမ်းရမယ်၊ ၂၁ လောက်က အုပ် တဲ့"

"ဒါဖြင့် ၃၀ပေါ့၊ ကိုင်းခေါ်နှင့်ပေတော့"

ထို့နောက် မောင်ချစ်ဆွေနှင့် မောင်စောမောင် တို့သည် မ်းချူးသို့ရောက်ရှိကြလေ၏။ ကလာပ်ထဲတွင် မျက်နှာသိများ တွေ့ရလေ၏။

ထွန်းဝင်းသည်ကား မူးရစ်လျက် အလွန်စကားများ၍ နေ သည်ကို မြင်ရလေ၏။ လှလှမှာမူကား လှပစွာ ဝတ်ဆင်လျက်၊ ကား ၎င်း၏ဘေးကထိုင်ပြီးလျှင် အခြားသူများနှင့်ဖဲကစား လေ၏။ ဦးဘိုးသာသည် တဘက်သောနေရာရှိစားပွဲတွင်ထိုင် အရသာနှင့် ပြည့်စုံသော စားကောင်းသောက်ဖွယ်များကို နေ၍ ၎င်း၏အနီးတွင်မူကား ၎င်း၏စက္ကရီတေရီ ကျော်ဇံ ရှိ ၏။ ကျော်ဇံမှာကား ကလာပ်သို့လာရသော်လည်း ပျော် ံ့မရချေ။

ထွန်းဝင်းသည် ဦးစွာ ဦးဘိုးသာအနားသို့ကပ်သွားပြီး ဦး သာ၏ မျက်ခွက် တည့်တည့်ကို လက်သီးနှင့် တကောက် ဘက်ထိုးကာ စွပ်စွဲရန်ရှာသောစကားများပြောဆိုနေသဖြင့် သည် ၎င်း၏ပုခုံးကိုကိုင်ကာ ဆွဲခေါ်လာပြီး လှလှအနား ထိုင်ခိုင်းလေ၏။ လှလှက "ကိုထွန်းဝင်း ရှင်သိပ်ပြီး မရမ်း နဲ့၊ အခုကလာပ်ထဲမှာ ပုလိပ်ဘက်ကလူတွေ တဝက်လောက် က်နေတယ်၊ ရှင့်အရိပ်အကဲကိုကြည့်နေတယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မူးနေသောသူသည် ဩဇာပေးခြင်းကို မခံတတ်သည့်အ လျော်စွာ "ဘယ်မှာလဲ"ဟု ဆိုရင်း ထိုင်ရာမှ ထသွားပြီးလျှ မောင်ချစ်ဆွေ အနားသို့ကပ်၍ "ခင်ဗျား အခု အမဲလိုက်ဆ တအုပ်ကြီးနဲ့ ကျုပ်ကို အနံ့ခံရအောင် လိုက်လာတာပေါ့လေ" ဟု ဆိုရင်း မောင်ကျော်ဇံကိုမြင်၍ "ကိုခကျော်ဇံ ခင်ဗျားဟ ပုလိပ်ဖြစ်နေပြန်ပြီလား"ဟုဆိုလေရာ....

"ဘာဖြစ်လာတာလဲ မောင်ထွန်းဝင်းရာ"

"ဘာမောင်ထွန်းဝင်းရာ....လဲ၊ ခင်ဗျားကအခုကျုပ်ကိုမ လိုချင်တာပေါ့လေ၊ ကျုပ်ဟိုမြွေကြီးလက်ထဲက ထွက်လာ ချမ်းချမ်းသာသာနေရတာ မနာလိုဘူးပေါ့"ဟု ဆိုပြီး တ မောင်ချစ်ဆွေဘက်သို့လှည့်ကာ လက်ညှိုးတငေါက်ငေါက်ထိုး "ခင်ဗျားလဲနေနှင့်အုံး၊ ကျုပ်နှမကိုမဟုတ်ကဟုတ်ကတွေ လ ပြောတာ"ဟုဆိုလေ၏။

မောင်ချစ်ဆွေသည် ထွန်းဝင်းမူးနေသည်ကိုသိ၍ "ခင်ဗျ သူငယ်ချင်းတွေဆိုနေပါတော့၊ ဒါမှမဟုတ်ရင် အိမ်ကိုပြန် အိပ်ရင် သာပြီးကောင်းလိမ့်မယ်"ဟု ပြောနေစဉ် အဘိုးကြ တယောက်သည် အခန်းထဲသို့ ခတ်သုတ်သုတ် ဝင်လာပြီးလျှ မောင်ထွန်းဝင်း၏ရှေ့တွင်ရပ်၍ လက်ကို နောက်ပစ်ကာ ထွ ဝင်းမျက်နှာကိုစိုက်ကြည့်ရာ ထွန်းဝင်းသည် မြေသို့ငုံ့၍ ကြ လေ၏။

"ဟေ့ ငဝင်း....မင်းငါနဲ့လိုက်ခဲ့"ဟု ဘခင် ဦးမောင်မော က ဆိုလေ၏။

ထိုခဏ၌ ကလာပ်အတွင်းခန်းထဲ၌ လူရှင်း၍ သွားလေ အငြိမ့်ဆိုင်းတီးနေသည်မှာလည်း တစုံတခုဖြစ်သကဲ့သို့ ရုတ်တ ခက် ရပ်သွားပြီး လူများလည်းထွက်သွားကြလေ၏။

"ဟေ့ကောင် ငါနဲ့အတူတူသမိုင်းကိုလိုက်ခဲ့ဆိုတာ မကြား ဘူးလား"

"ကျွန်တော်ဒီမှာဘဲနေမယ်၊ ကျွန်တော် ကလေးမဟုတ်ဘူး၊ ကျွန်တော့ကိုယ်ကျွန်တော် ဇိတ်ချရလောက်ပြီ" မူးမူးရစ်ရစ်နှင့် ယျာရှည်၍နေလေရာ....

"လာခဲ့ဆိုနေတာ"ဟု အသံခတ်မာမာနှင့် ဦးမောင်မောင်က ဆိုလေ၏။

"မလိုက်ဘူး....ခင်ဗျားဘာတတ်နိုင်သလဲ"

ထိုခဏတွင် သားအဘနှစ်ဦးသည် ရိုက်မောင်း ပုတ်မောင်း ပြင်ကာ စကားများ နေကြစဉ် မအုံးကြည်ဝင်၍ လာပြီးလျှင် "ဘေဘေ့မကောင်းပါဘူး ရှက်စရာကြီးသွားကြပါစို့ရှဲ" ဟုဆို ရာ အဘိုးကြီးသည် စမ်းနည်းနက်ကြောက်ကာ ခေါင်းငုံ့လျှက် ပါသွားလေ၏၊ မောင်ချစ်ဆွေသည် ၎င်းတို့နောက်မှလိုက်သွား သည်ကြံသော်လည်း ကျော်ဇံလိုက်ပါ၍ သွားသည်ကိုမြင်သဖြင့် ထပြီးမှထိုင်လိုက်လေ၏။

မောင်စောမောင်က "အဖြစ်ကတော့ သားဆိုး အဘ ယူ ကျုံးမရ ဆိုတာလိုဖြစ်နေပြီ" ဟုဆိုရင်း ဦးမောင်မောင်၏ မျက် နှာတွင်ကြီးစွာသောဒုက္ခဝေဒနာ၏ အရိပ်နိမိတ်ရောင်ကို တွေ့ရ ထင်မြင်မိလေသတည်း။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း ၁၂။

တွန်းဝင်းသည် မီမီစားပွဲတွင် ပြန်၍ထိုင်ပြီး စားပွဲပေါ်တွင် တတောင်ပြင့်ထောက်ခါ မျက်နှာကိုလက်ဝါးနှင့် အုပ်၍ခေါင်းငုံ့နေပြီး အရက်ထပ်၍မှာလေ၏ ကျော်ဇော်မှာမူကားပြန်၍မလာ တော့ချေ။ မကြာမီအခန်းထဲတွင် ငြိမ်သက်၍သွားပြီး ဦးဘိုးသာ လည်း ထ၍ပြန်သွားလေ၏။

ရင်းထွက်သွား၍ ငါးမိနစ်ခန့် ကြာသောအခါ ကလာပ်ထဲ တွင်ပုလိပ်များ ရောက်ရှိ၍နေပြီး၊ ၁ ချက်ထိုးလောက်အချိန်တွင် ကလာပ်၌ မည်သူမျှမရှိ၊ ပုလိပ်များ သာရှိလေ၏။ စောမောင်က ပုလိပ်များအားကလာပ်၌အလုပ်လုပ်သူတစ်ုတယောက်မျှလွတ်၍ မသွားရအောင်စောင့်[illegible]စားပွဲထိုးသူအား "ဝူချန်း ဘယ်မှာ လဲ" ဟု မေးလေ၏။

"မရှိဘူး သူ့အိမ်ပြန်သွားပြီ၊ "သူ့အိမ်ကို စောစောပြန်တတ် တယ်"

"မင်းညာတာ သူ့အခန်းကိုပြ၊ တို့မှာဝရမ်းပါတယ်"

ဝူချန်း၏ အခန်းသည်ကားအောက်ထပ်တွင်ရှိ၍ ထိုအခန်းထဲ သို့ရောက်ရှိကြသောအခါ ခမ်းနားစွာ ဆင်ပြင်ထားသည့် အရာ များမှတပါး ဝူချန်းကိုမတွေ့ရချေ၊ ပုလိပ်များသည် စာများကို

ရှာဖွေ မွေနှောက် နေစဉ် စောမောင်သည် အာမခံ အေတ္တာတ ဘီးကိုမြင်၍ ချိတ်ပိတ်ပြီး အစိုးရ တံဆိပ်နှိပ်ထားလိုက်လေ၏ ထို့နောက် ကုလားထိုင်တလုံးပေါ်တွင် ချထားရစ်၍ထားသောအ ဝတ်အစားများကိုမြင်ရာ ထိုအဝတ်အစားများမှာ ကမန်းက တန်းထားခဲ့ကြောင်းကို ကောင်းစွာသိရှိလေ၏။ ထိုအဝတ်အစား များသည်ကား ဝူးချန်း ၏အဝတ်အစားများ ဖြစ်ကြောင်း ကို လည်းသိရလေ၏။

"ဘဘင်က ဟိုအကောင်ကို ခေါ်လိုက်စမ်း" ဟု မောင်စော မောင်က အမိန့်ပေးလေ၏။

စားပွဲထိုးသည် ရောက်ရှိလာ သော်လည်း ဘာမျှမပြောတတ် သလိုလို မပြောချင်သလိုရှိလေ၏၊ "ပူချန်းကော အိမ်ကိုမပြန်ခင် ဘာတစ်လဲတတ်တယ်" ဟူ၍သာ ဖြေဆိုလေ၏။

"ကလာပ်မပိတ်ခင်ဘာပြုလို့သူထွက်သွားသလဲ"

"သူ့သဘောအတိုင်းဘဲ ကျွန်တော် မပြောတတ်ဘူး၊ သူ့အ တွင်းရေးကိစ္စကိုမသိနိုင်ဘူး"

စောမောင်သည် ထိုသူအားပြန်၍လွှတ်လိုက်ပြီးလျှင် အဝတ် အစားလဲသောမှန်ဘီရိုကိုစုံစမ်းလေ၏။ ထိုဘီရိုစားပွဲပေါ်၌စားပွဲ အံမီးတိုင်ရှိ၍ ထိုမီးတိုင်မှာအဖုံးမရှိချေ၊ စောမောင်သည် ခလုပ် နှိပ်လိုက်ပြီး မီးလင်းသောအခါ စားပွဲကိုအသေအချာ စုံစမ်းပြန် လေ၏။ စားပွဲပေါ်တွင်ဘံပင်အစီးကလေး ၂ ခုကိုတွေ့ရလေ၏။ အကျီပေါ်တွင်တင်ပြီး အသေအခြာ ကြည့်လေ၏။ အံဆွဲထဲ၌ ကော်ဘူးနှင့် ကော်သုတ်တံကို တွေ့ရသဖြင့် ကော်တံကိုစစ်ဆေး ရာ စွတ်စိုထိုင်းမှိုင်းနေသည်ကိုတွေ့ရလေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုသို့တွေ့ရသည်နှင့် တပ်ပိုင်နက်စောမောင်သည် စက္ကူစုတ် ထည့်ဆောင်ခြင်းကိုလှန်လှော ရှာဖွေ၍ ကြည့်ရာစာရွက်စုတ်များ ကြော်ငြာစာရွက် စီးကရက်ဘူး ၃-ခုနှင့် အခြား စာဘူး, စာ များကို တွေ့ရလေ၏။ စာတရွက်မှာ ကော်များပေလျက်ခေါက် ၍ထားသည်ကိုတွေ့ရလေ၏။စောမောင်သည် မိမိမျှော်မှန်းသည် အတိုင်းတွေ့ရသဖြင့် ဝမ်းမြောက်စွာ ထိုစက္ကူကို ကော်ခွာ၍ အခေါက်ကိုဖြန့်ကြည့်ရာ ပုံနှိပ်စက်ဖြင့် ရိုက်သားသော စာ- ကြောင်းကိုတွေ့ရလေ၏။

“အရေးကြီးသည်။လက် -၂- မှာ ခုနှစ်ကိုတွေ့၊အဘမ်းအဆီး မရှိ၊မဲ့ထွက်ချက်ရအောင်ယူ အရေးကြီးသည်၊နံပါတ်- ၁ ”

မောင်ချစ်ဆွေသည် မောင်စောမောင် လက်ထဲမှ စာကိုယူ ဖတ်ပြီးလျှင်၊ “အဘမ်းအဆီးမရှိဆိုတာ သူ့အမှားဘဲ၊ လက် တာ လက္ခာလမ်းကို ဆိုတာအမှန်ဘဲ၊ နှစ်ဆိုတာတော့— ၂ နာ လား သို့မဟုတ် တောက်တဲ့ နံပါတ်— ၂ လား မပြောတ ဘူး ”

“ မဲဆိုတာကော ”

‘မဲဆိုတာကတော့ကော်မီရှင်နာလမ်းမှာဘမ်းမိတဲ့အကော ငမဲဆိုတာပေါ့၊ သူကိုယ်တိုင်ရေးပြီး ဖြောင့်ချက်ပေးထား တာ ရှိတယ် ဒါကိုရအောင်ယူခိုင်းတာဘဲ”

“သူ့ လက်မှတ် တော့ နံပါတ် = ၁ လို့ထိုးထား တာပေ ဟုတ်လား”

ထိုနောက် စုံထောက် မောင်စောမောင်သည် မိမိအသုပ် သေချာသည်ထက်သေချာအောင် ကြေးနန်းရုံးသို့ စကားပြော ၍ကြေးနန်းများကိုပိတ်ထားရန်မှာလေ၏။ထိုနောက်စောမော

က“ကိုင်းကိုချစ်ဆွေ ကျွန်တော်တို့ဖမ်း ရမဲ့ ဘက်ကို လှည့်သွား မယ် လူတဝက်လောက် ဒီမှာထားခဲ့ပြီး တဝက်ကို လမ်းကြားထဲ မှာစောင့်ခိုင်းမယ်”ဟုဆိုပြီးနောက် မိမိလူများကို စီသင်ခဲ့ပြီး ၂ ယောက်သားထွက်ခဲ့ကြလေ၏။

လမ်းဒေါင့်ဓာတ်တိုင်တွင် မှီနေသူတယောက်ကို တွေ့၍စော မောင်သည် အနားသို့ကပ်သွားပြီးလျှင်“မီးခြစ်—ပါသလား” ဟု မေးလေ၏။

“မပါဘူး”ဟုခပ်ထန်ထန်ပြန်၍ပြောပြီးသည်နှင့်ထိုသူသည် စောမောင်၏ လက်ချက်ဖြင့် မြေပေါ်တွင် လဲကျသွားလေ၏။ စောမောင်လည်း အပေါ်က စီးပြီးလျှင် ရင်ကိုဒူးနှင့် ထောက် လျက်လက်ဆုပ်လက်ကိုင်မိရက်သားရှိပြီးလျှင်‘မအော်နဲ့အော်ရင် လည်စေ့ညှစ်သတ်လိုက်မယ်’ ဟု ဆိုကာ ၎င်း၏ လည်ပင်းကို လက် ၂ ဘက်ဖြင့်ဆုတ်ကိုင်၍ ထားလေ၏၊ မကြာမီ ၎င်း၏ တ ပည့်တယောက် ရောက်လာပြီးလျှင် လက်ထိပ်ခတ်၍ ပုလိပ်ကား ပေါ်သို့ ခေါ်သွားလေ၏။

ထိုနောက် တဖန် ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိ လမ်းမီးတိုင် အရိပ်ကွယ်ရာ အောက်တွင်နေသော လူတယောက်ကို တွေ့လေ၏။ ထိုသူမှကား လက်တလော သတ္တိရှိသူဖြစ်သည့် အားလျော်စွာရုတ်တရက် ဝင်း လက်သော အရာတခုကိုပါးစပ်သို့ တတ်လိုက်သည်ကိုစောမောင် မြင်၍ ၎င်း၏ အနီးသို့ပြေး၍ ခုန်ကပ်ပြီး ပါးကိုရိုက်ပုတ်လိုက်ရာ ပါးစပ်ထဲမှ(ဝိစိ) ခရာကျထွက်၍ သွားလေ၏၊ ထိုနောက်၎င်း အား အတင်းဝင်၍ ချုပ်ရာ ၎င်းသည် ရုံးကန်လိုက်သည်တွင် ခြေချော်၍မြေတွင်လဲလေ၏၊ထိုသို့လဲသည်နှင့်တပြိုင်နက် ပြောင် လက်ပြီး မြသောအရာတခုသည် ၎င်း၏ ဇက်ကိုရောက်၍ ကပ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လျှက်ရှိသည် ကိုတွေ့ရပြီး "အသံမထွက်နဲ့ တောက်တဲ့မျိုးပြုတ်သွားမယ်" ဟု စောမောင်၏ ကြိမ်းမောင်းသံကိုကြားရမှ ဇာတ်ကို ဖ လုံးပြူးနှင့်ထောက်ထားမှန်သိရလေ၏။ ထိုနောက်အခြားတောက်တဲ့အစောင့်များ မရိပ်မိလောက်အောင် တိတ်ဆိတ်စွာပင်မနောက်ဘေးတဘက်မှ လှည့်လာသော ပုလိပ် လက်သို့ အပ်လိုက်လေ၏။

အိမ်လမ်းကြားထဲ၌ကား တယောက်ရှိသေးရာ စောမောင်သည် မောင်ချစ်ဆွေကို နေရစ်ခဲ့ပြီး အိမ်ဘေးမှ ကပ်လျှက် တယောက်ထည်းသွားလေ၏။

"ဘယ်သူလဲ"ဟု ခွေးလိုဟိန်းဟောက်လိုက်သော အသံတခုကိုကြားရလေ၏။

"ငါပါ ဟေ့ ကျယ်ကျယ် မလုပ်ပါနဲ့၊ ဟု ခပ်တိုးတိုး ပြန်ပြောလေ၏"

"မင်း....ဒီဘာပြုလို့လာရသလဲ၊ မင်းကိုဓါတ်တိုင်အောက်မှာစောင့်ခိုင်းထား..."

စောမောင်သည်ကား ကျောင်းနေစဉ်က၊ ဘောလုံး ကစားကောင်းသူတယောက် ဖြစ်ခဲ့သည့်အားလျော်စွာ အကွာအဝေးကိုမှန်း၍ ရှေ့သို့တိုးပုန်ပြီး ခြေချိတ်၍ချလိုက်ရာ၊ ထိုသူမှာပက်လက်လန်ကြသွားပြီး ခေါင်းနှင့်မြေကြီးစောင့်မိ၍ မအော်နိုင်ဘဲရှိလေ၏။

"ကိုင်း....တပည့်တို့၊ နောက်ဘေးလမ်းထဲကို ဝင်ကြစို့"ဟုဆိုပြီးလျှင် စောမောင်နှင့်ပုလိပ်များသည် လမ်းကြားထဲသို့ဝင်၍ ဘိနပ်သံမကြားရအောင် ဖြည်းဖြည်းနင်းလေ၏။ လမ်းကြားထဲ၌မည်သူမျှမတွေ့ရဘဲ ဦးဘိုးသာ၏ အိမ်ဝင်းနောက်ဘေးသို့ရောက်လေ၏။ "ဒါ ါလဲသူတို့အိမ်ဘဲ[illegible]"ဟုဆိုကာ နောက်ဘေးတံခါးကိုတွန်းရာ ပွင့်လျှက်ရှိသည်[illegible]တွေ့ရလေ၏၊ အိမ်ဝင်း၌ ပစ္စည်းများမှာ ယခင်တခါ လာစဉ်[illegible]လုံးပင် မရွှေ့မပြောင်းရှိသေးသည်ကိုတွေ့ရလေ၏။

"အောက်ထပ်မှာတော့ တယောက်မှမရှိဘူး အပေါ်ထပ်[illegible]တက်ကြအုံးစို့"

လှေခါးပေါ်သို့ တက်သွားစဉ်ပင် စကားပြောသံများ လိုလိုကြားမိလေ၏။

ထိုနောက် ဦးဘိုးသာ၏ အိမ်စောင့်ခနေသော အခန်းသို့[illegible]ရောက်သောအခါ ကြမ်းပေါ်သို့ အလျားမှောက် ဝပ်၍[illegible]ခန်းကြားနှင့် တံခါးကြားကိုကြည့်ရာ မီးရောင်ကိုမြင်ရလေ၏။[illegible]သို့မြင်ရသည်နှင့် တပြိုင်နက် တံခါးကိုမိမိ၏ ကိုယ်နှင့် ပြေး၍ဆောင့်ကာ တွန်းဖွင့်လေ၏။ တံခါးသည် အတွင်းက ပိတ်ထားသဖြင့် မပွင့်ဘဲရှိလေ၏၊ မီးသည်လည်း ရုတ်တရက်ငြိမ်း၍ သွားလေ၏၊ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ဖွင့်သောအခါ တံခါးပွင့်၍ သွားပြီး အထဲ၌မှောင်နေသည်ကိုမြင်ရလေ၏။

စောမောင်သည် "အားလုံးလက်မြှောက်"ဟုဆိုကာ ဖ လုံး[illegible]နှင့် အခန်းထဲသို့ချိန်ပြီး လက်နှိပ် ဓါတ်မီးနှင့် တခန်းလုံးထိုးကြည့်ရှင်းဝင်လေ၏၊ သို့သော်အခန်းထဲ၌ တယောက်မျှမရှိချေ၊ ထိုနောက် ပုလိပ်များပါဝင်ရောက်လာပြီးဓါတ်မီးကိုဖွင့်၍တခန်းလုံးလှန်လှော ရှာဖွေသော်လည်း ဘာမျှမတွေ့ရချေ၊ အဝတ်အစားမရှိသော ဘီရိုတခုကိုမြင်ရာ စောမောင်က "ဟေ့ ဒီဘီရို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုရွှေ စမ်း ဒီနောက်မှာ တံခါးရှိလိမ့်မယ်” ဟု ဆိုပြီး ရွှေ့ခိုင်းလေ၏။ ထိုသို့ရွှေ့နေစဉ် မောင်ချစ်ရွှေသည် စားပွဲပေါ်ရှိသံပန်းကန်ပြားအချို့ကိုလှန်မိရာ တံချက်အထပ်လိုက်ကို တွေ့ရလေ၏။ ထိုသို့တွေ့ရလျှင် “ကိုရှုစာမောင် ဟောဒါဘာတုန်း” ဟုခေါ်၍ပြလေ၏။

“ဟာ ဒါငမဲ့ဖြောင့်ချက်တွေ ဘယ်နှာကြောင့် ဒီမှာတခုရှိရတာတုန်း အားလုံးမှ ၂ ခုထဲကူးတာ၊ တခုကကျွန်တော့ဆီမှာ၊ တခုကခင်ဗျားရုံးမှာဘဲ”

ထိုသို့ပြောနေစဉ်ဘီရိုကိုဆွဲရုံနှင့်ပင်တံခါးပေါက်ပွင့်ရက်သွားရှိသည်ကိုတွေ့ကြရသဖြင့် အားလုံးတဘက်ခန်းသို့ပြု၍ ဝင်ကြလေ၏၊ ထိုအခန်း၌ တောက်တဲ့သုံးယောက်ကိုတွေ့၍ အတော်နဘမ်းသတ်ပြီးမှဘမ်းမိလေ၏၊ အောက်ခမ်း၌လည်းတောက်တဲ့အချို့ကိုတွေ့ရလေ၏၊ ထိုအိမ်တခြမ်းလုံးမှာကားတောက်တဲ့လူသစ်များ တည်ခိုညအိပ်ရန် ပြုလုပ်ထားသောအခန်းပေတည်း ၎င်းတို့ထဲတွင်“နံပါတ် ၇ ကိုတွေ့ကောင်း တွေ့ရလိမ့်မည်ဟု အယူရှိပြီးလျှင်ဘမ်းဆီးလာခဲ့၍အောက်သို့ပြန်ဆင်းလာကြလေ၏။

ထိုနောက်အောက်သို့ရောက်သောအခါမိမိ၏ လူ ၂ ယောက်သည် အခြားသောလူတယောက်ကို ဘမ်းလာသည်ကို မြင်ရလေရာ မောင်ချစ်ဆွေက“သာဝေဘဲထင်တယ်”

“ဝူချွန်းပါ အစစ်ပေါ့” ဟုမောင်စောမောင်ကဆိုပြီးလျှင် ၎င်း၏ ဆံပင်နှင့်နှုတ်ခမ်းမွေးအတုကိုဆွဲဖြုတ်လိုက်ပြီးလျှင်“မင်းလား ကွ နံပါတ် ခုနှစ်”

“နံပါတ်ခုနှစ်လား၊ သူ့ကိုဘမ်းမိရင် ခင်ဗျားတို့ လူတော်ပေါ့…သူကပုလိပ်နဲ့သူငယ်ချင်း သိရဲ့လား၊ နေပါဦး ကျုပ်ကိုဘမ်းထားတာ ဘာအပြစ်ရှိလို့လဲ”

“ကဆုန်လဆန်း ၁၄–ရက်နေ့ ညတုန်းက အင်စပက်တော်သိုကိုသတ်တဲ့အထဲမှာ ပါလို့ဘမ်းတာဘဲ”

“ဘာပြုလို့ မြဘူးကိုတော့ မစွဲသလဲ သူလဲရှိတာဘဲ အနည်းငြိုးသက်သေခံတော့ရမှာဘဲ”ဟု ဝူချွန်းက ပါးစပ် မဲ့ရွဲ၍ပြောလေ၏။

“သူ့ကိုတွေ့ရင်တော့….”

စကားမဆုံးမီ“လမ်းပေါ်သို့ လှမ်း၍ကြည့်လိုက်ရာ၊ တရားခံများကို ပုလိပ်ကားပေါ်သို့ တင်နေသည်ကို ဝိုင်း၍ကြည့်နေကြသော လူများအကြား၌ မြဘူးကိုတွေ့ရလေသတည်း။

မောင်စောမောင်သည်… လမ်းပေါ်သို့ ထွက်သွားပြီးလျှင် မြဘူးနှင့်တွေ့လေ၏။

“ခင်ဗျား အခုလို အရေးဖြစ်ပေါ်လိမ့်မည်ဆိုတာကို ဘယ်ကနေ့ခံပြီးလိုက်လာတာလဲ၊ နာရီဝက်လောက်ကမှ ဒီလိုဘမ်းဖို့စီစဉ်ထားတဲ့ အလုပ်ကို ဘယ်နည်းနဲ့ သိသလဲ”

“ဒီလိုဘမ်းလိမ့်မယ်ဆိုတာ မသိပါဘူး၊ မြို့မ, ပုလိပ် ၂၀-ယောက် မိုတော်ကားနဲ့ အမြန်မောင်းလာပြီး ဒီကလာပ်ကို လာတာတွေ့ရတော့မှ ဒီလိုဖြစ်လိမ့်မယ်ဆိုတာ တွေ့ရတာဘဲ၊နောက်ပြီး ဒီထဲက ပုလိပ်ဘော့ထွက်လာပြီး၊ ခင်ဗျားလဲ မိုတော်ကားနဲ့ထွက်လာတာ မြင်ရတော့…. သာပြီး စိတ်ထဲမှာ သေချာသွားတယ်၊ ဒါနဲ့စီအေတီကက်, ကြောင်လိုသင်နေတဲ့ ကလေးတို့တွေ့ပြီလား”

www.burmeseclassic.com

"ဟင့်အင်း"မှ ဆိုပြီးသည့်နေ့ မြဘူး၏မျက်နှာပေါ်
ပြုံးယောင်ယောင် လက္ခဏာကိုမြင်သောအခါ၊ စိတ်ထဲ၌တမျိုး
တမည်ထင်မိလေ၏။ "အထဲလာခဲ့ပါအုံး။ ကိုချစ်ဆွေနဲ့ တွေ့
အောင်"

မြဘူးသည် စုံထောက်နှင့်အတူတူ လိုက်၍သွားရာ၊ နံပါတ်
၇-သည် ပြေးရင်းလွှားရင်း ကမန်းကတန်း ထားခဲ့သော စက္က
များကိုစိစစ်နေသော မောင်ချစ်ဆွေကိုတွေ့ရ၏။ ထိုပစ္စည်းမျာ
ကို ဘမ်းဆီးရမိခြင်းသည် တောက်တဲ့သင်းကို စ၍ လိုက်သည်
အချိန်မှစ၍ ခုအထိတွင် အရေးအကြီးဆုံး ဖြစ်ပေသတည်း၊
အကြောင်းမူကား ငမဲ၏လျှို့ဝှက်သော ဖြောင့်ချက်အစီရင်ခံစာ
ကိုမြန်မာရသည့်အပြင် မှတ်တမ်းစာရွက်များ တထုတ်ကြီးရလေ၏
အချို့မှာကား လျှို့ဝှက်သောစာများဖြင့် ရေးထားခြင်းကြောင့်
ဘတ်၍မရနိုင်ဘဲရှိလေ၏။ ထိုစာများသည်ကား၊- တောက်တဲ့
ကြီး၏ ညွှန်ကြားချက်အရ အသင်းတွင် အရေးအကြီးဆုံးသော
"နံပါတ် ၇"က စစ်တပ်များတွင် အမိန့်ထုတ်ပြန်သည့် နည်း
နစ်မျိုးအတိုင်း ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခြင်းဖြစ်ပေ၏။

စာတရွက်မှာ "ထွန်းဝင်းသည် ခရီးကို မြန်မြန်ဆောင်ရွက်
ရမည်၊ ဘယ်အရာပင်ဖြစ်စေ၊ ၎င်းသည်တောက်တဲ့ဖြစ်ကြောင်း
ကို လုလုကမြော်ပြရမည်။ ဘယ်အရာပင်ဖြစ်စေ၊ ၎င်းနှင့် ပတ်
သက်၍ လုပ်စရာရှိလျှင် တောက်တဲ့မဟုတ်သူတဦးဘယောက်က
ပြုလုပ်ရမည်"

အခြားစာတစောင်မှာ "ချစ်ဆွေသည် ကြာသပတေးနေ့၌
ဗီယာနာကာဖေး၌ ထမင်းစားပွဲကြီးကို သွားစရာရှိသည်၊ စီရင်
လိုက်"စုံထောက်စောမောင်သည် လေ့ခါး စတုတ္ထ အထစ်တွင်

သတိပေးခေါင်းလောင်း တပ်ထားသည်။ နောက်မှ စောမောင်
သည် ထောင်ကြီးသို့သွား၍ ငမဲနှင့်တွေ့ဆုံမည်"

အချို့စာများမှာကား၊ မောင်ချစ်ဆွေမသိသောသူများနှင့်
ပတ်သက်လေ၏။ ထိုနောက်သူနှင့် ပတ်သက်သည့်စာကို ပြန်၍
ဘတ်ပြီးလျှင်"စီရင်လိုက်"ဆိုသော စကားကို အထူး၍ အားရ
ပါးရ ရယ်မောမိလေ၏။ ထိုအခိုက်တွင် မြဘူးရောက်လာလေ၏။

"ကိုမြဘူး ထိုင်ပါအုံး၊ ခင်ဗျားဘာကြောင့် ဒီနေရာနားကို
ရောက်လာတဲ့ အကြောင်းကို စောမောင်ကို ကြေနပ်လောက်
အောင် ပြောပြီးပြီလား၊ သူ့မျက်နှာမြင်ရတော့ ခင်ဗျားအပေါ်
မှာ အပြစ်ပြုပြီး မဘမ်းနိုင်လို့ မှိုင်နေတဲ့ လက္ခဏာပေါ်နေတယ်"
မပွင့်တပွင့်ရယ်၍မေးလေး၏။

မြဘူးသည် ပြုံးရယ်လျက် ခေါင်းညိတ်ပြီး "သူ့ကို ကြေနပ်
လောက်အောင်ပြောပြီးပါပြီ၊ အခုကိုချစ်ဆွေ လက်ထဲကဟာ
တွေတောက်တဲ့ပစ္စည်းလားလို့မေးရင် မမှားဘူးနော်"

"မမှားဘူးပေါ့၊ ဒါထက်တောက်တဲ့နဲ့ပတ်သက်လို့ပြောချင်
တာရှိသေးသလား"

"ကျွန်တော် ပြောနိုင်တာ ကတော့ဖြင့် နံပါတ် ၇— တော့
လက်ကြားထဲကလွတ်သွားပြီဆိုတာဘဲ"

"ခင်ဗျား.... ဘယ့်နှယ်လုပ်သိသလဲ"

"တောက်တဲ့တရားခံတွေ အချုပ်နဲ့ခေါ်လာတုန်းက၊ သူတို့
တတွေပျော်ရွှင်သွားသံကို ကြားလိုက်ရတယ်၊ နံပါတ် [၇] ရှုပ်
ချက်ထားတာဟာ တယ်ပြီးနေရာကျတယ်၊ ဒီအမှုမှာ သူ ပုလိပ်
ထူနိုဖေါင်းငတ်ပြီး ထွက်သွားတယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဒါထက် ခင်ဗျားပြောနေကျစကားဖြစ်တဲ့ ခင်ဗျားဟာ ဇာတ်မှ စိတ်မိုးချိုးကို လိုက်စားတဲ့ လူဆိုတာကို ဖယ်ထားပြီး ခင်ဗျားနဲ့တောက်တဲ့နဲ့ ဘာဆိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောစမ်းပါ"

မြဘူးသည် ခေတ္တစဉ်းစားနေပြီး ဆေးလိပ်ကို ဖွာရှိုက်ထုတ်လိုက်ရင်း "တောက်တဲ့ ကောင်တွေနဲ့တော့ ဘာမှမဆိုင်ဘူး သို့သော် တောက်တဲ့ကြီးနဲ့တော့ အများကြီးဆိုင်တယ်"

"နောက်ပြီးတခုသိချင်သးတာကတော့ဒီတောက်တဲ့ကြီးဟာ ထွန်းဝင်းတို့ဘာနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဒီလိုလှည့်စားနေတာလဲဆိုတာကို သိချင်တယ်။ တောက်တဲ့ လုပ်တဲ့ အထဲမှာ ဒီတခါအရှုတ်ဆုံး"

မြဘူးသည် ဘာမှမဖြေဘဲထိုင်ရာမှထပြီး "ဒါထက်အင်္ဂလိပ်သင့်ပုံးကြီးသင်နေတဲ့ ကလေးကို တွေ့အောင်ရှာပါအုံး ကိုစောမောင်" ဟုဆိုကာထက်သွားလေ၏။

၎င်းထွက်သွားပြီးသည့်နောက် စောမောင်သည် အခန်းတွင်း၌တစမကြွင်းရှာရာ ပရိုင်မာစာအုပ် လက်ရေးလှစာအုပ် တအုပ် (ထိုအထဲ၌ တွန့်တွန့် လိမ်လိမ်ရေးထားသည်) ထိုပြင် ကျောင်းသား အသုံးအဆောင်များနှင့် ဘီရိုတခုတွင် ကလေးအင်္ကျီများကိုတွေ့ရလေ၏၊ ထိုအရာများမှာ အသစ်ချပ်ချွတ်မဝတ်ရသေးချေ။

"ကိုချစ်ဆွေ - ဒါတွေဘာထင်သလဲ"

"အားလုံးအသစ်ချည်းဘဲလို့ထင်တာဘဲ"

x x x

အခန်း ၁၃။

နောက် တခန္နံက်တွင် ထွန်းဝင်းသည် အိပ်ရာက ထသောအခါခေါင်းမှာ ထက်ခြမ်းကွဲလုမတတ် ကိုက်ခဲလျက် အားခေါင်းခြောက်သွေ့၏၊ ရေတဖန်ခွက် အပြည့် သောက်သော်လည်း နားထင်များမှာ ဒုတ်ချွန်နှင့် အထိုးခံရသကဲ့သို့ ရှိသေး၍ဘောဘေးထမင်းစားခန်းတွင်လိုက်၍ရှာရာ အနည်းငယ်ကျန်နေသာအရက်ပုလင်းကို တွေ့ရသဖြင့် ရေမရောဘဲမော့ချလိုက်လေ၏ထိုအချိန်မှ အရှိန်အနည်းငယ်တက်ကြွလာပြီး ခေါင်းကိုက်ပျောက်သာသွားလေ၏။

ထိုနောက် ကုတင် အစွန်းပေါ်တွင် ထိုင်ပြီး ခေါင်းကိုလက်ဖြင့်ဘက်ဖြင့် ကိုင်ကာညက အဖြစ် အပျက်များကို ပြန်လှန်တွေးသော်လည်း ကောင်းစွာစဉ်းစား၍မရ၊ အချို့အဖြစ်များလည်း ဝေးရေးရေးမျှသာ ပေါ်လေ၏၊ သို့သော် မိမိသည် ဘခင်ဖြစ်သူအား ကလန်ကဆန်လုပ်မိသည်ကိုကား သတိရလေ၏၊ မည်သို့ပြောမိသည်ကိုကားမသိချေ၊ မိမိ၏ အပြစ်ကိုခွင့်လွှတ်ရန်ဘခင်ထံသွား၍မပြောရဲချေ၊ မပြောလည်း မပြောလိုချေ၊ သို့သော်စာနှင့်ရေး၍ တောင်းပန်မည်ဟု သန္နိဋ္ဌာန်ပြုမိလေ၏။

ထွန်းဝင်းသည် ညက အကြောင်းများကို ဆက်လက်၍ တွေးတောနေမည် ဆိုလျှင် မိမိ ဦးနှောက်သည် မခံမရပ်နိုင်အောင်ဖြစ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မည်ကိုသိ၍ ထိုအတွေးများကို ဖျောက်ဖျက်လိုက်ရလေ၏၊ ထိုခဏတွင် အခန်းတွင်းသို့ ငင်လာသော ခြေသံကိုကြား၍ တံခါးဆီသို့လှည့်၍ကြည့်လိုက်ရာ ဖြူလျော်သောမျက်နှာနှင့် ညှိုးငယ်စွာဝင်လာသော မအုံးကြည်ကို တွေ့ရလေ၏။

"မအုံးကြည် ဘာကိစ္စရှိလို့ လာတာတုန်း"ဟု ထွန်းဝင်းက အားသင့်လျက်မေးလေ၏။

"သူက အကြောင်းတွေ ပြောရအောင်လာတယ်၊ ကိုကိုဝင်း အဖြစ်အပျက် တွေကို တွေးပြီးမရှက်ဘူးလား" ဟုပြောလိုက်သည်တွင် ထွန်းဝင်းမှာ ခေါင်းစိုက်၍ မျက်မှောင် ကုတ်သွားလေ၏။

အတန်ကြာမှ "ဘေဘေ-ဘာပြောသေးသလဲ" ဟု ဆိုလေ၏

"ဘာမှမပြောဘူး၊ ကျမက သူ့ပြောပါစေလို့ အောက်မေ့နေတယ်။ ကိုကိုဝင်းသမိုင်းကိုသွားပြီး ဘေဘေကြီးကို တွေ့မှ မဟုတ်လား"

"ဟင့်အင်း....တရက် ၂-ရက် နေပေစေအုံး"

"ဘာပြောတယ်, မလိုက်ဘူးလား... ကနေ့မလိုက်ဘူးလား ကိုကိုဝင်း"

"ဟင့်အင်း....မလိုက်ဘူး၊ ဘေဘေဆီကို စာနဲ့ရေးပေးလိုက်မယ် ကိုကိုဝင်းမှားပါတယ်လို့ဘဲရေးလိုက်မယ်၊ ဒိပြင်တော့ ဘာမှမတတ်နိုင်ဘူး"

ထိုခဏတွင် အခန်းတံခါးခေါက်သံ ကြားရသဖြင့် "ဝင် လေ"ဟု ခပ်မာမာအော်ဆိုလေ၏။ ထိုနောက် လုလုနှင့် ဘ ဝင်၍လာကြလေ၏။ ထွန်းဝင်းသည်ရင်းတို့အား လက်ညှိုးထိ ချက် မိမိ၏နှစ်မဖြစ်ကြောင်းပြောဆိုလေ၏။

"တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ် မအုံးကြည်။ အခုသာအော ညာကအကြောင်းပြောမလို့ မှတ်တယ်၊ ဟုတ်ပါတယ်။ ကိုထွန်း ဝင်းကလဲ လွန်လွန်မင်းမင်းရှိလိုက်တာ"

မအုံးကြည်သည် ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး လူလူ၏ အမူအရာကို ကြည့်နေလေ၏။

"သမိုင်းကိုသူလိုက်မယ်တဲ့လား"

ထိုအခါထွန်းဝင်းက "မလိုက်နိုင်သေးဘူး၊ အခုကျူပ်အလုပ် ဟာ ထားပစ်ခဲ့လို့ မရနိုင်လောက်အောင် အရေးကြီးနေတဲ့ အကြောင်း မအုံးကြည်ကိုပြောနေတုန်း"

"ဘာအလုပ်မို့လို့လဲ"ဟု မအုံးကြည်က ကြားဖြတ်၍ ခပ် ဆတ်ဆတ်ပြောလေ၏။

ထွန်းဝင်းသည် မိမိအလုပ်အကြောင်းကို ကျေလည်ကြောင်း ပြောဆိုပြီးနောက် "ကိုကိုဝင်း.... ဘာတဲ့လုပ်လုပ် လိမ်တယ် ကောက်တယ် အောက်မေ့နေသလား၊ ဒီလိုထင်ရင်တသက်လုံး သွားမယ်။ ချစ်ဆွေနဲ့ စောမောင်မကလို့ သူတို့ဘိုးအေဖြစ်ဖြစ် မကြောက်ဘူးသိရဲ့လား၊ ချစ်ဒဆွဆိုတာ သူကလွဲရင် ကသိန် ညည်ဘဲလို့ထင်တယ်၊ သူ့ကို ကြောက်မှတ်လို့"

တောက်....တောက်....တောက်တတောက်....တောက်။

တံခါးတွင်နေ့းနေ့းမှန်မှန်နှင့် ခပ်လေးလေး ခေါက်သံများ သည် ပေါ်ပေါက်လာလေ၏။ ဘရှိမှာ.... ထိုတံခါးခေါက်သည် အသံကိုကြားလျှင် ကျောရေပြားရှုံ့၍ တကိုယ်လုံး ကြုံ့သွား သကဲ့သို့ဖြစ်ကာ လူသေ၏မျက်နှာကဲ့သို့ ဖြူပပ်ဖြူရော် ဖြစ်သွား လေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တောက်...တောက်....တောက်တတောက်....တောက်။

ဘရီ၏ ခေါက်များသည် တုန်လှုပ်လျှက် မိမိ၏ ပါးစပ်ဆီသို့ ရောက်ရှိသွားလေ၏။ မအုံးကြည်သည် ဘရီကိုတလှည့် လှလှကို တလှည့်ကြည့်လိုက်ရာ၊ လှလှ၏မျက်နှာမှာလည်း သွေးမရှိသကဲ့သို့ ထင်မြင်ရလေ၏။ ဘရီသည်တံခါးဝဆီသို့ဒူးတုန်လျှက် လျှောက် သွားပြီး "ဝင်ခဲ့လေ"ဟုအော်လေ၏။

ဝင်လာ သူသည် ကား .... မောင်ချစ်ဆွေပင် ဖြစ်လေ၏။ ရင်းဆည် တယောက်ပြီးတယောက် ကြည့်ရှုရင်း မပြုံးတပြုံး လုပ်မိလေ၏။

"တောက်တဲ့ကြီး တံခါးခေါက်တာမျိုးမို့ ကြောက်သွား ကြတယ်မှတ်တယ်"

ထွန်းဝင်းသည် ထိုစကားကို အဖြေမလုပ်ဘဲ"ဘာအလိုရှိလို့ လဲ ကိုချစ်ဆွေ"ဟု မေးလေ၏။

"ခင်ဗျားနဲ့တယောက်ချင်း စကားပြောချင်လို့"

"ပြောစရာရှိရင် ကျုပ်မိတ်ဆွေတွေ ရှေ့မှာလဲ ပြောနိုင်ပါ တယ်"

"ခင်ဗျားမိတ်ဆွေတွေ မှန်ပေမဲ့ ကျုပ်မိတ်ဆွေဟာ မအုံး ကြည်တယောက်ဘဲဖြစ်တယ်"

"လာ— ကိုဘရီသွားကြစို့"ဟု လှလှက စိတ်ဆိုးသည့် အသံ အရာဖြင့် ဆိုလေ၏။

"မသွားကြနဲ့အုံး"ဟု ထွန်းဝင်းကတားလျှက်" "ဒါ—ကျုပ် အိမ်မဟုတ်ဘူးလား၊ ကျုပ်လက်ခံရင် နေနိုင်တယ်။ ဘယ်သူနဲ့မှ မဆိုင်ဘူး၊ ကိုချစ်ဆွေ ခင်ဗျားလာပြီး မနှောက်ယှက်ပါနဲ့"

"နှောက်ယှက်ဘို့လာတာမဟုတ်ဘူး၊ သတိပေးချင်စရာတခုရှိ လို့"

"ခင်ဗျား သတိပေးတာလဲ နားမထောင်ပါရစေနဲ့"

"နားထောင်ပါအုံး၊ အခု....တောက်တဲ့ကြီးက ခင်ဗျားကို အလကားမထားတော့ဘူး၊ အလုပ်လုပ်ဘို့လွှတ်တော့မယ်ဒါဘဲ"

အားလုံးပါးစပ်ဟ၍နေကြစဉ် မအုံးကြည်က "တောက်တဲ့ ဟုတ်လား။ နို... နို....ကိုချစ်ဆွေ၊ ကိုဝင်းနဲ့ တောက်တဲ့နဲ့ဘာမှ မဆိုင်ဘူးမဟုတ်လား"

"သူတော့ သိရဲ့လား မပြောတတ်ဘူး၊ နို့ပေတဲ့... သူလဲ တောက်တဲ့တမျိုးဘဲ၊ နို့ပြီး ဟောဒီ လှလှဆိုရင် တောက်တဲ့က ငွေပေးထားတာ၊ သူ့ယောကျ်ား ဘရီလဲ ငွေပေးထားတာ...."

"ဘယ်ဟုတ်ရမှာတုန်း၊ လှလှက.... ယောကျ်ားမရသေးဘူး၊ ခင်ဗျားမဟုတ်တာတွေမပြောပါနဲ့.... ထွက်သွားပါ။ မဟုတ်ရင် ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ထုတ်ပစ်ရလိမ့်မယ်၊ သွားပါ"

မအုံးကြည်သည် "သွားပါတော့ ကိုချစ်ဆွေ"ဟု ဆိုသော မျက်လုံးမျိုးဖြင့်ကြည့်လိုက်ရာ၊ မောင်ချစ်ဆွေသည် တံခါးဆီသို့ လှမ်းသွားပြီးမှ ပြန်၍လှည့်ပြီး ဘရီကို စိန်းစိန်းကြည့်ကာ.... "ခင်ဗျားကိုလဲ တောက်တဲ့စာအုပ်ထဲမှာ မေးခွန်းထုတ်ထားတာ အခုရှိတယ်၊ သတိထားပါ"

ဘရီမှာခြေဖြင့်အကန်ခံရသောခွေးကဲ့သို့ကုတ်၍သွားလေ၏။ ထွန်းဝင်းသည် မိမိအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ လိုက်လံမေးလိုသော်လည်း မသွားရဲသကဲ့သို့ရှိပြီး မောင်ချစ်ဆွေ ထွက်သွားသောတံခါးဝကိုသာ အကြောင်သားကြည့်၍ ကျန်ရစ်လေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုနောက် မအုံးကြည်လည်း ပြန်ရန်ထလေရာ ထွန်းဝင်းက "မအုံးကြည်– ဘေဘေကိုသာ ပြောလိုက်ပါတော့ ဒါပေးလိုက်မယ်လို့" ဟုဆိုလေ၏။

"ဒါနဲ့ကိုကိုဝင်း တောက်တဲ့နဲ့ တကယ်ပတ်သက်သလား"

"ဟား ဟား လှလှဟာ ယောကျ်ားနဲ့ဆိုပြီး လိမ်ဘာလိုပေါ့ ဘာမှမဟုတ်ပါနဲ့"

ထိုနောက် မအုံးကြည်သည် ဆင်း၍သွားရာ အောက်ကွင်ရပ်နေသေးသော မောင်ချစ်ဆွေနှင့် တွေ့၍ ထွန်းဝင်းအကြောင်း ရှင်းရန် တနေ့နေ့လာဘို ပြော ပြီးထွက်သွားလေ၏၊

လှလှ–ဘရီနှင့် ထွန်းဝင်း သုံးယောက်တည်း ကျန်ရစ်သော အခါ ထွန်းဝင်းက "ကောင်းပါလေရဲ့ သူသွားမှဘဲ၊ တမနက်စလုံးဟာတောက်တဲ့နဲ့ပြီးနေတာဘဲ" ဟုဆိုလေ၏။

လှလှသည် ငွေဘူးအပြားကလေးကိုထုတ်ပြီးလျှင် စီးကရက်တလိပ်ကိုနှုတ်ယူ၍ ပါးစပ်တွင်တပ်ကာ မီးညှိပြီး မီးခြစ်ကိုသက်နှင့်တောက်၍ လွှင့်ပစ်လိုက်လေ၏၊ ထိုနောက်မိမိ၏ လှပကြည်လင်သောမျက်လုံးများကို ထွန်းဝင်းဘက်သို့လှည့်ကြည့်လေ၏။

"တောက်တဲ့လို့ ပြောကော ဘာဖြစ်သလဲ၊ ငွေကောင်ကောင်းရပြီး ပင်ပင်ပန်းပန်းမလုပ်ရရင် တောဘဲ" ဟူ၍ အေးအေးပြောဆိုလေ၏။

ထွန်းဝင်းသည် ပစပ်ကိုအဟောင်းသား ဟလျက်ရှိလေ၏။

လှလှ– တောက်တဲ့တွေကို အလုပ်လုပ်ပေးရတာမဟုတ်ဘူး ဟုတ်လား၊ ဘာဆိုင်သလဲ သူတို့တွေဟာ၊ လူတကာကိုလိုက်သ နေတဲ့အောက်တန်းစားကြမ်းပိုးတွေဘဲ"

"တောက်တဲ့တိုင်း မဟုတ်ဘူး၊ ဒီအကောင်တွေက အောက်တက်ငယ်သားတွေ တောက်တဲ့ကြီးတွေက သူတို့နဲ့မတူဘူး၊ ကျမတို့တယောက် အပါအဝင်ဘဲ ကိုဘရီလဲ အတူတူဘဲ" ဟု လှလှသည် ထွန်းဝင်း၏ စကားကိုပြင်သည့် အနေဖြင့် ခေါင်းခါ၍ ပြောလေ၏။

ထိုအခါဘရီက ကြောက်ရွံ့ခြင်း- ဒေါသဖြစ်ခြင်းများ ရောနှီးလျက် 'လှလှမင်း ဘာတွေရှော်ပြောနေတာလဲ' ဟုဆိုလေ၏။

ဘာပြောရမှာလဲ– ဟုတ်တာပြောတာပေါ့၊ သူကတော့မသိဘူး သူ့ကိုယ်သူနိုင်ငံခြားကိုယ်စားအဖြစ်နဲ့ ငွေအေးအေးရနေတယ်ထင်တယ် သူလဲတောက်တဲ့ပါဘဲ"

ထွန်းဝင်းသည် စကားမပြောနိုင် သကဲ့သို့ဖြစ်ခါ၊ ကုလားထိုင်ပေါ်သို့ခွေ၍ကျလေ၏။

ထိုနောက်မှ၊ "ဘာပြောတယ် တောက်တဲ့" ဟုတ်လား၊ အဟုတ်ပြောတာလား"

လှလှသည် ရယ်မောပြီးလျှင် "တောက်တဲ့ ဖြစ်ရတာဘာအဆိုးယုတ်လို့လဲ၊ နိုင်ငံခြားကိုယ်စားလှယ် လုပ်နေပြီး ကိုယ့်တိုင်းပြည် အတွင်းကြောင်းကို ရောင်းစားတာကမှ၊ ကိုယ့်ပေါင် ကိုလှန်ထောင်းတာလို ကျသေးတယ် မထူမအစမ်းပါနဲ့ ကိုထွန်းဝင်းရယ်၊ ကိုယ့်ကိုယ်တောင်ဝမ်းသာပြီး ဂုဏ်ယူဘို့ ကောင်းပါသေးတယ်၊ လူပေါင်း အနန္တော အနန္တထဲကရွေးယူတယ်ဆိုတာ အကယ်အစွမ်းရှိတယ်၊ ပညာရှိတယ် ဆိုတာယုံလို့ပေါ့" စသဖြင့် မြှောက်ချီတခါ ချော့ချည်တလှည့် ပြုလုပ်ရင်း ထွန်းဝင်းသည် ပျော့၍ပါလာလေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထွန်းဝင်းသည် လှလှ၏လက်ကလေးကိုကိုင်ရင်း ဆုတ်နယ်
လျက် "လှလှလက်ထပ်ပြီးသားလို့– ကိုချစ်ဆွေပြောတာ....
ကယ်အမှန်ဘဲလား" ဟုမေးလေ၏။
လှလှသည် မောင်ထွန်းဝင်း၏ လက်ကိုကိုင်ပြီး၊ မိမိလက်ဝ
ပေါ်၌ လဏ်ခုတ်တီးသကဲ့သို့ ပုတ်ရင်း ရယ်မောလျက် "ဟုတ်
ပမလား ကိုထွန်းဝင်းရဲ့ စဉ်းစားကြည့်မှပေါ့၊ ကိုချစ်ဆွေက
နာလိုလို့ ပြောတာပါ၊ ဒါတွေကိုအပထားပြီး စိတ်ညစ်တာ
ပျောက်အောင် ကနေ့ည ရုပ်ရှင်သွား ကြည့်ကြစို့ ကိုင်းက
တယ်လီဖုံးနဲ့ နေရာသီးသန့်ထားဘို့ မှာလိုက်မယ်" ဟုဆိုပြီး တ
လီဖုံးထားရာသို့ထ၍ သွားလေ၏၊ ထိုနောက် တယ်လီဖုံးနား
ကိုကိုင်လက်ရာ တယ်လီဖုံး အောက်တွင် သတ္တု အနက်ပြား
ကပ်ထားသည်ကို တွေ့ရလေ၏။
"ဒါ တယ်လီဖုံး အသစ်လား ကိုထွန်းဝင်း"
"မဟုတ်ဘူး မနေ့က သူတို့အသစ်ထည့်သွားတယ် သူတို့
တော့ မိုးကြိုးလွှဲလို့ ပြောတယ်၊ မိုးရွာနေတဲ့အခါ တယ်လီ
ရပြောတဲ့လူများဟာ လျှပ်စစ်ဓါတ်ကူးပြီး တုန်သွားတတ်လို့
ထည့်ထားတယ်လို့ ပြောတာဘဲ၊ ဒါကြီးတပ်ထားတော့ လေး
လေးအရုပ်လဲဆိုးတယ် နို့ပေတဲ့ ..."
လှလှသည် တယ်လီဖုံး နားထောင်သောခွက်ကိုပြန်၍ချထား
ပြီး အောက်၌တပ်ထားသော အရာကိုငုံ့ကြည့်ရင်း "အမယ်ဒီဒ
ဟာဒီတက်တေဖုံး"ဆိုဒါဘဲ၊စုံထောက် တယ်လီဖုံးရှင့် ရိုးရိုး
ဟုတ်ဘူး အခုကျမတို့ ပြောနေသမျှ စကားတွေ တယော
ယောက်တော့အကုန်ကြားရပြီး ရေးမှတ်နေမှာဘဲ၊ ဒီနည်း
တာမကြာသေးဘူး"ဟုပြောပြီးလျှင် သံချောင်းတုတ်တချော

ာ၍ ထိုဒီတက်တေဖုံး ခေါ်သောသူတပါး စကားပြောသံကို
တ်တဆိတ်ဘမ်းယူသည့် ကရိယာကို ရိုက်ခွဲလိုက်လေ၏။
စုံထောက်မောင်စောမောင်မှာ အသံကောင်းသော သီချင်း
တ်စက်ကို နားထောင်နေရင်း မဖြတ်ပြားတဘက်ကုန်၍သွား
သည့်အခါ အသံပြတ်၍ စိတ်ပျက်သွားသည့် အလား လှလှတို့
ပြောသောစကားများကိုဘမ်း၍ နားထောင်ရင်း စကားပြတ်၍
ွားသဖြင့် စိတ်အပျက်ကြီး ပျက်မိလေသတည်း။ ထို့နောက်
ေါင်းပေါ်ပတ်၍ နားနှစ်ဘက်တွင်အုပ်ထားသော ကရိယာကို
တ်ပြီးလျှင် လက်ထဲမှခဲတန်ကို စားပွဲပေါ်သို့ပစ်ချလိုက်လေ၏။
သို့ပြုလုပ်ပြီးနောက် ရေးကူးထားသော စက္ကူများကိုစက္ကာ
ိနှိပ်စက္ကူကပ်၍ ထောင့်တွင်သွင်းညှပ်၍ ထားပြီး အခန်းတွင်း
သမ်းလျှောက်စဉ်းစားနေလေ၏။
"မင်း–မောင်မဲကို ဘယ်လိုကြည့်ရမယ်ဆိုတာ မှတ်မိရဲ့ မ
တ်လား၊ သူဒီကိုဘယ်သူနဲ့မှမတွေ့စေရဘူး၊ သူဒီကိုရောက်လျှင်
က်ချင်း လူစောင့်တဲ့အခန်းထဲမှာ တယောက်ထဲထားရမယ်
ရဲ့လား၊ သူနဲ့ဘာမှ စကားမပြောရဘူး နို့ပြီးသူကစပြောလို့
င်လဲ ဘာမှပြန်ပြီးမပြောရဘူး ဟုတ်ပြီလား"
ငမဲသည် မိမိ၏ ကျူးလွန်မှုကို ဖြောင့်ချက် ပေးပြီးသည်
ာက် မိမိအားအပြစ်မှ ခွင့်လွှတ်ချမ်းသာပေး၍ မိမိမွေးရာဇာ
သို့ပြန်နိုင်ရန်-အစိုးရက စရိတ်ပေးမည်ဆိုလျှင် တောက်တဲ့ အ
ကြီး၏ အကြောင်း ကိုသိသမျှ ပြောပြပါမည်ဟု တာဝန်ခံ
ားသည့်အတိုင်း ထိုနေ့တွင်စောမောင်သည် ငမဲနှင့်တွေ့ဆုံရန်
ာလျှင်အရေးကြီးသောကိစ္စတခုဖြစ်နေပေ၏၊ သို့ဖြစ်၍ငမဲကို
ထဲသို့တောက်တဲ့၏ အနှောက်အရှက်မရှိဘဲ ရောက်ရှိဘို့ရန်- နှ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လုံးဖြူမိပေ၏၊ သို့သော် ငမဲသည်ကား နေ့လည်လောက်မှ ရုံးသို့ ရောက်လာမည်ဖြစ် သဖြင့် မရောက်သေးမီ ယခုကျန်ရှိ နေသော တာနာရီကို ဝူချန်းအားစစ်ဆေးခြင်းဖြင့် အသုံးချရန်ရည်ရွယ်၍ တထောက်ထဲခွဲ၍ ချုပ်ထားသော ဝူချန်း၏ အခန်းသို့သွားလေ၏။

ဝူချန်းအား အင်စပက်တော် ဖူးညို လူသဘ်မှုနှင့် စွဲဆိုသည် တိုင်အောင် ဝူချန်းသည် တစ္ခန်းတပါဒမျှ မပြောဆိုခဲ့ပေ၊ သို့ သော်ယခု မောင်စောမောင်နှင့်တွေ့သောအခါမူကား၊

"ခင်ဗျားမှာ ဘာသက်သေပြနိုင်လို့ ဘမ်းထားတာလဲ ကျုပ် မှာ အပြစ်မရှိဘူး"

ထိုအခါ စောမောင်က၊ မျက်နှာသားခပ်တင်းတင်းနှင့်"မင်း ဟာ ဖူးညိုအလောင်းကို မင်းဘဲ မြို့ထဲယူလာတယ်ဆိုတာ အားလုံး က ယုံကြည်တယ်။ ဒါတွေဘင်မကသေးဘူး၊ ငမဲကလဲ အကုန် ဖေါ်နေပြီ"

"ငမဲပြောတာတွေ ကျုပ်မသိဘူးမှတ်လို့လား"

"မင်းဘာကောင်းကောင်း သိနိုင်မှာတုံး။ နို့ပြီး နံပါတ်, ၇ လဲ မနက်က ဘမ်းပြီးပြီ၊ ဘယ့်နှယ်ရှိစ"

ဝူချန်းသည် ရယ်မောလျက် "ခင်ဗျားတို့ ဒီလို စကားမျိုးဟာ ထမိရှတ်တဲ့ ဘိန်းစားသူခိုးကို ပြောမှယုံမှာ၊ ကျုပ်တော့လာညာ လို့ မရဘူး၊ "ခုနှစ်"မိရင် ခင်ဗျားတို့ ဒီလိုတောင် နေမှာမဟုတ် ဘူး၊ မိတဲ့ အခါသာ လွတ်မပြေးအောင် ဘမ်းထားပါ"

အခန်း ၁၄။

စောမောင်သည် သတင်းပေးရန် လာရောက်မည်ဖြစ်သော တရုတ်ကိုစောင့်စားနေသည်၊ ထိုနေ့နံနက်တွင် ငမဲကိုထောင်ကြီး မှ ရုံးသို့ပို့ရန် အထူးဂရုစိုက်ထုတ်လျက် သူ၏ လုံခြုံမှုအတွက် အကြီးအကျယ်အရေးယူလျက်ရှိလေ၏။ တည္ကလုံးထောင်ကြီးကို လက်နက်ကိုင်သော အစောင့်အကြပ်များသည် အလှည့်ကျ စောင့်လျက်၊ ပတ်တရောင်လှည့်၍နေကြရလေ၏။

ထိုအဘမ်းခံရသော တောက်တဲ့ တရုတ်ခံ ငမဲသည်ကား ... အင်္ဂလိပ်စာကောင်းစွာတတ်၏။ ရှေးစာရေး အလုပ်လုပ်ခဲ့ဘူးသူ တဦးဖြစ်ပေ၏။ သို့သော် အလုပ်လက်မဲ့ဖြစ်သွားရရှာသောအခါ တပါး၌ တောက်တဲ့နှစ်ယောက်နှင့် တွေ့ရှိရာတွင် "အကြံမဲ့ တောက်တဲ့ဆားချက်"ဟု ဆိုရမည့်ပမာ ထင်မိထင်ရာလုပ်မိပြီး ဘောက်တဲ့အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိခြင်းပေတည်း။

၁၁-နာရီ ၁၅, မိနစ်အချိန်တွင် ထောင်တံခါး ပွင့်လာပြီး မိုတော်ဆိုင်ကယ် စာသင် ၃-ယောက်ထွက်လာလေ၏။ ထိုနောက် တံခါးပိတ်ထားသော ပုလိပ် မိုတော်ကား လိုက်ပါလာလေ၏။ ကားဘေးတွင်လည်း လက်နက်ကိုင် မိုတော်ဆိုင်ကယ်စီး စာသင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၂, ယောက် အခေါက်တချက်စီ လိုက်ပါလာကြ၍၊ ကားနောက်မှ မြို့မပုလိပ်များပါလာသော ကားတစီးလိုက်ပါလေ၏။

ကံအားလျော်စွာ ရုံးသို့ရောက်သည့်တိုင်အောင် လမ်း၌ အနှောက်အရှက်မရှိချေ။

မောင်စောမောင်၏ စာရေး ပုလိပ်စာသင် မောင်မျှားသည် တိုသူအားကြည့်ရှုရန် တာဝန်ယူရလေ၏။ ထိုသို့ရုံးသို့ရောက်သည့် အခါ၊ ငမဲ၏ မျက်နှာမှာ သွေးမရှိသကဲ့သို့ ဖြူရော်ရော်ဖြစ်နေပြီး တကိုယ်လုံးလည်း တုန်တုန်ရီရီ ဖြစ်နေလေ၏။ မောင်မျှားသည် မအီမသာ သောမျက်နှာနှင့် တရားခံကိုယူဆောင်၍ မောင်စော မောင်၏အခန်းနှင့် ကပ်လျက်ရှိသော အခန်းကိုယူဆောင်ပြီးလျှင် တံခါးအပြင်ဘက်က၊ လူ ၂-ယောက်စောင့်နေရစ်ခဲ့စေလေ၏။

ထိုနောက် မောင်စောမောင်၏ အခန်းတွင်းသို့ဝင်ပြီးလျှင်—

"တရားခံကို ဟိုဘက်အခန်းထဲ သွင်းပြီးပါပြီ"ဟု အစီရင်ခံလေ၏။

"သူ ဘာပြောသေးသလဲ"ဟု စစ်ဆေးရန် လာရောက်သူ မောင်ချစ်ဆွေကမေးလေ၏။

"ဘာမျှမပြောပါဘူးခင်ဗျာ။ နို့ပေတဲ့ ပြူတင်းပေါက်တံခါး ကို ပိတ်ခိုင်းပါဆိုလို့ ပိတ်လိုက်တယ်"ဟု ပြန်ပြောပြီးနောက်— မောင်စောမောင်က တရားခံကိုခေါ်စေလွှတ်သဖြင့် ထွက်သွား လေ၏။

ဂုဏ်းတို့သည် ခေတ္တမျှစောင့်စားနေစဉ်၊ လက်ထိပ်ဖြုတ်သံကို ကြားရပြီးနောက်၊ အရေးတကြီး ဆူဆူညံညံ ပြောသံများကို ကြားရလေ၏။ ထိုနောက် မောင်မျှားသည် ပြေးဝင်လာလေ၏။

"တရားခံ ဘာဖြစ်တယ်မသိဘူး မေ့မြောနေတယ်"ဟု ဆို က်သည်နှင့်တပြိုင်နက်၊ မောင်စောမောင်သည် ပြူးကြောင်— ၍ပြေးသွားလေရာ၊ နံရံကိုမှီလျက် ကြမ်းပေါ်တွင် ထိုင်နေ သော မောင်မဲသည်၊ မျက်နှာဖြူဖတ်ဖြူရော်ရှိပြီး၊ မျက်လုံးမှိတ် က်ရှိသည်ကို တွေ့ရလေ၏။ မောင်ချစ်ဆွေသည် တရားခံကို ၍ ကြမ်းပေါ်သို့ ပက်လက်လှန်စေပြီး၊ ကိုယ်... အနံ့ခံ ည့်ပြီး၊ "ပိုတက်ဆီယမ်းဆိုင်ယန်နိုက်မာတ် အနံ့ ရတယ်၊ ားခံတော့သေပြီ"ဟု ဆို၏။

တရားခံ အဆိပ်ထိသွားသည်ကို သိရသည်နှင့်တပြိုင်နက်၊ းလုံးမျက်လုံးပြူး၍နေကြလေ၏ ထို့နောက် ငမဲ၏အင်္ကျီအား ကုန် ချွတ်ကြည့်ပြီး၊ အကုန်စမ်းသပ်ကြည့်ရှုကြလေ၏။ ငမဲကို ါလာစဉ်က ကားထဲတွင် အတူပါလာသော ပုလိပ် ဆပ်အင် က်တော်၊ ၂-ယောက်ကို၊ မိမိသည် နေရပ်ကိုပြန်ရတော့မည် ာမ်းသာသောစကားကိုပင် ဆိုခဲ့သေးသည်ဟုသိရ၏။ ပုလိပ် ရှိများမှတပါး မည်သူမျှရင်းကို မထိမကိုင်ကြရချေ။ ထို့ပြင် ား အပြင်အပ လူတဦးတယောက်နှင့်မျှစကားပြောခွင့်မပေး ။ သို့ဖြစ်လျက်နှင့် ယခုကဲ့သို့ ဖြစ်ပျက်ရခြင်းသည် များစွာမှ ဘူးယ်ရာကြီးတခု ဖြစ်ပေသတည်း။

ထို့နောက်—ဆရာဝန်ကြီးကိုခေါ်ယူ၍ ရောက်လာပြီး စုံစမ်း ာအခါ မောင်ချစ်ဆွေထင်သကဲ့သို့ပင်၊ တရားခံသည် အသက် ဘော့ကြောင်းနှင့် ဆိုင်ယန်နိုက်အဆိပ်ထိခြင်းမှာမှန်ကြောင်း ဆိုလေ၏။ "ဆိုင်ယန်နိုက်ဟာ အင်မတန်အနံ့ထူးခြားတယ်၊ ိုင်အပကနေပြီး အဆိပ်ထည့်ပြီး သတ်ထားလဲ ဖြစ်နိုင်တယ်၊ ဘောတ်ရင် သူ့သဘောအတိုင်း သတ်သေတာလဲဖြစ်နိုင်တယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[illegible]တရားခံကို ဆေးရုံကြီး၌ခွဲ၍ စမ်းသပ်ရန်ယူ[illegible]
[illegible]။

[illegible]စောမောင်သည် မောင်ချစ်ဆွေနှင့် ၂—ယောက်[illegible]
[illegible]ရစ်သော အခါ "ကျွန်တော်တသက်လုံး အခုလိုဘယ်အ[illegible]
လန့်မ[illegible]။ ကြည့်စမ်းပါအုံးဗျာ၊ ကျွန်တော်တို့ မျက်[illegible]
[illegible] သတ်သွားတော့၊ အစောင့်အကြပ်ကောင်းကော[illegible]
[illegible] မျက်စိအောက်က ပျောက်မသွားရအောင် လုပ်[illegible]
[illegible]ဒီအခန်းထဲမှာထားခဲ့ပြီး၊ ခဏကလေး အလ[illegible]
[illegible]တွေ့ဝင်ပြီး နှိုက်သွားတာအတော်လန့်စရာဘဲ ကိုချစ်[illegible]

"အို-ဘာကြောက်စရာရှိသလဲဗျာ သူတို့လဲ လူဘဲ၊ လူဆို[illegible]
[illegible]ကြောက်တတ်မှာပေါ့"

ထိုနောက် မောင်စောမောင်သည်၊ တစုံတခု သတင်းရ[illegible]
ပုလိပ်အရာရှိတရောက်ကို ထိုနေ့ည ၈—နာရီအချိန်ထိ၊ မြ[illegible]
နောက်ယောင်ခံ၍လိုက်ပြီး အစီရင်ခံရန် စေလွှတ်လိုက်လေ[illegible]

ထိုသို့ပြုလုပ်ပြီးလျှင်—မိမိ၏ စာရေး-မောင်များကိုခေါ်[illegible]
ရာ ၎င်း၏ မျက်နှာတွင် စိုးရိမ်မကင်းသည့် အမူအရာမျိုး[illegible]
ရလေ၏။

"အခုမင်းကို ရာထူးတိုးဘို့ ငါလုပ်ပေးမယ်ယူမလား"

မောင်များသည် ခေါင်းကိုညိတ်ပြီး၊ အသက်ကိုမျှမ[illegible]
ရှိလေ၏။

"ဝူချွန်းကို—စပါယ်ရှယ်အချုပ်ခန်းနဲ့ထားတယ်၊ မင်း[illegible]
သားအဝတ်ကိုဝတ်ဆံပင်ကိုဖွပြီး ကြမ်းပိုးဂိုက်နဲ့ အဲဒီအခန်း[illegible]
ဝင်နေရမယ်၊ မင်းကြောက်ရင် ၆—လုံးပြူး တခု ပေးလိုက်မ[illegible]
ထောင်စောင့်ရှာမတွေ့အောင် ဖွက်ယူတာပေါ့၊ ဝူချွန်းကို[illegible]

ပြောအောင်လုပ်၊ မင်းဟာစနိုတောလူသတ်မှု[illegible]တယ်လို့ပြော၊
မင်းကိုသူသိမှာမဟုတ်ဘူး၊ သူ့ဆီကစကားရရင်တော့— မင်းရာ
ထူးတိုးမှာဘဲ"

ထိုသို့ ပြောဆိုပြီး နောက် တနာရီခန့် [illegible]သောအခါ စုံ
ထောက် စောမောင်သည် မောင်များအား [illegible] အကျဉ်းသား
သဏ္ဍာန်ဖန်တီးပေးပြီး ဝူချွန်း၏ အချုပ်ခန်းထဲသို့သွင်းလိုက်၏။
ထိုသူသည် မည်သူဖြစ်ကြောင်းကို မသိကြချေ၊ ထိုသို့အချုပ်ခန်း
ထဲသို့သွင်းပြီးနောက် စောမောင်သည် မိမိစာပွဲပေါ်တွင်ထိုင်ပြီး
တယ်လီဖုံးကြိုးကို ဖြုတ်၍ ခေတ္တ တမှေးအိပ်လေ၏၊ တယ်လီဖုံး
ကြိုးဖြုတ်ခြင်းသည်ကား အိပ်သည့်အခါ— အနှောင့်အယှက်မရှိ
ဘဲ နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်ပျော်နိုင်ရန်—ဖြုတ်ခြင်းဖြစ်၍၊ ထိုသို့ဖြုတ်
သည်ကား ၎င်း၏ ထုံးစံပင်ဖြစ်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

အခန်း ၁၅။

ထိုနေ့ ညနေတွင် သတင်းစာ တဆောင်တွင်— နာခရေး ကြော်ငြာ၌ ထူးဆန်းသောကြော်ငြာတခုကိုတွေ့ရလေ၏။

"မောင်မှဲ။ ယနေ့နံက်သေဆုံးသွားသည် "ခွန်နှစ်" ငွေတောင်းကူသည်၊ မိတ်ဆွေများကို တဆင့်အကြောင်းကြားပါ"

"ကိုချစ်ဆွေ သည်ကြော်ငြာပိုင်းဟာ မဆန်းဘူးလား"

"ဘယ့်နှာဝုံးပြစမ်းပါအုံး" ဟုဆိုပြီး၊ သတင်းစာကိုလှမ်းယူကာ "သေတဲ့လူနာမည်က မောင်မဲဆိုတာ မနက်ကသေတဲ့တရားခံနဲ့တူယ်ပြီး နာမည်ခြင်းတူ အသေချင်းကူပါကလား.... နို့ပြီး ခွန်နှစ်ဆိုတာက.... ဟာ.... သိပြီ၊ ဒါတောက်တဲ့ သင်းကကြေငြာတာဘဲ၊ သူတို့ကခွန်နှစ်ဆိုတော့ရှမ်းလိုလိုဖြစ်အောင်လုပ်ထားတာ တယ်လဲညဏ်ပိုင်တယ်၊ ဒီလိုဗျ ခွန်နှစ်ဆိုတာ—တောက်တဲ့ နံပါတ်-၇- ဘဲ တရားခံ မောင်မဲကိုမနက်ကသတ်တာ- နံပါတ် ၇-ဘဲ၊ မောင်မဲကို သတ်ပေးတဲ့အတွက် သူဆုငွေတောင်ရသွားတယ်ဆိုတာဘဲ၊သတင်းစာထဲမှာလုပ်ထားပုံက၊ ငမဲတဲ့ ခွန်နှစ်ဆိုတဲ့ ရှမ်း ဘယောက်က သတ်ပြီး ငွေယူသွား သလိုဘဲ...ဟား ဟား...."

"ရယ်နေလို့ မပီသေးဘူး၊ သတင်းစာတိုက်သွားပြီး စုံစမ်းရင် နည်းပါးပါးပေါ်အုံးမှာဘဲ"

"ဘာများစုံစမ်းမလို့လဲ" ဟုမောင်ချစ်ဆွေကဆိုလေ၏။

"ဘယ်သူလာပြီး ဒီသတင်း ထည့်ဘို့ ပေးသွားသလဲ ဆိုတာ"

ထိုနောက် သတင်းစာ တိုက်သို့ ရောက်ရှိ ကြသောအခါ အယ်ဒီတာချုပ်ပြုလုပ်သူနှင့် တွေ့ရှိ၍ "ဒီအကြောင်းဟာ ကြော်ငြာ ဆက်ဆိုင်ရာ လူမှသိလိမ့်မယ် သူလဲအခုဆင်းသွားပြီ၊ ကျွန်တော်တို့သာ ကြေးနန်းသတင်းစောင့်နေလို့ မဆင်းသေးတာ" ဆိုပြီးနောက်၊ "နေအုံး ကျွန်တော် ချာပရာစီတယောက်ကိုခေါ်မေးအုံးမယ်" ဟုဆို၍ ခေါင်းလောင်းနှိပ်လိုက်ရာ ချာပရာစီ တယောက်ရောက်ရှိ၍လာလေ၏။

"ကနေ့ နေ့ခင်းအချိန် ကြော်ငြာ စာရေးဆီ လူဘယ်နှစ်ယောက်လာတယ်ဆိုတာသိရဲ့လား"

"တယောက်ထဲသာတယ်၊ ၁ နာရီနဲ့ ၂ နာရီ ကြားထဲမှာ"

"ယောကျ်ားလား မိန်းမလား"

"မိန်းမတယောက် ဆံထုံးခပ်ကြီးကြီးနဲ့"ဟု ချာရာစီကပြုံး၍ပြောလေ၏။

မောင်ချစ်ဆွေမှာမူ— မျက်နှာတမျိုးပြောင်း၍ သွားလေ၏။ အကြောင်း မူကား မအုံးကြည် သည်လည်း၊ ဆံထုံးကြီးကြီး ထားတတ်သူတဦးဖြစ်လေ၏။ ထိုနောက် ချာပရာစီက ထိုမိန်းမ၏ အသွင်း သဏ္ဍာန်ကိုပြောပြရာ ချစ်ဆွေနှင့် ဆောမောင်သည် တယောက်မျက်နှာ တယောက်ကြည့်ကာ အံ့သြသောအမူအရာကို ပြုကြလေ၏။

www.burmeseclassic.com

"ဒီမိန်းမကလာပြီး သူ့ကြော်ငြာကို ကနေ့ညနေထွက်ထဲမှာ အောင်ပြောပြီး ငွေအပိုပေးတယ်၊ သဘင်းစာလဲနောက်ဆုံး ဖော်ပြမထိုက်ရသေးတာနဲ့ အဆင်သင့်ဘဲ၊ ငွေများများ ရတာနဲ့ လိုက်၊ ကော်ပီကို ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် စာစီသမား လက်ထဲ ရသေးတယ်"

ထိုနောက် ကြော်ငြာစာရင်းသွင်းသော စာအုပ်ကို ရှာ ပြီးကြည့်ရာ၊ မိန်းမနာမည်တခုကို တွေ့ရသော်လည်း မိမိတို့ ဘူးသော နာမည်မဟုတ်သည်ကို တွေ့ရပြီးနောက်၊ ဆက်၍ ပြီးစုံစမ်းစရာမရှိသဖြင့်၊ အယ်ဒီတာကို နှုတ်ဆက်၍ ထွက်ခဲ့ လေ၏။

"ကိုချစ်ဆွေ၊ဒီမိန်းမဟာ ဘယ်သူလဲဆိုတာ ရိပ်မိရဲ့လား"

"ကျွန်တော်ဖြင့် သူတယောက်တော့ ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ ထင် တာဘဲ"

"ကျွန်တော်လဲထင်တာဘဲ"

"ဒီအကြောင်းသူ့ အဘေများသိရဲ့လားမပြောတတ်ဘူး"

"သူ့မှာအဘေမှမရှိဘဲ"ဟုစောမောင်ကပြောလေ၏။

"ခင်ဗျားစိတ်နောက်နေသလား မအုံးကြည်မှာ အဘေ"

"ကျွန်တော်ပြောတာက လှလှကိုပြောတာ"

"ချာပရာစီပြောပြပုံကတော့– မအုံးကြည်နဲ့တူတာဘဲ"

"မအုံးကြည် လုပ်ပါမလားဗျ၊ စဉ်းစားကြည့်ပါအုံး၊ ဆိုတဲ့ဟာက သူများစတိုင်ကိုအင်မတန် အတုခိုးတတ်တဲ့ဟာ လေး၊ရှုပ်ရှင်ထဲတောင်လိုက်ဘူးတယ်"

"ကျွန်တော်ဖြင့်-ဒီလိုမထင်ဘူးဗျာ"

"ဒါဖြင့် ၂ ယောက်စလုံးကိုသွားပြီးစုံစမ်းမယ်"

လှလှ နေသောတိုက်သို့ ရောက်ရှိသွားကြသောအခါ၊ တိုက် ဝင်–ဒါရမ်ဝမ်နှင့်တွေ့ကြလေ၏။

"ဘာဖြစ်သလဲ–ဆပ်"

"လှလှ–ဘယ်အချိန်လောက် ဒီကိုပြန်လာသလဲ"

"တနေ့လုံးလိုဘဲ သူဒီမှာရှိပါတယ်"

"သူ့အပြင် ဘယ်သူရှိသေးသလဲ"

ဒါရဝမ်သည်အတန်ကြာ စဉ်းစားပြီးမှ၊ ဦးဘိုးသာရှိတယ်။ ကလေးဘဲနေပြီးထွက်သွားတယ်"

စောမောင်သည် ချစ်ဆွေဘက်သို့ လှည့်ပြီး ဘယ့်နှယ် ရှိစဖူး သော အနေမျိုးဖြင့် မျက်စေ့မှိတ်၍ မေးငေါ့ ပြပြီးလျှင် ယ်သူရှိသေးသလဲ"ဟု ဒါရဝမ်ကိုမေးလေ၏။

"ဦးဘိုးသာဘဲ၊ ဒီပြင် ဘယ်သူမှမရှိဘူး"

"ဒီအိမ်ကို ဘယ်သူပိုင်သလဲ...."

"ဦးဘိုးသာအိမ်ဘဲ"

စောမောင်၏ မျက်လုံးသည် ပြောင်လက်၍ လာပြီးလျှင်.... ချင်ဆွေ အရေးတော့ပေါ်ပြီ"ဟု ဆိုပြီးနောက်၊ ဒါရဝမ် း "မင်းတို့ကိုင်တဲ့ အာမခံသော့ ပေးစမ်း"

ဒါရဝမ်သည် အင်တင်တင် လုပ်နေစဉ် မောင်ချစ်ဆွေက ဘာလုပ်ဘို့လဲ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကျူစ်ဒီအိမ်ကိုရှာမယ်"

"ဘာအကြောင်းနဲ့ရှာမလဲ"

"ပုဒ်မ-၁၀၃-နဲ့ရှာမယ်"

"ခင်ဗျားမှာ ဝါရမ်းပါသလား၊ အလကား ဒုက္ခများ ကုန်အုံးမယ်"

စောမောင်သည် အတန်ကြာ တွေဝေ စဉ်းစား နေပြီး "ကိုင်း-ခင်ဗျားသဘော ဘယ်လိုရသလဲ"ဟု မေးလေ၏။

"ကျွန်တော့ သဘောကဖြင့် လှလှဘဲလို့ ခင်ဗျားယုံကြ ရင်မရှာတော့ဘူး"

"ကျွန်တော်ကတော့ မရှာချင်ဘူး၊ ရှာ သည့် တိုင် အော သတင်းစာတိုက်မှာ သူကိုယ်တိုင် သွားပေးတယ် မပေးဘူး တာ သိချင်မှသိရမယ်။ နို့ပြီးသူ့ကို မေးပြန်ရင်လဲ ဟုတ်သ ဖြစ်စေ၊ မဟုတ်သည်ဖြစ်စေ၊ ပြောပြမှာ မဟုတ်ဘူး။ မထူး အတူတူ မရှာချင်ဘူး၊ နို့သော်လဲ လှလှဆီကို ဦးဘိုးသာ တယ်ဆိုတာ တချက်၊ ဒီတိုက်ဟာ ဦးဘိုးသာ ပိုင်တယ်ဆို တချက်၊ သိရပြီမဟုတ်လား၊ မအုံးကြည်ကို မစုံစမ်းရသေး လှလှဘဲလို့ဆိုတာ ကိုယ်လဲတထစ်ချ မယုံကြည်ချင် သေးဘူး"

ခင်ဗျားစိတ်ထဲမှာ ဒီအမှုရှာချင်တာထက် မအုံးကြည် တွေ့ချင်တာက သာပြီးပိုနေသေးတယ်၊ ဟား .. ဟား.... လေ သွားနိုင်ပါတယ်၊ ကားလဲအပါသားကဘဲ"

× ×

နေအာရုဏ် တက်ပြီး၍ မကြာမီပင်လျှင်၊ မောင်စောမော နှင့် မောင်ချစ်ဆွေတို့သည်၊ သမိုင်းသို့ ရောက်ရှိကြ၍၊ ဦးမော

မောင်သည် အိပ်ရာမှ နိုးလျက်ရှိပြီကို တွေ့ရသဖြင့် အသ စရာမလိုတော့ပေ။

ဦးမောင်မောင်သည် မိမိ၏သမီးကို အိပ်ရာမှမနှိုးစေလိုသကဲ့ သို့....အသံတိုးတိုးဖြင့် ဘာကိစ္စ ထူးလာပြန်တာတုံး"ဟု မေး လေ၏။

"ထူးတယ်ရယ်လို့ မဟုတ်ပါဘူး၊ မအုံးကြည် ကြော်ငြာကို သတင်းစာတိုက်ကို မနေ့က သွားသလားလို့ သူ့ကိုခပ်ဆင်ဆင် တူတယ်ဆိုလို့ မေးရအောင် လာတာပါဘဲ"

"ဆန်းလဲ ဆန်းပါပေရဲ့၊ နို့ပေရဲ့ မောင်တို့စကား ယုံပါ တယ်၊ မအုံးကြည်ခေါ်မေးရင် ရှင်းရှင်း သိမှာပေါ့၊ညက ၁၀ နာရီမထိုးခင်ဘဲ သူ အိပ် ရာ ဝင် တယ်...."ဟု ပြော ဆို လျက် အိမ်ပေါ်သို့ တက်သွားလေ၏။ ထိုနောက် အဘိုးကြီးသည် ပြန်၍ဆင်းလာပြီး ... ၎င်း၏မျက်နှာမှာ မသက်သာသော အမူ အရာနှင့်၊ မအုံးကြည်မရှိဘူး၊ ဘယ်အချိန်ကများ ထပြီးထွက် သွားပါလိမ့်မလဲ မပြောတတ်ဘူး၊အရင်တုန်းက ဒီလိုမဟုတ်ပါ ဘူး၊ သူ ထိုသို့ပြောဆိုပြီးနောက် တအိမ်လုံးရှာ တခြံလုံးရှာပါ သော်လည်း မအုံးကြည်ကို မတွေ့ရချေ။

"ဩော်....မောင်တို့ ကားနဲ့ လာကြသလား၊ လမ်းမှာဘယ် သူမှမတွေ့ဘူးလား"

မောင်ချစ်ဆွေက ခေါင်းခါလေ၏။

"ဒါဖြင့် ခွန်နှစ်မိုင် လမ်းခွဲကို သွားကြမယ်၊ သွားချင်ကြ ရဲ့လား...."

"ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ သွားကြတာပေါ့"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုနောက်ကားကို အမြန်မောင်း၍ သွားကြပြီး လမ်းပေါ်၊ လမ်းဘေးကို အသေအချာ ကြည့်ရှု၍လာကြလေ၏။

"ဟောဒီခြံ ဘာခြံလဲ....ဒီမှာ မိုတော်ကား ဘီးရာတွေနဲ့"

"မြို့ထဲကလူတွေ ပျော်ပွဲစားတဲ့ ခြံပါ"ဟု ဦးမောင်မောင်က ဆိုလေ၏။

"ဒါပေမဲ့ ရှာချင်သေးတယ်"

ထိုနောက် ဝင်၍ရှာကြသော်လည်း ဘာမျှမတွေ့၊ မိုတော်ကားဘီးရာလည်း ပျောက်၍ သွားလေ၏။ သို့ဖြစ်၍ အပြင်ထွက်လာကြရာတွင် ချစ်ဆွေသည် တစုံတခုမြင်၍ "ဟော...."ဟုအသံကျယ်ကျယ် ထွက်သွားလေ၏။ ဦးမောင်မောင်သည်လည်း ချစ်ဆွေနှင့် တပြိုင်တည်း မအုံးကြည်ကို မြင်လေ၏။ မအုံးကြည်သည် ဘေးပတ်လည် လှည့်၍မျှမကြည့်ဘဲ၊ လမ်းလယ်ခေါင်က လျှောက်၍ လာလေ၏။ ထိုနောက် ကားသည် အနားသို့ကပ်မိသည်နှင့် အုံးကြည်သည် မော်၍ကြည့်ရာ၊ မိမိဘခင်ကိုမြင်ရ၍ မျက်နှာမှာ သွေးမရှိတော့ချေ။

"ကလေးမ.... မအုံးကြည် ဒီအချိန်ကြီးမှာ ဘယ်သွားနေရတာလဲ...."

အုံးကြည်မှာ ကြောက်လန့်နေပုံရသည်ဟု ချစ်ဆွေကထင်မြင်လေ၏။ စောမောင်မှာမူကား.... မျက်စေ့ကိုမှေး၍ အုံးကြည်၏ အမူအရာကို အကဲခတ်နေလေ၏။

"ကျမ အိပ်လို့မရနိုင်တာနဲ့ ထပြီး ထွက်လာတာ"ဟု ဆိုပြီး မောင်ချစ်ဆွေဘက်သို့ လှည့်၍၊ "အကိုချစ်ဆွေတို့ တယ်လဲအုံးကြ စရာကောင်းတယ်၊ ဒီအချိန်ကြီးမှာ ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ"

"သို့ မနေ့က သတင်းစာတိုက် တတိုက်သွားတာ မြင်လိုက်တဲ့၊ ဘာကိစ္စနဲ့သွားသလဲဆိုတာ သိချင်လို့တဲ့"ဟု ချစ်ဆွေ အား ဦးမောင်မောင်က ...င်၍ပြောလေ၏။

"ဟင့်အင်း....မသွားဘူး၊ ဘယ်တိုက်မှလဲ မရောက်ပါဘူး"

"မအုံးကြည် မနေ့ကရန်ကုန်ကို သွားသလား"ဟု စောမောင် မေးလေ၏။

"ဟုတ်ကဲ့"ဟု ဖြေလိုက်ရာတွင် ချစ်ဆွေမှ အံ့အားသင့်၍ ...လေ၏။

"ဘယ်ကိုသွားသလဲ"

အုံးကြည်သည် မပြောဘဲ နေလေ၏။ ထိုအခါ ဦးမောင် ...င်က "ဘာလုပ်ဖို့သွားသလဲ၊ ထွန်းဝင်းကို တွေ့ရအောင် ...သလား"ဟု မေးလေ၏။

အုံးကြည်သည် အတန်ကြာတွေဝေနေပြီးမှ "ဟင့်အင်း"ဟု ...သလေ၏။

"တယောက်ထဲ သွားသလား"

"မဟုတ်ဘူး"ဟု ပြောရင်း နှုတ်ခမ်းကလေးများ တဆတ် ...တုန်လာပြီး၊ "ကျမကို ဒီအကြောင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဆက် ...ပါနဲ့တော့! ဘေဘေ-ကျမကို ဘယ်အခါမဆို ယုံတယ်-...ချတယ် မဟုတ်လား၊ အခုလဲစိတ်ချတယ်မဟုတ်လား"

"ယုံပါတယ်....ယုံပါတယ်၊ သူတို့တတွေလဲ ယုံပါလိမ့်မယ်" ပြောလိုက်သဖြင့်၊ ချစ်ဆွေနှင့် စောမောင်တို့သည် ဆက်၍ ...နိုင်အောင် ဖြစ်သွားလေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုနောက် စောမောင်သည် လက်ပတ်နာရီကို ကြည့်ပြီး "ဒါဖြင့်ရင်လဲ ပြန်ဦးစို့၊ မောင်မျှားကို ဆောင်ထဲကာ ထုတ် မေးစရာရှိသေးတယ်"ဟု ပြောနေစဉ်၊ ကားကြီးတစင်းသည် ခြံထဲမှ ထွက်လာပြီးလျှင်၊ လျှင်မြန်စွာ မောင်းနှင်ဖြတ်သန်းသွား ရာ၊ စောမောင်၏ လျှင်မြန်သော မျက်စေ့သည် ကားထဲ ဦးဘိုးသာကို မြင်လိုက်ရလေ၏။ ထိုသို့ မြင်ရလျှင်ပင် မအုံးကြ သည် ဦးဘိုးသာနှင့်တွေ့ရန် ထိုခြံထဲသို့ လာခြင်းပေတည်း နှစ်လုံးပြုမိလေ၏။

အခန်း ၁၆။

မကြာမီမောင်ချစ်ဆွေနှင့် မောင်စောမောင်တို့သည် မြို့ထဲ သို့ ပြန်လာကြရာ၊ ကားပေါ်တွင် တယောက်ကို တယောက် စကား မပြောသေးဘဲ၊ တကိုယ်တမျိုးစီ တွေး၍ လာကြပြီး မောင်ချစ်ဆွေက "ခင်ဗျား ဘယ့်နှယ်ထင်သဘဲ"

"မပြောတတ်ဘူး။ နို့ပေတဲ့ မအုံးကြည် အပေါ်တော့ ကျွန် တော်ယုံပါတယ်"

"နို့ ဘာကိစ္စကြောင့်၊ သူ ဦးဘိုးသာနဲ့ သွားပြီးတွေ့တာလဲ"

"ဒါဟာ တယ်ပြီးအရေးမကြီးလှဘူး ထင်ပါတယ်။ နောက် မီတောက်တဲ့အသင်း ပေါ်ရင်တော့ သိကြရမှာပါဘဲ၊ အခု သိက်ကြရတာလဲ တောက်တဲ့ရုပ် အပိုင်းအပြတ် ကလေးကို ခေါင်းနဲ့ခြေ ဆက်မိလို ဆက်မိငြား အောက်မေ့ပြီး တယောက် ကျွန်လိုက်၍ စုံစမ်းနေရတာဘဲကိုး"

ထိုနောက် စကားပြတ်၍ သွားကြပြီးနောက် စောမောင် သည် မောင်ချစ်ဆွေ ဘက်သို့ လှည့်ပြီး "ခင်ဗျား ဝူချွန်းကို သတ်တဲ့ အမှုနဲ့ စွဲရလောက်အောင် သက်သေ အခိုင်အလုံ ရနိုင့်လား"ဟု မေးလေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အဲဒါကို ကျွန်တော်လဲ ချိန်ဆနေတာဘဲ၊ လုံလုံလောက်လောက် အောက်ခံနိုင်တဲ့ သက်သေတော့ မရှိဘူး၊ နို့ပေတဲ့ ခင်ဗျား ဘမ်းသွားတဲ့ ကားနဲ့ ကားရုံစောင့် ပြောချက်တွေနဲ့ ဆိုရင် ဆာဝေဟာ သူဘဲလို့ ဆိုနိုင်မှာဘဲ"

"မှဘ်ဆိတ်မွေးကြီးနဲ့ ဂူချွန်းဟာ သာဝေ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား ဗျာ။ သူ့အပေါ်မှာ စွဲချက်တင်နိုင်ဘို့ဟာ တော်တော် ခက်တယ် ဆိုတာယုံတော့ ကိုချစ်ဆွေ၊ မောင်မျှားကို သူ့စကား လှည့်ပြီး ယခိုင်းတာ မရလို့ ရှိရင်ဖြင့် သက်သေ ထွက်ရမဲ့ အလုပ်ဟာ ဂျူရီလူကြီးတွေ ယုံကြည် နိုင်လောက်အောင် ဖြစ်ဘို့ အခက်သားဘဲ"

ထိုအတွင်းဌာနသို့ ရောက်ရှိကြပြီး၊ စောမောင်သည် မောင်မျှားကို ထုတ်ရန် အချုပ်ခန်းသို့ သွားရာ မောင်ချစ်ဆွေလည်း ပါရှိလေ၏။

"စာသင် ကျုပ် မောင်မျှားကို ထုတ်မလို့ လာတယ်"

"မောင်မျှားလား....ကျွန်တော် သူမှန်းတောင် မသိဘူး၊ သူ့သွင်းတုန်းက ကျွန်တော်ဂျူတီမကျသေးဘူး၊ ဒါကြောင့်ညက တချက်ထိုးအထိ စကားပြောနေကြတာ"

"အခုကော ပြောနေကြတုန်းဘဲလား"

"ဟင့်အင်း သူတို့အခုအိပ်တုန်းဘဲ၊ ဆရာက သူတို့အနားမကပ်နဲ့ ရှောင်နေဘို့ ပြောသွားလို့ အနားလဲ မကပ်မိဘူး"

ထိုနောက် အချုပ်ခန်းသို့ သွားကြပြီးလျှင် တံခါးသော့ဖွင့်၍ စောမောင်က ဦးစွာဝင်လေ၏။ အခန်းထဲသို့ ဝင်မိလျှင်ဝင်မိခြင်း၊ အနီးဆုံးနေရာတွင် အိပ်နေသော သူ၏ မျက်နှာ

ခြုံထားသော စောင်ကို လှန်လိုက်ပြီးသည့်နောက် စောမောင်သည် ပါးစပ်မှတစုံတရာ ရွတ်ဆိုလိုက်မိပြီး ခေါင်းထက်လုံးဆွဲ၍ လှန်လိုက်ရာ၊ မောင်မျှားမှာ ပါးစပ်ကို လက်ကိုင်ပုဝါ တထည်ဖြင့် စည်းထားလျက် လက်ကိုမူ လက်ထိပ်မခတ်ဘဲ၊ သားရေပတ်များဖြင့် တုတ်နှောင် ထားပြီးလျှင် ခြေနှစ်ဘက်ကိုလည်း ခြည်နှောင်ထားခံရလျက် ပက်လက်လဲနေသည်ကို တွေ့ရလေ၏။ ထိုနောက် ဂူချွန်း၏ နေရာသို့သွား၍ စောင်ကို ကိုင်လိုက်ရာ စောင်ပုံထဲသို့ လက်မြုပ်၍သွားသဖြင့် စောင်ကိုဆွဲလှန်၍ကြည့်လိုက်ရာ ဂူချွန်းမရှိတော့ဘဲ၊ အဝတ်ဖြင့် လူသဏ္ဌာန်လုပ်ထားသည်ကိုသာ တွေ့ရလေ၏။

ထိုနောက် စောမောင်၏ အခန်းထဲသို့ မောင်မျှားကို ခေါ်ဆောင်သွားပြီးလျှင် အခန်းထဲသို့ ရောက်သောအခါ၊ မှိုင်းမေ့တုန်တုန်ရီရီ ရှိနေသေးသဖြင့် စကားပြောနိုင်အောင် ဘရန်ဒီ အနည်းငယ် တိုက်ယူရလေ၏။

"ဒီဟာဖြစ်ခတော့၊ နှစ်ချက်ထိုးလောက် ရှိပြီထင်တယ်၊ ကျွန်တော် အချုပ်ခန်းထဲ ပင်မိတာနဲ့ တပြိုင်နက်၊ ပုလိပ်ဘက်က လူမှန်း သူရိပ်မိပြီး ကျွန်တော့ကို သူလှည့်ပတ်နေတယ်၊ နို့ပေတဲ့ ကျွန်တော်ကလဲ သူနဲ့ စကားပြောရအောင် လုပ်တာဘဲ၊ သူက ပြောတယ်။ နံပါတ် ၇ တော့၊ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မမိနိုင်ဘူးတဲ့၊ အကောင်က အင်မတန်လယ်တယ်တဲ့၊ နို့ပြီး ငမဲကို ဘယ်လိုသတ်သွားသလဲလို့ မေးတယ်၊ သူမေးကတည်းက ဘာဆိုလိုချင်လို့ မေးသလဲဆိုတာ၊ ကျွန်တော်သိပြီးသားဘဲ၊ သူသိလို့ မသိချင်ယောင်ဆောင်ပြီး သူဘာ တပြန်ကြီး မေးတာပ၊ တချက်ထိုးလောက်ထိစကားပြောနေပြီး၊ ဒီနောက်ကျွန်တော်လဲ အိပ်တာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တဲ၊ အိပ်ရာကဆန့်နိုးတာနဲ့တပြိုင်နက် သူတို့ကျွန်တော့ ပါးစပ်ကို အဝတ်နဲ့ဆို့တာ သိရတာဘဲ"

"သူတို့ဆိုတာ ဘယ်နှစ်ယောက်လဲ"

"နှစ်ယောက်သုံးယောက် ရှိမှာဘဲ၊ ကျွန်တော်လဲ မသေချာဘူး၊ နှစ်ယောက်လောက် ဆိုရင်တော့ဖြင့် ကျွန်တော့အားနဲ့ဆို နိုင်နိုင်မှာဘဲ၊ နှစ်ယောက်ထက်တော့ များရမယ်၊ ကျွန်တော် တော့ဖြင့် ဝူချွန်းအပြင် နှစ်ယောက်ထဲဘဲ မြင်တာဘဲ"

"သူတို့ဘယ်လို ပုံပန်းလဲ"

"အကျီနက်တွေ ဝတ်ထားတယ်၊ မျက်နှာတော့ မဖုံးဘူး။ မြင်ရင်တော့မှတ်မိမှာဘဲ၊နောက်ပြီး အခုတွေ့သလို ကျွန်တော့ကို ချည်သွားတာသိရတာဘဲ"

ထိုနောက်အစောင့်အကြပ်များကို စုံစမ်းသော်လည်း ဘာမျှ ထူးထူးခြားခြား မရှိလှပေ၊ အစောင့် တယောက်ကမူ ညက အရက်မူးတယောက်နှင့် သူခိုးကလေး တယောက်ကို ချုပ်လာ စဉ်က ထိုအခန်းနားသို့ ခေတ္တကပ်မိကြောင်း၊ သို့သော်လည်း ဘာမျှ ထူးထူးခြားခြား မတွေ့ရကြောင်းကို ပြော၏။ အခြား သူများမှာကား ဘာမျှမဖြေနိုင်ကြပေ။

ထိုနောက်စောမောင်က၊ "ဘာမှပူစရာမရှိပါဘူး၊ ကိုချစ်ဆွေ ဝူချွန်းကို ဘမ်းလာတာလဲ အထက်လူကြီးတွေ မသိသေးပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့သိတာဘဲ၊ လွတ်သွားမေမဲ့ ကျွန်တော်တို့ အပေါ် အပြစ်ကျဘို့မရှိပါဘူး။ကဲ- ခင်ဗျား အိမ်ပြန်ပြီးအိပ်ပေအုံး၊ ညက ကျွန်တော်တော့ နဲနဲအိပ်လိုက် ရသေးတယ်။ မောင်များကို သူ့ အိမ်ပြန်ပို့တန်း ခင်ဗျားခဏ စောင့်နိုင်မယ် ဆိုရင်လဲ ခင်ဗျား အိမ်ကျွန်တော်လိုက်ခဲ့အုံးမယ်"

မောင်စောမောင်သည် လုပ်ကိုင်စရာများ ပြီးသောအခါ မောင်ချစ်ဆွေနှင့် အတူရင်း၏ အိမ်သို့ ပါလာလေ၏။ အိမ်သို့ ရောက်သည့်အခါ= တံခါးဖွင့်ပေးသော အစေခံက လူတယောက် စောင့်နေတယ် ကြာလှပြီ"ဟုဆိုလေ၏။

"ဘယ်သူလဲ"

"ကိုကျော်ဇ—တဲ့"

"ကိုကျော်ဇ တဲ့လား"ဟု အံ့အားသင့်သော အမူအရာနှင့် ဆွေက ဆိုပြီးလျှင်— အခန်းထဲသို့ လျှင်မြန်စွာ ဝင်သွား၍ ကျော်ဇ နှင့် တွေ့ဆုံလေ၏။ ကျော်ဇ သည်ကား ကုလားထိုင်တခု၌ အစွန်းတွင်ထိုင်ကာ၊ ဒူးပေါ်၌ တတောင်ဆစ် ၂ ဘက် ထောက်၍၊ လက် ၂ ဘက်ကို ပူးရှက်၍ ဆုတ်ကိုင်လျက် ငိုင်၍နေပြီး ရင်း၏ မျက်နှာတွင်— စိတ်ပျက်သော အမူ ပေါ်ပေါက်ပေလေ၏။

"ဩော်... ကိုကျော်ဇ ဘာများကိစ္စထူးလို့ မလာစဘူးလာ လဲ"

"အကြောင်းထူး ဆိုရမှာကတော့—ကျွန်တော့်ကို အလုပ်က ထုတ်လိုက်ပြီ"

ချစ်ဆွေသည် နဖူးရေတွန့်သွားအောင် မျက်ခုံးချီကာ မျက် လျက် "ဘာပြောတယ်....ဦးဘိုးသာက အလုပ်ဖြုတ်လိုက်လား"

ကျော်ဇ သည် ခေါင်းငြိတ်လျက် "ကြည့်ပါအုံးဗျာ သူ့ဆီ အလောက် ကြာသည့်တိုင်အောင် စာရေးကလေး လခမျိုး ဒါနီးအထိ လုပ်လာခဲ့ရပြီး... နို့ပြီး ကျွန်တော့် အပေါ်မှာ အပြစ်ရလဲဘာတကွက်မှမရှိဘူး၊ကျွန်တော့်ကိုယ်ကျွန်တော်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

—မရှုပ်တိုင် တက်ပြတာလို့လဲ မအောင်မေ့ပါနဲ့၊ ကနေ့ထက် နေ့စဉ်ဆိုနီး သန်းချီပြီး သူ့ငွေတွေကိုင်လာခဲ့တာတပိုင်မှမ ခဲ့ပါဘူး၊ သူ့ဟာ—သနားကြင်နာတတ်တဲ့ စိတ်ဆိုလို့ ဆံပင်ထ လောက်မှမရှိဘဲကလား၊ သူ့စိတ်ထဲမှာ လူရယ်လို့ အောက် တာ သူ့အချစ်ဆုံးကလေး, ကလေး တယောက်ဘဲဗျ"

"ဘယ်က ကလေးလဲ" ဟု စောမောင်သည် သိသို့ ထေ မြန်စွာမေးလေ၏။

"တခါမှ မမြင်ဘူးပါဘူး၊ ကလေးကိုလဲ ဒီအလုပ်တိုက် ဘယ်တုံးကမှ ခေါ်မလာဘူး ဘူး၊ ဒီကလေးဟာ ဘယ်သူလဲ အ သူ့ကလေးလဲ ဆိုတာလဲ မသိရပါဘူး၊ ကျွန်တော် တွေးထေ တာတော့ ဒီအဘိုးကြီးရဲ့ မြေးဘဲလို့ ထင်တာဘဲ"

အတန်ကြာ မည်သူမှ စကားမပြောဘဲ ရှိကြပြီး၊ ချစ်ဆွေ "အင်း ကျုပ်နားလည်ပြီ" ဟု ဆိုလေ၏၊ ထိုခဏတွင်ပင် သည် တောက်တဲ့၏ လျှို့ဝှက်ခြင်း များကို ဆင်ခြင်မိလေ၏၊ နောက်"ဘာကြောင့် ခင်ဗျားကိုထုတ်ပစ်သလဲ"

"ရှောမွေးကလေးနဲ့ ဗာရာဏသီချဲ့တာပေါ့ဗျာ၊ ဟိုတည ကျွန်တော့်ကို ဖူနန်းချူး ကလပ်မှာမြင်သွားတာနဲ့ ကျွန်မ ဟာ တော်တော်ငွေဖေါ နေတယ်လို့ ထင်ပြီး၊ အဲဒီနေ့ တနေ့ကစပြီး ငွေစာရင်းတွေချည်း လိုက်စစ်နေတာဘဲ၊ နေ့ ဆုံးပိတ်ငွေကို ဘမ်းလို့မရနိုင်တော့၊ တနေ့တော့သူက ခေါ် အလုပ်ဆင်းချိန်ထက် စောစော ဆင်းပြီး အချိန်မှန် အ ကျွန်တော် ရောက် လာ တော့၊ သူက ကိုကျော်ဇ ခင် မအုံးကြည် ဆိုတာနဲ့ သိတယ် မဟုတ်လားတဲ့၊ ဒီတော့ တော်က ဟုတ်တဲ့အကြောင်းပြောပြသော့၊ ခင်ဗျား သူ့အိမ်

ခေါ်သုံးခါ [illegible] သွားဘူးသလားလို့ ထပ်မေးတယ်၊ ကျွန်တော် ဲ့ အမှန်အတိုင်း ပြန်ပြောတယ်၊ ဒီလိုလဲ ပြောရော သူက င်းပြီ။ ဒါဖြင့်ခင်ဗျားကို ကနေ့ကစပြီး အလုပ်က ထုတ်ပစ် ပြီတဲ့"

"ဒါဘဲလား"

"ဒါပါဘဲ၊ ကိုင်းဘာအခိပ္ပာယ်ရှိ ဆိုတာ တွေးမပြီ ား"

စောမောင်က "ကိုကျော်ဇ" ခင်ဗျားသူနဲ့ အလုပ်လုပ်လာ အတော်ကြာပြီ မဟုတ်လား။ သူ့အကြောင်း ဘာများ ခြားတာ သိရသလဲ" ဟု မေးလေ၏။

"ဘယ်လိုထူးခြားပုံမျိုးလဲ"

"ခင်ဗျား မသိတဲ့ လူများ သူ့ဆီလာဘူးသလား၊ ဥပမာ က်တဲ့နဲ့ ပတ်သက်လိမ့်မယ်လို့ ခင်ဗျားထင်နိုင်တဲ့ အလုပ် လုပ်တာ သိရဲ့လား"

ကျော်ဇသည် မျက်လုံးကို ဖြဲ၍ "တောက်တဲ့ ဟုတ်လား၊ ဒါမျိုးတွေ သူမလုပ်ပါဘူး။ ဒီအကောင်တွေ အကြောင်း င် သူသိမယ် မထင်ပါဘူး။ မဟုတ်ပါဘူး ကိုစောမောင်၊ ိုးနဲ့ ပတ်သက်မယ်လို့ ထင်စရာရတဲ့ စာကိုလဲမဘတ်ဖူးဘူး၊ တာကိုလဲ မမြင်ဖူးဘူး၊ ပြောသံကို မကြားဘူးပါဘူး"

"ပြင်သစ်က ဘရန်ဒီနဲ့ မေးမွေးများ ဝယ်တာ ရောင်းတာ လား"

"ဒီအလုပ်ကို သူလုပ်တာမှမဟုတ်ဘဲ၊ သူ့အလုပ်က လယ် င်းမြေပေါ်င် အရွေးအငှားဖြင့် ငွေပြောင်း၊ငွေလွဲ အလုပ် လုပ်တာဘဲ ကျွန်တော် အသိသားဘဲ"

www.burmeseclassic.com

"အခု ခင်ဗျားဘာလုပ်မယ်ကြံသလဲ"ဟု ချစ်ဆွေက မေ
လေ၏။

"ဘာလုပ်နိုင်စရာ ရှိမလဲခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော့ အသက်
၄၀ ကျော်နေပြီ။ အရွယ်ကောင်းတဲ့ အချိန်ရှိသမျှ အ
[illegible] လုပ်လာတာဘဲ၊ နောက်အလုပ်ရဘို့လဲခဲယဉ်း၊ လုပ်
[illegible]ခဲယဉ်းပါတယ်။ ကံကောင်းတာက အလုပ် လုပ်တုန်း
အသက်ပေါင်ထားတာနဲ့၊ စာတိုက်မှာသွင်းထားတာနဲ့၊ နှ
အစုစုပ် ဘာခု နှစ်ခု ဝင်ထားတာကလေး ရှိပေသေးလို့၊
[illegible]တွေ့အတွက်တော့ အဘိုးကြီးကို ကျေးဇူး တင်ထိုက်ပ
[illegible]သဘောကောင်းကောင်းနဲ့ ပြောတုန်းက လုပ်မိပေလို့
[illegible]ချိန်ချိန်နဲ့ သုံးသွားရင်တော့ မသေခင် စားနိုင်ပါ
ရဲ၊ အခုလာခဲ့တာကတော့ ကိုချစ်ဆွေ ကျွန်တော့ဘို့များ
ကလေး ဘာကလေးများ ပြနိုင်မလားလို့ အချိန်ပိုင်း အ
ကလေးတော့ လုပ်ချင်ပါသေးတယ်၊ ဒါမှ အသက်ရှ ချေ
မယ်၊ ကိုချစ်ဆွေတို့ ဆီမှာဘဲ လုပ်ချင်တာဘဲ"

တရက် နှစ်ရက် စဉ်းစား ပါရစေအုံးလေ၊ အခု ဦးဘိုး
ဘာသူ့ကို စက္ကူရီတေရီ ခန့်လိုက်သလဲ"

"ကျွန်တော်မသိဘူး၊ ဒါကိုဘဲ တွေးပြီး စိတ်ရှုပ်နေတာ
သူ့စားပွဲပေါ်မှာတော့ မအုံးကြည်ကို ပေးဘို့ လိပ်ထိုးထာ
စာတစောင် မြင်တာဘဲ၊ သူ့ကိုဘဲ ဒီအလုပ်ကို ပေးမလို့
တယ်"

ချစ်ဆွေမှာ မိမိနားကိုမှ မယုံကြည် နိုင်အောင် ရှိလေ
"ဘာကြောင့် ဒီလို ထင်နိုင်သလဲ"

"မပြောတတ်ဘူး ခင်ဗျား၊ အဘိုးကြီးက [illegible]
ရှိသလားလို့ တခါနှစ်ခါ မေးဘူးတာပါဘဲ [illegible]
ကြသလဲ မပြောတတ်ဘူး။ထူးတော့ ထူးတယ်"

"မအုံးကြည်နဲ့ ပတ်သက်လို့ ပြောရမယ်ဆိုရင် [illegible]
ဘဲ ဦးဘိုးသာက အလုပ်ပေးပေး။သူဟာ လက်ခံလိမ့်မယ် [illegible]
ဘူး၊ ကိုင်း ခင်ဗျား အိမ်နံပါတ်နဲ့ လိပ်စာ ပေးစမ်း ပါဗျာ။
အရေးအကြောင်းရှိရင် တွေ့ရအောင်"

"၂၄၀ သော်မဆင်လမ်း"ဟု ပြောပြီး စက္ကူ တချက်ကို
အိပ်ထဲကထုတ်၍ စာရေးပြီး ပေးလေ၏။

ထိုနောက်တံခါးဝဆီသို့ ထသွားပြီး ထွက်မသွားခင် "ကျွန်
တော် မအုံးကြည်ကလေး တယောက်တော့ တော်တော် [illegible]
တယ်။ ဦးဘိုးသာ ကြီးဟာ မျက်နှာပေါက် ဆိုးသလောက်
သဘောမဆိုးလှပါဘူးလို့ ပြောပြချင်သေးတယ်"

ကျော်ဇံ ထွက်၍သွားသောအခါ စောမောင်သည် တံခါး
ကို ပြန်၍ပိတ်ရင်း "သူ့အပေါ် ဒီလိုလုပ်လိုက်တာဟာ မတော်
ပါဘူး အဘိုးကြီးကလဲ ဘော်ဘော်မာတယ်။ဒါနဲ့ စောစောက
သူကားပြောနေတုန်း ခင်ဗျားကကြားဝင်ပြီး မနေ့က မအုံး
ကြည်နဲ့ ဦးဘိုးသာ တွေ့ဘဲ့ အကြောင်း ဝင်ပြော အုံးမလို့
ပါးစပ်ဟနေတယ်၊ ဒီကြားထဲ ကျွန်တော်စကားဝင်ပြီး ဖေါက်
လိုက်လို့ တော်တော့တယ်။ ဒီအကြောင်းဘဲခေါ်ဗျာ။ မနေ့က
သူတို့နှစ်ယောက် တွေ့ကြတာ"

"ဘာမှ မဖြစ်ပါစေနဲ့ဗျာ"ဟု ချစ်ဆွေက ဘုရားရှိခိုး ဆု
တောင်းသလို ဆိုလေ၏၊

÷ X x

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း ၁၇။

ထိုနေ့တွင် ကျော်ဇံသည် ညအချိန်သို့ကျရောက်မှ မိမိ၏ အိမ်သို့ပြန်၍ ရောက်ပြီးလျှင် တနေ့လုံး မောပန်း လာပုံ ရလေ သည်။အိမ်တွင်းသို့ ရောက်သည်နှင့်တပြိုင်နက် ၎င်းသည်ကုလား ထိုင်[illegible]သို့ ပစ်၍ထိုင်လိုက်ပြီး၊ ဟင်းကနဲ သက်ပြင်း ချလေ ၏။ ၎င်းထိုင်လျက်ရှိသော အခန်းသည်ကား သပ်ယပ်လှပေ၏ သို့သော် ဘာမျှ ခမ်းခမ်းနားနား အဘိုးတန်ပစ္စည်းဟူ၍ ဆင်ပြ ထားသည်မရှိပေ။ အခန်းနံရံများမှာ စာအုပ်ထားသော စ များဖြင့် ပြည့်နှက်လျက်ရှိပေ၏။ ၎င်းသည် ထိုနေရာမှ ခေ ထပြီးလျှင် စာအုပ်စဉ် တခုမှ စာအုပ်တအုပ်ကို ဆွဲယူပြီး န နာရီခန့်အချိန်ကို ကုန်လွန်အောင် ဘတ်နေလေ၏။ ထို့နော ညသန်းခေါင်အချိန်သို့ ရောက်လုသောအခါ ခေတ်မီးကို ပြ ၍ အိပ်ရာထဲဝင်လေ၏။

ကျော်ဇံသည်ကား အိပ်လိုက်လျှင် တခါတည်း ပျော် သွားတတ်သောသူ တယောက် ဖြစ်သော်လည်း ထိုနေ့ညမှ ကား အ်င်၍ တနာရီမျှ မကြာမီ ရုတ်တရက် နိုးပြီး မျက် ကြောင်၍နေလေ၏။ ထို့နောက် အိပ်ရာမှထ၍ လျှောက်လာ

လျှင် အံဆွဲထဲမှ တစုံတရာ ဆွဲယူ၍ အိမ်ရှေ့ခန်းသို့ ထွက်လာ လေ၏။

သို့သော် ဘာသံမျှ မကြားရချေ။ ကျော်ဇံ၏ နိုးခြင်းမှာ တစုံတခု ဥပါဒ်ဖြစ်စရာ အကြောင်းကြောင့် လန့်၍နိုးခြင်းဖြစ် ပေ၏။ ထို့နောက်သူသည် တံခါးဆီသို့ သွားမြီးဖွင့်မည် ပြုရာ တွင် တစုံတခုသောအသံကို မထင်မရှားကြားရလေ၏။ထိုအသံ သည်ကား ခေတ်မီးခလုပ် ငြိမ်းလိုက်သော အသံမျိုးပေတည်း။ ထိုအသံသည်ကား အိမ်ရှေ့ခန်းထဲက အသံပင် ဖြစ်ပေ၏။ ကျော်ဇံသည် တံခါးကိုတအားကုန် ဆွဲဖွင့်လိုက်ပြီး ခေတ်မီး ခလုပ်ကိုဆွဲနှိပ်မည်ပြုရာ မှောင်ထဲမှ အသံတခုသည် ပေါ်လာ လေ၏။

“မီးဖွင့်လိုက်ရင် မင်းတော့အသေဘဲ၊မင်းကို ငါချိန်ထားပြီး ပြီ၊ မင်းလက်ထဲက သေနတ်ကို ကြမ်းပေါ် ချလိုက်....မြန်မြန်”

ကျော်ဇံသည် မိမိအံဆွဲထဲမှ ထုတ်ယူလာသော သေနတ်ကို ကြမ်းပေါ်သို့ ဖြည်းညှင်းစွာ ကုန်း၍ ချလိုက်လေ၏။

“ရှေ့တိုး ကောင်းကောင်းလာ”

“မင်း ဘယ်သူလဲ”ဟု ကျော်ဇံက မတုန်မလှုပ် မကြောက် မရွံ့သော အသံဖြင့် မေးလေ၏။

“နာမည်ကို ဘာလုပ်ဘို့ သိချင်သလဲ တောက်တဲ့ဆိုရင် ပြီး သာဘဲ၊ မင်းစားပွဲက သော့ကို ပစ်ပေးလိုက်”

“ငါ့မှာ သော့မပါဘူး၊ အိပ်ရာထဲမှာ ကျန်ရစ်ခဲ့တယ်”

“မင်းဘယ်မှ မရွေ့နဲ့”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုအခါ ကျော်ဇံသည် ကြမ်းပေါ်၌ မိမိချထားသော သေနတ်ကို မိမိခြေထောက်ဖြင့် တဖြည်းဖြည်းစမ်း၍ ရှာဖွေပြီးလျှင်....

"မင်း ဘာလိုချင်သလဲ"

"မင်းအလုပ်တိုက်က စာရွက်တွေကို လိုချင်တယ်၊ ဦးဘို သာ စာရွက်တွေ"

"အဘိုးတန်တဲ့ စာရွက်ဆိုလို့ တခုမှမရှိဘူး"ဟု ပြောပြီးလျှင် ကျော်ဇံသည် သေနတ်ကိုခြေဖြင့် စမ်းမိပြီဖြစ်၍၊ လက်ကိုင်ကို ခြေမဖြင့်နင်း၍ ထားကာ၊ ရန်သူကို အသေအချာ မြင်နိုင်လျှင် ချက်ခြင်းကုန်း၍ကောက်ပြီး ပစ်ဘို့ရန် ရည်ရွယ်လေ၏။ မှောင်ထဲ၌ အတန်ကြာနေမိ၍ မျက်စိကျင့်သား ရလာပြီးလျှင် နေရာကို မှန်းဆနိုင်သော်လည်း အသံရှင်ကို မမြင်နိုင်ပေ။

"အနားကို လာခဲ့ မင်းလက်ကိုဆန့်"

ကျော်ဇံသည် ၎င်း၏ အမိန့်ကိုနာခံ သကဲ့သို့ ပြုလုပ်ပြီးဖြူနံ ဆိုကြမ်းပေါ်သို့ ဒူထောက်ထိုင်လိုက်ပြီး သေနတ်ကို ကုန်း၍ ကောက်ခါ ပစ်လိုက်ရာ၊ သေနတ် မီးပွင့်သွားစဉ်၊ သူတယောက်၏ မဲမဲသဏ္ဍာန်ကို မြင်လိုက်ရပြီးလျှင် မိမိကို တစုံတခု ထိခိုက်သွားသည်ကိုသိရပြီးနောက် လဲ၍သွားလေ၏။

၁၀-မိနစ်ခန့် ကြာသောအခါ သတိရလာ ပြီးလျှင် အခန်းမီးကိုဖွင့်၍ ကြည့်လိုက်ရာ ခေါင်းတွင် ရိုက်နှက် ထိခိုက်မိသော ဒဏ်ကိုတွေ့၍၊ အံကြိတ်ရင်း၊ အိမ်တွင်းခန်းထဲသို့ဝင်မည် အပြုတွင်တံခါးခေါက်သံကို ကြားလေ၏။

ထိုနောက် ကျော်ဇံသည် တံခါးဝတွင် ပုလိပ် ၂ ယောက်ကို တွေ့ပြီး အိမ်ရှေ့သမ် တလင်းပေါ်တွင်-အရပ်ထဲက လူစုကိုမြင်သည်။

"ခုတင်က သေနတ်သံကြားတယ် ဘာဖြစ်တာတုန်း"

"လူတယောက် အခန်းထဲမှာတွေ့ရလို့ ပစ်လိုက်တယ်၊ ထိမထိ ကျွန်တော်မသိဘူး"

"ခင်ဗျားကော ထိသလား၊ ဝင်လာတဲ့ လူမှားပြလား"

"မပြောတတ်ဘူး၊ အိမ်ထဲဝင်အုံးလေ အေးအေး ဆေးဆေး ပြောတာပေါ့"ဟုဆို၍ ခေါ်သွားပြီးနောက် အိမ်ထဲသို့ ရောက်သောအခါ ကုလားထိုင်တလုံးစီတွင်ထိုင်ကြလေ၏။

"ဘာတွေပျောက်သွားသလဲ"

"ဘာဘောမှ ပျောက်မယ် မထင်ပါဘူး အခုဖြစ်တာ ရိုးရိုး မဟုတ်ဘူး အရေးကြီးတယ်၊ ပုလိပ်မင်းကြီးရုံးက စုံထောက် စောမောင်ကိုခေါ်ပြီး၊ အမှုကိုပြောတော့မယ်၊ ခင်ဗျားတို့နဲ့ ဆိုင်မှာမယ်မထင်ဘူး"

ထိုနောက် တယ်လီဖုံးနှင့် ခေါ်လိုက်ရာ မျှားမကြာမီပင် စုံထောက်စောမောင်သည် ရောက်ရှိလာလေ၏။

"ခင်ဗျားခေါင်း အတော်ထိသွားသလား"ဟု စောမောင်က စုံထောက်မျက်လုံးမျိုးဖြင့် ကျော်ဇံရရှိထားသောဒဏ်ရာကို ကြည့်ကာမေးလေ၏။

"ဒီလိုရိုက်လိမ့်မယ်လို့ မထင်ဘူးဗျ။ သူကသေနတ်နဲ့ ပစ်လိမ့်မယ်လို့ အောက်မေ့နေတာ၊ အခုတော့ ကျွန်တော် ပထမဆုံး ပစ်လိုက်တာနဲ့တပြိုင်နက် သူကဆော်သွားတာဘဲ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရှင်းတို့သည်အခန်းထဲတွင် အသေအချာ ရှာဖွေ ကြည့် စားပွဲပေါ်ရှိ မင်နှိပ်စက္ကူကပ်တွင် တောက်တဲ့ရှင် တံဆိပ် ထားသည်ကိုတွေ့ရပြီး တံခါးဘောင် ပေါ်တွင်လည်း ထို အရှုပ်မျိုးကို တွေ့ရလေ၏။

"အဲဒါ...သူတို့ စောစောက သတိပေးထားတာနဲ့ တူတ ကျွန်တော်လဲ မမြင်မိဘူးဗျာ။

"နို့-ခင်ဗျားပစ္စည်းတော့တခုမှ မပျောက်ဘူးမဟုတ်လ

ကျော်ဇံသည်ခေါင်းခါလျက် "ဟင့်အင်း...ဘာမှမပျော ပါဘူး"

စောမောင်သည်အခန်းတွင်း၌ ရှာဖွေကြည့်ရှုသည်မှာအ တရာစေ့စပ်လေရာ လိုက်ကာကလေးများကို လေတိုက်လျ သော ဖွင့်ထားသည့် ပြူတင်းပေါက် တခုနားတွင် မီးရှ ပါဆယ်လက်မှတ်တခုကိုတွေ့ရလေ၏။ ထိုလက်မှတ် သည် လက်ဆွဲသားရေအိတ်တခုကိုရရှိကြောင်း၊ ပြေစာလက်မှတ်ဖြ ရန်ကုန်ဘူတာကြီးမှထုတ်ပေးသော လက်မှတ်ဖြစ်သည်ကို လေ၏။

"ဒါ... ခင်ဗျားဟာလား"

ကျော်ဇံသည်ထိုလက်မှတ်ကိုလှမ်းယူ၍ အသေအချာ ရှုပြီး ခေါင်းခါလျက် "မဟုတ်ဘူး။ ဒီဟာကိုစောစောက မြ မမြင်မိဘူး"

စောမောင်သည် ထိုလက်မှတ်ကိုမီးရောင်အောက်တွင် ရောက်၍ရက်စွဲကိုကြည့်ရာ လွန်ခဲ့သည့် ၁၃-ရက် လော "လပ်ဂိတ်" ပြုလုပ်ကြောင်းတွေ့ရပြီးထိုလက်မှတ်မျိုးမှာနာ မရေးကြောင်းကိုတွေ့ရှိရလေ၏။ ထိုနောက် ထိုလက်မှတ်ကို

အိပ်ဆောင် စာအုပ်ကလေးထဲသို့ညှပ်၍ အသေအချာ မိမိ၏ အတွင်းအိတ်သို့ ထည့်သွင်းပြီးလျှင် "ဒီဟာကိုတော့ပြန်လိုက်ပြီး စုံစမ်းအုံးမှဘဲ။ ဒီလူတော့မမြင်လိုက်ဘူးနော် ဟုတ်စ"

"ကျွန်တော် သေနတ်ဖေါက်လိုက်တော့ ဝင်းကနဲ ဖြစ်သွား တုန်း ရိတ်ခနဲသာ မြင်လိုက်ရတာဘဲ။ နို့ပေတဲ့ သူမျက်နှာမှာ မျက်နှာဖုံးစွပ်ထားတယ်လို့ ထင်တာဘဲ"

"သူ့အသံကိုကော ကျက်မိရဲ့လား"

"ဟင့်အင်း... နို့ပြီး တခုရှိတာက ကျွန်တော့ လက်ထဲမှာလဲ အဘိုးတန်စာချုပ်ဆိုလို့ ဘာမှလဲမရှိပါဘူး။ ဦးဘိုးသာအလုပ် တွေကို ယူယူလာပြီး သန်းခေါင်အထိ ကျွန်တော် လုပ်လေ့ရှိ တာဘဲ။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော့ကိုအလုပ်ထုတ်ပစ်လိုက်တာများ တယ်ပြီး ကျေးဇူးမသိတတ်တာဘဲလို့ ကျွန်တော်ပြောတာပေါ့"

"ဦးဘိုးသာရဲ့ အတွင်းစာတွေများ ခင်ဗျားဆီ ပါလာပြီး ပြန်မပေးဘဲ မေ့နေသလား"

"ဘာမှ မရှိပါဘူးဗျာ။ မယုံရင်ကျွန်တော့ စားပွဲတွေ အံဆွဲ တွေ သေတ္တာတွေထဲမှာ ရှာနိုင်ပါတယ်။ ကျွန်တော်အင်မတန် စနစ်ကျကျ အလုပ်လုပ်တဲ့လူပါ။ ကျွန်တော့ဆီမှာ ဘာဘာရှိ တယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်အကုန်လုံးသိပါတယ်"

ယင်းသို့ မိမိအလိုရှိအပ်သည်တို့ကို စုံစမ်းပြီးလျှင်စောမောင် သည် အိမ်သို့ပြန်လာရင်း ကျော်ဇံနှင့်ပတ်သက်၍ ထူးထူးဆန်း ဆန်းဖြစ်သမျှတို့ကိုသာ တွေးတောလျက် နောက်နေ့ မီးရထား ရုံးကြီးတွင် စုံစမ်းရန်ကိုသာ နှလုံးပြုမိလေ၏။

× × ×

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း ၁၈။

နောက်တနေ့၌ မောင်စောမောင်သည် ရန်ကုန်ဘူတာရုံကြီးသို့ စောစောသွားရောက်စုံစမ်းရန်ကြံရွယ်၍ အိပ်ရာမှစောစောနိုးသော်လည်း ၎င်း၏ ဦးနှောက်ထဲတွင် အခြားအလုပ်များ ရှုပ်ထွေးနေလျက်ရှိလေ၏။ ယင်းသည်ကား ပူချွန်းလုဘ်၍ သွားခြင်းပင်ဖြစ်လေ၏။ သို့ဖြစ်၍ကျော်ဇံ၏ အိမ်ထဲတွင်— လူဆိုးဖေါက်ထွင်း ဝင်ရောက်သောအမှုကို မိမိ၏ အစီရင်ခံစာထဲတွင် စာရင်းမှတ်ပြီးသော်လည်း ဘူတာရုံသို့မသွားနိုင်သေးဘဲ မောင်ချစ်ဆွေထံ ရောက်လာလေ၏။

"ဘာမှစိတ်မပူပါနဲ့ဗျာ။ အထက်လူကြီး တွေကလဲ ပူချွန်းလွတ်သွားတာဘာမှအရေးမယူပါဘူး။ ကျွန်တော်နဲ့ကော်မရှင်နာ မင်းကြီးနဲ့တွေ့ပြီးပြီ။ တွေ့တော့ ပူချွန်း လွတ်သွားတာဟာ စင်စစ်မှာတော့ တာဝန်ရှိတဲ့ လူတွေအပေါ် အထူးအရေးယူဘို့ နို့သော်လဲ အခုအမှုမှာတော့ အပြစ်တင်ဘို့ကို ကျွန်ုပ်ရှာပြီးမရဘူး။ မောင်မျှားလဲ သူဆောင်ရွက်စရာရှိတဲ့အလုပ်ကို ရိုးရိုးသေသေ လုပ်ပေးတာဘဲ။ နို့ပြီး မောင်စောမောင်ကသူ့ကို ပူချွန်းနဲ့အတူတူ အချုပ်ခန်းထဲ ထားပုံကို အင်မတန် အကြံကောင်းတယ်လို့ ကျွန်ုပ်ချီးမွမ်းလိုတယ်။ နို့ပြီးထောင်မှူးလဲ ဘယ်လိုမှ အပြစ်ပြ

မရှိဘူး။ အမှန်မှာတော့ တောက်တဲ့တွေဟာ ေ

ခိုးသတ္တိ ပြည့်စုံတဲ့လူတွေဘဲ။ ရန်သူ့အစိုးရများရဲ့

စားလှယ်တွေထက် အစွမ်းကောင်း သေးတယ်။

ိုတော့တောက်တဲ့တွေဟာ အတွင်းသိတွေချည့်ဘဲ။ ကျွန်ုပ်တို့

ွင်းလူတွေလဲ ဒီအထဲမှာပါတော့ သူတို့မှာ ပူးသတ်နိုင်တဲ့ အ

ိသာနေတယ်။ ဒါကြောင့်နောင်ကိုပိုပြီး ဂရုစိုက်စေချင်တယ်

သာပြောလိုက်တာနဲ့ ကျွန်တော်လဲ အပူသက်သာ သွားတာ

"

မောင်စောမောင်သည် ယခုမှစိတ်အနည်းငယ်အေးသွားပြီး ဆက်ကိုချစ်ဆွေ ခင်ဗျားဒီအသင်းတသင်းလုံးကို ဖြုတ်လိုက်

ိလိမ့်မယ်လို့ထင်သလား"ဟု မေးလေ၏။

"အကုန်လုံးတော့ ဖြုတ်လို့ ရနိုင်လိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော်

င်ပါဘူး။ သူတို့အသင်းက အင်မတန်လူများပြီး တောင့်ပေ

ကိုး။ တကယ်ဆိုးတဲ့လူတွေကို လက်ညှိုး ထိုး ပြ နိုင် ဘို့ လဲ

ဥ်းပေတယ်။ နို့သော်လဲ ဒီအသင်းမှာအကြီးအကဲ လုပ်တဲ့

တွေဟာ သူတို့ကိုယ်ကို မထင်မရှား လုပ်နေကြ ကြောင်းကို

ာ့ သိရတာပါဘဲ။ တနည်းအားဖြင့် ပြောရမယ်ဆိုရင် သူတို့

တွေဟာ ဒီအသင်းနဲ့ ပတ်သက်လိမ့်မယ်လို့ နဲနဲမှမထင်လောက်

လူတွေပေါ့။ တောက်တဲ့ကြီးဟာ ဘယ်သူလဲဆိုတော့ ကျွန်

ာ်သိပြီ"

မောင်စောမောင်သည် မိမိကြားရသော စကားကိုပင် မယုံ

သော အမူအရာနဲ့ "ဘာပြောတယ်... ခင်ဗျား သိတယ်...

ာ်လား"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မောင်ချစ်ဆွေသည် ခေါင်းညိတ်လျက် "ဒီလူဟာဘယ် အယ်ဝါ ဖြစ်တယ်လို့ နာမည်နဲ့တကွ ပြောပြလိုက်ရင် ကြ တဲ့လူတိုင်းဝိုင်းပြီး ရယ်ယုံတွင်မကဘူး အရူးလို့တောင် အုံးမယ်၊ အခုနေဒီလူကို ကျွန်တော်သွားပြီး ဘမ်းရင် အလွ တတန်း မိနိုင်သော်လဲ သူ့အပေါ်မှာ သက်သေအလုံအလော ပြနိုင်တဲ့ လိုသိမ့်မယ်။ ဒါတခုဘဲ ခဲယဉ်းနေတာပါဘဲ၊ အဲ ဘာကြောင့် ဒီလူဟာ တောက်တဲ့ကြီး ဖြစ်ပါတယ်လို့ လောက်အောင် သက်သေ မရနိုင်သေးလို့ ဒီလူဟာ ဘယ် ပါဘဲလို့ ပြောလိုက်ရင် ယုံစရာ မရှိတာကြောင့် ပြော အဖတ်တင်ရုံဘဲ ရှိမှာပါဘဲ"

ထိုအခါမောင်စောမောင်က "ခင်ဗျား ဘယ်ပုံဘယ်နည် စုစမ်းပြီး ရလို့လဲ"ဟု မေးပြီး အဖြေကို နားစွင့်နေလေ၏။

မောင်ချစ်ဆွေက နှေးနှေးမှန်မှန် လေသံဖြင့် "ဦးဘိုး အိမ်ထဲမှာ ထူးဆန်းတဲ့ ကလေးတယောက်ယောက်ကို တနေ ရာမှာ လျှို့ဝှက်ထားတဲ့အကြောင်း၊ သူ့စက္ကူရိတေရဲ့ ကိုဗေ ဇ ထဲက သတင်းကြားရကထဲက တောက်တဲ့ဟာ ဘယ်သူ ဆိုတာ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ ရှင်းနေပြီးသားဘဲ၊ ဒီလိုပြော တော့ဖြင့်၊ တယ်ပြီးယုံကြည်ဘို့တော့ မရှိဘူးဆိုတာလဲ တေ ပါရဲ့။ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတာတော့ တဖြည်းဖြည်း သိကြ လိမ့်မယ်။ အထက်ကပြောခဲ့တဲ့ အကြောင်း ကျွန်တော်သိကထဲ တောက်တဲ့ကြီးကို အလွယ်ကလေးနဲ့ ဇိကုတ်ပြီး ဘမ်းနိုင်ေ သေချာပြီးပါဘဲ၊ နောင်ကို ဒီအရေးဟာ ပိုပြီးစိတ်ဝင်စ လောက်အောင် ဖြစ်လာပါလိမ့်ဦးမယ်"

"ခင်ဗျားတယ်ပြီး အဖိန်းကောင်းပါကလား"

"ဟင်း....ကျွန်တော်ပြောတာ ဖိန်းတယ် မှတ်နေ သလား" တောက်တဲ့ကိုကျွန်တော် သိတယ်ဆိုတာဟာ၊ ကျွန်တော့် စိတ်ထဲ ာ ကြေနပ်ပြီးသားဗျ"

"နို့... ဒါဖြင့် ဘယ်သူတုန်း"

ချစ်ဆွေသည် ခေါင်းခါလျက် "အခုခဲနဲအဲဒါ ပြောဘို တုတ်သေးဘူး။ သူများမဆိုတာနဲ့ ဒီစကားခင်ဗျားကို ပြော တောင်ဘာမှ အကျိုးမရှိနိုင်ဘူး၊ ကိုင်းလေ ဒါတွေ ထားပြီး င်ဗျား ပါဆယ်လက်မှတ် အရေး ကိစ္စ ဟာကော...."

အထက်ပါစကားကိုပြောလိုက်၍ မကြာမီတွင် မောင်စော ာင်သည် တယောက်ထည်း မီးရထားဘူတာရုံ သွားသည် ာရသေ၏။ ဘူတာရုံ၌ ပါဆယ် လက်မှတ်ကို ထုတ်ပေးပြီး ပို့ထားသည့်အတွက် တနေ့တမူးကျ တွက်၍ ပေးကာ သား သို့ သေတ္တာတလုံးကို ရရှိစစ်ဆေး ကြည့်ရှု နေလေ၏။ ထို နောက် မီးရထား ရာဇဝတ်ဌာနထဲသို့ ယူဆောင်သွားပြီး မိမိ၏ ယ်ရှယ် သော့များနှင့်ဖွင့်လေ၏။ ထိုသားရေအိပ်ထဲမှ ထွက် သော အရာများသည်ကား ရိုးရိုးခရီးသွား ပစ္စည်းမဟုတ် ။ အင်္ကျီတစုံ ရုပ်တထည် ခေါင်းပေါင်းတပိုင်၊ မုတ်ဆိတ်ရိပ် ရိယာတစုံ၊ သိကြားမှုံ ဆေးဆိုးသောအရာ မောင်သိန်းဖေ သော နာမည်နှင့် နိုင်ငံကူး လက်မှတ် (ဓာတ်ပုံ) ဘရောင်းနင်း လုံးပြူးတလက် (ယမ်းထိုးပြီး) ငွေသားတရာ ဆယ်တန် ပ် ၂၅ ချပ်ကို တွေ့ရလေ၏။အင်္ကျီများမှာ အမှတ်အသား ၊ ဘရောင်းနင်း ၆ လုံးပြူးမှာ ဘယ်လ်ဂျီယန်က လု င်းကို သိရပေ၏။ နိုင်ငံကူး လက်မှတ်မှာ အလံမ်သော်ငင်း၊ နှန်သော်ငင်း သေချာစွာ မဆိုနိုင်ပေ။သို့သော် အသုံးပြုသော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စက္ကူမှာတော့ နိုင်ငံကူးလက်မှတ် စက္ကူအစစ်ပင် ဖြစ်ပေသည်
(နောင်အခါ [illegible]ငံခြားဝန်ရုံသို့ စုံစမ်းရာ အစိုးရက ထုတ်
ခြင်း မဟုတ်ဟု သိရ၏။)

[illegible]တော့တ် စောမောင်ကြီးသည် ထိုပစ္စည်းများကို သေ
ထဲသို့ ပြန်၍ထည့်လေ၏။

သည်[illegible]တော့ကို ရုံးကိုယူသွားမှဘဲ ဖြစ်မယ်၊ ဒီပစ္စည်း
အတွက်လာပြီးတောင်းမဲ့ လူ ရှိချင်ရှိလိမ့်မယ်။ သို့သော်လဲ
[illegible]တောင်းမှာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာက သာပြီး သေချာနေတယ်
ဆိုတာ မီးရထားအင်ဂျင်တော်၏ အခန်းထဲမှထွက်ခဲ့၍၊
[illegible] ပလက်ဖေါင်းပေါ်တွင် လျှောက်ကာ "ဘာကိုလု
[illegible]ကောင်းပါမလဲ"ဟု တွေးတောနေလေ၏။ ထိုသေတ္တာ
မီးရထားပစ္စည်းခန်းထဲမှာပင် ထားခဲ့၍ လူအစောင့် ထား
ကောင်းမည်လောဟု တွေးတောပြီးမှ ထိုသို့ပြုလုပ်သော်လည်း
ကျေးဇူးရှိမည်မဟုတ်၊ မည်သူမျှ ပါဆယ် လက်မှတ် မပါ
လာ၍ ရွေးယူမည်မဟုတ်သည်ကို သိရှိစဉ်းစားမိသဖြင့် အစေ
ထားခြင်းသည် မီးရထားအစောင့် တဦးတယောက်ကို ဘာ
အကျိုးမရှိဘဲ အလုပ်ပိုပေးရာ ရောက်နေမည် ဖြစ်၍ ထိုအိတ်
ရုံးကြီးသို့ယူသွားပြီး ထပ်မံစစ်ဆေးကြည့်ရန်ကိုသာ စိတ်ပြု
လေ၏။

ထိုအခိုက်တွင် မီးရထားတစင်း ဝင်လာလေ၏။ ထိုရထား
သည်ကား လမ်း၌ အနှောင့်အယှက် တခုနှင့် ကြုံတွေ့ရသ
ထို့နေ့၌ခ တိုင်းထက် နှစ်နာရီနောက်ကျ နေလေ၏။ မောင်
မောင်သည် ရထားထဲမှ တသွန်တည်း ထွက်လာကြသော
သည်များကို စိတ်မဝင်စားသော အမူအရာနှင့် ကြည့်နေ

မြင်ဘူးသော မျက်နှာတခုကို တွေ့မိလေ၏။ [illegible] အသေ
အချာကြည့်ရာ လူထုထဲတွင်ထွက်၍ ပျော[illegible]သွားသူတဦး
မှာ ဦးမောင်မောင်ဖြစ်နေပြီး ၎င်း၏ ရှေ့ရှိရှိ[illegible]သည်
အဝတ်အစားနှင့် အလွန်မှ ဟောင်းနွမ်းလျက် [illegible]နေသော
လက်ဆွဲ သားရေအိပ်ကြီးကို အမှတ်ပြုမိလေ၏။

စောမောင်သည် လက်မှတ်စစ် အပေါက်[illegible]နေသော
မီးရထားဘက်ဆိုင်ရာ တဦးအား ထိုရထား [illegible]နေရာက
လာ၍မည်သည့်နေရာတွင် နောက်ဆုံးရပ်ခဲ့သည်ကို မေးမြန်းနေ
စဉ်ဦးမောင်မောင်ပြန်၍လာသည်ကို မြင်ရလေ၏။၎င်းသည် တ
တခုမေ့ကျန်ရစ်ခဲ့ဟန်ရှိလေသည်။ အကြောင်းမှာ [illegible]
ပေါ်၌ စိတ်ပူ၍ အာရုံရှုပ်ထွေးသော လက္ခဏာ[illegible]
ပေါက်လျက် ရှိလေ၏။ အဘိုးကြီးသည် ထူထပ် ရှုပ်ထွေးသော
လူများကြားထဲမှထိုးကြိတ်တိုးဝှေ့ဝင်ရောက်လာပြီး မီးရထား
တွဲဆီသို့ သွားစဉ် မောင်စောမောင်၏ စိတ်ထဲ၌ ဘာကြောင့်
ပါလိမ့်ဟု စဉ်းစား၍မဆုံးမီ ညိုမောင်လေးလန်သော သေတ္တာ
တလုံးကို ဆွဲကိုင်၍ပြန်လာသည်ကိုမြင်မှ ရုပ်ရှင်ရိုက်သော ခတ်
ပုံကျန်ရစ်ခဲ့သည်ကို ပြန်၍ယူခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရှိပြီး၊ "ထူးလဲ
ထူးဆန်းတဲ့ လူကြီးပါဘဲ"ဟု ရေရွတ်မိပြီး နောက် တက္ကစီ
တစင်းကို ငှား၍တွေ့ရှိသော ပစ္စည်းများနှင့် ရုံးကြီးသို့ ပြန်လာ
လေသတည်း။

ရုံးသို့ရောက်လျှင် သေတ္တာကို လုံခြုံသော ပစ္စည်းခန်း၌
သိမ်း၍ လူနှစ်ယောက်ကိုခေါ်လိုက်လေ၏။

စောမောင်သည် သေတ္တာကို ပြပြီးလျှင် "လိုက်ယ်ဖြစ်ဖြစ်၊
ကြားရထား စာပို့ရထားဖြစ်ဖြစ် ရန်ကုန်က ထွက်သမျှရထား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သိရာနေရာတိုင်းမှာ ဟောဒီ သေတ္တာမျိုးကို ပစ္စည်းခန်းတွေထဲမှာ လိုက်ပြီးရှာဖွေနိုင်တယ်။ ဒီသေတ္တာ ထားတာ တော့ဖြင့် တော်တော်ကြာပြီ ထင်တယ်၊ ဘယ်သူလာပြီး ထားတယ် ဘာ ဘာညာညာ ဆိုတာတွေ ထုံးစံအတိုင်းမေး။ တူတဲ့ သေတ္တာ ဆိုရင် အကုန်ထုတ်၊ ပိုပြီးသေချာအောင် တွေ့တဲ့ နေရာမှာ တခါထဲမှာ မှတ်ဆိတ်ရိပ်ကရိယာအစုံ သေနတ် ပတ်စပို့နဲ့ ငွေ တွေတွေ့ရင် ရှာကြည့်ဘာ ယူလာပြီး ငါ့ကိုအပ်”ဟု အမိန့်ပေး လေ၏။

ထိုနောက်မောင်ချစ်ဆွေနှင့်တွေ့၍ အကျိုးအကြောင်းပြော ပြီးနောက် “တနေ့နေ့တော့ ဒီတောက်တဲ့ကြီးဟာ အလွတ် ရုန်းပြီး ပြေးတော့မှာဘဲ၊ မီးရထားလမ်းဆုံးတဲ့ နေရာတိုင်းမှာ လည်းသေတ္တာ နိုင်ငံခြားပြေးဘို့ လက်မှတ်နဲ့ ရုပ်အဆင်းဖျက်ဘို့ ဆေးတော့ တွေ့ရမှာဘဲ၊ ဓာတ်ပုံတော့ သူနဲ့အမြဲ ဆောင်သွား ဟန်ရှိတယ်။ ဒါနဲ့စကားမစပ် ဦးမောင်မောင်ကို တွေ့ခဲ့တယ်”

“ဘုတာရုံမှာလား”

စောမောင်ကြီးသည် ခေါင်းညိတ်လျက် “အထက်က ပြန် လာတာဘဲ၊ သူကျွန်တော့ကို မမြင်ဘူး၊ ကျွန်တော်ကလဲ သူမြင် အောင်မနေဘူး၊ ကိုချစ်ဆွေ သူ့ကို ခင်ဗျားစိတ်ထဲမှာ ဘယ်လို ထင်သလဲ”

မောင်ချစ်ဆွေသည် ဘာမှုပြန်မဖြေဘဲ နေလေ၏။ “ခင်ဗျား ပြောတဲ့တောက်တဲ့ကြီးဆိုတာ သူဘဲလား”ဟု မေးမှ မောင်ချစ် ဆွေက ရယ်လျက် “အထင်နဲ့ခင်ဗျားက ကျွန်တော့ တောက်တဲ့ ကို မိမယ်ထင်လို့လား၊ ရှေ့နေ စစ်သလို ကျွန်တော့ကို မေး ပေမဲ့ အကျိုးမထူး ပါဘူးလို့ ခင်ဗျား စိတ်ထဲမှာ မှတ်ထား

လိုက်ရင် ခင်ဗျားအဘို့မှာ အပိုတာဝန်တခု [illegible] ယ်”

“ကျွန်တော်လဲ ဘာဖြစ်ဖြစ် အရမ်းမထင် [illegible] တာတွေးမိသားဘဲ....တကယ်လို့ ဦးမောင်မောင်ဟာ [illegible] ကြီးဖြစ်ရင် မနေ့ညက ဘယ်နည်းနဲ့မှ ကိုကျော်ဇံ [illegible] မရောက်နိုင်ဘူးဆိုတာတော့ တွေးမိပါရဲ့”

“အမှုဖြစ်တဲ့အချိန် သူမရှိကြောင်း ထုချေနိုင်အောင် [illegible]ကို မိုတော်ကားနဲ့ လိုက်သွားပြီး၊ မီးရထားနဲ့ ပြန်လာရင် [illegible]ဘူးလားလို့”ဟု မောင်ချစ်ဆွေကပြောဆိုပြီး ဆက်လက် “ပဲခူးပုလိပ်တွေဟာ သူတို့စုံထောက်နဲ့ဘဲ အားကိုး [illegible] နေပြီး နေမလား.... ကျွန်တော်တို့ဆီ လာပြီး အကူ[illegible] [illegible]”

“ဘာကိစ္စကြောင့်လဲ”

“လိပ်ပြာကန်က မင်းကတော် မိမိကြီးအိမ်မှာ မနေ့ညက [illegible]က်ထွင်းမှု ဖြစ်တယ်လေ၊ မသိဘူးလား၊ စိန်လည်တုန်နဲ့ [illegible]တန် ပစ္စည်းတွေပါသွားတယ်၊ ဦးမောင်မောင်လဲ မနေ့ [illegible]မရှိဘူးဆိုတာ သိပြီမဟုတ်လား.... အဲဒီတော့ ခင်ဗျားရဲ့ [illegible]က်ကို ထောက်ခံနေတာပေါ့၊ ကိုစောမောင်”

စောမောင်ကြီးသည် ဘာမျှ ပြန်၍ မပြောတော့ချေ။ [illegible]သည် မီးရထားဘူတာရုံ တုန်းက တခုခု အကြောင်းရှာပြီး.... [illegible]ာင်မောင် သေတ္တာကို ရှာဖွေရလျှင် ကောင်းမှာဘဲဟု [illegible] စိတ်ထဲ၌ ကြိတ်မနိုင် ခဲမရ အတွေးတွေကြ၍ နေလေ၏။

× × ×

M 10

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း ၁၉။

ဖူးနွမ်းချိုး ကလပ်မှာလည်း ပုလိပ်အမိန့်ဖြင့် ခေတ္တမျှပိတ်ထားသော်လည်း၊ ယခုမူ ပြန်၍ဖွင့်ရန် အခွင့်ရလေ၏။ထွန်းဝင်းသည် ထိုကလပ်မှာပင် လာ၍စားသောက်လေ၏။

ထွန်းဝင်းသည် ကလပ်ထဲသို့ ဝင်လာသောအခါ စားပွဲအနည်းငယ်၌သာ လူရှိသည်ကို တွေ့ရလေ၏။ ပုလိပ်များ ဝင်ရောက် ရှာဖွေခြင်း ခံခဲ့ရသည်ဟု နာမည်ပျက်၍ နေခြင်းဖြင့် စိုးရိမ်မကင်းသူများသည် ပြန်၍မပေါက် လာဘဲ ရှိချေသေး၏။ မန်နေဂျာဂူချွန်းမှာကားတခုခုဖြစ်နေပြီ ဆိုသည်ကိုကောင်းစွာသိကြကုန်၏။ အကြောင်းမူကား ပုလိပ်များ ဝင်၍စီးသည့်နေ့မှစ၍ ၎င်းသည် မပေါ်ပေါက်လာခြင်းကို သိကြ၍ဖြစ်၏။ ၎င်း အဘမ်းခံပြီဆိုသော စကားကို အပြောများလျက် ရှိသော်လည်း....မည်သူမျှ အခြေအမြစ် ရှာ၍ မတွေ့ကြသေးချေ။

ထွန်းဝင်းသည် စားပွဲတွင်ထိုင်မိ၍ မကြာမီတွင်၊ စားပွဲထိုးနှင့်အတူ စာရေးသည် ရောက်ရှိလာပြီး စာအိတ် ၂ ခုထုတ်၍ပေးလေ၏။ တအိပ်မှာ အတော်ပင်လေး၍ တခြားတအိပ်မှာထိုမျှလေးပုံမရချေ။

ပဌမဦးစွာ စာအိတ်ကြီးကို ဖွင့်၍ကြည့်ရာ၊ ထိုအထဲ၌ငွေတွေပါလာသည်ကို တွေ့ရလေ၏။ သို့ဖြစ်၍ လူအများအမြင်စေမည် ထုတ်၍မကြည့်တော့ဘဲ ဖွင့်လိုက်သော အပေါက် မှနေ၍ ငွေစက္ကူများကို စုံစမ်း မှတ်သားကြည့်ရှုပြီး နောက်၊ စာအိတ်ကလေးကို ဖေါက်လေ၏။ ထိုစာအိတ်ကလေး ထဲတွင် စာခေါင်းပါလာလေ၏။ သို့သော်လိပ်နှင့် တကွရက်စွဲမပါဘဲ ... စက်ဖြင့် နှိပ်ထားသည့်စာကိုသာ တွေ့လေ၏။

သောက်ကြာနေ့ နံနက်တွင် သင်၏ထံသို့ ပို့လိုက်မည့်သောအဝတ်ကိုဆင်၍ သာယာဝတီကို ခြေလျင် သွားရပါလိမ့်မည်။ မောင်ကံသာဟူသော အမည်ကို ယူရမည်။ ထိုအမည်ကို မှန်သည်ဟု လူတိုင်းယုံလောက်အောင် ထိုအမည်နှင့်ပတ်သက်သည့် စာများကို ပို့လိုက်မည်ဖြစ်သော အင်္ကျီအဝတ်အစားနှင့်အတူ ပါလာလိမ့်မည်၊ ထိုအဝတ်အစားကို မနက်ဖြန်အထူးစေသူဘာယောက်ကိုလွှတ်၍ ပို့လိုက်မည်။ ကနေ့မှစ၍သင်သည် အမြဲသို့မထွက်ရ၊ နှုတ်ခမ်းမွေး မုတ်ဆိတ်မွေး မရိတ်ရ၊အလည်သည်း မသွားရ၊ သာယာဝတီမှာ လုပ်စရာရှိသော အလုပ်ကိုနောက်မှ စာဖြင့် ဆက်သွယ်လိမ့်မည်။ ကားလမ်းပေါ်မှ သွားရမည်ကို မှတ်ထားပါ။ အိပ်သည့်အခါ ဇရပ်ပျက်၊ ဘုန်းကြီးကျောင်းများ၌သာ အိပ်ရမည်၊ ထောက်ကြံ့လမ်းခွဲ၌ အခြားသောတယောက်နှင့် တွေ့လိမ့်မည်။ ထိုသူနှင့်အတူ ကျန်သောခရီးကို ဆက်သက်သွားရမည်။ သာယာဝတီသို့ ရောက်လျှင် အခြားအမိန့်စာများရလိမ့်ဦးမည်။ သို့သော် သင့်ကိုအလိုရှိချင်မှရှိတော့မည်။ အကြောင်းလည်းရှိသည်။ သို့သော် အမှန်အားဖြင့်မူကား သင့်ကို ခိုင်းစေမည့်အလုပ်သည် သင့်အား ဘာမျှတာဝန်ရှိစေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လိမ့်မည်မဟုတ်၊ မှတ်ရန်မှာ သင့်နာမည်သည် ကံသာဖြစ်၏
မှဆိတ်ရှေ်ရ၊ သည်စာများကို စွဲမြဲမှတ်မိအောင် ဘတ်ပြီးသည်
နောက်၊ သည်စာနှင့်အတူ သည်စာကို ထည့်သော အိတ်လွတ်
ငွေကိုထည့်သော စာအိတ်လွတ်များကို မီးထဲတွင် ထည့်ရှို့ပစ်
လိုက်ပါ၊ ကျွန်ုပ်သင့်ကို ရှာတွေ့ဦးမည်၊

ထိုစာ၏အဆုံး၌ တောက်တဲ့ဟု လက်မှတ် ထိုးထားလေ၏
တောက်တဲ့ကြီးသည်ကား ထွန်းဝင်းကို အလိုရှိလာပြီး ဖြစ်
သောအချိန်ဘည် ရောက်ခဲ့ပြီတည်း.... သူရှိသည်ဟု ဆိုလျှင်
သူရဲသည် မည်ကဲ့သို့သော သတ္တဝါမျိုးပေနည်းဟု သိလိုသော
သူကဲ့သို့၊ ထွန်းဝင်းသည် ဖြစ်ရမည့်အရေးကို တွေး၍သိလိုလျက်
ရှိလေ၏။

ထိုနောက် ာထဲမှာပါသည့် အမိန့်အတိုင်း အခြားစာ
များတွင်ရှိကြသော သူတို့၏ ထူးဆန်းစွာ ကြည့်ရှုနေကြသော
မျက်စေ့များရှေ့မှောက်တွင် စာရက်နှင့် စာအိပ်များကိုမီးရှို့
ပြီးနောက် ပြာကို ဘိနပ်နှင့်နင်းခြေပြီးလျှင် အစေခံတယောက်
ဘား ပြာများကို သုတ်သင် သိမ်းဆည်းသွားစေလေ၏။

သူ၏ နှလုံးသွေးများသည် လျှင်မြန်စွာ လှုပ်ရှားသွားလာနေ
လျက်၊ နှလုံးတွင်း၌ တထိတ်ထိတ် ဖြစ်နေသော အသံကိုနားထောင်
ကြား၍ပင်နေလေ၏။ ၎င်းသည် ထိုအမိန့်အတိုင်း စွန့်စားလို
သော သူငယ်တို့၏ စိတ်များရှိ၏။ သို့သော်— ထိုအမှုကြီးမျိုး
ပြုရမည်မှာလည်း ရှုံ ရှာမိလေ၏။ ဘေးဥပါဒ် အန္တရာယ်များ
သည် မည်ကဲ့သို့ရှိမည်နည်း၊ ခရီးဆုံးသည့်အခါ မည်သည့်အရေး
ပေါ်ပေါက်လာမည်နည်း၊ စသည် များ ကို တွေးတောစရာ
သော်လည်း မည်သို့ဖြစ်မည်ကိုကား ဒုက္ခရှာ၍ မ တွေး တော

ချေ။ ထွန်းဝင်းသည်ကား စင်စစ်မှာ အနာဂတ် အရေးကို
တော မြော်မြင်တတ်သူ မဟုတ်သဖြင့် ၎င်းသည် စိတ်
ခြင်းကို အနည်းငယ် ရပေသေး၏။ အကယ်၍ အရေးကို
တွေးတတ်လျှင် ထိုအချိန်တွင်ပင် ထိုနေရာမှ ပြေးလေပြီး
ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်တခုတွင် ပုန်းအောင်းစရာမြေပေါ်တွင် ကျင်း
ပေါက်ရှာပေတော့မည် ဖြစ်ပေသတည်း။

× × ×

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း ၂၀။

မောင်ချစ်ဆွေသည် ဌာနသို့တယ်လီဖုန်းနှင့် လှမ်း၍ မေးလိုက်ရာ စုံထောက် မောင်စောမောင်က လျှင်မြန်စွာဖြင့် "ဟုတ်ကဲ့ တက်မြေးဘိုလုပ်ယားတဲ့ သေတ္တာ ၆—လုံးရထားပါပြီ။ ပစ္စည်းတွေလဲအားလုံး အစုံအလင်ပါရှိပြီး။ ကွမ်းခြံဘူတာမှာ တွေ့တဲ့ သေတ္တာနဲ့ တမျိုးတစားထဲ တလေရာ ပါပါဘဲ"

"သေတ္တာကို ဘယ်သူလာထားသွားတယ် ဆိုတာတော့မသိရဘူး ဟုတ်လား"

"မသိရဆို သဲလွန်စကလေးမှမရဘူး။ သေတ္တာ အားလုံးကိုလဲ လက်မရာရှာပြီးပါပြီ။ နို့သော်လဲ အကြောင်းမထူးဘူးဆိုရလိမ့်မယ်။ ဘာကြောင့်ဆိုတော့ မီးရထားအလုပ်သမားပေါင်း တဒါဇင်လောက် ကိုင်တွယ်ယူငင်ရလေတော့ လက်မရာကို ခွဲခြားရနိုင်ဘို့ခဲယဉ်းနေသလို ရှိတာပေါ့။ နို့ပေမဲ့ ကြိုးစားရ ပေလိမ့်ဦးမယ်"

မကြာမီမောင်ချစ်ဆွေရောက်လာပြီး "ကိုစောမောင် ကျွန်တော်တော့ဒီတောက်တဲ့အရေးကို အတွင်းကျကျ သိရအောင်အသက်ကို ပေးပြီးရှာချင်တာဘဲ။ အခုလဲ လှလှကိုနောက်ယောင်ခံပြီးလိုက်ခိုင်းထားတယ်။ဒါပေမဲ့ လှလှဟာလဲ ဒီအသင်းထဲ ပါဘို့ ဘယ်လိုပုံပန်းမှဘမ်းလို့မရဘူး။ ဘာရိုလ် ပျောက်နေတယ်။ ပြီး မောင်ထွန်းစင်း အကြောင်းကိုလဲ သိးအွောင်မရသေးဘဲ တယောက် လွတ်စမ်းကြည့်တာမှာ ဘယ်သူမှမတွေ့ရဘူးဆို ... အခန်းထဲမှာ တနေ့လုံး နေတယ်လို့ သိရတယ်။ ဒါထက် ကိုစောမောင် တောက်တဲ့ကြီးဟာ ဘယ်သူလဲဗျာ" ဟု ပြောပြီး ... းလေ၏။

စောမောင်ကြီးသည် လက်ကို နောက်ပစ်၍ အခန်း တွင်း၌ ... ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန်ခြောက်ရင်း စဉ်းစားပြီးမှ "ဖြေနိုင်တဲ့အချက် ... ခုသာဝိတယ်။ တခုကတော့ကျောက်လုံးဆိုတဲ့ ထောက်လှမ်းသူ တယောက်ဘဲ။ သူဟာ "ပတ္တနာမ်" ဆိုတဲ့ သင်္ဘော နစ်ထဲနှုန်းက ... ပါသွားတယ်လို့ အများ ထင်နေကြတာဘဲ။ ကျွန်တော်သူ့ကို ဘာကြောင့်စွဲစွဲရလဲဆိုတော့ သူနဲ့ပတ်သက်သမျှ လူဆိုးရာဇဝင်မှတ်တမ်းများထဲမှာ ဘော်ပြထားတဲ့အတိုင်း၊ စည်းလုံးရေးလဲ ကောင်းတယ်၊ လူလိမ်လူညိုက်တွေဒီပေါ်မှာလဲ အထက်တန်းအကျဆုံး။ နို့ပြီးကိုကျော်ဇရဲ့ ပြတင်းပေါက်က အာမခံသော့ကို ... နိုင်လူဟာ မြန်မာပြည်မှာ ၂ ယောက်ထဲ ရှိတဲ့အနက် သူတယောက်အပါအဝင် ဖြစ်နေတယ်"

"ဒီလူ သေသေချာချာ သိရအောင် လူဆိုးရာဇဝင် ဖိုင်တွဲပြစမ်းဗျာ" ဟု ပြောသပြင့် မောင်မျှားကို အယူခိုင်းလိုက်ရာ မကြာမီ မောင်မျှားသည် လူဆိုးရာဇဝင်ဖိုင်တွဲ တသပ်ကြီးနှင့် ဓာတ်ပုံများ လက်ပုံစံများကို ယူ၍လာလေ၏။

မောင်ချစ်ဆွေသည် ကျောက်သုံး၏ အကြောင်းကို ရှာဖွေ၍ ကြည့်ရာ နှုတ်ခမ်းမွေးရေးရေး ဆံပင်လိမ်လိမ်နှင့် လူတယောက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၏ ဓာတ်ပုံနှင့်တကွ တိုတိုတုတ်တုတ်နှင့် ကြောက်စရာကောင်း လှသော မှတ်တမ်းကို တွေ့ရလေ၏။

"၁၂၄၀-ခုနှစ်၊ မင်းလှမြို့၌ မွေးသည်။အသက်-၂၀ မပြည့် မီ ၆-ကြိမ် ထောင်ကြဘူးပြီး၊ လက်နက်အမြဲ ကိုင်တတ်သည် ပင်လယ်တွင်သေသည်။ ၁၂၈၅-ခု တပို့တွဲလဆန်းတရက်နေ့"

ထိုနောက် ၎င်း၏သွားလာပုံ အကြောင်းများကို ကြည့်ရာ "တယောက်ထည်း သွားလာလုပ်ကိုင်သည်"ဆိုသော အချက်နှင့် "မိန်းမသဲလွန်စမရှိ။ မိန်းမနှင့်အတူတူမည်သည့်အခါမျှ မတွေ့ ရ" ဆိုသော မှတ်ချက်များကိုတွေ့ရ၍၊ လူကိုယ် အမှတ်အသား အကြောင်းတွင် "လက်ဝဲလက်၌တောက်တဲ့ရုပ်ရှိသည်။ ဆေးထိုး ထားသည်မှာ မကြာသေး"ဟု ပါရှိလေ၏။

၎င်း၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ၌ ကျောက်လုံးခေါ် စံရှား ခေါ် စံတင် ခေါ် လူကလေး ခေါ် ကုလားပု ခေါ် (နာမည် အမျိုးမျိုး—၅ ကြောင်းခန့် ရှိသည်) ဒိမ်ကိုဖေါက်ထွင်း ခိုးတတ်သည် (အ လွန်ကြောက် မက်ဘွယ် ကောင်းပြီး လက်နက် အမြဲကိုင် တတ် သည်) အရပ် ၅-ပေ ၆ လက်မ၊ရင်အုပ် ၃၈- လက်မ အသား လပ် မျက်လုံးညို သွားကောင်းသည်၊ နှုတ်ခမ်းညိုညာသည်၊မျက် နှာဝိုင်း နှုတ်ခမ်းမွေး ရေးရေးရှိသည်၊ လက်–ခြေကောင်းသည်၊ ဘယ်ဘက်ခြေသန်းမှာ တစုံတခုဖြစ်၍ ဖြတ်ထားရသည်။ စကား ပြောကောင်းသည်၊ စာတတ်သည် လက်ရေးလှသည်။ ဆေးလိပ် သောက်တတ်သည်၊ စုံထောက် ကဲ့သို့၎င်း၊ ဓါတ်မီး ပြင်သူကဲ့သို့ ၎င်း ကျန်မာရေး အင်စပက်တော် ကဲ့သို့၎င်း၊ အမျိုးမျိုး ဟန် ဆောင်၍ ညာထတ်သည်၊ အင်္ဂလိပ် စကားနှင့် ကုလား စကား လယ်လယ် ပြောတတ်သည်၊ အရက် မသောက်တတ် ဖဲကစား

တတ်လည်း၊ သို့သော်ဖဲသမားမဟုတ်၊ပုန်းအောင်းပြေးရှောင်တတ် သောနေရာမှာ ကျိုက်ခမီခရိုင်နှင့် မြိတ်မြို့၊ အမျိုး အဆွေမရှိ၊ ခင်အမ်ကောင်းသည်....." ထိုအောက်၌ ကိုယ်အတိုင်း အထွာ များနှင့် တကွ အမှတ်အသာများ ဘော်ပြ ထားသည်ကို တွေ့ ရလေ၏။

"နောက်တယောက်ကတော့"

"သူကတော့- သင်းချိုန်းကုန်း ရောက်နေတာကြာပြီ၊ ရှိရှိသ မျှလူဆိုးတွေ့ထဲမှာ အလယ်ဆုံး ငွေအိုးဆိုတာပေါ့၊နာမည်ကျော် ဆိုးပေါင်း ၂၀၀၀ လောက်ရဲ့ မှတ်တမ်းတွေကို အကုန်လှန် ကြည့်ပြီးမှ သူတို့ဆိုးတဲ့ အကြောင်းကိုပြောနိုင်တာပါ၊ ဒါပေမဲ့ ၂ ယောက်စလုံးသေကုန်ပြီ၊ အခုကြုပ်နေတာက ဘယ်တစ္ဆေကို ကျွန်တော်တို့တရားစွဲရမလဲဆိုတာဘဲရှိတော့တယ်"

မောင်ချစ်ဆွေသည် မီမီအံဆွဲမှ စာအိပ်တဆောင်ကို ယူလာ ၍ မောင်စောမောင်၏စားပွဲပေါ်သို့ ပစ်ပေးလေ၏။

"ဒါဘာလဲ ကိုချစ်ဆွေ"

"အဲဒါ—ငွေအိုးရဲ့အကြောင်းကို ဖေါ်ပြတဲ့ဟာဘဲ။ ခင်ဗျား ငွေအိုးအကြောင်းကို အရင်ကပြောဘူးတာနဲ့ ကျွန်တော် ယိုးဒ ယားကိုစုံစမ်းကြည့်လိုက်တယ် အဲဒါအဖြေဘဲ"

ထိုသံကြိုးစာသည်ကား ဗန်ကောက်မြို့ ပုလိပ်မင်းကြီးမှ ဖြစ် လေ၏။

"မေးမြန်းချက်ကို ဖြေသည်မှာ ငွေအိုးမသေသေး၊ယခုအခါ လောက်မှာ— မြန်မာပြည်မှာပင် ရှိလိမ့်မည် ကိုယ်ထင်ကြည် ရသည်။ ယင်းပြင်မှာသူ့ကိုစွတ်စွဲစရာ ပြစ်ချက်မရှိ၊ သို့သော် ၁၈၉၇-ခု ဖေဖေါ်ဝါရီလတုန်းက မာတင်နီးယား သင်္ဘောပေါ်က မြန်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မာင္ဗွေသိန်းပေါင်း ၂၀ တန်ပြင်သစ်သုံး ငွေများကို ပေါက်ယူ
သွားသည် ဟူ၍ အများကထင်မြင်ကြသည်၊ အကြောင်း မြ
ကြားမ"

စောမောင်ကြီးသည် ကြေးနန်းစာကို တခါပြီးတခါထပ်၍
ဘတ်ပြီးမှ၊ သေချာစွာခေါက်၍ စာအိတ်ထဲသို့သွင်းပြီး မောင်
ချစ်ဆွေကိုလှမ်း၍ပေးလေ၏။

"ငွေအိုး မြန်မာပြည်မှာရှိတယ်ဆိုရင်ပြီးတာဘဲ၊အားလုံးချင်
သွားပြီ"

ထိုနောက် အခြားမီးရထား လမ်းဆုံးများမှ ရင့်လာသော
သေတ္တာ ၉ လုံးကို စုံစမ်းကြလေ၏။ အားလုံးပင်အဘူဘူဖြစ်
အင်္ကျီအိတ် အစားတစုံ ရုပ်အင်္ကျီ အသစ်တဘည် ဦးထုပ်တလုံး
ဘရောင်းနှင်းသေနတ်နှင့်ယမ်းတောင့်များစေါ်တွင်မ ါသောပ
စပို့ အလိပ်တခုနှင့် ငွေများကို တွေ့ရလေ၏။ ပြည်ဘူတာရုံမှ
လာသောသေတ္တာတလုံးမှာ အနည်းငယ်ပို၍ကြီးလေ၏။ ထိုသေ
တ္တာ၌–ပစ္စည်းများမှာ အခြား သေတ္တာထဲများမှာကဲ့သို့ အတူ
ရှိသည့်အပြင် ရန်ကုန်မြို့၌ ရှိသော ဘဏ်တိုက်ကြီး ၅-ခု နှ
ဆက်သွယ်လျက်ရှိသော ဘဏ်တိုက်ခွဲပေါင်း များစွာတို့နှင့် စ
ဆိုင်သည့် ချက်လက်မှတ် အမျိုးပေါင်း ၄၀ - ကျော်လော
ပါရှိလေ၏။

'ဒီချက်လက်မှတ် တွေကို စုံစမ်းလို့တော့ဘာမှ အကျိုးထူး
မှာမဟုတ်ဘူး၊ ဒီသေတ္တာတွေကိုသာ အသေအချာ စစ်ဆေး
ထပ်ပြီးတွေ့ချင်တာ တွေ့ဘိုလောက်ကိုသာ မျှော်လင့်ဘိုရှိ တော
တယ်၊ သေသေချာချာကြည့်ရင် ဒီသေတ္တာတွေမှာ အားလုံး
နားကွတ်ထားတာ တွေ့ရတယ်၊ ဒီတော့ ဒီသေတ္တာတွေ အော

င်းဟာ အသေဖြစ်ဖြစ် အရှင်ဖြစ်ဖြစ်ဟုတ်ကြောင်းတွေ့ရလို့
င်း၊ ကျွန်တော်အသေအချာ ခေါ်နဲ့ဖြုတ်ပြီး ကြည့်ဆုံးမယ်၊ဒီလို
ကြည့်လို့မှ မတွေ့ဘဲ ကျန်နေရင် တောက်တဲ့ တော့ဟာ အပုံကြီး
တော်ပေတယ်ဆိုရမှာဘဲ"

မောင်များနှင့် အခြားစုံထောက် စာသင်မောင်လှမောင်တို့
သည်၊ စုံထောက် စောမောင်ကြီး သော့ရှာနေသည်ကို စောင့်
ားနေလေ၏။ စောမောင်ကြီး၏ သေတ္တာတိုင်း ဖွင့်၍ ရသည်
သော့သည်ကား မျက်လှည့်ဆရာကြည်ကြက်ဥသွက်သည် တက်
လိုခြုံပေ၏။ အပေါ်အင်္ကျီကြွယ်သီးဖြုတ်ရှပ်အင်္ကျီဖြုတ်ပြီးမှ
တ်မရှိနိုင်သောချွေးခံသည် စွပ်ကြယ်အင်္ကျီထဲသို့ ယူမှ
က်လာသည်ကို မောင်ချစ်ဆွေသည် ပြုံးရယ်လျက် ကြည့်မိ
၏၊ ထိုသို့သောရှာပြီးနောက်ယခင်သိမ်းထားသော သေတ္တာ
ားကိုအလုံခန်းထဲမှထုတ်လေ၏။

"ပြည်ကရတဲ့ သေတ္တာအရင်ဖွင့်မယ်၊ မောင်များ ဟိုခါးကို
ားဟူစမ်း"

ထိုနောက် လှမောင်တယောက်တည်း အခန်းထဲ၌ ထားခဲ့ပြီး
မောင်ချစ်ဆွေနှင့် မောင်စောမောင်တို့သည် အရှေ့ခန်းသို့ထွက်
ကြ၏။

"တောက်တဲ့တွေကို ဆုံးခန်းရောက်အောင်လုပ်ဘို့ မြင်ရဲ့လား
ကိုချစ်ဆွေ"

''ဆိုပါတော့ကျွန်တော့် အထင်အတိုင်းဖြင့် လုပ်နိုင်ဘို့သေ
ချာပြီ"

စာရေးများ အခန်းသို့ ရောက်လာသောအခါ မောင်များ
သည်၊ ခါးတခုကိုင်တွယ်လာသည်ကိုတွေ့ရလေ၏"ဟောဒီမှာ"ဟု

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မောင်ချောကကားစ၍ ပြောလိုက်သည်နှင့် တပြိုင်နက် မောင်ချစ်ဆွေသည် ကြမ်းပေါ်သို့ မှောက်လျက် လဲကာ နေလိုက်၍ မောင်စောမောင်ကိုဆွဲ၍လဲလေ၏။

ဆိုခဲ့အဥ္စမှန်များကွဲအံ၊ လေများအရမ်းတိုးဝှေ့ခြင်းနှင့် နား ကွဲလုမတတ်သော ပေါက်ကွဲသံကြီးသည် ဖြစ်ပေါ်သွားလေ၏။

ထိုနောက် စောမောင်ကြီးသည် အရင်ထ၍ သူ၏ အခန်းသို့ ပြန်၍ပြေးလေ၏။ တံခါးရှက်မှာ ပတ္တာနှင့်တွဲလောင်းရှိနေလျက် ... များနှင့်—ကြက်တူရွေးတန်းများမှာ၊ ပျက်စီးဒပျာက်လွင့်နေ ... တွေ့ရလေ၏။ စောမောင်ကြီးသည် အထဲသို့ဝင်၍ တလှမ်း ၂-လှမ်းမျှ မလှမ်းရသေးမီ လဲနေသော လှမောင်၏ ကိုယ်ကိုခလုတ် တိုက်မိ၍ ကုန်းပြီးလျှင် လှမောင်ကိုချီ၍ မနိုင်တနိုင်ဆွဲထုတ်ရလေ၏။ ၎င်းကိုတချက်ကြည့်ရရုံမျှနှင့် ၎င်းမသေလို့ ရှိတောင် တော စတော်ခင့်ကု၍မရနိုင်သည်ကို သိနိုင်ပေ၏။ မီးသတ်စက်မှခေါင်း လောင်းသံများသည် ဆူညံ၍လာပြီး လှေခါးပေါ်သို့တက်လာ သော ပြင်းထန်သည့် ခြေသံများကိုကြားရလေ၏။ ပိုက်လုံးကြီး များကိုကိုင်၍ တက်လာကြလေ၏။

ဖြစ်ပွားသောမီးမှာ ချက်ချင်းပင် ငြိမ်း သတ် လိုက် ရသော် လည်း မောင်စောမောင်၏အခန်းမှာ ဇရပ်ပျက်ကဲ့သို့ ရှိပေတော့ သတည်း။ ခန်းဝင်ပစ္စည်း ဘာမျှ မရှိတော့ဘဲ ကြမ်းမှာလည်း ပေါက်၍နေပေတော့၏။ "သည်သေတ္တာတွေကိုသာ သိမ်းထား လိုက်"ဟုဆိုပြီးနောက် မောင်စောမောင်သည် ထိခိုက်ခံရသော လှမောင်ထံပြန်၍ ကြည့်လေ၏။ လှမောင်ကို လူနာတင် မိုတော် ကား လာရောက်တင်ဆောင်သွားပြီးမှ ဘုန်းပေါက်ခြင်းခံရသော မိမိအခန်းသို့ပြန်သွားစဉ် အထက်အရာရှိကြီးများနှင့် တွေ့၍...

"ဟုတ်ကဲ့ ဘုန်းပါဘဲ၊ ရိုးရိုးဘုန်းထက် ပြင်းထန်မှုရှိတဲ့ ... သက်လုပ်ဘုန်းနဲ့တူပါတယ်၊ ကျွန်တော်တို့လဲ အခန်းထဲမှာ မရှိ ဘူး၊ ကျွန်တော်က လှမောင်ကို သေတ္တာအောက်ပိုင်းကို ဖွင့်ခိုင်း ထားတယ်၊ နို့ပေတဲ့ ကျွန်တော်တို့ အပြန်အထိ စောင့်ဆိုင်းမယ် ... တယ်၊ နို့သော်လဲ သူဖေါက်လိုက်တာနဲ့ ဘုန်းပေါက်သွား ... တာပါဘဲ"

"ဒါတွေကို အစက မကြည့်မိဘူးလား"ဟု...၊ ကော်မရှင်နာ မင်းကြီးကမေးလေ၏။

"ကြည့်မိပါတယ် ပြည်ကရတဲ့သေတ္တာကို အတွင်းအပြင်လှန် ... ကြည့်ပါတယ်၊ နို့သော်လဲ.... ဘုန်းကိုမတွေ့မိပါဘူး၊ အခု ... နားကွပ်ကိုဖြုတ်မယ်ကြံကာမှ ဒီလိုဖြစ်တာပါဘဲ"

"နို့—ဘုန်း ဘယ်ကရောက်လာနိုင်လဲ"

"မသိပါဘူး ဒီအခန်းကို ဖွင့်ဝင်နိုင်တဲ့ သော့တူရှိတာဘဲ ... ထက်ထောက်ကော်မီရှင်နာ မင်းကြီး့လက်ထဲမှာမှရှိပါတယ်၊ သူ ... အခွင့်ယူပြီး မေမြို့သွားနေတာဘဲ၊ ကျွန်တော်တို့လဲကံကောင်း ... ထော်မသွို့ နို့ မဟုတ် အကုန်သေကုန်မှာ"

"သည်ပေါက်ကွဲတဲ့လက်နက်ဟာ ဘာအစားလဲ"

"ဒိုင်းနမိုက်ပါဘဲ အောက်ကို ကျပေါက် တတ်ပါတယ်" (ကြမ်းပေါ်သို့ လက်ညှိုးထိုးပြ၏) "နိုက်တရိုဂ လစ်ဆရင် ... ဟာ ဘေးနဲ့အထက်ကိုပေါက်တတ်တာဘဲ၊ ဒါကြောင့် ဒိုင်းနမိုက် ... ဆိုတာ ယုံမှားဘို့မရှိပါဘူး"

ထိုနောက် မိမိအခန်းထဲသို့ဝင်ရောက် ရှာဖွေရာ တွင်လိမ်နေ သော သံမဏိကြေးနန်းခွေ အလုံးသေးကလေးနှင့် မှောင်ပျက် ... နေသော အပေါစား နှိုးစက်နာရီတလုံး၏ မျက်နှာဝိုင်း တခု

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုတွေ့ရလေ၏။ "တယ်ပြီး အချိန်တိကျတဲ့ တောက်တဲ့ ကော... တွေပါကလား၊ ချမ်းသာပေးဘို့ မသင့်တဲ့ ကောင်တွေဘဲ" ... စောမောင်သည် ရေရွတ်ပြီးနောက် အခန်းထဲရှိ ပစ္စည်းများ... မောင်များ၏ အခန်းထဲသို့ပြောင်းရွှေ့သွားလေ၏။

ရုံးအတွင်း၌ ဘုန်းပေါက်သော သတင်းမှာကား သတ... စာများထဲ၌ မပါရန်ပိတ်ပင်၍ မဖြစ်နိုင်တော့ချေ၊ ပေါက်... ခြင်းသည် မြို့တင်းပေါက်နှင့်တကွ အုတ်အချို့ကိုပင် မျက်... စေသဖြင့် ကမ်းနားဘက်မှ လူများမှာ စုဝေးလာရောက် ... တွေ့မြင်ကြရလေပြီ၊သို့ထင်သည့်အတိုင်းသတင်းစာများ၌ "တို... ရင်းဖြစ်လက်လုပ်တုန်း ရာဇဝတ်ရုံးတွင်း၌ ပေါက်ကွဲကြောင်... အင်္ဂလိပ် မြန်မာ သတင်းစာများ၌ ပါလာလေတော့သတည်း။

ထိုနောက် စောမောင်ကြီးသည် ဆေးရုံကြီးသို့ သွားရော... ၍ဒဏ်ရာရရှိသော လှမောင်ကို ကြည့်ရှုလေ၏။ ထိုအခိုက်တွင်... သောသတင်းမှာ စိတ်အားတက်စရာပင် ဖြစ်ပေတော့၏၊ ဆ... ဝန်များက လှမောင်အား "မည်သို့မျှ ဖြတ်တောက် မပြစ်ရ... ပျောက်အောင်–ကုသကြမည်"ဟုပြောကြလေ၏။

"နို့သော်လဲ–လက်ချောင်း ကလေးတချောင်း ၂=ချော... လော်တော့ ဖြတ်ရလိမ့်မယ် လွတ်လာဘာဘဲ အဘော် ကုသို... ကံကောင်းလှပြီ၊ ဒီလိုပေါက်ကွဲတတ်တဲ့ လက်နက်တွေဟာတ... တခါတော်တော်ဆန်းတယ်၊ ဘုန်းဟာ= အလုံးခန်းတခါး... တောင်ပျက်အောင်ပေါက်နိုင်ပြီး ဒီပေါက်တဲ့ နယ်နမိတ်အတွင်... မှာနေတဲ့ ဟောဒီစက္ကူတော့မလောင်ဘူး"

ဆရာဝန်သည် ဘောင်းဘီအိတ်ထဲမှ စက္ကူကိုထုတ်ယူအော... ၏၊ စက္ကူမှာ အနားတွေညိုနေပြီးလျှင်.... ထော...တခုသာ မီး... ကျန်နေလေ၏။

"ကျွန်ုပ် သူ့အင်္ကျီထဲကရတယ်၊ ဘုံးပေါက် တုန်း ... ထည့်... သားတယ်ထင်တယ်"

စောမောင်သည် စက္ကူကိုပြန်၍ ကြည့်လေ၏။

"နံပါတ်ခုနစ်၏ ...လက်ဆောင်"ဟူသော စာကိုတွေ့... ရလေ၏။

ထိုနောက်စက္ကူကို အသေအချာဖြတ်...ခါက်၍ "ကျွန်တော်... ...ဂျက်ကို ယူသွားရလိမ့်မယ်"ဟု ဆိုပြီးလျှင်၊ စောမောင်ကြီး... သည် မျက်မှန်အိတ်ထဲတွင် အသေအချာ ဂရုစိုက်ကာ ထည့်ပြီး... ...၍ "စိတ်ထဲမှာ နိမိတ်ပြေးတယ်ဆိုတာ ယုံသလား"

"ဘယ်ဟာလဲ စိတ်က တသင့်သင့် ထင်မြင်တာလား.... နဲနဲ... ပါးပါးတော့ ယုံတယ်"ဟု ဆရာဝန်က ဆိုလေ၏။

"ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော်တော့ နံပါတ်၇ နဲ့တော့ တွေ့မယ်လို့ ...စိတ်ထဲမှာလာပြီး မှုံးဆော်သလို နိမိတ်ပြနေတယ်၊ မကြာခင် ...တွေ့တော့မှာဘဲ"

× + \

www.burmeseclassic.com

အခန်း ၂၁။

ဘုန်းပေါက်ကွဲပြီးနောက် ၆-ရက်ခန့်ကြာသောအခါ၊ ဌာန ချုပ်ကြီးမှ နောက်ထပ်တကြိမ် မီးရထားရုံးများကို ရှာဖွေပြီး ရှ...ယခင်ကဲ့သို့ပင် သေတ္တာများ အသစ်အစားသွင်းထားသည် ကိုတွေ့ရလေ၏။ ပါသောပစ္စည်းများမှာ ရှေးယခင်က အတိုင်း ကဲ့သို့ ထူးခြားခြင်းမရှိတော့ဘဲ အားလုံးသေတ္တာများမှာ တည် တညာ တူစွာပင် ရှိကြကုန်၏။

ထိုသေတ္တာများကို ပေါက်ကွဲတတ်သော လက်နက်များ စုံစမ်းရေး အရာရှိကိုယ်တိုင်၊ ရှေးဦးစွာ စစ်ဆေးပြီးမှ ဖွင့်ရလေ ၏။ သို့သော်....ဘယ်လ်ဂျီယန်ပြည်လုပ် ဘာရောင်းနှင်း သေနတ် မှတပါး အခြားကြောင်းမက်စရာ ဘာမျှမတွေ့ရချေ။ ဤတကြိမ် မှာမူ ဘား မြတင်ဟူသော အမည်ကို ပြောင်းလွှဲ ထားသည် ကို–တွေ့ရလေ၏။ ပတ်စပို့မှာကား....ရှေးကကဲ့သို့ ခေတ်ပုံမပ ချေ....။

မောင်စောမောင်သည် ထိုအကြောင်းများကို အစီရင်ခံစာ ရေးပြီးနောက် အပြစ်တစုံတရာပါ၍ မသွားရအောင် သေချာ စွာ အပြန်အလှန် ပြန်၍ဖတ်ရှုနေစဉ်၊ ဒွိချာပရာစီ တရောက် ဝင် လာ၍ လူတယောက်ကတွေ့လိုကြောင်း ပြောလေ၏။

"လာပေစေ"ဟု ဆိုပြီးနောက် ခေါင်းလောင်းကို တီး၍ မောင်မျှားကို ခေါ်ပြီးလျှင် "ဒီရိပို့ကို ကိုချစ်ဆွေ့ထံ ဘို့ ယူသွား"ဟု ဆိုပြီး၊ စာအိပ်ကို စားပွဲပေါ်သို့ ပစ်ချလိုက် ...မြဘူးသည် ရှေ့တွင် ရောက်ရှိ၍ ရပ် လာသည်ကို တွေ့ရ ၏။

"အော်....ကိုမြဘူး၊ လာပါထိုင်ပေ.... ကိစ္စရှိတာကိုလဲပြော ဦး၊ မောင်မျှား မင်းသွားနိုင်ပြီ"

မြဘူးသည် ကုလားထိုင်တွင်ထိုင်ရင်း၊ အိတ်တွင်းမှ ဆေး လိပ်အိပ် ကို ထုတ် ၍ စုံထောက်ကြီးကို "လှမ်းပေးရင်း.... ထူးဆန်းတဲ့ကိစ္စနဲ့ လာခဲ့တာဘဲ"

"ဟုတ်ကဲ့.... တခြား အကြောင်းနဲ့တော့ ဘယ်သူမှ လာ ဘူး...."

"အကြောင်းကတော့ ကျွန်တော့်အိမ်နီးချင်း.... အခန်းကပ် နဲ့ ဆိုင်တဲ့အကြောင်းနဲ့ ပတ်သက်လို့ပါဘဲ"

"လုလုလား...."

"မဟုတ်ဘူး-သူ့ယောကျ်ား ဘရီ"

စုံထောက် မောင်စောမောင်သည် မျက်မှန်ကို နဖူးပေါ်သို့ တွန်းလိုက်ပြီး "လုသုဟာ- ဘရီနဲ့ အသေအချာ ညားနေတဲ့ အကြောင်း ခင်ဗျားကျုပ်ကို အရင်က မပြောဘူးပါလား"ဟု လေ၏။

"မယုံစရာ မရှိဘူး ထင် လို့ မပြော တာ ဘဲ၊ ထွန်းဝင်း ယောက်တော့ ဘာမှ မသိသေးဘူးဆိုတာကိုတော့ ကျွန်တော် ပါတယ်၊ ဒါထက် အကြောင်းကို ပြောပါရစေအုံး၊ သူရို ယောက် ၇-ရက်လောက်ရှိပြီ၊ အခန်းထဲကကို မ ထွက် ဘူး၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နေခက်ပြီးတော့ ထွန်းဝင်းလဲမလာဘူး၊ရန်ဖြစ်လို့တော့မဟု
နိုင်ဘူး၊ ဒီထက် လေးနက်တဲ့ အကြောင်းကြောင့် ဆိုတာ
ထင်မိတယ်၊ ပေါင်မှုံ့ကုလား ပေါင်မှုံ့လာပြီး ပေးနေတုန်း
အခန်းကလဲ ပွင့်နေတော့ သူ့ကို အဲဒီအခါမှ မြင်လိုက်ရတယ
နှုတ်ခမ်းမွေးတွေ ရှည်ပြီးတောင်နေတဲ့ အပြင် ဆံပင်တွေ
ကြက်သိုက် ကြနေတာဘဲ၊ ဗို့ဗမာ ဗို့ဗမာဆိုတာတွေ သချေ
ဂျာပြီး....ဗိုလ်ဆံတောက် မထားဘဲ မြန်မာ့ဦးစွန်းဆိုတဲ့ ေ
ထုံးထားဘို့ ပါရမီ ဖြေ့နေတယ်မှတ်တယ်၊ ဆန်းလဲဆန်းပါ
ရဲ့....”ဟုဆိုပြီး ဆေးပြင်းလိပ်မှပြာကို စားပွဲပေါ်ရှိ ပြာခံသ
ဗန်းကန်ပေါ်သို့ ချွေ၍ ချလိုက်ပြီး “အဲဒီလို ဆံပင်ညှပ်တဲ့လူ
ဘွဲ့ဝင်းကော့လုပ်တာနဲ့ ထွန်းဝင်းနဲ့ ဘာများ ပတ်သက်ပါ
မလဲလို့ တွေးမိတယ်၊ ထွန်းဝင်းကိုလဲ တွေ့ရအောင် အကြော
တခုခုဆင်ခြေရှာပြီး သွားတာလဲ မတွေ့ခဲ့ရဘူး၊ သူ့အိမ်
နေ့ခင်းကို ခိုင်းဘို့ငှားတားတဲ့ အစေခံက သူနေမကောင်းဘူ
မတွေ့နိုင်ဘူးလို့ ပြောလိုက်တယ်”

ကိုမြဘူးသည် ဆေးလိပ်မီးခိုးများကို အဝိုင်းလိုက် အဝိုင်း
လိုက်ပြစ်အောင် မှုတ်ထုတ်ပြီး၊ သေချာစွာ စူးစိုက်ကြည့်ရှု
လေ၏။

“အစေခံကို သစ္စာရှိစေချင်လျှင် အိမ်တွင်းမှာ အမြဲနေ
ရတယ်ဗျ၊ ဒီလိုနေ့ခင်း နေ့လည်လောက်သာ ခိုင်းရတဲ့ အစေ
ဆိုတာ ဘယ်တော့မှ မယုံရဘူး၊ ဒီအကြောင်းသိတော့ ငွေ၂
အကုန်ခံလိုက်ရင် ထွန်းဝင်းအကြောင်းပေါ်လာတာဘဲပေါ့၊ သူ
ဘဲ ဆံပင်အရှည်အသင်းဝင်မလို့ဆံပင်ရှည်ထားနေတယ်၊ တကယ
လို့သာ ရွေးကောက်ပွဲရှိရင် ဒီလူ ၂-ယောက်ဟာ နိုင်ငံရေး

ပတ်သက်ပြီး မြန်မာပြည် ဟုမ္မရူးမရသမျှ ဆံမင် မရိပ်ပါဘူး
လို့ သစ္စာဆိုတဲ့ ခေါင်းဆောင်တွေလားလို့ ထင်စရာ ရှိပါရဲ့
နို့မဟုတ်ရင်လဲ လောင်းကြေး စားခြေး ဆံပင်ရှည်ပြိုင်နေ
တာလားမသိဘူး”

စုံထောက်ကြီးသည် ဆေးပြင်းလိပ်ကို ပါးဆောင်တဘက်မှ
တဘက်သို့ နှုတ်ခမ်းနှင့် လှိမ့်၍ရွှေ့လိုက်ပြီး၊ စဉ်းစားနေပြီး
နောက်—

“ကိုမြဘူး ခင်ဗျားဟာ ဖြိုဘ်သားယိုးဒယားသား မဟုတ်
လား....”

“ဆိုပါတော့ဗျာ”ဟု မပြုံးတပြုံးလုပ်က ပြောလေ၏။

“အဲ....ဟုတ်ပြီ”ဟု ဆိုပြီးမှ စောမောင်ကြီးသည် ပြူတင်း
ပေါက်အပြင်ဘက်သို့ စူးစိုက်၍ကြည့်ရင်း “ခင်ဗျား ငွေအိုးဆိုတဲ့
အမည်ကို ကြားဘူးမှာပေါ့-”ဟု မေးလိုက်ပြီး၊ မြဘူးကို ပြန်၍
လှည့်ကြည့်ရာ၊ ၎င်းသည် စဉ်းစားညာဏ်ထုတ်ရန် မျက်မှောင်
ကြုတ်နေသည်ကိုတွေ့ရလေ၏။

“ဒီနာမယ် ကြားဘူးပါရဲ့၊ ဒီလူဟာ.... လူဆိုးတယောက်ဘဲ
မဟုတ်လား၊ ဟာ...အစစ်ဘဲ ကျွန်တော်သိပြီ၊ သေတာ မကြာ
သေးဘူးဗျ”

စောမောင်ကြီးသည် အယားဖျောက်သကဲ့သို့ မေးကိုကုတ်
နေလေ၏။

“အင်း...သူသေတုန်းက မသာလိုက်ပို့တဲ့လူ တွေ့ချင်ပါဘိ
တော့တယ်”

“ခင်ဗျားက ဘာရှိလို့ထင်နေသလား”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မထင်ပါဘူး၊ သူ့အကြောင်းတော့သိပါတယ်။ သူတို့ဆံပင်ရှည်ပြိုင်ပွဲကိုဖဲ့ စုံစမ်းရဦးမယ်၊ ခင်ဗျားပြောသမျှလဲ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်"

ညနေ ၅-နာရီလောက်ရှိသောအခါ မောင်မျှားသည် အခန်းတွင်းသို့ဝင်လာ၍–"ကနေ့ညနေ စောစောပြန်ဘို့ ကျွန်တော့ မိန်းမနဲ့"

"ကောင်းပြီသွားတော့"

မောင်မျှား ထွက်သွား၍မှ မျှားမကြာသေးမီ.... စုံထောက်မောင်စောမောင်ထံ အစိုးရကိစ္စနှင့် စာတစောင် ရောက်လာသဖြင့် ဖတ်ကြည့်ပြီးသည်နှင့်တပြိုင်နက် မျက်နှာရွှင်လမ်း၍သွားလေ၏။ ထိုစာသည်ကား–ဌာနချုပ်တွင် လုပ်ကိုင်သူအရာရှိများ၏ အလုပ်အကိုင်ကို အုပ်ချုပ်စီမံရသော ဝန်ထောက်ထံမှ ဖြစ်လေ၏။ ထိုစာတွင်ပါသည်မှာကား.. ။

"ပုလိပ်ကော်မရှင်နာ မင်းကြီးချုပ်အမိန့်အရ၊ ပုလိပ် အမှုထမ်း မောင်မျှားကို အစမ်းခန့်စာသင် ရာထူး တိုးတက်ပေးလိုသဘောတူညီချက် ရရှိခြင်းကို အကြောင်းကြား လိုက်သည်။ ရာထူးခန့်အပ်ခြင်းကို ဇွန်လ ၁–ရက်နေ့မှစတင်လိမ့်မည်"

စောမောင်ကြီးသည် အထူးပျော်ရွှင်စွာနှင့် စာကိုခေါက်၍ အိတ်ထဲသို့ထည့်လိုက်ပြီး၊ မောင်မျှားကိုခေါ်မည်ပြုပြီးမှ ပြန်၍ လွတ်လိုက်ကြောင်းသတိရသဖြင့် မိမိမှာလည်း ထိုနေ့ညနေအား အလုပ်အားလပ်သောကြောင့် မောင်မျှားထံသို့ ကိုယ်တိုင်သွား ရောက်ပေးဘို့ရန် အကြံပြုမိလေ၏။

"သူ့ယောက်ျား ကလေးတွေလဲ တွေ့ဘူးရမှာဘဲ"ဟု တကိုယ် တည်းဆိုမိလေ၏။

ထို့နောက် အမှုထမ်းစာအုပ်ထဲမှာ ရှာဖွေကြည့်ရှုရာ၊ မောင်မျှားသည် ၃၉–ကျောင်းလမ်း တောင်ညွန့်ဦးနေသည်ကို တွေ့ရလေ၏။ သို့တွေ့ပြီးသည့်နောက် ပုလိပ်မိုတော်ကားနှင့် တောင်ညွန့်သို့သွားရာ ထိုအိမ်သည်ကား၊ အတော်ခန့်ညားသော အိမ်တအိမ်ဖြစ်သည်ကို တွေ့ရလေ၏။ အိမ်ရှေ့တွင်အပြင်သို့ထွက်သွားရန် အဝတ်အစားဝတ်ဆင်ပြီးသား မိန်းမကြီးဘဆောက်ကိုတွေ့ရလေ၏။

"ဟုတ်ကဲ့–မောင်မျှား သည်မှာနေပါတယ်၊ သူ– အခန်း ၂-ခန်းငှားနေပါတယ်၊ သို့ပေမဲ့ ညအခါဘယ်တော့မှလာမအိပ်ဘူး၊ အဝတ်အစားလဲရုံလောက်လာပြီး ကျမအထင်ဖြင့် သူ့မိတ်ဆွေတွေဆီမှာဘဲ သွားနေတယ်ထင်တာဘဲ"

"သူ့မိန်းမကော"

"သူ့မိန်းမ...."ဟု အံ့အားသင့်စွာဆိုပြီးမှ "ကြားတဲမကြားမိပါဘူး မိန်းမရှိတယ်ဆိုတာ"

စုံထောက်ကြီးသည်၊ မောင်မျှား၏ အမှုထမ်းစာအုပ်ကို လခတိုးတက်ရေးနှင့် ပတ်သက်၍ စစ်ဆေးရန်တပါတည်း ယူလာမိသဖြင့် ထိုစာအုပ်ကို အသေအချာပြန်ကြည့်ရာ တောင်ညွန့်ဦးနေသောနေရပ်မှာ မင်နီနှင့်ဖျက်ထားသည်မှာ အလွန်မှိန်နေသဖြင့် ယခင်က ဂရုမစိုက်မိကြောင်းကို သိပြီးနောက် ၎င်းသည် မဒူကုန်း၌နေသည့်လိပ်ကိုတွေ့ရလေ၏။

"ဒါဖြင့်.... ကျွန်တော် အိမ်မှားနေပြီထင်တယ်၊ သူနေတာ မဒူကုန်းမှာ"

ထိုသို့ပြောသော်လည်း ထိုမိန်းမကြီးကပြုံး၍ "ကျမသူ့ကို သိတာကြာပြီ ကျမဆီမှာနေတာဘဲ အတော်ကြာပါသေးတယ်၊

www.burmeseclassic.com

ဒီနောက် မအူကုန်းကိုပြောင်းသွားတယ်၊ မအူကုန်းမှာ မီးလောင်တာနဲ့ ဒီကိုပြန်လာတယ်၊ နို့သော်လဲ အဲဒီမှာအိမ်တလုံးငှားထားသေးတယ်ထင်တာဘဲ"

"ဩော်"ဟုဆိုပြီး မောင်စောမောင်သည် ထွက်သွားမည်အပြုတွင် မိန်းမကြီးက.... ပြန်၍ခေါ်ပြီး "မအူကုန်းကိုသွားမှာမဟုတ်ဘူး၊ *သူ့အိမ်ကိုဝင်ပါလို့ နာမည်တပ်ထားတယ်၊ သူ့မိုတော်ကားကြီးကိုတော့ ဈေးနားမှာ တခါ ၂–ခါတွေ့ရတယ်"

"ဘသူ့မိုတော်ကားလဲ"

"မောင်မျှားကားဖြစ်ချင်ဖြစ်မယ်၊ ရှင်-သူနဲ့ မိတ်ဆွေလား"

"ဆိုပါတော့ခင်ဗျာ"

မိန်းမကြီးသည် ခဏမျှစဉ်းစား၍ရပ်နေပြီး၊ "ခဏအိမ်ထဲဝင်ပါအုံးလား"ဟုဆိုသဖြင့် မောင်စောမောင်လည်း သပ်ရပ်သောအိမ်ထဲသို့လိုက်သွားလေ၏။

"သူ့အကြောင်းကို ဘာကြောင့် ပြောချင်တယ် မသိဘူး။ အမှန်ကိုပြောမှာဖြစ်၍ သူ့လဲတယ်ပြီး သဘောမကြဘူး၊ ပြောင်းဘို့နို့ တစ်ပေးပြီးပြီ၊ အိမ်ကောင်းကောင်း နေရပေမဲ့ ဘာဖြစ်တယ်ညာဖြစ်တယ်နဲ့ အမြဲတန်း ကျီးများတယ်၊ သူ့ကိုသဘောကျအောင် လုပ်ဘို့လဲခက်တယ်၊ ငွေလဲများများ ရလို့လားဆိုတော့လဲရထာမဟုတ်ဘူး၊ အခုငွေများများပေးပြီ အငှားလာတဲ့လူတွေမရှားပါဘူး။ နို့ပြီးသူဟာသူ့ထံလာတဲ့စာတွေနဲ့– ပတ်သက်ပြီးသိပ်စေ့စပ်တယ်၊ သူ့အတွက်ကိုဘဲ သပ်သပ်စာထဲ့ဘို့ သေတ္တာလုပ်ပေးထားရတယ်။ တခါတခါလာလိုက်တဲ့ စာတွေဟာ သေတ္တာတောင်မဆံ့ဘူး။ ဘာစာလဲတော့မသိဘူး"

"ဒါထက်မေးပါရစေအုံး ခုတင်က သူ့ကားလို့ ပြောတယ်မဟုတ်လား၊ အဲဒီကားဟာ ဘယ်လိုကားမျိုးလဲ"

"ဘာကားလဲတော့ မပြောတတ်ဘူး အခုပေါ်တဲ့ ကားမျိုးဘဲ အရောင်ကတော့ နက်ပြာရောင်ပါဘဲ"

ထိုနောက် စောမောင်ကြီးသည် အလုပ်သို့ပြန်သွားလေ၏။ တံခါးကိုဖွင့်ပြီးလျှင် မိမိအလုပ်နှင့် ပတ်သက်သည့် လက်နက်ကရိယာတန်ဆာပလာများကို ထုတ်ယူပြီးနောက် ကားဆီသို့ပြန်သွားကာ မောင်ချစ်ဆွေထံ မောင်းလေ၏။

"ကိုစောမောင် ဘာဖြစ်လာပြန်တာတုံး"

"မောင်မျှားရာထူးတိုးသွားပြီ၊ စာသင်အစမ်းခန့် လိုက်တယ်၊ သတင်းကြားရရင်= သူ့ သားမယားတွေ သိပ်ပြီး ဝမ်းသာမှာဘဲ"

"အရေးမကြီးသော ကိစ္စကို အရေးတကြီးပြောသည်ဟု မှတ်ပါ မောင်ချစ်ဆွေသည် စုံထောက် မောင်စောမောင်၏ အမူအရာကို စိုက်ကြည့်လျက် "နေပါအုံးဗျ ဒီကိစ္စဟာ ဘာထူးလို့ပါလောက်တောင်...."

"ခင်ဗျား ကျွန်တော်ရူးလာသလား မူးလာသလား အောက်မေ့မှာဘဲ၊ အောက်မေ့တာကိုဖယ်ပြီး ကျွန်တော်နဲ့ လိုက်ဘို့ အင်္ကျီသာဝတ်ပေတော့"

မောင်ချစ်ဆွေသည် မောင်စောမောင်၏ ပြောပုံဆိုပုံများကို တွေးမရအောင် ဦးနှောက် ရှုတ်ထွေးလျက် အင်္ကျီလျှို၍ဝတ်ကာလိုက်ပါလေ၏။

"ဘာမှကိုသွားမလို့ သိလား၊ ဝင်ဘာကအိမ်ကိုဘာကြောင့် ဆိုတော့ ရောက်မှဘဲသိလိမ့်မယ်၊ အိမ်ကတော့အခန့်ဘဲ၊ ခါတ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မီး မိုင်တော်ကား အခုကာလ ရေချိုးခန်းနဲ့ ဘာနဲ့ဗျူစုံလို့၊ ထ
တာနဲ့စားစရာတွေ နောက်မှာဘဲ ပြောပြမယ်၊ အိမ်ခြံအဝင်
လဲတိုက်မိအောင် ကြေးနန်းကြိုး ထောင်ထားတယ်၊ သူခိုး
ရင်လဲသိအောင်လုပ်တဲ့ဟာလဲ အိမ်ရှေ့မှာ ကပ်ထားတယ်”

“နေစမ်းပါအုံး ခင်ဗျား ဘာတွေ ရှောက်ပြောနေတာ
ဟုမေးရာ စုံထောက် မောင်စောမောင်က အားရ ပါးရ
မောလေ၏။

စတော့ကိတ်လမ်းကိုတက်၍ မောင်အုန်းခိုင်လမ်းသို့ညာဘ
ကိုချိုးသောအခါ နောက်မှ ကားတစင်းအမြန်ဖြတ်သွားလေ

“အဲဒါခင်ဗျား ပုလိပ်ကားထင်တယ်”ဟု မောင်ချစ်ဆွေ
ဆိုလေ၏။

“ဟုတ်တယ်- တူတာဘဲ အမေရိကား- မှာတော့တယ်
ကောင်းတယ်ဗျာ ပတ်တရောင့် မိုဒယ်ကားစနစ်ဟာ ကော
တယ် ဗမာပြည်မှာ စပြီးထွင်စေချင်တယ်

ထိုနောက်- မီးလ်လမ်းထဲသို့ ချိုး၍ဝင်ရာ ပုဇွန်တောင်ဘ
လာသောကားကြီးတစင်းသည် ဖြတ်ကျော်တက်လေ၏။ ထို
မှာကား- မှားစရာမရှိပေ၊ အကြောင်းမူကား- ဒရိုင်ဘာ န
ကပ်၍စီးသွားသူသည်ကား စုံထောက်တဦး ဖြစ်ကြောင်း မော
ချစ်ဆွေတွေ့မြင် သိရှိမိလေ၏။ ထိုနောက် ခာတ်ရထား လမ်း
တိုင်းမောင်းခဲ့ကြလေ၏။

အရိုးကုန်းနားဆီသို့ ရောက်သောအခါ ကား ၂ စင်းဆ
တက်သွားလေ၏။ ထိုကားများသည်ကား ပုလိပ်ကား များ
သည်ကို သိသဖြင့် မောင်ချစ်ဆွေ၏ စိတ်ထဲ၌ မိမိတို့ ကားသ

ဖြည်းဖြည်း သွားနေသည်မှာ ထိုမော်တော်ကားများကို အဆင်
ရောက်နိုင်စေရန် ရည်ရွယ်ခြင်း-ရိပ်မိလေ၏။

မိမိတို့ အလိုရှိသော နေရာနားဆီသို့ ရောက်ရှိကြသောအခါ
ပုလိပ်ကားများကို ကြည့်သော်လည်း မမြင်ဘဲရှိလေ၏။ ဘိုးလိန်း
လမ်းခွဲ၌- ပုလိပ်တယောက် စောင့်နေ သည်ကို တွေ့ရလေ၏။
ထိုပုလိပ်သည်လည်း မသကာ၍ကြည့်နေ၏။ သို့သော် ၎င်းတို့
သည် ထိုပုလိပ်ကို ဂရုမထားဘဲ ကျောင်းမြောင်း ဈေးကိုလွန်
အောင်မောင်း၍ ကားကိုရပ်လေ၏၊ မောင်စောမောင် သည်
ဒရိုင်ဘာအား ခေတ္တဖယ်ပေးစေပြီး၊ မောင်ချစ်ဆွေနှင့် တိုးတိုး
တိတ်တိတ်ကြိတ်၍ စကားပြောလေ၏။ မောင်ချစ်ဆွေအံ့သြဖွယ်
ရုံမျှမက ယုံကြည်သကဲ့သို့ပင်ရှိလေ၏။

“ကိုင်း ကျွန်တော်တို့ [၅] မိနစ်လောက် လျှောက်ရလိမ့်ဦး
မယ်၊ ကျိုက္ကစံမြင်းပွဲလဲမဆောက်တာကြာလို့ ဒီနေရာကအိမ်တွေ
လမ်းတွေတောင်မေ့ကုန်ပြီ”

မကြာမီ ၎င်းတို့သည် အိမ်တအိမ် ရှေ့သို့ရောက်ကြလေ၏။
အိမ်မှာ ဝင်းပေါက်မရှိဘဲ၊ သစ်ပင်များဖြင့် ကွယ်ကာလျက်ရှိ
လေ၏။ စောမောင်ကြီးသည် ဦးစွာရှေ့သို့ တိုးသွားကာအိမ်
ကိုကြည့်ပြီးမှ မောင်ချစ်ဆွေကို လက်ရပ်ခေါ်လေ၏။ ထိုနေရာမှ
နေ၍“ဝက်ဘာ” ဆိုသောနာမည်ကို တွေ့ရလေ၏။ ထိုအိမ်သည်
ကား အတော်ပင်ကြီး၍ ပျဉ်ထောင်ဖြစ်ပြီးမြင့်လည်းမြင့်လေ၏။

မောင်စောမောင်က“နံပါတ် ၆၉- လား—၉၉ လား- ၆၆
လား ၉၆ လား ကြည့်စမ်း”

ထိုအချိန်သည်ကား မှောင်၍နေပြီဖြစ်လေ၏၊ အိမ်ခါတဘက်
အစွန်းရှိပြူတင်းမှ မီးရောင်များ ထွန်းလင်း ထွက်ပေါ်နေသည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုတွေ့ရလေ၏။ အိမ်ဝင်းတံခါးပေါက် ကလေးသည်ကား ၎င်းတို့နှင့်တည့်တည့်ကျခဲ့လေ၏၊ "ကျွန်တော်တို့ ခဏပြန်သွားကြဦးမယ်"ဟုဆို၍ ခေတ္တမျှ အချိန်ကြာအောင်ပြန်လည် စောင့်ဆိုင်းနေပြီးမှ အလွန်မှောင်လာသောအခါ ယခင်နေရာသို့ ပြန်သွားကြလေ၏၊ ပြူတင်းပေါက်မှာ ယခင်ကကဲ့သို့ လင်းနေသော်လည်း လိုက်ကာချ၍ထားသေ၏။

စောမောင်ကြီးသည် ရှူးဘိနပ် အပေါ်ကနေ၍ စတော့ကင်ခြေအိပ်များကို ထပ်၍စွပ်ပြီး မောင်ချစ်ဆွေကိုလည်း ခြေအိတ်တစုံပေးလေ၏၊ မောင်ချစ်ဆွေသည် ထိုအမူအရာကိုမြင်ရာ အသံမမြည်အောင် လုပ်သောအကြံကို ချီးမွမ်းမိလေ၏၊ ထိုနောက် ၂ ယောက်သည် အထဲသို့ဝင်သော လမ်းအတိုင်း ချောင်း၍ဝင်ကြလေ၏။

"ကျော်လိုက် ကျော်လိုက်"ဟု မောင်စောမောင်က တိုးတိုးပြောလေ၏။

မောင်ချစ်ဆွေသည် ငုံ့၍ကြည့်လိုက်ရာ လူသွားလမ်းတွင် သံကြိုးတန်းထားသည်ကို တွေ့ရလေ၏၊ မျှားမကြာမီ ၂ ခုထပ်၍တွေ့ရလေ၏၊ သေချာစွာ ဂရုစိုက်၍ ကျော်ကြပြီးနောက်ပြူတင်းပေါက်နှင့် ပေ ၃၀ ကွာသောနေရာသို့ရောက်ကြသေ၏၊ ထိုနေရာမှ ပြူတင်း ပေါက်ဆီသို့ ရောက်ရန် အတော်ကြာသွားရသေ၏။ ထိုနောက် ပြူတင်းပေါက် တံခါးဘောင်နား သို့ကပ်၍ အသေအချာကြည့်ရှုရာ လူဆိုးလာသည်ကိုအသံပြုသောခလုပ်ကို တွေ့၍ ရှောင်နိုင်သမျှရှောင်ပြီး လိုက်ကာခန်းစီ ကလေးကဆွဲ၍ လှန်လေ၏။

မောင်စောမောင်သည် အထဲသို့လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ ခမ်းနားစွာပြင်ဆင်ထားသော အခန်းကြီးကို တွေ့ရလေ၏၊ ဘီရိုကြီးတခုနှင့် ကပ်နေသော စားပွဲတလုံး အနီးတွင် နှစ်ယောက် ထိုင်နေသည်ကိုမြင်ရလေ၏၊ တယောက်က မောင်မျှားဖြစ်လေ၏၊ ၎င်းသည်ကား အလွန်ခံညားစွာ ဝတ်ဆင်လျက်ရှိရကား ပုလိပ်အမှုထမ်းဟူ၍ ပြောဆိုနိုင်ဘွယ်ရာ ပင်ခဲယဉ်းပေတော့၏။ မောင်ချစ်ဆွေလည်းမောင်စောမောင်နှင့်ခေါင်းချင်းကပ်၍ကြည့်ရာအလုံးစုံတွေ့မြင်နေရလေ၏၊ တယောက်ကား ဦးဘိုးသာပင်ဖြစ်ပေ၏။ ဦးဘိုးသာသည်ကား စာပွဲတွင်လက်ထောက်၍ လက်ဝါးထဲတွင် မျက်နှာထည့်လျက် ထိုင်နေသည်ကို မောင်မျှားကသရော်သော မျက်နှာနှင့်ကြည့်နေလေ၏။

မောင်ချစ်ဆွေတို့၏နေရာနှင့် ထိုသူ ၂ ယောက် စကားပြောနေသည့်နေရာမှာ အတန်ငယ်ဝေးသဖြင့် ၎င်းတို့ပြောသမျှစကားကို မကြားနိုင်ရသော်လည်း ဦးဘိုးသာကို မောင်မျှားက ရှုံ့ချပြောဆိုတာ သရော်မော်ကားလုပ်နေသည်ကိုကား၊ သိသာပေ၏။ ဦးဘိုးသာသည် ထိုင်ရာမှ ဖြတ်ကနဲရပ်ကာ စကားပြောနေလေ၏။ ၎င်းသည်လက်သီးလက်မောင်းတန်း၍ ပြောနေသော်လည်း မောင်မျှားမှာ အံ့ရယ်မပျက်သည်ကို တွေ့ရလေ၏။ ဦးဘိုးသာသည် နောက်ဆုံး၌ စိတ်ပျက်သောအမူအရာနှင့် ထွက်၍သွားလေ၏။ သို့သော် ဦးဘိုးသာသည် အိမ်ရှေ့တံခါးပေါက်မှ မထွက်ဘဲ အိမ်ဘေးခြံပေါက်မှ လှည့်၍ထွက်သည်ကို တွေ့ရပြီး ... မကြာမီ ကားကြီးတစင်းပေါ်တွင် ပါသွားလေသတည်း။

တယောက်ထည်း ကျန်ရစ်ခဲ့သောအခါ၊ မောင်မျှားသည် စားပွဲပေါ်ရှိ ဘရန်ဒီပုလင်းကို ဖလ်ခွက်ပုကလေးထဲသို့ ငှဲ့ထည့်ပြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖယ်ရှေသကောင်းထဲမှ ရေခဲစိမ်ထားသော ရေအနည်းငယ်ထ
လောင်း၍ တကျိုက် ၂ ကြိုက်နှင့် အပြီးမော့ချလိုက်လေး
ထိုနောက် လူတယောက်ကို ခေါ်လိုက်ရာ ထိုရောက်ရှိလာသော
သူသည် များစွာထူးခြားလှသဖြင့် မောင်ချစ်ဆွေမှာစိုက်၍ကြ
နေမိလေ၏။ အလွန်ကြီးထွားသန်မာ၍ ခံ့ညားသော အိန္ဒြေ
ခပ်နေးနေး လှမ်း၍လာသောသူမှာကား အစေခံဖြစ်သည်
သည့်တိုင်အောင် ယုံစရာမရှိပေ။ မောင်များသည် တစုံတခု
လိုက်ရာ ထိုသူသည်ခေါင်းညိတ်၍ ယွန်းထည်လင်ပန်းကိုသယ်
ကား ဂူနန်းရစွာပင် ပြန်၍သွားလေ၏။

ထိုနောက်မှ မောင်ချစ်ဆွေသည် ရိပ်မိပြီး မောင်စောမော
၏နားနားသို့ကပ်၍ "မျက်စေ့မမြင်ဘူး အကန်းကြီး"ဟုတိုးတိုး
ပြောလေ၏။

မောင်စောမောင်က ခေါင်းညိတ်လေ၏။ ထိုခဏတွင် လူ
သုံးယောက်ထပ်ရောက်လာလေ၏။ ၎င်းတို့သည် ပတ္တူအုပ်ထား
သော လေးလံသည့် သေတ္တာကြီးတလုံးကို သယ်လာပြီး မော
များရှေ့တွင်ချလေ၏။မောင်များသည် သော့ကိုထုတ်၍သေတ္တာ
ကိုဖွင့်ပြီး ခပ်လုံလုံသဏ္ဍာန်ရှိသော အရာတခုကိုထုတ်၍ စား
ပေါ်သို့တင်လေ၏။ ထိုအရာသည်ကား၊.... ဘုန်းလက်နက်ဖြစ်၍
သေတ္တာထဲတွင် အများကြီးကျန်၍နေသေး၏။ ထိုနောက် အစေ
ခံများသည် ပြန်၍သွားကြလေ၏။

"အားလုံး အကန်းကြီးဘဲ။ ဘုန်းတွေဟာ မောင်များလု
တာတွေဘဲ...."ဟု မောင်စောမောင်က တိုးတိုး ပြောလေ၏
ထိုအခိုက်တွင် မောင်များသည် စားပွဲမှထ၍ ပြူတင်းပေါက်များ

ကိုလိုက်၍ပိတ်လေ၏။ ထိုအခြင်းအရာကိုမြင်သည်နှင့် တပြိုင်နက်
မောင်စောမောင်သည်၊ အုဋ္ဌနံရံကိုခြေကန်ကာတက်၍ အထဲသို့
ခုန်ပြီးဝင်လိုက်လေ၏။ ထိုအသံကိုကြားလျှင် မောင်များသည်
ဆတ်ခနဲလှည့်၍ကြည့်လေ၏။

"အလို-ကိုရွှေများ တယောက်ထဲလား"ဟု စုံထောက်ကဆို
လေ၏။

ထိုသူသည် ပြန်၍မပြောဘဲ၊ မလှုပ်မရှားသော မျက်လုံးနှင့်
မိမိဆရာကိုစိုက်၍ကြည့်နေလေ၏။

"ငါကိုယ်တိုင်လာပြီး မင်းရာထူးတိုးတဲ့အကြောင်း ပြောမယ်
ကြံပြီးလာခဲ့တာဘဲ၊ တောက်တဲ့ငမဲကို အဆိပ်ခတ်မှု၊ တောက်တဲ့
ဒချုန်းကိုလွှတ်ပေးမှု၊ ငါ့ရုံးခန်းကိုလဲ ဘုန်းဖေါက်မှုနဲ့ပတ်သက်
ပြီး အစိုးရက ကြေနပ်လွန်းလို့ ဇွန်လ ၁, ရက်နေ့ကစပြီး မင်းကို
အစမ်းခန့် စာသင်ရာထူးပေးလိုက်တယ်"ဟု အံခဲ၍ စက်ဆုတ်ရွံ
ရှာသောမျက်နှာထားနှင့် စုံထောက်မောင်စောမောင်က ပြော
လေ၏။

ထိုမျှတိုင်အောင် ၎င်းသည် စကားမပြော လှုပ်လည်းမလှုပ်
ချေ၊ ၎င်းသည်ကား.... မိမိသည် ရန်မမူနိုင်သည်ကို သိလေ၏။
အကြောင်းမူကား၊ ပြောင်ခပ်ရှည်ရှည်နှင့် ဘယ်ဂျီယန်လုပ်
ဘရောင်းနင်း သေနတ်သည် မိမိဘိုက်ကို ထောက်နှင့်လျက်ရှိပြီး
ကို သိရလေ၏။

မောင်စောမောင်သည်.... အနိုင်ရသောသူ၏ အသံမျိုးဖြင့်
"ကိုင်းမင်းကို ငါနဲ့အတူလမ်းလျှောက်ပြီး အပြင်ဘက် ထွက်စေ
ချင်တယ်၊မင်းကိုငါဘမ်းရလိမ့်မယ်။ မင်းဟာ....နံပါ(၇)ပဲ"ဟု
ဆိုလေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မောင်မျှားသည် မိမိအသံကိုဖျောက်ပြီး ခပ်လေးလေး "ခင်မျှားလူမှားနေပီထင်တယ်"ဟု ပြောရာ ရှုတ်တရက် မောင်ကြီးမှာ အံ့အားသင့်၍ပင်သွားလေ၏။

"ဟော့....ငါဘယ်တုန်းကမှ မမှားခဲ့ဘူးဘူးကွ"

"ခင်မျှား....ကျုပ်ကို ဘသူထင်သလဲ"

စောမောင်ကြီးသည် ရှေ့သို့ထပ်တိုးကာ ရင်ဝကိုသေနတ်နှင့်ထောက်ပြီး "လက်မြှောက်လိုက်ပါ"ဟု အမိန့်ပေးလေ၏။

မောင်မျှားသည် ပြောသည့်အမိန့်ကိုနာခံလေ၏။ ထိုအချိန်တွင် မိမိအင်္ကျီထဲမှ လက်ထိပ်ကို ဘယ်လက်နှင့် ဆွဲထုတ်ကာ မောင်မျှား၏ကျောဘက်မှနေ၍ လက် ၂–ဘက်ကိုပူးပြီး၊ လက်ထိပ်ခတ်လိုက်ရာ၊ မောင်မျှား မိမိလက်ကို အသုံးပြုဘို့ရန် မတော့ဘဲရှိလေ၏။

"စုံထောက်မင်း တကယ့်ကို လူမှားနေပါတယ်၊ ကျုပ်နာမည် မောင်ပန်းဆီပါ၊ လူမှားတာဟာ ခံရတဲ့လူမှာ အင်မတန်ကြပ်ပါတယ်"

"ပန်းဆီမကလို့ မင်းနံမည် ပန်းသေဘဲဖြစ်ဖြစ် မင်းပြောချင်ပြော ပိုတက်ဆီယံ့ ဆိုင်ယန်းနိုဒ်အကြောင်းကိုပြောပြရင်သာ ကြေနပ်ရလိမ့်မယ်၊ ကိုင်း... မင်းထိုင်နိုင်တယ်"

ထိုအခါ မောင်မျှား၏ မျက်လုံးများမှာ စူးရှပြောင်၍လာသည်ကို မောင်ချစ်ဆွေတွေ့ရ၏ မောင်စောမောင်ကလည်း ရိပ်မိသဖြင့် "သတ်လိမ့်မယ်လို့ထင်ပြီး ကလိန်ဆင်မယ်မကြံနဲ့၊ စီအိုင်ဒီတွေအများကြီး မင်းအိမ်ကိုဝိုင်းမိနေပြီ၊ သိရဲ့လား"ဟု ဆိုလေ၏။

"အိမ်ကိုဝိုင်းရုံမကလို့ အိမ်ခေါင်မိုးပေါ်မှာဘဲထက်နေနေ၊ ဘာမှပူစရာမဟုတ်ပါဘူး"ဟု ဆိုရင်း နံရံသို့ တဖြည်းဖြည်းရွေ့၍သွားသောကြမ်းကို ခင်းထားသော ကော်ဇောကို ခြေနှင့်လှန်လိုက်ပြီးနောက် ခလုပ်တခုခုကို နင်းလိုက်ပြီး ကြမ်းပေါ်သို့ မိမိကိုယ်ကို ထိုးလှဲ၍ တဘက်သို့လိမ့်လိုက်သည်နှင့်တပြိုင်နက်— ပါးနပ်လှသော မောင်စောမောင်သည် တခါတည်းပြေးကာ၊ ဂုတ်မှကိုင်၍ဆွဲလိုက်ရာ ကြမ်းတံခါးပွင့်လျက်ရှိသော အောက်ထဲသို့ ကျ၍မသွားဘဲ တွဲလောင်းမိနေသဖြင့် ၂ ယောက်သား ဆွဲထုတ်ကြလေ၏။

မင်းက....ဒီအပေါက်ကနေ ဆင်းပြေးပြီး လွတ်မယ်ထင်လို့လား"

ထိုအခိုက်တွင် ၎င်းသည် အသံကုန်လွှတ်၍ အော်လေ၏။ ထိုခဏတွင် မောင်မျှား၏လူများ ရောက်လာသော်လည်း ပုလိပ်များမှာ အဆင်သင့်ရှိနေပြီဖြစ်ရကား၊ ခေတ္တမျှသာ ပြိုင်ဆိုင်၍ ပစ်ခတ်လိုက်ရပြီးသည့်နောက်၌ မျက်စေ့ကန်း ၆ ယောက်နှင့် နံပါတ် '၇'မောင်မျှားကို မိုတော်ကားများပေါ်သို့ ဘမ်းချုပ်၍တင်လေ၏။ ရှင်ပြုပွဲလှည့်သလို မောင်းလာသော ကားများ၏ နောက်ဆုံးကား၌ တောက်တဲ့ကြီး၏ လက်ဝဲ့လကျာ လက်ရိုး ၂ ဘက်ဖြစ်သော နံပါတ်'၇'သည်၊ ပါသွားလေတော့သတည်း။

× ×

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း ၂၂။

နောက်တစ်နေ့တွင် မောင်ချစ်ဆွေသည် နံနက်စောစောပင် ဦးဘိုးသာ၏ဆီသို့ သွားရောက်ကာ စုံစမ်း စစ်ဆေးပြီးနောက် ရုံးကြီးသို့လာရာတွင် မောင်ခစာမောင်နှင့် အဆင်သင့် တွေ့နေလေ၏။

"ဘယ့်နှယ်တုန်း တွေ့ခဲ့ရဲ့လား၊ ဘာများပြောသလဲ"

"ပြောတာကတော့ မျှားခေါ်လို့ သွားတွေ့ရတယ်ဆိုတာဘဲ၊ ပုလိပ်ကခေါ်တယ်ဆိုရင် ဘာတတ်နိုင်မလဲ.... သွားရမှာပေါ့တဲ့"

"အဆုံးသတ်ပြောလိုက်ထာပေါ့လေ၊ နို့သော်လဲ ဦးဘိုးသာဟာ မျှားအကျင့်စာရိတ္တကို သိလိမ့်မယ်ဆိုတာ ယုံမှားဘို့မရှိဘူး၊ အဘိုးကြီးသွားတာလဲ ပုလိပ်ကခေါ်လို့ သွားတဲ့ပုံ မဟုတ်ပါဘူး၊ နို့ပြီး ဒီလူကြီးဟာ တောက်တဲ့နဲ့ ပူးပူးကပ်ကပ်ရှိတယ်ဆိုတာလဲ မယုံစရာမရှိဘူး၊ သက်သေရဘို့သာ ခက်နေတယ်"ဟု စောမောင်ကပြောလေ၏။

"ဟုတ်တယ် ဒီလူကြီးဟာဖြင့် တွေးလို့ကို မရနိုင်လောက်အောင် ရှုတ်တဲ့လူကြီးဘဲ၊ နို့ပြီးတခုရှိတာက လူတွေ့ရင်လဲတယ် ပြီးကြောက်တတ်တယ်၊ ကျွန်တော်ဟာ ဘယ်သူဘဲ ဘာကြောင့် လာရတယ်လို့.... ပြောလိုက်ရင်ဘဲ၊ ကြမ်းပေါ် ထိုးလဲတော့မလောက် ကြောက်သွားတယ်။ နောက်ပြီး..... မျှားတို့ဘမ်းတဲ့ အကြောင်းပြောလိုက်တဲ့အခါ မျက်လုံးပြူးပြီး မေ့မြောသွားရမတတ်ဘဲ"

"ဒီဒင်းတော့ဖြင့် မိအောင် လိုက်ဘို့လိုတာဘဲ၊ ကျွန်တော်တော့ ကိုကျော်ဇံကို ခေါ်သွားတယ်၊ အခုအချိန်ဆိုရင်တောင်ဘို့ကောင်းနေပြီ၊ ကိုကျော်ဇံတော့ အဘိုးကြီးကိုစွတ်ကို ကောင်းကောင်းသိမှာဘဲ"

ကျော်ဇံသည် နာရီဝက်သောက်နောက်ကျ၍ရောက်လာ၏။

မောင်ချစ်ဆွေက "နောက်တရက်လောက် နှစ်ရက်လောက် ကြာရင် သတင်းပေးဘဲမှာပါလာပြီး.... လူတိုင်း သိရတော့မည့် အကြောင်း ကိုစောမောင်က ပြောပြပါလိမ့်မယ်။ အကြောင်းကတော့ ကိုစောမောင် အခန်းထဲမှာ ဘုန်းပေါက်တဲ့အကြောင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး မျှားကိုဘမ်းဆောင်းကြပြီ"

ထို့နောက်-မျှားသည်၊ မည်သို့ပြစ်ကြောင်း၊ ဦးဘိုးသာသည် မျှားနှင့်တွေ့ရ၊ ကြောက်မှောင်းယုံသွားကြောင်းကို ကြားရသောအခါ၊ ကိုကျော်ဇံသည် ခေါင်းခါလျက် "ဦးဘိုးသာ မိသ်ဆွေထဲမှာ ဒီလိုနာမယ်နဲ့လူတော့ မကြားမိပါဘူး၊ ဒီပြင်နာမယ် တော့ရှိသလား"

"သူ့ကိုယ်သူတော့ ပန်းဆီလို့ခေါ်တာဘဲ"ဟု မောင်ချစ်ဆွေကပြောရာ၊ ကိုကျော်ဇံကမျက်နှာပေါ်တွင်ထိုသူကိုသိသော အမှုအရာပေါ်ပေါက်လာလေ၏။

"ဒီနာမယ်တော့ ကျွန်တော် ကောင်းကောင်း သိသားဘဲ၊ ပန်းဆီဟာ အဘိုးကြီးဆီကို ညနေ-ညနေ—လာတတ်တာဘဲ၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်[illegible] တနင်္ဂနွေနေ့တပတ်ကိုသုံးကြိမ်လောက်မှာ [illegible]ဆင်းပြီးမှ တွေ့ကြတာဘဲ၊ အရပ် ခပ်ရှေရှေ [illegible] အသက်လေးဆယ်အတွင်းလောက်မှာ ရှိလိမ့်မယ်”

“[illegible]—အဲဒီလူဘဲ”

“[illegible] မြင်းပြိုင်ကွင်းနဲ့တယ်ပြီးမဝေးလှဘူး မဟုတ်[illegible] အိမ်တော့ မရောက်ဘူးပါဘူး၊ သူ့နာမယ်နဲ့တော့[illegible]ဘူးတယ်”

“မင်းသိဟာ ဦးဘိုးသာနဲ့ ဘယ်လို အလုပ်ဆက်သွယ်တာလဲ”

“ဒီအကြောင်းတော့ ကျွန်တော်စုံစမ်းလို့ကိုမရနိုင်သေးဘူး၊ ကျွန်တော်ထင်တယ်— သူ့မှာ အိမ်တွေဘာတွေ ရောင်းဘို့ရှိတဲ့ လူဘဲလို့ထင်တာဘဲ၊ နို့ • ခင်ဗျားတို့လဲအသိသားဘဲ၊ ဦးဘိုးသာ အလုပ်ဟာ အိမ်အဆောက်အဦ အရောင်းအဝယ်နဲ့ ငွေပြောင်း ငွေလွဲအလုပ်လုပ်တယ်ဆိုတော့ ဒီလိုလူမျိုးအပြင် အခြားလူမျိုး ဝင်ရဘို့လဲ အခက်သားဘဲ၊ ကျွန်တော် မှတ်မိတာကတော့ ကလေး ကလေးတယောက် သူ့[illegible]မှာ ၇-ရက်လောက်နေသွားတာ”

“ဟိုဒင်း— ဦးဘိုးသာအိမ်မှာနေတဲ့ကလေးလား” ကျော်ဇော သည် ခေါင်းညိတ်လိုက်လေ၏။

“ဒီလူ ၂-ယောက်နဲ့ ကလေးနဲ့ ပတ်သက်ပုံကို ခင်ဗျားသိ ရဲ့လား”

“မသိပါဘူးခင်ဗျ၊ သိတာကတော့— ကိုပန်းဆိုမှာကလေး ရှိတယ်ဆိုတာဘဲ၊ ဘာပြုလို့လဲ ဆိုတော့ ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင် ကလေး[illegible] [illegible]

[illegible]ဘိုးသာဟာသေတမ်းစာ— စာချုပ်ရေးတယ် [illegible] [illegible]”

“နေပါအုံး၊ ဦးဘိုးသာဟာ ခရစ်ယာန်မို့ [illegible] တာလား”

“ခရစ်ယာန်တော့မဟုတ်ပါဘူး သူ့မှာ ဘယ်[illegible] [illegible]မျိုးရှိတယ်ဆိုတာ လူတိုင်းမှမသိဘဲ မဟုတ်လား၊ [illegible] [illegible]ဖြစ်မှာစိုးလို့ သူပေးချင်တဲ့လူပေးမလို့ဆိုရင်လဲ [illegible] တာဘဲ”

“သေတမ်းစာ ရေးတဲ့အကြောင်း ဘယ်လိုသိတာတုန်း”

“သိဆို သက်သေလိုတာကိုဗျ၊ နို့ပေမဲ့— သက်သေအဖြစ် [illegible]တော်လက်မှတ်ထိုးရမလား အောက်မေ့တယ်၊ ကျွန်တော့ [illegible]ပြီး စာရေး ၂-ယောက်ခေါ်ပြီး ထိုးခိုင်းတယ်၊ ဒါကြောင့်လဲ [illegible]ကို သေသေချာချာမှတ်မိတာပေါ့”

“ဒီစာချုပ်ဟာ ကလေးအဘို့လား”

ကိုကျော်ဇော သည် ခေါင်းခါလျက်၊ “ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်လို့ [illegible]သီးတွေဘယ်သူ့ကို ခွဲဝေပြီးပေးတယ် ဆိုတာ ဘာမှမသိ [illegible]၊ ဒီအကြောင်းနဲ့ပတ်သက်ပြီး၊ ဘာမှကျွန်တော်နဲ့ မတိုင် [illegible]၊ ဘယ်ရှေ့နေနဲ့ ဘာနဲ့လုပ်တယ်ဆိုတာလဲ မသိရဘူး၊ [illegible]ခနကမှတ်မိတာတော့ မနက်[illegible]ဘိုးကြီး ကလေးက [illegible]တွေ အများကြီးဝယ်လာပြီး တနေ့ခင်းလုံး အရုပ်တွေနဲ့ [illegible]နေတယ်”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နောက်တစ်နေ့နံနက်၌ မောင်ချစ်ဆွေသည် ထောင်ကြီး
သွား၍ တရားခံများအားကြည့်ရှုရာ ၎င်းတို့မှာ အတော် ခေါ
မာဖို့ရသည်ကိုတွေ့ရလေ၏။
မျှောဆည် အာခံသည့်အမူအရာနှင့် “ဒီကလေးတွေဟာ
အကြောင်း ဘာမှနားမလည်ဘူး၊ ကျော်ဇံက သူအရှုပ်တွေ
ရတာယ်ဆိုရင် သူညာပြောတာဘဲဖြစ်မှာဘဲ၊ဦးဘိုးသာအကြော
ဖြစ်ဖြစ်၊ သူနဲ့ကျွန်တော်နဲ့ ဆက်သွယ်တဲ့ အကြောင်းဘဲ ဖြစ်
ဘာမှကျွန်တော်ပြောပြလိမ့်မယ်မထင်နဲ့”
ထိုနောက်တရားခံများကို ရမန်ခံရန် ရုံးသို့ယူဆောင် ရာ
ဖြစ်ရာ လမ်းတွင်တောက်တဲ့များက ကယ်ဆယ်၍ မပြေးနိုင်
အထူးဂရုစမ့်စိုက်ထုတ်ကာ ကြပ်မတ်သယ်ယူလာပြီး၊ ရုံးမတ
အချိန်တွင်ပင် စစ်ဆေး၍ ဘမ်းဆီးကြောင်း လုံလောက်သေ
သက်သေထွက်ဆိုချက်ကိုယူပြီးလျှင် ရမန်ပေးလိုက်၍ လက်
ကိုင်အစောင့်အကြပ်နှင့်တကွ ထောင်ကြီးသို့ မော်တော်ကား
ပြန်ပို့လေ၏။
တရားခံများကိုချုပ်ထား၍ သုံးရက်ကြာသောည၌ ဒုတိ
ထောင်မှူးကလေးတွင် ဆန်းကြယ်သော “စခန်းသွား” တ
တွေ့ကြုံရလေ၏။ ထောင်မှူးကလေးသည်ကား အသက်ဒ
မှာ ပျို့ရွယ်၍ သားမယားမရှိ၊ ရုပ်ရည် သန့်ပြန့်သူတယော
ဖြစ်ပေ၏။ ထောင်မှူးကလေးသည် အိမ်သို့ပြန်လျှင် မိုင
ဘတ်စကားနှင့်ပြန်လေ့ရှိရာ၊ ထိုနေ့၌ ဘတ်စကားပေါ်
တက်တွင် သူ့အရင်တက်လိုက်သော မိန်းမပျိုတယောက်
ခြေချော်၍ကျသေရာ အဆင်သင့်ပင် ၎င်းသည် ဖေး၍ရှိ
လျှင်မြန်စွာထူမပေးလေ၏။ ထိုမိန်းကလေးသည်ကား အ

ဝိုပ်ခညီဒွေးမော၍ အသက်အရွယ်နုပျိုသော
းကလေးသည် ထိုမိန်းကလေးအား လမ်းဘေးသို့
ဆောင်ပေးလေ၏။
မိန်းကလေးသည် မချိသွားဖြဲပြုံးလျက်၊ “တော်
ဒ၊ ကျမမော်တော်ဘတ်နဲ့လိုက်ဘို့စိတ်ကူးမိတာ
မှအစေခံဘယောက်မပါဘူးဆိုလို့လာကြည့်တာ၊ တဆိတ်
က္ကစီတစင်းခေါ်ပေးပါရှင်”
ထောင်မှူးကလေးကလည်း “ကောင်းပါပြီ” ဟုဆိုကာ၊
ောင်းလာသောကားတစင်းကို ဘမ်း၍ခေါ်လိုက်ရာ၊ ကား
ည်းအနီးသို့ရောက်လာသောအခါ၊ မိန်းမပျိုသည် အားကိုးရာ
သည့်သဏ္ဍာန်မျိုးဖြင့် ဘေးပတ်လည်လှည့်၍ကြည့်လေ၏။
“ကျမအသိတယောက်ယောက်လောက်ဲ တွေ့ရင်ကောင်းမှာ
ကျမတယောက်ထဲမပြန်ရဲဘူး၊ အခုဘလော ကားသမား
ဘူ သိပ်ပြီးရမ်းနေတာ၊ မတော်လို့..”
“ဒါဖြင့် ဘယ်လိုမှမအောက်မေ့ဘူးဆိုရင်—ဒီက လိုက်ပို့
ပေးပါတယ်”။
မိန်းကလေးသည် ကျေးဇူးတင်သောအမူအရာနှင့် ထောင်
းကလေးကိုကြည့်ပြီး လိုက်ပို့ရန် သဘောကျလျက်၊ မိမိ
တွက် ဒုက္ခများနေတော့ဘာဘဲဆိုသလို မပွင့်တပွင့် ပြုံးတွား
သ၏။
ထိုမိန်းကလေးနေသောအိမ်ခန်းသည်ကား အလွန်တရာသပ်
ယ်တင့်တယ်လှပေ၏။ ထောင်မှူးကလေးသည်ကား၊ ထိုကဲ့သို့
ပျိုမြစ်သော မိန်းကလေးတဦးတယောက်ကို ထိုသို့ခံသား
သာအိမ်မျိုးတွင်မတွေ့ဘူးချေ။၎င်းသည် မိန်းကလေး၏ထိခိုက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မိသည့်အကိုရာတို့ပင် ဂရုစိုက်၍ပြုစုပေးလိုသော်လည်း အနေ
ငယ်ဆက်သည်မပါပြီဟု ပြောသည့်ပြင်၊ အစေခံမကလေးသ
လည်း ရောက်ရှိလာ၍ စီးကရက်စသည်များကို တည်ခင်း
သဖြင့်၊ ဘာမျှပြုစုပေးစရာမလိုတော့၍ ပြန်ရန်နှုတ်ဆက်လေ
"အပုံအိ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ အခုမှ သိရတယ်လို့
အောက်မေ့ပါနဲ့။ ဘယ်အခါမဆိုဝင်နိုင်ထွက်နိုင်ပါတယ်"
ထောင်မှူးကလေးသည် မိန်းကလေး၏ရှုပါရုံကိုစွဲသိသွ
ဖြင့် နောက်တနေ့ညသို့ အလယ်ရောက်၍ လာလေ၏။ ထို
ကား ကောင်းမွန်ကျနစွာ ဝတ်စားဆင်ယင်၍ လာသေ၏။
နောက် ဆယ်နာရီထိုးခန့်ကြာသောအခါ ပြန်၍သွားလေ
ဝင်းထွက်သွား၍ဆယ်မိနစ်ခန့်ကြာသောအခါ မိန်းကလေးသ
ထွက်၍လာပြီး အပြင်တံခါးကိုပိတ်လေ၏။ တံခါးပိတ်ပြီးနော
လမ်းပေါ်သို့ထွက်သွားရာ လမ်းပေါ်၌ စကြံလျှောက်နေသေ
လူပိုးဆာယောက်သည် စီးကရက်တိုကို လွှင့်၍ပစ်လိုက်ပြီး။
"ဘယ်သွားမလို့လဲ—လှလှ"
ထိုမိန်းကလေးသည် ရုတ်တရက်ရပ်၍နေပြီး၊ "ရှင်လူမှာ
ပြီထင်တယ်" ဟု မပြော့သောလေသံဖြင့် ပြောလေ၏။
"ဘာပြုလို့မှားရမှာတုန်း၊ ကျုပ်နဲ့အခန်းချင်း ကပ်နေ
သူကိုမှမသိရင်—ကျုပ်လူမဟုတ်ဘူးပေါ့"
လှလှသည် အနားသို့ကပ်ကြည့်ပြီး၊ "သြော် ကိုမြဘူ
လား၊ ကျမအသိတယောက် နေမကောင်းလို့ လာပြီးကြ
တယ်ရှင်"
ကိုမြဘူးသည် လှလှနှင့်ဘေးချင်းယှဉ်လိုက်ပြီး၊ "ပြော
သိရတော့တာဘဲ၊ သူနေတဲ့အခန်းက အတော်ကောင်းသာ

ဒီအခန်းကို ကျုပ်ငှားမလို့ တနေ့မနေ့ကသွားကြည့်သေး ဝိုးသေး
တယ်။ ဒီလိုအခန်းမျိုးကိုရဘို့ အခုအခါ ခဲယဉ်းတယ်။ ကြည့်သ
တာ စာပတ်လောက်ရှိပြီ ထင်တယ်"။ "တစ်ထယ် ထယ
လောက်ရှိပြီ။ လှလှ ဘတ်စကားပေါ်က မြင်ရတာ
အရင်တခေါက်ကဘဲ"
"နေပါအုံး=ရှင်ပြောတာနားမလယ်ပါဘူး" ဟု လှလှသည်
ကိုယ့်ကိုကို မပေါ်အောင် ချက်ချင်းအုတ်၍ပြောလေ၏။
"အမှန်ကိုပြောရမယ်ဆိုရင် ကျုပ်လဲဘဲ ထောင်မှူးကလေး
ကိုအသိဖွဲ့ဘို့ ကြံနေတာပါဘဲ။ နှစ်လလောက်ရှိပြီ သိရှိလား။
ထောင်ထဲမှာ လုပ်တဲ့လူတွေရဲ့ အကြောင်းစုံစမ်းနေတာ
ကျုပ်ငွေပေးထားတဲ့ ကောင်ကလေးတွေလဲ မနည်းဘူး။ လှလှ
အကြံကို ကျုပ်သိပြီးပါပြီ။ နို့ပေမဲ့ ဟိုတရားခံအကြောင်းနဲ့
ပတ်သက်ပြီး ဘာမှအစ်လို့ မရသေးဘူး မဟုတ်လား"
လှလှသည် ပြုံးရယ်လျက် "ဘယ်တရားခံနဲ့မှ ကျမနဲ့ မပတ်
သက်တာဘဲ၊ ရှင်ပြောနေတာက ဘယ်သူလဲ"။
"ကျုပ်ပြောနေတာက ရန်ကုန်ထောင်ကြီးမှာရှိတဲ့ တောက်
တဲ့ နံပါတ် ၇- ဆိုတာဘဲ၊ လှလှနဲ့သူနဲ့တော့ အသိဘဲ လို့
အောက်မေ့တယ်"
"နံပါတ်ခုနစ်ဟုတ်လား" ဟု လှလှသည်တွေးတွေးမရသော
အမူအရာဖြင့် ဆိုလေ၏။ ထိုအရာသည်ကား ကိုမြဘူးမှလွဲလျှင်
တော်တော်တန်တန် စိတ်ခက်ထန်သူသည် ပြော၍ ကျသင့်သော
ရှိပေ၏။ "နံပါတ် ၇—ဟာ ကျမနဲ့ဘာပတ်သက်စရာ ရှိသလဲ။
တောက်တဲ့နဲ့ဆို ဟုတ်သေးရဲ့"။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ခင်တာသာတော့ တောက်တဲ့ပေါ့၊ သို့သော် လှလှလဲ ထောက်ထဲ့အကြောင်း သိမဟုတ်လားလို့၊ ကိုင်းလှလှ ကျုပ် တက္ကစီနဲ့ ခေါ်ပြီး မမြင်း ပြန်ဘို့"

ထိုနောက် တက္ကစီပေါ်သို့ ရောက်ရှိထိုင်ကြပြီးနောက် ကားထွက်သောအခါ ကိုမြဘူးက "လှလှ ကျုပ်တခု ကျေးဇူးပြုမယ်"

"အယ်တာလဲ"

ဒီတောက်တဲ့ကြီးဟာ မပျက်စီးသေးသမျှ ကာလပတ်လုံး ဒီမှာမနေဘဲ တခြားမှာသွားနေဘို့ လိုသမျှစရိတ် အကုန်ပေးမယ်၊ လှလှကို ကျုပ်ဂရုစိုက်ပြီး ကြည့်နေတာ ကြာလှပြီ။ ကျုပ်အခုပြောမဲ့စကားဟာ လှလှအပေါ်မှာ စော်ကားတယ် မထင်ရန် လှလှကို အပုံကြီးချစ်ပါတယ်၊ လှလှအပေါ်မှာ ချစ်စရာတွေ အများကြီး တွေ့ရတယ်။ အခုမှ အသစ်ပြောရတဲ့ စကားမျိုးလဲ မအောက်မေ့နဲ့၊ လှလှလိုတမာစားက သကာပြားဖြစ်လာတဲ့ မိန်းကလေးမျိုးတွေလဲ တွေ့ဘူးပါတယ်၊ လှလှကိုတော့ဖြင့် သနားတဲ့စိတ်ဖက်ပြီး ချစ်ထာပါ၊ ဒီလိုပြောလို့ စိတ်ဆိုးဘို့လဲမရှိပါဘူး။ လှလှစိတ်ထဲမှာ နာသွားမှာကိုလဲ မလိုလားပါဘူး"

ကိုမြဘူးသည်ကား တကယ်ပင်ပြောနေခြင်းဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍ လှလှသည် ကိုမြဘူး၏စကားကို ပြောင်လှောင်ကာ ပျက်အောင်ပြုမည့် အကြံကိုပင် ပြုလုပ်ရန် မေ့လျော့သွားပြီး မိမိအား တကယ်ကြင်နာ၍ ပြောသည်ကို နှလုံးပြုမိပေ၏။

"ရှင် ကျမဒီလိုလုပ်နေတာကို နဲနဲမှ မကြိုက်ဘူးလား"

"လှသနဲ့ ပတ်သက်လာရင် ဘာမှမကြိုက်ဘူး၊ ကြည့်စမ်း ကြောခင် ဒီအသင်းကြီးဟာ ဘုန်းကဲ့သလို ပေါက်တော့မယ်၊ ဒီအခါမှာ လှလှရှိရင် ဘုန်းစာထဲပါလိမ့်မယ်"

လှလှသည် ဘာမှမပြောဘဲ နေလေ၏၊ ကိုမြဘူး ပြောသမျှ စကားများသည်ကား စိတ်မသက်သာ စရာများကို ပိုရှိသာ တိုးတက်စေလေတော့၏။

"ကိုမြဘူး ကျမဟာသက်ဘင်ပြီးသားတော့ သိရဲ့နော်"

"ရိပ်မိပါတယ်၊ ကိုယ့်ယောကျ်ားကို ခေါ်ချင်လဲ ခေါ်သွားနိုင်ပါတယ်၊ နို့–ဟိုသူငယ်နဲ့ဟာ ဘယ်လိုလုပ်မှာလဲ"

"ကိုထွန်းဝင်လား"

လှလှသည်ကား မိမိ၏ လျှို့ဝှက် အကြံစည်သည်များကို ကေယ်မဝှက်တော့သည်မှာ ထူးဆန်းပေတော့၏။ လှလှသည် အိမ်သို့ ပြန်ရောက်သောအခါ မိမိကိုယ်တိုင်ပင် အံ့ဩလျက် ရှိနေတော့၏။ ထိုပြင် ကိုမြဘူး၏ ပြောဆိုခြင်း များသည်ကား လေပ် လုပ်ရန် တိုက်တွန်းသည့် အနေမျိုးရှိရကား၊ လှလှသည် ၎င်းကို လှည့်ဖြား လိုသော စိတ် မရှိသကဲ့သို့ ဖြစ် နေ ပေ တော့၏။

"မပြောတတ်ဘူးရှင်၊ ဒီအထဲကို ကိုထွန်းဝင်းဖြင့် မပါဝင်စေချင်ပါဘူး၊ စိတ်ထဲမှာ တထင့်ထင့် ဖြစ်နေတယ်"။

"စိတ်ထင့်နေတယ်လား၊ နို့နေပါအုံး၊ ဆံပင်ရှည် နှုတ်ခမ်းမွေးတွေ ထားတာကကော"

"ကျမမသိတော့လား ကိုမြဘူး၊ ကျမသိတာက ကျမတို့မှာ အိုဘာကြောင့် ဒါကို ပြောချင်မိပါလိမ့် ကိုမြဘူး ရှင်တာ ဘယ်ဘူလဲ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြတ်သူးသည် ပြုံး၍ "ဘနေ့နေ့တော့သိလိမ့်မပေါ့၊ မင်းထား ကျုပ်ပြောသင့်တဲ့အခါကျရင် အရင်းနှီးဆုံး သိရမှာဘဲ။ လှလှ မောင်ထွန်းဝင်းနဲ့သာ သင့်မျှအောင်လုပ်ပါ"။

မင်းနှင့်ကျုပ်နှင့် ကိုမြဘူးက ရင်းနှီးစွာပြောသော်လည်း လှလှသည် ထိုစကားကို မပစ်ပယ်ဘဲ၊ ကိုမြဘူးတည်းဟူသော ထူးဆန်းသော လူတယောက်၏ ခင်မင်ခြင်းကိုပင် ပို၍ စိတ် စင်စားသွားလေ၏။

"နို့ပြီး သောင်မျှူးကလေးဆီကို စာရေးလိုက်၊ မင်းထား ဒီမြို့ကနေပြီး တခြားကိုသွားဘို့ရှိသဖြင့် ဆယ်နှစ်အတွင်း သူ့ကို မတွေ့နိုင်တော့ဘူးဆိုတဲ့အကြောင်း ရေးလိုက်"

ကိုစကားကို လှလှသည် ပြန်၍မဆက်ချေ။ ငြိမ်သက်၍ နေ လေ၏။ "မင်းသွားဘို့ရာ ငွေလိုချင်ရင် ဟောဒီမှာ ချက်လက် လွှတ်ကို ပေးလိုက်မယ်၊ ငွေလိုချင်သလောက် ဂဏန်းရေးပြီး သာ ထုတ်ယူပေတော့၊ ဒီကမ္ဘာမြေကြီးပေါ်မှာ ရှိသမျှလူ တွင် မင်းအပြင်လွဲပြီး ဘယ်သူ့ကိုမှ ဒီလိုချက်လက်မှတ်အလွတ် မျိုး ပေးလိမ့်မယ်မထင်နဲ့၊ မင်းကိုဖြင့် အပုံဘဲ သနားတယ် ပါတော့"

လှလှသည်ခေါင်းကလေးကို ဆက်ခါဆက်ခါ ဖြည်းညှင်း စွာ ညိတ်လေ၏။ မဖြစ်စဘူးသော မျက်ရည်မျိုးသည် ၎င်း ၏ မျက်လုံးများထဲတွင် တည်ရှိပေတော့၏။ လှလှသည် မလှ ကင်းသာသော အချက်ကြီးတခုကို ကြိတ်မှိတ် ရှုန်းကန်ကာနေ ပြီကို ထိုနှာတံကောင်းကောင်းနှင့် လူကြီးမှတပါး ပို၍သိ သူ ရှားလေတော့သတည်း။

x x

အခန်း ၂၃။

မအုံးကြည်အိမ်ကို ကျွန်ုပ်တို့ ပြန်၍ကြည့်လိုက်ကြစို့ဆို လျှင် ထိုအချိန်သည်ကား မအုံးကြည်သည် အိပ်ပျော်လျက် ရှိပေသတည်း။

မအုံးကြည်အိပ်နေသော ခေါင်းရင်းတည့်တည့်ရှိ ပြူတင်း ပေါက်ကို ပေါက်လိုက်သော ခဲသည်ကား မှန်ကိုပင် ကွဲလုမ တတ် ပြင်းထန်လှပေ၏၊ ထိုအခါ မအုံးကြည်သည် အိပ်ရာမှ လန့်နိုးကာ ခဲပေါက်သောသူသည် မည်သူဖြစ်သည်ကို သိ၍ရ ကား ခြင်ထောင်ကို အသာဖယ်၍ အိပ်ရာထဲမှ ဆင်းထွက် လေ၏၊ ထိုညအချိန်၌ ကောင်းကင် တပြင်လုံး မဲမှောင်ကာ မိုးများရွာသွန်းရကား ပြူတင်းပေါက်အောက်တွင် စောင့်နေ သူကို မနဲကြည့်မှ တွေ့မြင်ရလေ၏။ ဦးမောင် မောင် သည် မအုံးကြည် အိပ်ရာမှထသည်ကိုသိသဖြင့် ထွက်လာလေ၏။

"ကိုဘိုးသာလား"ဟု မေးလေ၏။

"သင်တာဘဲ"ဟု သမီးဖြစ်သူက ပြန်၍ ပြောလေ၏။

ဦးမောင်မောင်သည် မျက်မှောင် ကြုတ်လိုက်ပြီးနောက် "သူဘာလုပ်ဘို့လာရတယ်ဆိုတာ ငါနားမလည်ပါဘူး၊ ဒီလူ ကြီး ရူးနေသလား"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မအုံးကြည်သည် ခေါင်းခါ၍ပြလေ၏။ ထို့နောက် ဦးမောင်မောင်အခန်းကူး၍ သွားသည်ကို တွေ့ပြီးသည်နှင့် တပြိုင်နက် အပြင်သို့ ထွက်ခဲ့လေသည်။

"ဪ—နေကောင်းရဲ့လား" ဟု တုန်ရီသော အသံဖြင့် မှောင်ထဲမှ ပြောလေ၏။

"ဟုတ်ကဲ့ ဦးဘိုးသာ"

"သူအခုပေါ်မှာ ရှိသလား" ဟု ကြောက်ရွံ့သံဖြင့် တိုးတိုး မေးလေ၏။

"ဘယ်သူလဲ ကျမအဘေလား ရှိတယ် သူလဲနိုးနေတယ်"

"မင်းကို တွေ့ချင်လို့ လာတယ် သူ့ကိုတော့ ဖမ်းသွားပြီ"

"သူ့ကိုဆိုတာ ဘယ်သူ့ကိုပြောတာလဲ"

"ငမျိုးဆိုတဲ့ အကောင်ပေါ့၊ ဖမ်းမယ်ဆိုတာ အသိသားဘဲ"

ငမျိုးအကြောင်းကို မောင်စောမောင် ပြောဘူး၍ မအုံးကြည် သိထားလေ၏။

"ဟိုပုလိပ်လား၊ ကိုစောမောင်လူလား"

ထိုနောက်တဖန် ဦးဘိုးသာ၏စကားသည် လေပြောင်း၍ သွားလေ၏။

"မင့်ကို သူကလိုက်နေတယ်" ဟုဆိုပြီး အနားသို့ကပ်လာ၍ "မင်းကို ငါသတိပေးတာနော်=ကြားလား။ ငါသတိပေးတာ မှတ်ထား။ ငါသတိပေးတယ်လို့ သူ့ကိုလဲပြော။ ဒီတော့မှ ငါလဲကောင်းမယ်" ဟု ပြောလေရာ၊ "သူ" ဆိုသောစကား ၂ ယောက်သောသူကို ညွှန်ပြကြောင်းထင်ရှား၍၊ နောက် "သူ" ဆိုသည်မှာ မောင်ချစ်ဆွေကိုညွှန်ကြောင်း ဇဝေဇဝါ တွေးတောမိမှ၊ "သူဟာ ငါ့ဆီလာပြီး မရ[illegible]ရှောက်ခမ်းနေတယ်" ဟုဆိုပြီးလျှင် ပ[illegible] ငမျိုးဒီနောက်—သူ။ သူဟာမင်းကို [illegible] ဆိုတာ ပုလိပ်ကောင်ကိုပြောတာမဟုတ်ဘူး မင်းကိုရှာ[illegible] နေတဲ့ တောက်တဲ့ကောင်ကိုပြောတာ။ ဒါကြောင့် ငါ့ဆီကို မင်းလာဘို့စာရေးလိုက်တာ။ စာမရဘူးလားဟင်"

ဦးဘိုးသာသည် ဘာကိုပြောနေမှန်းကို မအုံးကြည်သည် အမြီးပိုင်းခေါင်းပိုင်းရှာ၍မရပေ။ "သူ" ဆိုသည့်စကားနှင့် ဦးဘိုးသာ၏ကြောက်ရွံ့ခြင်းများကို ဘာမျှတွေး၍မရသလိုရှိပေ၏။

"ငါပြောတာတွေကို မင်းအဘေပြောပြပါ"။ ထို့နောက် လေသံပြောင်း၍လာပြီး "မယ်ကြော့ကလဲ မင်းအဘေကိုပြောဘို့ သင့်တယ်လို့ပြောတာဘဲ။ ဒါပေမဲ့ သူ့ကိုငါကြောက်တယ်—တကယ်ကြောက်တယ်။ နို့ပြီး သူ့ကိုလဲပြောပါ။ မင်းအဘေကို မဟုတ်ဘူး။ ဟိုလူကို။ ငါမင်းအတွက်တတ်နိုင်သမျှဆောင်ရွက်ပြီး သတင်းပေးတာဘဲလို့။ ဒါကြောင့်လဲ ငါလာခဲ့တာဘဲ။ သူတို့လဲ ငမျိုးကိုရနေ" ဆိုနေရာတွင်စကားရပ်လိုက်ပြီး လည်ပင်းကြီးကိုဆန့်၍ ရှေ့သို့လှမ်းမျှော်ကြည့်လေ၏။ "ဒါ—မင်းအဘေလား" ဟု တုန်ရီကြောက်ရွံ့သောအသံကြီးနှင့်မေးလေ၏။

မအုံးကြည်သည် ခြေသံနားထောင်ပြီး။ "ဟုတ်ကဲ့ သူပါဘဲ" ဟု ဆိုလိုက်သည်နှင့်တပြိုင်နက် အဘိုးကြီးသည် ဖြတ်ခနဲနေအောင် သို့ဆုတ်လိုက်ပြီး လျင်မြန်စွာ ပြန်၍မှောင်ထဲတွင် ပျောက်ကွယ် သွားလေသတည်း။

"သူဘာလိုချင်လို့ လာတာလဲ"။

"မသိပါဘူး။ စိတ်ကောင်းပုံလဲမရပါဘူး"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ရှိနေသလော"

"ဟုတ်ကဲ့ နို့ ပေမဲ့လဲ တချက်တချက်တော့လဲ အကောင်းသားဘဲ"

"ကဲ=သမီးအိပ်ပျက်မခံနဲ့။ သွားအိပ်ချေ။နို့....သူဘယ်ဘက်ကိုသွားသလဲ"

"မြောက်ကိုသွားတယ်ထင်တယ်။ အဘေလိုက်မလို့လား"

"ငါလဲရှောက်လိုက်အုံးမယ်။ တွေ့ချင်သေးတယ်။ မင်းတော့အိပ်နှင့်"

အဘိုးကြီးထွက်သွားသော်လည်း မအုံးကြည်သည် မအိပ်ဘဲစောင့်၍နေကာ စင်စစ်မှာ ဦးဘိုးသာသည် မိမိအားသတိပေးခြင်းပင်ဖြစ်၍ တောက်တဲ့ကြီးသည် တနေ့နေ့ မိမိကို အရဘမ်းမည်ကြံကြောင်းကို တွေးမိလေ၏။ သို့သော် ဘာ့ကြောင့်လာ၍ပြောသည်ကို ရှေ့နောက်ဆက်၍မရဘဲရှိနေစဉ်တွင် နာရီဝက်ခန့်ကြာသွားသောအခါ ဦးမောင်မောင်ပြန်လာလေ၏။ သို့သော် ဘာမျှမေးမြန်းမရနိုင်ချေ။

\+ \+ \+

ယခု ဦးဘိုးသာလက်ထဲသို့ရောက်ရှိနေ၍၊ ၎င်းနေထိုင်သောအိမ်ကြီးတွင် ယခင်နေသူမှာကား ငွေကိုရေလိုသုံးသူဖြစ်ရကား၊ အိမ်ကြီးမှာ လွန်စွာမှခန့်ညားလှပေတော့သတည်း။ ထိုအိမ်ကြီးအတွင်းရှိ ကျယ်ဝန်း၍လှပစွာပြင်ဆင်ထားသော အခန်းကြီးထဲတွင် ဦးဘိုးသာသည် ရွှေချထားသောစားပွဲတလုံးတွင်ထိုင်ပြီး ဆေးတံကိုကိုက်ကာ သောက်ရှူ၍နေလေ၏။ တိုခဏ၌ တံခါးခေါက်သံကြားရပြီးသည့်နောက် အစေခံတယောက်က ဝင်၍လာလေ၏။

"လူသုံးယောက် သူဌေးမင်းကိုတွေ့ချင်လို့ပါတဲ့၊ ... စောမောင်နှင့် ကိုကျော်ဇံတို့ပါဘဲ"

အဘိုးကြီးသည် ဆတ်ခနဲထ၍ "ကျော်ဇံ ဘယ်မှာလဲ"

"မသိပါဘူးခင်ဗျာ၊ အောက်မှာစောင့်နေကြပါတယ်။"

"ခေါ်လိုက်" ဟု အမိန့်ပေးလိုက်သဖြင့် မျှားမကြာမီ သူသည်သုံးယောက် ရောက်ရှိလာကြပေ၏။ အဘိုးကြီးသည် ... အရာရှိ ၂ ဦးကို ဂရုမစိုက်ဘဲ၊ ကျော်ဇံဘက်သို့လှည့်၍ "ဘာလိုချင်သလဲ၊ ဘာလုပ်ဘို့လာသလဲ"

"ကျွန်တော်တို့ခေါ်လာတာပါ" ဟု မောင်စောမောင်က ပြောပြလေ၏။

"အော် မောင်တို့ခေါ်လာတတ်-ဟုတ်လား၊ ဘာတွေထပ်မေးချင်သေးလို့လဲ၊ နို့ပေမဲ့-ဘာမေးမေး ဟုတ်ဟုတ် မဟုတ်တတ် ဘာမှမဖြေနိုင်ဘူး၊ ကြားရဲ့လား"

မောင်ချစ်ဆွေသည် မောင်စောမောင်ဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လေရာ၊ မောင်စောမောင်က "မဖြစ်ပါဘူး" ဟူသည့် အရိပ်နိမိတ်ကို ပြလိုက်သော်လည်း မောင်ချစ်ဆွေက မရှော့သေးဘဲ၊ "ဦးဘိုးသာ ခင်ဗျားဘာကြောင့် မနက်ကသမိုင်းကိုသွားသလဲ"

"ငါဘယ်တုန်းကသွားလို့လဲ-မောင်တို့စကားကို မောင်တို့သာပြောနေတယ်ဆိုတာ စဉ်းစားမိရဲ့လား၊ ဟော့ ကျော်ဇံ သူတို့ကို ဆဲ့ထုတ်လိုက်စမ်း"

www.burmeseclassic.com

ထိုနောက် ၎င်းတို့သုံးဦးစလုံး အပြင်သို့ ပြန်ရောက်ကြသော အခါ၌ မောင်စောမောင်သည် မောင်ချစ်ဆွေကို မျက်ရိပ်ပြ ကိုကျော်ဇော်ကိုပြန်၍လွှတ်လေ၏။ တဖန် နှစ်ယောက်ထည်း ရစ်သောအခါ...

"ဒီအိမ်မှာ ကျုပ်တို့လူနှစ်ယောက်လောက်တော့ ထား နဲ့ ပေမဲ့ ဘယ်လိုအကြောင်းရှာရမလဲမသိဘူး"

စောမောင်ကြီးသည် နှုတ်ခမ်းကို ကိုက်လိုက်ပြီး "မသိ လား အတိုးကြီးဘမ်းရင်တော့ ဝါရမ်းပါမှာဘဲ။ အိမ်ကိုရှာ နောက်ထပ်ဝါရမ်းတော့ရဘို့လွယ်ပါတယ်။ ဒီထက်တော့ မလုပ်နိုင်ဘူး"

"ဒါဖြင့် အတိုးကြီးဘမ်းချုပ်"

"ဘာနဲ့စွဲမလဲ"

"တောက်တဲ့နဲ့ အဆက်အသွယ်ရှိတဲ့အကြောင်း မသ မှုနဲ့ဘမ်းကိုင်တာပေါ့၊ တတ်နိုင်ရင် အနီးဆုံးဂါတ်ကို ပို့ အဲဒါ ချက်ချင်းလုပ်မှ ဖြစ်မယ်"

လေးနာရီ အချိန်လောက်တွင် တရားသူကြီးတဦး၏ မှတ်ကို မရမကတောင်း၍ ဝါရမ်းထုတ်ပြီး ပုလိပ်အရာရှိ နှင့် တကွ ဦးဘိုးသာ၏ အိမ်သို့ ပြန်ရောက် လာကြလေ၏။

အစေခံ တယောက်က ဦးဘိုးသာ အိပ်နေ သဖြင့် မနိုး ကြောင်း ပြောလေ၏။နောက်တယောက် ထပ်၍မေးရာထို့ ဆိုသဖြင့် ဝါရမ်းကို ထုတ်ပြ၍အခန်းကိုသာမေးလေရာ အ ခန်းကို ညွှန်ပြသဖြင့် တက်သွားကြသေ၏။ ဦးဘိုးသာ၏ အခ ကို ရောက်ရှိသော အခါ၊ အကြိမ်ကြိမ် တံခါး ခေါက်သေ လည်း တယောက်မှအသံမပြုသဖြင့်၊ မောင်ချစ်ဆွေသည်တံ

ကို ကိုယ်နှင့် တွန်း၍ ဖွင့်လေ၏။ ပျဉ်များသည် ကွဲထွက်သွား ပြီးနောက် တံခါးသည် ပွင့်သွားလေ၏။သို့သော် မောင်ချစ်ဆွေ သည် အထဲသို့ မဝင်ဘဲ အပေါက်ဝတွင် ရပ်လျ ခြေတွင် အမြစ်တွယ်နေသကဲ့သို့ မလှုပ်မရှားနေလေ၏။

ဦးဘိုးသာသည်ကား ကုတင် ပေ တွင် တပိုင်းတင် လျက် တပိုင်းမှာ ကြမ်းပေါ်တွင် တွဲလောင်း ရှိလေ၏။ ၎င်း၏ ခြေရင်း၌ မယ်ကြော့ဟု ၎င်းခေါ်လေ့ရှိသော မိန်းမကြီးသည် အစန့်သားလဲနေလေ၏။ နှစ်ဦးစလုံးမှာ သေ လျ ကြ၍ အလွန်စူးရှသော ကောဇိုက်အနံ့သည် မျက်နှာကျက် တွင် ရစ်ဝဲနေသော အငွေ့များထဲမှ ထွက်ပေါ် လာလျက် ရှိ လေ၏။

မောင်ချစ်ဆွေသည် ကုတင်နားဆီသို့ ပြေး၍ ကြည့်ရာ မိမိ သိလိုသော အချက်ကို တွေ့ရလေတော့သတည်း။

"နှစ်ယောက်စလုံးအငစ်ခံရတာဘဲ"ဟု ဆိုပြီး မျက်နှာကြက် တွင် ဝဲနေသော မီးခိုးလုံးများကို မော့ကြည့်ကာ။ "၁၅ မိနစ် လောက်ဘဲ ကြာအုံးမယ်၊ဒီမီးခိုးမျိုးဟာ တနာရီလောက် ကြာ ရှိနဲ့ အဆိုင်အခဲမပျက်ဘူး"

ထိုအခါ မောင်စောမောင်က ပါလာသော ပုလိပ်အရာရှိ များဘက်သို့ လှည့်၍ "အစေခံတွေ အကုန်လုံး ဘမ်းထား"ဟု အမိန့်ပေးလေ၏။

"ဒါလမ်းအဝင်ဘက်ကနေပြီးပစ်ပုံရတယ်နို့ပြီးအသံမထွက် အောင် စုပ်တဲ့ ကရိယာကိုသုံးချင်သုံးမယ်၊ အစေခံငေ မေးရှင် ဆိမှာဘဲ"ဟု ပြောပြီးနောက် မောင်ချစ်ဆွေသည် ကြမ်းပေါ် တွင် ရှာလေရာ။ ပစ်ပြီးသား ယမ်းတောင့် ၂ ခုနှင့် လေးလုံး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပျောင်းရကျယ်သော သေနတ်ကိုတွေ့လေ၏။ ထိုနောက် အခန်းကူးသော လမ်းတွင် ခြေရာကို မောင်စောမောင် တွေ့ရှိသည်နှင့် တမ္ပိုင်နောက်တွောက်တဲ့ နံပါတ် ၁ ဖြစ်သည်ကို သိရှိရလေ၏။

ထိုနောက် အစေခံများကို စုံစမ်းသော်လည်း အိုးတိုးအထဖြေကြားကြခြင်းအားဖြင့်။ ၎င်းတို့၏ဘွက်ဆိုချက်များကို လုံးဝမပယ်သော်လည်း။ လက်သယ်ကို ထောက်မိနိုင်ရန် ခဲယဉ်းတော့သဖြင့် ဆက်လက် ရှာစရာများကိုသာ ရှာဖွေလျက် ရှိကြလေသတည်း။

နောက်တနေ့ နံနက်တွင် ပေါ်လာသော သတင်းစာများတွင် ခေါင်းစီးစာလုံးကြီးများဖြင့်။ "ဘယ်သူ့ လက်ချက်လဲ" ဟူ၍၎င်း။ "သူဌေးဦးအိုးသာထူးဆန်းစွာသေဆုံးခြင်း" ဟူ၍၎င်း။ "စက်လောင်းပြိုင် သေဆုံးခြင်း" ဟူ၍၎င်း။ "ရန်ကုန်မြို့ လူသတ်မှုကြီး" ဟူ၍၎င်း။ အယ်ဒီတာ တို့၏ ညာဏ် ကွန့်မြူး သလောက် သတင်းစာဖတ်သူတို့၏ စိတ်ကို လှုပ်ရှားစွဲလန်းအောင် ဖန်တီးထားသော အကြောင်းအရာ များကိုရန်ကုန်မြို့ထွက် သတင်းစာများတွင်ပေါ်လာလေသတည်း။

သူရိယအဆို။ ရန်ကုန်မြို့ ကမ်းနားလမ်းရှိ အိမ်အဆောက်အဦးနှင့် ငွေလဲ့ဘက်ဆိုင်ရာအလုပ်တိုက်ပိုင်ရှင် သူဌေးကြီး ဦးအိုးသာ ကွယ်လွန်အနိစ္စရောက်သည်ကို ကြားသိရလျှင် များလှစွာသော ဦးအိုးသာ၏ မိတ်ဆွေအပေါင်းတို့သည် များစွာဝမ်းနည်းကြေကွဲကြမည်ဖြစ်ပေကြောင်း။

ယမန်နေ့ညက ကျွန်ုပ်တို့ သတင်းစာနောက်ဆုံး ဖော်ပြမိတ်မည်အပြုတွင် ဦးအိုးသာ ကွယ်လွန်အနိစ္စရောက်ကြောင်း ထယ်

လီဖုံးနှင့်ကြားရသည်နှင့်တပြိုင်နက် ကျွန်ုပ်တို့ထောင်းစော အထူးကိုယ်စားလှယ် ကိုယ်တိုင် အမြန်ဆုံးသွားရောက်၍ စုံစမ်းရာ.....အောက်ပါအတိုင်း သိရှိရပေကြောင်း။

ကွယ်လွန်သူ ဦးအိုးသာနှင့် ဒေါ်ကြော့တို့၏ ၎င်းတို့အခန်းထဲတွင် သေဆုံးလျက်ရှိသည်ကို စုံထောက် အင်စပက်တော်မင်းဦးစောမောင်နှင့်အမှုလိုက် ဦးချင်ဆွေတို့ တွေ့ရှိကြရကြောင်း၊ လက်သယ်မှာ ပျောက်ကွယ်လျက်ရှိကြောင်း သတင်းမှောင်ပိတ်ခါနီးတွင် စီစဉ်ရသဖြင့် သတင်းစာအကျယ်ကိုကား၊ မနက်ဖြန်ထုတ်မည့် သတင်းစာတွင် စောင့်စားကြည့်ရှုကြစေလိုကြောင်း။

ထိုနောက် ဦးအိုးသာ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို အကျဉ်းမျှ ဖော်ပြထားသည့်အဆုံး၌ ကွယ်လွန်သူ ဦးအိုးသာသည် အမွေစားအမွေခံမရှိသဖြင့် အောက်ဖော်ပြလိုက်သော သေတမ်းစာကို ရေးသားခဲ့ကြောင်း ထိုသေတမ်းစာမှာ လဏ္ဍာလမ်းတွင်နေစဉ်က ရေးသောစာဖြစ်သည်ကို သိရှိရကြောင်း။

ကျွန်ုပ်ရန်ကုန်မြို့ လမ္ဘတော်ပိုင်း လဏ္ဍာလမ်းတွင်နေထိုင်သူ ဦးအိုးသာသည် ဤစာချုပ်သည် နောက်ဆုံး အတည်ပြုသော စာချုပ်ဖြစ်၍ ယခင်ရေးသားသော သေတမ်းစာချုပ်နှင့် စာချုပ်၌ပါသည့် နောက်ဆက်တွဲများကို ပလပ်, ရုပ်သိမ်းလိုက်ကြောင်းကို အတည့်အလင်းပြဋ္ဌာန်းဖော်ပြလိုက်သည်။ ကျွန်ုပ်၏ ရွှေ့ပြောင်းနိုင်သော ပစ္စည်းမရွှေ့ပြောင်းနိုင်သော ပစ္စည်းအားလုံး လယ်မြေ, အိမ်, အာမခံစာချုပ်မည်သည့်ကုမ္ပဏီ၏ ရှယ်ယာလက်မှတ် စိန်ရွှေရတနာများ ရသား, မိတော်ကား များ နှင့် ကျွန်ုပ်ပိုင်သမျှပစ္စည်းအားလုံးကို ရန်ကုန်မြို့ သော်ခဆင်သင်းနေ ကျွန်ုပ်၏လမ်းနေ မောင်ကျော်ဇံ အား အမွေစားအမွေခံထိုက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူတို့၏ လိုးခွ၊ အပ်နှင်းပေးလိုက်သည်၊ ထိုသူသည် ကျွန်ုပ်၏ အသက်လုံးတွင် ဦးဘိုးသာလျှင် ရိုးသား ဖြောင့်မတ်သည်ကို တွေ့ရကြောင်း ထုတ်ဖော်လိုက်သည်၊ ထိုပြင်ရင်းအား ကျွန်ုပ် တိုက်တွန်းလိုသည်မှာ မဆုတ်မနစ်သောလုံ့လဖြင့် တောက်တဲ့ ဟူ၍ ထင်ရှားသောအသင်း, သို့မဟုတ် အဘွဲ့အစီးကြီးကို ဖျက်ဆီးစေလိုသည်ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်ုပ်မှာ တဆဲ့လေးနှစ်ပတ်လုံး ထိုအဘွဲ့၏ ချောက်လှန့်၍ ငွေတောင်းဆိုခြင်းကို ခံခဲ့ရကြောင်း"

ထိုသေတမ်းစာတွင် စာရေးနှစ်ယောက် လက်မှတ်ထိုးထားသည်ဖြစ်ပေ၏။ ကျော်ဇံသည် ထိုအကြောင်းကိုသိရှိသောအခါ အမွေဝစရ ကုသိုလ်ကံကြောင့် တမုဟုတ်ခြင်း ချမ်းသာစည်းစိမ်ကိုရတော့မည်ဖြစ်သော်လည်း၊ မိမိနှင့်အစဉ်မကွာ လုပ်ကိုင်လာခဲ့သော ကျေးဇူးရှင်ကြီး၏ အဖြစ်အပျက်ကို ဝမ်းနည်းခြင်းမလျော့ဝမ်းနည်းမိပေ၏။ ဘုန်းမဲ့သူစုဆောင်း၊ ကံကောင်းသူ ခံစားရဆိုသလို ဦးဘိုးသာ၏ ဆင်းရဲခံကာ လုပ်ကိုင်ခဲ့သမျှသည် ကျော်ဇံအား သူဌေးဘွဲ့ထူးကို အပ်နှင်းခြင်းပင်ဖြစ်ပေတော့သတည်း။

အခန်း ၂၄။

မြန်မာပြည်ကြီးကို ခြေလျှင်ခရီးလှည့်သူဖြစ်မှာဘဲဟု မြင်သူများ၏စိတ်ထဲ၌ အထင်အမြင်ခံရသူ တယောက်သည်၊ မြေလမ်းကြီးအတိုင်း ရောက်၍လာရာ၊ မှောင်စပြုသောအချိန်တွင် ထောက်ကြံ့ရွာထဲသို့ ဝင်စပြုလာလေ၏။ ရွာဦးကိုယ်လုံးမှာ "ဖုတ်တုံး" ဟု ခေါ်စရာဖြစ်၍ ညစ်ပတ်သော အဝတ်အစားနှင့် ရှည်လျားသော ဆံမုတ်ဆိတ်တို့မှာ ရှုံ့ရှာဘွယ် အတိဖြစ်လေ၏။ ရွာတွင်းရှိ သံချောင်းခေါက်သံသည်။ ဂဏန်းကြီးမ်ဘိုင်တိုင်ပြည့်သောအခါ.... မှုန်မွှားသော လရောင်အောက်တွင် အခြားသူတယောက်ကိုတွေ့ရလေ၏။

"ကိုယ့်လူလား"

"အေး–ကျုပ်ဘဲ၊ ခင်ဗျား ကုံကံသာမဟုတ်လား"

ထိုအသံကြားလျှင် ထွန်းဝင်းမှာ လန့်ဖြတ်လှုမတတ်ရှိ၍ ဝမ်းသာသောအမူအရာတမျိုးဖြင့် "ဟာ.... ကိုဘရီပါကလား"

"မဟုတ်ဘူး–မဟုတ်ဘူး၊ အခုကျုပ်နာမယ် ဘေစိန်ဖြစ်နေပြီ၊ လာပါအုံး၊ ထိုင်ကြအုံးစို့၊ ရောက်လိုက်ရှတာလဲသေလှပြီ"

ထိုင်မိကြသောအခါ "ဆိုစမ်းပါအုံး ဘယ်ပုံဖြစ်ရတာတုန်း"

"မသိတော့လား"ဟု တယောက်ကပြောကာ၊ ဘိနပ်ကိုချွတ်လေ၏။

"ကျွန်တော် ခင်ဗျားမှန်းမသိဘူးဗျာ"ဟု ထွန်းဝင်းကဆိုလေ၏။

"ကျုပ်တော့ မြင်ကထဲကသိပါတယ်။ ကျုပ်တို့တော့ ဟိုရေ့ကစပါးကျီမှာ ဒရုဝမ်ကုလားကို ပိုက်ဆံပေးပြီးအိပ်ကြရမှာဘဲ"

"အခန်းငှားတာပေါ့"

"ခင်ဗျား စိတ်နောက်နေသလား။ ဘယ်သူကလာပြီး ကျုပ်တို့လိုအခုဖြစ်နေတဲ့ ပုံပန်းနဲ့ လူစားကိုလက်ခံပါ့မလဲ၊ ကျုပ်တို့ဟာ.... လူကောင်းမှန်း ကျုပ်တို့သာသိတာ သူများကမသိဘူး၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျုပ်တို့သွားချင်ဆလိုသွားလို့မရဘူး၊ သူတောင်းစားလိုသွား မဖြစ်မယ်”

“ဘယ်ကိုလဲ သာယာဝတီကိုလား”

“မပြောတတ်ဘူး၊ ခင်ဗျားကို သာယာဝတီ သွားရမယ်ဆို ရင် ဒါနေ့ဘက်ဆုံးလမ်းဘဲ၊ ကျုပ်အဘိုကတော့ အိတ်ထဲမှာ စာ တဆောင်ပေးလာတယ်။ တိုက်ကြီးကျမှ ဖွင့်ကြည့်ရမယ်၊ အဲဒီ တော့မှ ဘယ်သွားရမယ်ဆိုတာ သိမှာဘဲ”

ထိုနေ့သည့် စပါးကျီတွင် အိပ်ရလေ၏။ နွမ်းချေး၊ ကြွက်ချေး နံမကောင်းသည့်ပြင် ကြွက်များ၏ ဖြတ်သန်း ပြေးလွှားခြင်းခံရ၍ ယခင်းမှာ ကောင်းစွာမအိပ်နိုင်ပေ။ မိမိအမှားကို သိစပြုလာ လေ၊ မိမိ၏ မာလာရုံအိမ်ကလေးနှင့်အဘေနှင့် နှစ်မဖြစ်ကြကုန် သော ဦးမောင်မောင်နှင့် မအုံးကြည်ကိုပြန်၍ လွမ်းလေ၏။

နောက်တနေ့တွင် မိုးသည်းများရွာလေ၏။ သို့သော် ၎င်းတို့မှာ စေတဲ့ကျွန်၊ ထွန်တဲ့နွားအလား၊ တောက်တဲ့ကြီး၏ အမိန့်ကို မဖီဆန်ဘဲသွားကြရလေ၏။

တိုက်ကြီးသို့ရောက်ကြသောနေ့၌ အတော်မှောင်၍နေပြီဖြစ် လေ၏။ မိုးများရွာသွန်းနေသဖြင့် သစ်ပင်တပင်၏အောက်တွင် ခို၍နေကြလေ၏။ ထိုအခါ ဘရီသည် မိမိအမိန့်စာကို ထုတ်၍ ဘတ်လေ၏။ ထွန်းဝင်းမူကား၊ ၎င်းဘတ်နေသည်ကို အရိပ်အကဲ ကြည့်၍သာနေရလေ၏။

တိုက်ကြီးသို့ရောက်လျှင် ခြေလျင်မသွားဘဲ၊ ရန်ကုန်မှလာ သော နံပါတ် ၇-စာပို့နှင့် သုံးဆယ်အထိ လိုက်ရမည်။ ထိုမှ— သာယာဝတီသို့သွားရလိမ့်မည်၊ သို့သော် မိုဘော်ကားလမ်းကို ဖယ်၍ တောလမ်းမှသွားရလိမ့်မည်။ ဝဲရွာသို့ရောက်ရှိသောအခါ

သင်သည် လှလှနှင့်လက်ထပ်ပြီးသည့်အကြောင်းကို ကံသအား ဖွင့်၍ပြောရမည်။ သို့ပြုလုပ်ရန်အတွက် သူ့ကို တရုပ်ယခင်းသို့ ကို ခေါ်ပြီးမှ ရန်ဖြစ်သောအခြေသို့ရောက်အောင် စိတ်ဆိုး လောက်အောင်ပြော၊ နို့သော် ၂-ယောက်သားတွဲ၍ သွားရ လောင်အောင် မလုပ်ရ၊ ထိုမှတောင်ညို ဘောတန်းထဲသို့ ဝင်ရ မည်။ လဟာပြင်တခုတွင် မိုးကြိုးပစ်၍ သေနေသော သစ် ခြောက်ပင်သုံးခု ရှိသည့်နေရာကိုသွား၍ နားကြပြီးလျှင် ထိုနှင့် လှလှပေါင်းသင်းနေကြသည့်အကြောင်းမှာ တမင် စိတ်စမ်းတာ ပါပြော၍ တောင်းပန်ရမည်၊ သင်၌ ဝီစကီပုလင်း အပြားကလေး ပါလာသည်၊ ထိုနေရာ၌ ဝီစကီထဲသို့ ခပ်ဆေးကိုထည့်၍ သူ့ကို တိုက်၊ သူအိပ်သောအခါ သာယာဝတီသို့ ရောက်အောင်သွား ရာတိုက်လမ်းတွင် နံပါတ် ၂၀၁-အိမ်၌ လဲစရာအဝတ် ရလိမ့် မည်၊ ထိုအခါ ဆံမုတ်ဆိတ် ပယ်ရှင်း၍ မီးရထားနှင့်ရန်ကုန်ကို ပြန်ခဲ့”

ဘရီသည် စာကိုထပ်ခါတလဲလဲဘတ်ပြီးသည့်နောက် အကုန် သုံးမှတ်မိသောအခါ အိတ်ထဲမှ မီးခြစ်ကိုထုတ်၍ ထိုစာရွက်ကို မီးရှို့လိုက်ပြီးလျှင် ပြာမကျမခြင်းစောင့်စား၍ကြည့်နေလေ၏။

“ဘာအမိန့်လဲဗျ” ဟု ကိုထွန်းဝင်းကမေးလေ၏။

“ခင်ဗျားဟာနဲ့ အတူဘူဘဲ၊ ခင်ဗျားဟာ-ဘာလုပ်ပစ်သလဲ”

“မီးရှို့ပစ်လိုက်တယ်၊ နို့-ဘယ်သွားဘို့ဆိုတာကနေကာပါ ရှိလား”

“သာယာဝတီလမ်းကို လိုက်ကြရမှာပေါ့၊ သုံးဆယ်အထိ တော့ မီးရထားနဲ့လိုက်နိုင်တယ်၊ သုံးဆယ်ကနေပြီး မိုဘော်ကား လမ်းကိုဖယ်ပြီး၊ တောလမ်းကသွားရလိမ့်မယ်”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"သုံးဆယ်အထိ မီးရထားနဲ့စီးရင် တော်ပါသေးရဲ့၊ ခြေ
နာတယ်ဗျို့"

သုံးဆယ်တွင် မီးရထားတစင်းဆိုက်သောအခါ၊မီးရထား
ထဲမှထွက်လာသော လူများအနက်၊ သူဌေးစားနှင့်တူသော
လူ ၂—ယောက်သည်ကား၊ ဘရီနှင့်ထွန်းဝင်းပင်ဖြစ်ကြလေ၏
ထွန်းဝင်းသည်၊ မီးရထားဘူတာရုံတွင် ထိုင်ရန်ပြုလုပ်ထား
သော တန်းလျားပေါ်တွင် ထိုင်လျက် အညောင်းဖြေရာ၊ ဘရီ
"လာလာ"ဒီလိုနေလို့မဖြစ်သေးဘူး မြို့ထဲမှာအိပ်ဘို့ နေရာရှာ
အုံးမယ်၊ ဇရပ်မှာတော့ အိပ်နိုင်တာဘဲ"

"ခဏနေပါအုံး၊ တွဲထဲမှာထိုင်လိုက်လာရတာ ခြေကျင်လျှော်
လို့"

မီးရထားတွဲများမှ သွန်းလောင်း၍ ချလိုက်သလိုရှိသော
လူစုကြီးကို ထွန်းဝင်းသည် အာရုံစူးစိုက်၍ ကြည့်နေစဉ်
တယောက်သောသူကို မြင်ရ၍ ၎င်းသည် ကိုယ်ကိုတွန့်မိလေ၏
ထိုသူသည်ကား၊ အရပ်ခပ်ရှည်ရှည်ဖြစ်၍ ပခုံးတွင် သေတ္တာ
တလုံးကို သားရေကြိုးသိုင်းနှင့် လွယ်ကာ၊ လက်တဘက်
မှုကား၊ သားရေအိတ်တလုံးကိုဆွဲ၍ လာလေ၏။

ထိုသူသည်ကား၊ အခြားသူမဟုတ်၊ ၎င်း၏ဘခင် ဦးမော
မောင်ပေတည်း။

ဦးမောင်မောင်သည် ထိုသူ ၂ ဦးကို မြင်မိသော်လည်း
တယောက်သည်ကား၊ မိမိသားဖြစ်၍ ၎င်း၏ အသက်အန္တရာ
ကို ကာကွယ်ပေးရန် မိမိ၌ တာဝန်ရှိသည်ကိုမတွေးမိဘဲ၊ ဘူတာ
ရုံထဲမှထွက်၍သွားလေ၏။

နောက်တနေ့၌ ဦးမောင်မောင်အား သုံးဆယ်နောက်ဘေး
မှ တောတန်းကြီးတွင် တွေ့ရလေ၏။ ၎င်း၏လက်ထဲတွင် မြေပုံစီ
တခုရှိ၍ ထိုပုံစံကိုကြည့်ကာ တစုံတခုကို လိုက်လံရှာဖွေနေခြင်း
ပေတည်း။

ဦးမောင်မောင်သည်ကား၊ အစ ကပင် ကျွန်ုပ်တို့သိရှိသည်
အတိုင်း တိရစ္ဆာန်သစ်ပင်စသည့်သဘာဝကို လေ့လာလိုက်စား
ကာ....၊ ဓာတ်ရှင် ရိုက်ကူးယူလေ့ရှိသည့်အတိုင်း ထိုတောတွင်
ကမ္ဘာပေါ်တွင် အလွန်ရှားပါးသော "ဝံသူတော်"တမျိုးရှိသည်
ဟု သတင်းရရှိသည့်အလျောက် မြေပုံစံနှင့်တကွ လာရောက်ရှာ
ဖွေခြင်းပင်ဖြစ်ပေ၏။ ထိုတိရစ္ဆာန်မျိုးသည်ကား ....၊ လွန်စွာ
ကြောက်ရွံ့တတ်သည့် သဘောရှိသည်အတိုင်း ဦးမောင်မောင်
မှာ အနီးကပ်၍ ဓာတ်ပုံရိုက်နိုင်ရန် မလွယ်ကူချေ။ ရှေး ဦး စွာ
အင်မရာကို ထူစိုက်ချိန်ထားပြီးမှ သစ်ပင်သစ်ခက်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်း၍
ခပ်ဝေးမှ စောင့်စားနေရခဲ့လေ၏။

ထိုသို့ခပ်ဝေးဝေးမှ ရိုက်ကူးယူနိုင်ရန် ဝိုင်ယာကြိုးတပ်ဆင်
၍ ကြိုးခွေကိုဆန့်နိုင်သမျှ ဆန့်ပြီး ကိုက် ၅၀—ကျော်ဝေးသော
နေရာသို့သွားရောက်ပြီးလျှင် သားရဲတွင်းထဲမှ တိရိစ္ဆာန် ထွက်
အလာကို စောင့်နေလေ၏။ တိရစ္ဆာန်ထွက်လာ၍ ခလုပ်ကိုနှိပ်
လိုက်လျှင် အသင့်ရိုက်ပြီးသားရှိဘို့ရန်ပင် ဖြစ်ပေ၏။ ဦးမောင်
မောင်သည် ချုံပုတ်ထဲမှ ချောင်းမြောင်းနေကာ၊ လက်ထဲတွင်
"စတ္တတာ"ခလုပ်ကို ကိုင်ထားလေသည်။ နာရီဝက်မျှကြာသည့်
တိုင်အောင် စောင့်စားနေသော်လည်း တရိစ္ဆာန်သည် မထွက်
သေးဘဲရှိသည်နှင့်ပင် ဦးမောင်မောင်သည် မောပန်း နွမ်းနယ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လာသည့်အလျှောက် အလိုလိုမျက်စိမှေးပြီး.... အိပ်ပျော်သွားလေ၏။

ထိုသို့အိပ်ပျော်ရင်း အိပ်မက်များပင်မက်၍ ၎င်း၏ဒုက္ခများလှသော ဘဝတွင် ဆင်းရဲခြင်း၊ ချမ်းသာခြင်း၊ အောင်မြင်ခြင်း၊ ချေမှုန်းခြင်းများကို အိပ်မက်မက်မိလေ၏။ ထိုသို့အိပ်မက်စဉ်ပင် သေနတ်သံလိုလိုပင် ကြားမိ၍ အိပ်မက်ထဲမှာပင်.... လန့်ကြောက်ပြီး လက်ထဲမှ စတ္တာကိုဆုတ်ကိုင်မိရာ၊ ခလုပ်ကိုနှိပ်မိရက်သားဖြစ်နေပေတော့သတည်း။

× +

ဘရီနှင့်ထွန်းဝင်းတို့ကို ပြန်၍ကြည့်ကြမည်ဆိုသော် ၎င်းတို့သည် အမိန့်အတိုင်း ညွှန်ကြားသော ရွာကလေးကိုရောက်၍ တရုပ်ခေါက်ဆွဲနှင့်ထမင်းဆိုင်ကို ရှာဖွေကြလေ၏။ ဆိုင်တဆိုင်ရှေ့သို့ ရောက်ရှိကြသောအခါ ဆိုင်ရှင်သည် တံခါးပေါက်ဝကခါးထောက်၍ကြည့်နေလေ၏။

ဘရီသည် ရှေ့ကတက်၍ ထွန်းဝင်းအား "လာလေ" ဟု ဆိုလေ၏။

"ဘာလိုချင်လို့တုံး" ဟု ဆိုင်ရှင်ကလေးလေ၏။

"ချက်အရက် လိုချင်တယ်"

"ဒီမှာ အလကားကျွေးတာမဟုတ်ဘူး၊ သွား"

"ဘယ်မှာကော အလကားရဘူးသလဲ၊ ဒို့ဆီက ပိုက်ဆံလဲ ပိုက်ဆံဘဲမဟုတ်လား" ဟု စုတ်ဖွားသောဆံပင်ကို အသက်သို လှန်ကာ၊ ဘရီကပြောသေ၏။

"ပိုက်ဆံရှိသလား-ပြစမ်း"

ဘရီသည် အိတ်ထဲမှ ပိုက်ဆံကိုဆုတ်ကိုင်၍ ... လေ၏။

"ကောင်းပြီ... စားချင်တာစား၊ သောက်ချင်တာသောက်၊ စားပြီးရင် သောက်ပြီးရင်သွား ဒါဘဲ"

ချက်အရက် ပဲချောင်းထုံးများကို သောက်စားရန် ရသောအခါ၊ ဘရီကခွက်ကိုကိုင်၍ ငှဲ့သည့်ပြီးနောက် ... "ခုခေတ် ... ကောင်းတာဘဲ ကိုကိုသာ၊ ခင်ဗျားတို့မှာတော့... တကိုယ်ကောင်း တကာယမို့ အရေးမကြီးဘူး၊ ကျုပ်တို့ကတော့ ပြန်ပြီး လွှတ်ရ ... သားနဲ့မယားနဲ့ဆိုတော့"

"နေစမ်းပါအုံး၊ ခင်ဗျားမိန်းမရတယ်ဆိုတာ မကြားဘူးပါတလား"

"ကြားဘူးပေမဲ့ ယုံမှမယုံဘဲကို"

"ဘာလဲကိုချစ်ဆွေပြောတာလား၊ လုလုဟာ ခင်ဗျားမိန်းမသား ဟုတ်လား....ဒါဖြင့်သူလဲ တောက်တဲ့ပေါ့"

"အစစ်ပေါ့—ခင်ဗျားမယုံတာတော့ မတတ်နိုင်ဘူး၊ သူလဲ ကလိန်ဘဲ၊ ကျုပ်လဲ ကလိန်၊ ခင်ဗျားလဲ ကလိန်ဘဲ၊ လုလုက... ကလိန်မှုကြိုက်တယ်၊ တကယ်လို့ ခင်ဗျား ၁-ခု၊ ၂-ခု ကလိန်ကျပြီးတဲ့နောက် သူ့ကိုဟန်ချင်ဟန်မှာဘဲ"

"ခင်ဗျားစကားကို အတည်ပြောစမ်းပါ"

"ကျုပ်အတည်ပြောနေတာဘဲ၊ ခင်ဗျားပိုးနေပြီ"

"ဟော့ လူစကားပြောပါ၊ ခွေးစကားမပြောနဲ့" ဟု ဆိုပြီး ... သီးနှင့်ထိုးလိုက်ရာ၊ ဘရီသည် လဲ၍သွားလေ၏။ ထိုနောက် ... ယောက်တပြန် နပန်းသတ်နေကြရာ၊ ဆိုင်ရှင်သည် အမြင်သို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လွှက်၍ လှနေမည်များကိုခေါ်ရာ မကြာမီ... လူအများလာ
ရောက်၍ မျှ[illegible]ရလေ၏။

တရုပ်သည် ဒေါသဖြစ်လာသဖြင့် ငြေကြီးသံပါလာပြီးလျှင်
"စွားစွား-မီလာ ကျနု့၊ ငါ့အိမ်ထဲမှာ လက်ဖွက်ကစားဖို့မီဟုတ်
ဖူး၊ ထွက်စွား"

"ကိုကိုသာ တနေ့နေ့တော့ ခင်ဗျား ကျုပ်အကြောင်းသိ
မှာပါတဲ့"

"ခင်ဗျားလဲ သိရောပေါ့"ဟု ဆိုရင်း အပြင်သို့ ရောက်
သောအခါ "ကျုပ်ခင်ဗျားနဲ့အတူတူမသွားတော့ဘူး ပြန်မယ်

"ဘာလဲ ခင်ဗျား ရူးပြန်ပြီလား၊ [illegible] သာယာဝတီ
ရောက်အောင် သွားရအုံးမယ်၊ နေ[illegible]ဗျား အင်မတ
ဒေါသကြီးတာကိုး"ဟုဆိုကာ လက်[illegible]ကိုဆွဲထားလိုက်
၏။ ထွန်းဝင်းသည် အတန်ငယ်စဉ်[illegible]ပြီးမှ လိုက်သွားလေ၏

တယောက်ကိုတယောက် စကား[illegible]ပြောဘဲ လာကြ၍နာရီဝက်
မျှကြာသောအခါ ထွန်းဝင်းက[illegible]၍ "ပြောစမ်းပါအုံး လှလှ
ခင်ဗျားဟာ တကယ်လား"

"ဘယ်ဟုတ်မလဲဗျ၊ ခင်ဗျားကလဲ တယ်ပြီးစိတ်ဆိုးလွယ်တာ
ကိုးဗျ၊ အကျိုးစားမှမခံဘူး၊ လှလှဟာ မိန်းမကောင်းလေးပါ
ကျုပ်ပြောတာတွေ မေ့ပစ်လိုက်"

ထိုသို့ပြောဆိုပြီး တောတန်းသို့ရောက်သည်တွင် မိုးသီးကြီး
ပစ်၍ သေနေသော သင်ခြောက်ပင်အဖြူသုံးပင်ကို တွေ့သဖြင့်
ဘရီက "ကိုင်းဗျာ၊ စိတ်ပြေလက်ပျောက် ဒီနေရာမှာ ခေတ္တနား
ပြီး ကျန်တာကလေးသောက်ရအောင်"ဟုဆိုကာ ပျံ့ပျူးသော
မြက်ခင်းတွင်ထိုင်ပြီး ထွန်းဝင်းကို အရက်တခွက်ငှဲ့ပေးလိုက်၏

ကို အရက်တွင် ငရင်းမမြင်အောင် စောစောကကြို့တင်ပြီး သေး
ခပ်ထားလေ၏။

ထွန်းဝင်းသည် ခပ်လှမ်းလှမ်းသို့ယူကာ သောက်ပြီး ခွက်ကို
ဘရီအားပစ်ပေး၍ "ထပ်ပြီး မသောက်ချင်ပါဘူးဗျာ၊ တရေး
အိပ်အုံးမယ်"ဟုဆိုကာ သန်းဝေ၍ မြက်ခင်းပေါ်သို့ ပစ်လှဲပြီး
လက်ကိုခေါင်းအုံး၍ အိပ်လေ၏။

ဘရီသည် မိမိအတွက် ခွက်ကိုငှဲ့ပြီးလျှင် သောက်ပြီးသည့်
တန်ဖြင့်၊ တဘက်ကိုလှည့်၍ ခွက်ကိုသွန်ပစ်လိုက်လေ၏။ ထို
နောက် အိပ်နေသောထွန်းဝင်းထံသို့ထလာပြီး ခြေနင့်ကန်ကာ
"ဟေ့ ထထ" ဟု လှုပ်၍နှိုးလေ၏။ ထွန်းဝင်းသည်ဘာမျှပြန်
၍မပြောချေ "ဟေ့ မထတော့ဘူးလား" ဟု ထပ်၍ဆိုသော်
လည်း ထွန်းဝင်းသည် ညည်းညည်းညူညူနှင့်တဘက်သို့ လှည့်
ခါ စောင်းအိပ်ပြန်လေ၏၊ ထိုအခါမှ ဘရီသည်လန့်၍သွားလေ
၏။ တောက်တဲ့သည် မိမိက ထွန်းဝင်းကိုသတ်သည်ဟု သက်
သေဖြစ်စေအောင် ဆိုင်ထဲ၌ တမင်ရန်ဖြစ်ဟန် ပြုလုပ်ရန်=ဥာဏ်
ဆင်လေပြီတကားဟုတွေး၍ ကြောက်မိလေ၏။ ထိုနောက် ခြေသံ
ကိုကြားသဖြင့် လှည့်ကြည့်ရာ လူတယောက်ကိုမြင်သည်နှင့်တပြိုင်
နက် လန့်၍နေစဉ်—

"ဖေါက်"

ဘရီသည် သေနတ်မှယမ်းတောင့်မိမိကိုမထိမီ မီးပွင့်သည်ကို
မြင်လျှင်မြင်ခြင်း အော်မည်ပြုလုပ်သော်လည်း နောက်ထပ်၍
"ဖေါက်"

ငရင်းသည် မြေပေါ်သို့မလဲမီ အသက်ကုန်၍နေပြီဖြစ်လေ၏။
ထိုသူသည် ခြောက်လုံးပြူးသေနတ်ကို စွပ်ထားသော အသ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွဲကျယ်မမြည်စေသည့် ကရိယာကိုဖြုတ်၍ အိတ်ထဲထိုး လဲနေသော ထွန်းဝင်း၏ အနီးသို့ ကပ်ကာ ၎င်း၏လက်ထဲမှ ဗ လုံးပြူးကို ထည့်ခဲ့လေ၏။ ထို့နောက်ဘရီကို ခြေနှင့်ကန်၍ ကြည့်ပြီးလျှင် ပြန်၍လာပြီးနောက် ပါးစပ်ဟ မျက်လုံးပြူးလျက် ရှိသော အစောင့်သူငယ်ကလေးကို လက်ဖြင့်ကိုင်၍ "မင်း ဒီအရေးကိုသိသလား" ဟုမေးလေ၏။

ကြောက်လန့်ပြီး ကြောင်တောင်တောင်ဖြစ်နေသူ ထိုသူငယ်က ခေါင်းညိတ်လေ၏။

"မင်းအခု လူတယောက်ကိုသတ်ပြီးပြီ၊ သေနတ်နဲ့ ပစ်သတ်တယ်၊ ဟုတ်လား....မင်းကိုစင်ရင် ဒီလိုဖြောင့်ချက်ပေးရမယ်"

ထိုသူငယ်သည် ခေါင်းညိတ်၍ "ဟုတ်ကဲ့-သူ့ကို မုန်းလို့ သတ်တယ်"

တောက်တဲ့ကြီးသည်ကား မိမိအမှု မိမိလုံခြုံစွာ စီမံပြီးဖြစ်သဖြင့် အောင်မြင်ဝမ်းသာသောအမူအရာပြလေ၏။ ထို့နောက် မိုတော်ကားလမ်းသို့ရောက်အောင်ရှောက်လာကြပြီး၊ ထိုသူငယ်ကို ကားပေါ်အရင်တက်စေ၍ မိမိသည် နောက်မှ တက်ခါ မောင်းနှင်ထွက်သွားလေသတည်း။

၀ ၀ ၀

ဦးမောင်မောင်သည် အိပ်ရာမှလန့်နိုးလာလေ၏။ ထို့နောက် လက်ထဲရှိ "ဘဲလ်-ပွတ်ရှ်" ကိုကြည့်ကာ၊ နှမြောသောအမူအရာဖြင့် ကြိုးကိုခွေလိပ်ရင်း ကင်မရာရှိရာသို့ ရောက်သွားလေ၏။ ကင်မရာကို ကြည့်လိုက်သောအခါ စောစောက မိမိလန့်ပြီး

လေတွက်နှိပ်မိ၍ ပေ ၅၀၀ ခန့် အလဟဿကုန်နေသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် မျက်လုံးပြူးသွားလေ၏။ ထို့နောက် ၀ သတော် ကောင်ကိုကြည့်ရာ၊ ၎င်းသည် တွင်းခေါင်းထဲကခေါင်းထွက်သေးဘဲ နှုတ်သီးပြူ၍ကြည့်နေရာကို ပြန်၍ဝင်ပြေးသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် အလွန်ဒေါသဖြစ်၍ တိုင်းထွာရေရှုတ်ကာ မီးအမျက်ကြီးပျက်စွာဖြင့် ပစ္စည်းများကိုသိမ်း၍ပြန်ခဲ့လေ၏။

× × ×

အခန်း ၂၅။

စုံထောက် မောင်စောမောင်သည် သတင်းစာကိုမောင်ချစ်ဆွေအားပစ်၍ပေးလိုက်ပြီး "တောက်တဲ့အမှုတော့ ပေါ်နေပြီထင်တာဘဲ၊ နို့ပေတဲ့ အမှုနဲ့ပတ်သက်တဲ့ လူ ၂ ယောက်စလုံးမှာ တောက်တဲ့ဆေးထိုးရာမပါဘူး"

"ဘယ်သူတွေလဲ-"

"လူတယောက်က ဘေစိန်တဲ့၊ သူက အသတ်ခံရတာ"

"ဟင်....လူသတ်မှုလား"

"သတင်းစာထဲ ကြည့်စမ်းပါအုံး၊ တယောက်က သေပြီး တယောက်ကဆေးအပ်မိတယ်၊ နှစ်ယောက်သား ထမင်းဆိုင်ထိုင်မှာ ရန်ဖြစ်ကြပြီး၊ မူးနေတဲ့လူက တခြားလူကို ပစ်သတ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တာဘဲ၊ ယခုတဲ့လူနာမယ်က ကံသာတဲ့၊ သူ့ကို သာယာဝ
ဆောင်ကြီးဝို့ လိုက်ပြီ”

မောင်ချစ်အေးသည် သတင်းစာကို ဘတ်ကြည့်ပြီး “ဒါ
နယ်နဲ့ဆိုင်တဲ့အစဉ်ဘဲဆင်ပါရဲ့၊ ဒါကတော့ မြို့မစုံထောက်နဲ့ဘဲ
နိုင်ပါတယ်” ဟု ဆိုလေ၏။

ဝ ဝ ဝ

မောင်ထွန်းဝင်းသည် ဘယ်ကိုသွားသည်မသိကြဘဲ ပျော
ပျက်နေသည့်နောက် ၁၄–ရက်လောက်ကြာသောအခါ ကိုမြ
ဘူး ထမင်းစားဘိတ်သဖြင့် စုံထောက်ကြီးသည် လက်ခံလိုက်
လေ၏။ ရှေးကလည်း မကြာခဏဘိတ်ဘူးသော်သည်း မသွား
ဘူးချေ။ ယခုမူကား ကိုမြဘူး၏အပေါ်တွင် မသင်္ကာချက်ရှိနေ
ခြင်းကြောင့် ထိုအချက်ကို သေချာစွာ သိလိုသဖြင့် သွားခြင်းပင်
ဖြစ်လေ၏။

ထိုသို့သွားရောက်၍ စားသောက်ကြပြီး တောက်တဲ့နှင့်ပတ်
သက်၍ ပြောချင်ရာပြောဆိုကြစဉ် ကံသာတို့၏အမှုကို စကားစပ်
မိကြလေ၏။

“ဘယ်သူတုန်း”

“ကံသာဆိုတာဘဲ၊ သာယာဝတီနယ်မြေမှာ လူတယောက်
သေနတ်နဲ့ပစ်သတ်တယ်” ဟု စောမောင်ကြီးကပြောပြလေ၏။

“နို့...အဲဒါဘာဖြစ်သွားသလဲ”

“အခုမနက်ဘဲ သေစားသေစေအမိန့်ချလိုက်ပြီ”

ကိုမြဘူးသည် အံ့အားသင့်စွာ မျက်လုံးပြူး မျက်ခုံးချီ၍
“သေစားသေစေ...ဟုတ်လား၊ ကံသာတဲ့လား၊ သတင်းစာထဲ
မတွေ့မိပါလား”

“ဘာမှ မဆန်းလှပါဘူး၊ မူးရစ်ရန်ဖြစ်ပြီး သတ်တာပါဘဲ၊
မျက်မြင်သက်သေတော့မရှိဘူး၊ တရားခံကလဲ ဘာမျှ ထွက်ချက်
မပေးဘူး၊ ရှေ့နေလဲ မငှားချင်ဘူးဆိုတယ်၊ လူသတ်မှုထဲမှာ
ဒီဟာစစ်ဆေးရတာ အတိုဆုံးဘဲ”

“ဘယ်မှာဖြစ်တယ်”

“သာယာဝတီနားမှာ သတင်းစာထဲတော့ နဲနဲပါဘဲ။သိပ်ပြီး
စိတ်ဝင်စားဘို့ကောင်းတဲ့ လူသတ်မှုတော့လဲ မဟုတ်ပါဘူး။
မိန်းမပါတဲ့အမှုမှ မဟုတ်ဘဲကလား”

ထိုနောက် ထမင်းစားပြီးလျှင် စကားဆက်ကြပြန်လေ၏။
မြဘူး၏ ထမင်းစားဘိတ်ခြင်း အကြောင်းရင်းမှာ ထင်ရှားလှ
တော့၏။ အကြောင်းမှာမူ ရင်းသည် သာယာဝတီထောင်၌
အချုပ်ခံနေရသူ၏ အကြောင်းဟုသာ မကြာခဏစကားစ၍
ရလာမြောင်းပေးလုပ်ရေ၏။ ငမျှား၏ အကြောင်းကိုလည်း
အလျှင်းသင့်သလို ထည့်သွင်းပြောဆိုလေ၏။သို့သော် စုံထောက်
ဖြစ်သူက ရာဇဝတ်မှုစုံထောက်ရာတွင် တတိယ ဒီဂရီ၏ ကောင်း
ကြောင်းများကိုသာ အဖန်တလဲလဲဆိုလေ၏။

မြဘူးသည် စားပွဲထိုးအားခေါ်၍- “ဘီလ်” ပေးရန်ပြောပြီး
“ခင်ဗျား တယ်ပြီး အေးအေးဆေးဆေး နေနိုင်တဲ့လူဘဲ။ ကျွန်
တော့်ကိုကြည့်ဗျ၊ ခင်ဗျား မောင်မျှားအကြောင်းကို အသ
လောက် ကျွန်တော်ပြောနိုင်တယ်”

“ပြောစမ်းပါဦး၊ သူ့ကို ဘယ်မှာချုပ်ထားသလဲ”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မြို့မဆောင်ကြီးမှာပေါ့၊ အဆောင်နံပါတ်-၄၊ အလုံခန်း သီးခြားနံပတ်-၇၊ ကဲ...မဟုတ်လား။ နို့ပေတဲ့ သူ့ကို ဘယ်မှာ ထားတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်သိလို့ ထောင်ပြောင်းဘို့လဲ မလိုပါ ဘူး၊ တကျွန်းဖို့လဲ ကျွန်တော်သိ[illegible]ပါဘဲ"

× × ×

သာယာဝတီထောင်ကြီးအတွင်း၌ ထွန်းဝင်းသည် သီးခြား နေထိုင်ရလေ၏။ ၎င်းသည်ကား သေမင်းနိုင်ငံသို့လိုက်ရန် နီးကပ် နေပြီကို မသိရှာပေ၊ သိသည့်တိုင်အောင် ဂရုမစိုက်တော့ချေ။ အကြောင်းမှာ ၎င်းတွင် ကြောက်စရာအားလုံးအနက် သေခြင်း သည် နောက်ဆုံးဖြစ်ရကား၊ သေပြီးလျှင် ထပ်၍ကြောက်စရာ မလိုပေ။

၎င်းသည်ကား မိမိဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှ အကြောင်းကို ကောင်း ကောင်းကြီး နားမလည်ရှာပေ။ ဦးနွောက်သည် ခပ်ဆေး၏ တံခိုးဖြင့် ရှုပ်ထွေးလျက်ရှိပေ၏။ ရုံး၌ စွဲချက်တင်သောအခါ၌ သာ ၎င်းသည် သေနတ်ကို လက်တွင်း၌ကိုင်ထား၍ ဘရီမှာ သေ နေသည်ဟုသာသိရလေ၏။ သို့သော် မိမိသည် သေနတ်ကိုဆောင် ယူခဲ့သလား၊ မဆောင်ယူခဲ့ဘူးလားဆိုသည်ကို ဦးနှောက်ကလဲ မတတ် စဉ်းစားသည့်တိုင်အောင် မသိရှာပေ။ မိမိသည် ဘရီကို လည်း မုန်းခဲ့သည်ကိုတွေးမိ၏။ သတ်ချင်နေသည်လည်း ဖြစ်ခဲ့ဘူး သဖြင့် လက်လွှန်၍သွားလေရော့သလားဟု ထင်မိပေ၏။ ထမင်း ဆိုင်၌ အရက်သောက်သည်။ လုလုနှင့်ပတ်သက်၍ စကားများ သည်များ ကို ရေးရေးပေါ်လာသဖြင့် ထိုအကြောင်းနှင့် ပတ် သက်၍ သတ်မိမှာဘဲဟု ထင်မိလေ၏။

သို့သော် ထွန်းဝင်းသည် လုလုကိုကား ကြာရှည်[illegible] တော့ဘဲ ၎င်းနှင့်ဖြစ်ပျက်သမျှတို့ကို လွန်ခဲ့ပြီးသော [illegible] သဘွယ် ဖျောက်ဖျက်ပစ်၍ ဦးနှောက်တွင်း၌ ယှဉ်[illegible] မှာ အဘ ဦးမောင်မောင်နှင့် နှမ မအုံးကြည်ပင်ဖြစ်ပေတော့[illegible] မိသည် ၎င်းတို့ အရှက်မကွဲအောင် ကာကွယ်နိုင်သမျှ ကာကွယ် ရန်ရှိသည်ကို နှလုံးပြုမိလေ၏။ မိမိ၏ မိုက်မှားခြင်းကို တဖြည်း ဖြည်း သတိရလာသောအခါ ဦးမောင်မောင်နှင့် မအုံးကြည်ကို တွေးတောနိုင်တော့ဘဲ၊ "[illegible]သည် ကံသာဆိုသူဖြစ်၍ သေသည် တိုင်အောင် ကံသာအမည်နှင့် သွားတော့မည်။ ငါ မည်သူဖြစ် သည်ကို လူမသိစေရ" ဟု သေရမည်ထက် အရှက်ကိုကာကွယ်ရန် သန္နိဋ္ဌာန်ချလေသတည်း။

\+ ÷ +

အခဏ်း ၂၆။

ဦးမောင်မောင်သည် ဖလင်လိပ်များထည့်ထားသော သတ္တု [illegible] အနက် ၂-လုံးကိုကိုင်၍ အမှောင်ခန်းထဲမှ ထွက်လာ၏။

အုံးကြည်က "ဘေဘေ ဘာပုံတွေရိုက်လာသလဲ"

"နေစမ်းပါအုံး ၊ ငါ့ကို ဘာမှမမေးစမ်းပါနဲ့အုံး၊ ငါပုံ ၂-ပုံ [illegible]က်လာတယ်၊ တခုတော့ ငှက်တွေပုံ၊ တခုကတော့ အလကား [illegible] ပေ ၅၀၀-လောက် ပျက်စီးသွားတယ်။ အဲ ၂-ခုမှာ ဘယ် [illegible]င်းဟာ ဘာမှန်းမသိဘူး၊ ဘယ်ဒင်းဟာ ငှက်လဲ၊ ဘယ်ဒင်းဟာ [illegible]က်တာလဲ စဉ်းစားမရဘူး" ဟုဆိုကာ ဖလင်ဗူး အပြား ၂ လုံး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကို စားပွဲပေါ်၌တင်ပြီး ကုလားထိုင်ပေါ်၌ထိုင်ကာ တခုပြီး တခု လက်နှင့်ကိုင်ကာ ချိန်ဆစဉ်းစားနေပြီးမှ "ဒီဟာဘဲ ငှက် တွေ ရိုက်ထားတဲ့ပုံဖြစ်မှာဘဲ"ဟုအောက်မေ့ပြီးနောက် ထိုကား ကို ကားဆေးပုံဘော်ပြီးကူးခိုင်းရန် ရန်ကုန်သို့ပို့လိုက်ဘို့ ထုတ် မနက်သော စက္ကူများဖြင့်ထုတ်ရင်း "ဒီတခုကတော့ အလကား ဖြစ်နေမှာပါဘဲ။ ဒါပေမဲ့ ပိုက်ဆံရှိတဲ့အခါကျ ဘယ်လိုများ ဖြစ်မျက်ပုံတွေပါသလဲဆိုတာ သိချင်သိရအောင် ကူးကြည့်ဦး မယ်"ဟု ကျန်ဖလင်ထုပ်ကို ချန်ထားလိုက်လေ၏။ ထုပ်ပြီးသား ကို ပိုက်၍ စာတိုက်သို့သွားလေ၏။

များမကြာမီ မောင်ချစ်ဆွေသည် မမျှော်လင့်ဘဲ ရောက် လာပြီးလျှင် "မောင်တွန်းဝင်းအကြောင်း ဘာများကြားသေး သလဲ"ဟု စ၍မေးလေ၏။ အုံးကြည်သည် ခေါင်းကိုခါလေ၏ ထိုအခါ ချစ်ဆွေက"မအုံးကြည်တို့ ဘေဘေက ဘာပြောသယ်

"ဘေဘေကလား၊ ကိုကိုဝင်းအကြောင်း ဘာမျှမပြောဘူး

ထိုနောက် ၎င်းတို့သည် ခြံထဲ၌ နှစ်ယောက်ထည်း လမ် လျှောက်လျက်ရှိကြစဉ် ချစ်ဆွေက "မအုံးကြည် ကတိတခုထား ရင် တည်နိုင်ပါ့မလား"

"ဟုတ်ကဲ့ ရှင်"ဟု အုံးသြစွာနှင့်ပင် ဖြေဆိုလေ၏။

"မအုံးကြည် ကျုပ်ကို ကတိတခုထားစေချင်တယ်၊ ကတိ တည်စေချင်တယ်"

အုံးကြည်သည် တွေဝေ၍ကြည့်နေပြီးနောက် "ထားလို့ ကတိလဲ ပြောမှပေါ့"

"မအုံးကြည် ကျုပ်ကို မေတ္တာရှိတယ်လို့ ယုံကြည်တယ်။ ဒီအတွက် ကျုပ်ကိုဖြင့် မအုံးကြည် ပေါင်းသင်းမယ်ဆိုတဲ့ ကတိ ပါဘဲ၊ သဘောတူရဲ့သား"

မအုံးကြည်သည် ချစ်ဆွေကို လှည့်ကြည့်ကာ၊ ၎င်းမျက် လုံးထဲတွင် ကြည်လဲ့သော မျက်ရည်ကလေးများသည် ချာချာ လည်လျက် နှုတ်ခမ်းကလေး ၂ ခုမှာပြုံးတော့မယောင် မပွင့် တပွင့်ကလေး ပြုလုပ်၍ နေလေရာ.... မောင်ချစ်ဆွေ၏ သန်မာ သော လက်နှစ်ဘက်သည် မအုံးကြည်၏ လက်ကလေး များကို ဆုတ်ကိုင်လိုက်လေ၏။ ထိုသော်....မအုံးကြည်သည် တွန့်ဆုတ်ရုန်း ကန်ခြင်းမရှိဘဲ ငြိမ်၍နေလေ၏။

"ဘယ်နှယ်တုန်းကတိထားနိုင်ပါ့မလား"

မအုံးကြည်သည် နှုတ်ခမ်းကလေးများ တုန်လှုပ်ကာ ပြော မှာ ရှက်ကြောက်သကဲ့သို့ ရှိသော်လည်း စိတ်တွင်းက အလို ဆန္ဒသည် ကိုယ်ကာယတခုလုံးရှိ သွေးကြောများကို ပြန့်နှံ့လေ ရကား.... ခေါင်း ညိတ်လိုက်သည်ကို ချစ်ဆွေ တွေ့ရှိသည်နှင့် တပြိုင်နက်၊ အားရပါးရကြီး မွေ့ဘက်လိုက်မည် အပြုတွင် ဦးမောင်မောင် ပြန်၍ဝင်ရောက်လာလေ၏။

ချစ်ဆွေသည် အဘိုးကြီးနှင့် စကား အနည်းငယ် ပြောပြီး နောက် မအုံးကြည်ကို နှုတ်ဆက်ပြီး၊ ထိုနေ့အဘို့ အပျော်ကြီး ပျော်ကာ ပြန်သွားလေသတည်း။

"သွီးရေ ...ငါ့ခရီးထွက်စရာကိစ္စ ပေါ်လာပြန်ပြီ၊ ခုတ်ပုံကိုင် တွေ ငါ့ဂရုစိုက်နေရတာနဲ့ တခြားကိစ္စတောင် မေ့နေတယ်၊ စာတိုက်မှာ ငါ့စာ၂စောင် ရောက်နေတာ ကြာပြီ၊ ဒီနေ့မှဘဲ ဖြစ်တော့တယ်.... ဒါကြောင့် အမြန်သွားမှ ကိစ္စပြီးမယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

...ခေါင်မောင်သည် ထိုနေ့မှုကိစ္စ အလွန်အရေးကြီး...
...မြို့ မိမိနေ့ ကတန်းသွားရလေရာ၊ ခါတိုင်းယူနေကြ ဓာတ်...
ကင်မရာကိုမှ မယူမိဘဲရှိလေ၏။

မအုံးကြည်မှာ တယောက်ထဲ နေရသော်လည်း ကြော...
လန့်ခြင်းမရှိပေ။ ထွန်းဝင်းရှိစဉ်တုန်းကပင်လျှင် မိမိတယော...
တည်း ဖာသိဖာသာ နေခဲ့သဖြင့် အကျင့်ရနေပြီ ဖြစ်လေ...
သို့သော်....အရေးကိစ္စရှိလျှင် ကူဘော် လောင်ဘက်ရရန် နေ့ခ...
အလုပ်လုပ်ရန် ငှားထားသော မိန်းမကြီးကို ညအိပ်ဘို့ရန် ခေါ်...
ထားလိုက်ရလေ၏။

ထိုနေ့တွင် မအုံးကြည်သည် ပျော်ခြင်းမလှ ပျော်၍နေတော...
လေ၏။ အချိန်ရှိသရွေ့ ဦးနှောက်တွင်းဝယ် ချစ်သူအကြော...
ကိုသာ ထင်မြင်နေတော့ပေ၏။ တခါတခါ ဘခင်ကြီးနှင့်ထွ...
ဝင်းကို တွေးမိသော်လည်း ချစ်သူ၏ အကြောင်းသာလျှ...
လျှင်မြန်စွာ ပြန်ရောက်လာလေ၏။ သို့ဖြစ်၍ ချစ်သူထံသို့...
တစောင် ကောက်၍ရေးပြီး လမ်းပေါ်ရှိ စာတိုက်သေ...
ကလေး တခုထဲသို့ သွားရောက် ထည့်လိုက်လေ၏။

ထိုနေ့ညဉ့် အိပ်ရာဝင်ချိန် ရောက်သည့်တိုင်အောင် အိပ်...
စိတ်မရှိတော့ပေ။ အချစ်၏စိတ်သည် ပင်လယ်ထဲသို့ ပစ်ချလို...
သော ဖားကလေးကဲ့သို့၊ လွှင့်ချင်ရာလွှင့်၊ မျောချင်ရာ မျော...
နေလေသတည်း။

ထိုအခိုက်တွင် နောက်ဘေးခန်းမှ လူသံ ကြားရလေ...
မအုံးကြည် ဖျပ်ခနဲအိပ်ရာမှထပြီး နောက်ဘေးသို့ ရှောက်သွ...
လေရာ၊ တံခါးပွင့်ဟနေသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် "ဘယ်သူလဲ...
ဝေါက်၍ မေးလိုက်လေ၏။ သို့သော်.... မည်သူ မည်ဝါဟု...

ကြားသော အသံကို မကြားရဘဲ၊ အမှောင်ထဲမှ ခပ်မြန်မြန်သဏ္ဌာန်
ထွက်ပေါ်လာ၏။ မအုံးကြည်မှာ ကြောက်လန့်ကာ မျက်လုံး
ပြူး၍ နေလေ၏။ ထိုသဏ္ဌာန်မှာ အတော်မြင့်မား၍ အဝတ်
နက်ကြီးခြုံထားလျက်၊ မျက်နှာကို ကြက်ပေါင်ဆေး မျက်နှာဖုံး
စွပ်ထားလေ၏။

"မအော်နဲ့....မလှုပ်နဲ့.. ငါမင်းကို ဘာမှမလုပ်ဘူး"

"ရှင်ဘယ်သူလဲ—"

"တောက်တဲ့ကြီးဆိုတာ ...ပဲ-"

မအုံးကြည်မှာ ကြ...သေသေလျက်၊ မလှုပ်မရှား ကျောက်
သားပမာ နေလေ၏။

"ကြည်ကြည်- မင်းကိုကြိုက်နေတဲ့လူတွေ တယ်ပြီး များပါ
ကလား၊ ချစ်ဆွေ၊ကျော်ဇ၊ တောက်တဲ့၊ သုံးယောက်တောင်
မှာဘဲ၊ နို့ပေတဲ့ တောက်တဲ့ကြီးက အချစ်ဆုံးပါ"

၎င်းသည် မအုံးကြည်၏ စကားကို ခေတ္တစောင့်၍ ရပ်နေ
သော်လည်း၊ ဘာမှ ပြန်မပြောသည်ကိုတွေ့မှ "ကြည့်စမ်း....
ယောကျ်ားတွေဟာ မိန်းမတွေအတွက် အလုပ်လုပ်ရတယ်၊
သူတို့အတွက် လူကိုလဲသတ်ရတယ်၊ မြတ်စွာလုပ်လုပ် ယုတ်တာ
လုပ်လုပ်၊ ဒီလိုလုပ်သမျှအကြောင်းခံဟာ မိန်းမဘဲ၊ ငါ့အဘို့မှာ
ဖြင့် ဒီမိန်းမဟာ မင်းဘဲ မအုံးကြည်။မင်းအတွက်ငါဒီလိုလုပ်နေ
ရတာဘဲ...."

"ရှင်-ဘယ်သူတုန်း"

"တောက်တဲ့လေ- ပြောနေပါပကော၊ မင်းငါ့ကို ကြိုက်ပါ
တယ်ဆိုရင် ငါဘယ်သူဆိုတာ သိရမှာဘဲ၊ ကိုင်း-မအုံးကြည်....
သေသွားနဲ့ ငါ့အလိုပါ မလား"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ရှင်ရှူးသလား၊ ရှင့်ကို ကျုမ မသိဘဲနဲ့၊ ဘယ့်နှယ်လုပ်ပြီး အို–သွားပါ၊ ရှင်အင်မတန် ယုတ်မာတဲ့ လူတယောက်ပါ... တဆိတ်သွားတော်မူပါ"

"သွားပါမယ်....ချက်ချင်းသွားပါမယ်.... ကြိုက်မကြိုက်ကို သာပြောပါ"

အုံးကြည်သည် ခေါင်းခါလေ၏။

"တကဲ့ကို မကြိုက်ဘူးလား...."

"ဟင့်အင်း.... မကြိုက်နိုင်ဘူး"ဟု ပြောကာ တဖြည်းဖြည်း အရဲစွန့်လာလေ၏။

"မင်းငါ့ကို ကြိုက်ပါတယ်ဆိုရင် မင်းကိုငါတခုပေးမယ်"

"တကမ္ဘာလုံးရှိတဲ့ ဉစ္စာတွေပုံပေးတောင် မကြိုက်နိုင်ဘူး"

"ဒီဟာတွေထက် အဘိုးတန်တဲ့ အသက်တချောင်းကို [illegible]ပေးမယ်...."

အုံးကြည်သည် ထိုစကားကိုကြားလျှင် ချစ်ဆွေ၏ အသက်ကိုပြောသည်ဟု ထင်မြင်မိလေ၏။ "မင့် အစ်ကိုအသက်ကိုငါပေးမယ်"ဟု ထပ်၍ဆိုလိုက်မှ ရုတ်တရက် ထိတ်လန့်၍ သွားကာ.... ထွန်းဝင်းကို တွေးမိလေ၏။

"အခု သာယာဝတီထောင်ကြီးထဲမှာ ကြိုးပေးခံရတော့မဲ့ မင်းအစ်ကိုကို ငါကယ်ပေးနိုင်တယ်"ဟု ပြောလိုက်သောအခါ၊ အုံးကြည်မှာ ရပ်တည်၍ မရနိုင်သကဲ့သို့ရှိပြီး၊ တခန်းတခုလုံး— ချာချာလည်၍ သွားသကဲ့သို့ ထင်မြင်ကာ ကုလားထိုင် လက်ရမ်းကိုမနဲမိအောင် ဆုပ်ကိုင်ပြီး၊ ထိုင်ရလေ၏။

"ကျုမအစ်ကို ကိုထွန်းဝင်းဟုတ်လား၊ သာယာဝတီ ထောင်မှာတဲ့လား"

"ကနေ့- တနင်းလာနဲ့ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ဆိုရင် သေရတော့မယ်– ငါအလိုရှိတဲ့အခါ မင်းလာပါ့မယ်လို့ ကတိပေးရင် သူ့အသက် ကိုငါကယ်မယ်"

"ရှင်က ဘာတတ်နိုင်လို့ ကယ်မှာတုန်း"

"သူသတ်ပါတယ်လို့ ဖြောင့်[illegible]ပေးတဲ့အကောင်တယောက် ငါ့ဆီမှာရှိတယ်၊ ဒီကောင်ဟာ ဦးနေ့ာက်မကောင်းဘူး၊ ဘရီကို သူသတ်တယ်လို့ ထင်နေတယ်၊ ထင်အောင် သူ့ကိုလဲစိတ်ညို့တဲ့ နည်းနဲ့လုပ်ထားတယ်"

"ဘရီကိုသတ်တယ်ဟုတ်လား"

တောက်တဲ့ကြီးသည် ခေါင်းကိုညိတ်လေ၏။

"မဟုတ်ဘူး....ရှင်ညာတာ ရှင်ကျုမကို တမင်ချောက်ပြီး ... ကြိုက်ပါတယ်လို့ ဆိုရအောင် ဉာဏ်ဆင်တာပေါ့လေ၊ တောက်တဲ့မာယာ ဆိုတာ ဒီဟာဘဲလား"

"မင်း-ငါ့ကိုမကြိုက်ဘူးလား"

"ဘယ်တော့မှမကြိုက်နိုင်ဘူး၊ သေစရာရှိရင် အသေခံလိုက်မယ်...."

"အေး မင်း ငါ့ကို လိုချင်တဲ့အခါကျတော့ခေါ်လိုက်၊ မင်း- မြို့တင်းပေါက်မှာ စက္ကူကပ် အဖြူကလေးသာ ထောင်ထားလိုက်၊ ထွန်းဝင်းအသက်ကို ငါကယ်မယ်"

အုံးကြည်သည် စားပွဲပေါ်တွင် လက်ပိုက်၍တင်ထားသော လက်ပေါ်၌ ခေါင်းငုံ့ကာ "မဟုတ်ဘူး၊ ရှင် ညာတာ ညာတာ" ဟု ဆိုလေ၏။

ထိုသော် တောက်တဲ့၏ ပြန်၍ပြောသံကို မကြားရတော့ပေ။ မကြာမီ အုံးကြည်သည် မော်၍ကြည့်လိုက်သောအခါ တောက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုကြီး ရှိတော့သည်ကိုတွေ့ရလေ၏။နောက် ဘေးသို့ ထ၍သွား ဆောအနေ၌လည်း တံခါးသာပွင့်လျက်နေ၏။လူကိုမတွေ့ရ လမ်းဘေးသို့လှည့်ကြည့်သော်လည်း မမြင်ရတော့သို့ဖြစ်၍ တံခါး ကိုသာ အမြန်ရှပိတ်ပြီး မိမိအခန်းထဲသို့ဝင်ကာ ပူပင်သော များစရာတို့ကို တွေး တော ရင်း အိပ် ပျော် သွား လေ တော့ သတည်း။

နောက်တနေ့၌ နေထွက်မှ အိပ်ရာကနိုးလေ၏။ တကိုယ်လုံး လည်း နုံးခွေလျက်၊ ငိုရလွန်းသဖြင့်လည်း မျက်စိများမှာ နီမြန်းနေပေ၏။ ဦးနှောက်တွင်းမှာကား လေမုန်တိုင်းဆင်၍နေ လေတော့သတည်း။

တောက်တဲ့ပြောသမျှကို ယုံရမှာလည်း အခက်၊ မယုံရမှာ လည်း အခက်ရှိနေပြီးနောက်၊ တောက်တဲ့ကြီးသည် မဟုတ်မမှန် အခြေခံမရှိသောအကြောင်းနှင့် သူ့ထံသို့ မလာရာ၊ ထိုအမှုကို ဖြစ်ပျက်အောင် တောက်တဲ့တို့ မာယာဆင်လျက် ပြုလုပ်ပြီးမှ မိမိကချစ်ကြိုက်ပါသည်ဟုပြောလျှင် လွတ်နိုင်ကြောင်းကို ထွင် ပြီးမှ လာတန်ရာသည်ဟု ဆင်ခြင်မိလေသည်။ ထို့နောက် ကိုယ် တိုင် လဘက်ရည်တခွက်ဖျော်၍ သောက်ပြီးလျှင် အဝတ်အစား လဲ၍ မြို့ထဲသို့လာလေ၏။

ချစ်ဆွေနှင့် စောမောင်ကြီးတို့ စကားပြောနေကြစဉ် အုံး ကြည်သည် ရောက်၍လာလေရာ ၎င်းသည် ချစ်ဆွေနှင့် လျှို့ဝှက် အပ်သော စကားများပြောရန် လာသည်ဟုထင်မှတ်၍ စော မောင်ကြီးက ထ၍သွားမည်ပြုရာတွင် "ကိုစောမောင် ဘယ်သွား မလို့တုံး၊ ဒီစကားဟာ ရှင်နဲ့လဲဆိုင်ပါတယ်"ဆိုမှ ပြန်၍ထိုင်

လေ၏။ထိုနောက် အုံးကြည်သည် ညကအကြောင်းများကို အတို ချုပ်ပြောပြလေ၏။

"မောင်ထွန်းဝင်း အချုပ်နဲ့လား၊ မဟုတ်နိုင်ပါဘူး" ဟု ချစ်ဆွေက ဆိုလေ၏။

"ဘယ်ဆောင်မှာလဲ ..."ဟု စောမောင်ကြီးက ဝင်၍မေး လေ၏။

"သာယာဝတီ ထောင်မှာ"ဟု ပြောရင်း အုံးကြည်သည် ဝမ်းနည်းကိုမဆည်နိုင်တော့ဘဲ မျက်ရည်လည်လာတော့၏။

စိုးထောက်က "သာယာဝတီ ထောင်မှာတဲ့လား၊ ကြားရတာ ကတော့ က သာဆိုတဲ့ တရားခံက ဘေစိန်ကို သတ်တယ်လို့သာ ကြားရပါကလား"

"မောင်ထွန်းဝင်း မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီလူယုတ်မာကြီးက တမင် ချောက်ထားပါ။ ဘယ်နေ့ကို ကြိုးပေးမယ်လို့ သူကပြောသွား သလဲ"

"မနက်ဖြန်ကာ"ဟုဆိုကာ မျက်ရည်ကျလာပြန်လေ၏။

"မဟုတ်ပါဘူးထင်ပါတယ်၊ အခုနေ အိန္ဒိယပြည် အလည် သွားချင်သွားနေမှာပါ"ဟု ချစ်ဆွေကလည်း တွေးတောမိရာ ဖြင့် အုံးကြည်ကို အားပေးချော့လေ၏။

စုံထောက်ကြီးသည် အခြေအနေကိုကြည့်၍ မောင်ချစ်ဆွေ ကို မျက်စေ့တဘက်မှိတ်ပြကာ တိတ်တဆိတ် ရှောင်ထွက်ပေ လေ၏။ ရုံးသို့ရောက်သောအခါ မှတ်တမ်းများကိုတောင်းရာ စာရေးကြီးက "ခုတ်ပုံရော၊ လက်မှတ်ရော၊ ဘာမှမရောက်သေး ဘူး။ နယ်မှာဖြစ်သွားတဲ့ အမှုတွေဟာ အမှုစီရင်ပြီးမှ ဒီရုံးကို မှတ်တမ်းပို့တာဘဲ"ဟု ပြောသဖြင့် စိတ်ပျက်ရာကိုသာတွေ့ရ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လေ၏။ ထို့ရောက်၍ အစီရင်ခံစာကို ကြည့်ရာတွင်မူကား အရပ် အမောင်းမှန်း ညီမျှသည်ကိုသိရ၍ ကိုယ်တွင် အမှတ်အသားကို တား မတွေ့ရ။ သို့သော် အနည်းငယ် မှတ်ဆိတ်မွေးရှိသည်... ဆိုသည်ကို သတိရပြီး။

"ထောင်မှူး၊ သာယာဝတီ။ ။အလွန်အရေးကြီးသည်။ မီရာ[illegible]ားနှင့် အထူးစာပို့ပြာတာကို စေလွှတ်၍ တရားခံ ကိုသာ၏ပုံကို မင်းကြီးရုံးသို့ပို့လိုက်ပါ။အလွန်အမြန်အရေးကြီး သည်"ဟု သံကြိုးစာကိုရေးပြီးလျှင် ကော်မီရှင်နာမင်းကြီး၏ လက်မှတ်ကို အသုံးပြုကာ သာယာဝတီသို့ ပို့လိုက်လေ၏။

ထိုနောက် အစီရင်ခံစာကို အသေအချာကြည့်ရာ မိမိ ဝမှ မစိုက်မိခဲ့သော အချက်တခုကိုပြန်၍ တွေ့ရလေ၏။

"လကျာဘက်လက်အောက်တွင် ကျောက်ထိုးရာသုံးခု"

ထိုသို့တွေ့ရသောအခါ ကျောက်ထိုးပုံသည် ထုံးစံအတိုင်း မဟုတ်သည်ကိုတွေ့ရလေ၏။အများအားဖြင့် လက်ဝဲဘက်လက်ရှိ လက်ရုံးအောက်တွင် ထိုးကြသည်ဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍ ထိုအချက်ကို ရေးမှတ်ပြီးလျှင် အခြားအလုပ်များကို ဆက်လက်လုပ်ကိုင်၍ နေလေ၏။

တချက်ထိုးအချိန်တွင် မောင်ချစ်ဆွေထံ ဗီယာနားကာဖေး သို့လာရန် တယ်လီဖုံးပေးလိုက်သဖြင့် အမြန်ပင်လိုက်၍သွားရာ ချစ်ဆွေနှင့် အုံးကြည်တို့ကို စားပွဲတလုံးတွင် တွေ့ရလေ၏။ထို နောက် လာဘက်ရည် အစားအသောက်များ မှာယူစားသောက် ကြရင်း မောင်ချစ်ဆွေက "ကျွန်တော်လဲ ကနေ့အဘို့ အလုပ် များနေတဲ့အတွက် ကျွန်တော်မရှိလို့ ကျွန်တော့် အလုပ်ပေမဲ့ ခင်ဗျားဝင်လုပ်နေရတယ် ထင်တာဘဲ"

"ဒီမနက်တော့ တော်တော်အလုပ်များတာဘဲ၊ [illegible] ရှိတာ အနောက်ပိုင်းမှာ ကျောက်ပေါက်တဲ့ရောဂါ [illegible] နေတယ်ကြားတယ်၊ ဆေးရုံကြီးမလဲ ကျောက်ထိုး[illegible] တွေ မနဲဘူးဆိုကာဘဲ။ မန္တလေးမှာလဲ ကျောက်ကျမ်း [illegible] ကြေတဲ့မြန်မာဆရာတွေဟာ [illegible]ကျောက်ရောဂါတွေကုလို့[illegible] မယားတွေတောင် နေ့ချင်းညချင်း စိန်နားကပ်တွေ တက်[illegible] လို့ မနက်ကဘဲ အသိတယောက်[illegible] စာရေးသေးတယ်၊ ကျွန် တော်တို့အရွယ်မှာဖြင့်ကျောက်ထိုးဘို့မလိုတော့ဘူးထင်ပါတယ်၊ ဒီအရွယ်မှာ တော်ရုံရောဂါဖြစ်ပီးနေပါပြီ။

ထိုအခါ အုံးကြည်က"မထင်နဲ့ ကိုစောမောင် ဟို...အရင်နှစ်ရဲ့ ကျောက်ကြီးပေါက်တုန်းက သေလိုက်ကြတာ မနဲဘူး၊ ကျမတို့ မှာ ဆရာဝန်ကောင်းနဲ့တွေ့ပြီး ဆေးထိုးမိပေလို့ ပေါ့"ဟုဆိုကာ၊ ညာဘက် အင်္ကျီလက်မောင်းကို အနည်းငယ်ပင့်ပြီး လက်ပြင်တွင် ထိုးထားသော သုံးပွင့်ဆိုင် ကျောက်သုံးလုံးကိုပြ၍ "အဲဒါ... နောက်ဆုံးပေါ်တဲ့ ကျောက်ထိုးနည်းဘဲ"

"မောင်ထွန်းဝင်းကိုလဲ ဒီလိုဘဲ ထိုးသလား"ဟု စောမောင် ကြီးက မေးရာ အုံးကြည်က ခေါင်းညိတ်သည်တွင် စောမောင် သည် မျက်လုံးပြူး၍"အင်း"ဟု ညည်းလိုက်လေ၏။

အုံးကြည်က"ဘာဖြစ်လို့လဲ ကိုစောမောင်"ဟုဆိုမှ "သပျက် သီးစေ့ အဝင်လွဲသွားလို့"ဟု ချော့ချပြီး၊ မုန့်ကိုမျိုလိုက်လေ၏။

ထိုနောက် စားသောက်၍ပြီးသောအခါ၊ မောင်စောမောင် က"ကိုချစ်ဆွေ၊ ခင်ဗျားရုံးကို မလာနိုင်တော့ဘူးထင်တယ်"ဟု ဆိုလေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"...အဘို့တော့ မလာနိုင်သေးဘူးထင်တယ်၊ ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ"

"စကားပြောဘို့ရှိနေလို့၊ ၁၅–မိနစ် မိနစ် ၂၀–လောက်ပဲ"

"...ဖြင့် ညနေကျတော့ အိမ်ကိုဝင်ခဲ့တာပေါ့ဗျာ"ဟု ဆိုမှ မောင်စောမောင်လည်း "ကောင်းပြီ"ဟု ပြောဆို နှုတ်ဆက်ကာ ထွက်သွားလေ၏။

ညနေ၌ မောင်ချစ်ဆွေ၏ အိမ်သို့ မောင်စောမောင်ရောက်ရှိလာလေ၏။ မောင်ချစ်ဆွေသည် အနားသို့ကပ်၍"ဘာဖြစ်တာလဲဆိုပါအုံး"

"အခု ကြိုးပေးခံရမဲ့ တရားခံဟာ မောင်ထွန်းဝင်းဘဲ"ဟု အခြားစကားကို ပလ္လင်မခံဘဲ၊ တခါထဲပြောလိုက်လေ၏။ မောင်ချစ်ဆွေ၏မျက်နှာမှာ တခါထဲဖြူရော်သွားပြီး"ခင်ဗျား ဘယ်နဲ့လုပ်ပြီး သိတာလဲ"

"တော်တော်ကြာရင် ဓာတ်ပုံ ရောက်လာတော့မယ်၊ အခုတော့ ဓာတ်ပုံဟာ အရေးမကြီးတော့ပါဘူး။ တရားခံဟာ ညာဘက်လက်မှာ ကျောက်သုံးလုံး ထိုးထားတယ်ဆိုတော့.... မောင်ထွန်းဝင်းဘဲလို့ သေချာပြီ မဟုတ်လား"

အတန်ကြာငြိမ်သက်၍နေကြပြီး "ဒါဖြင့် ဘယ်ပုံကြံစည်ကြမလဲ"

"ကျုပ်တို့မလုပ်နိုင်တာတွေ ပြောပြမယ်၊ ပဌမဦးဆုံး မအုံးကြည်မသိစေနဲ့ မောင်ထွန်းဝင်းကလဲ အရှက်ကိုငဲ့ပြီး သူဟာ... ဘယ်သူဆိုတာ... မပြောဘဲအသေခံတော့မယ်၊ ခင်ဗျားတော့

...နေ့ ပျော်ဘို့နေ့ကြီးမှာ စိတ်ညစ်စရာ တွေ့နေတော့...ပေမဲ့မရိပ်မိအောင် ပျော်ရွှင်ပုံနဲ့စကားပြောသာနေ...

ထိုခဏတွင် အောက်ထပ်မှ အူညံကာဖြစ်ပေါ်လာသော...များသည် အပေါ်သို့ တက်ရောက်လာကာ တဖြည်းဖြည်း...ပ်လာပြီးလျှင်.... မိန်းမတယောက်၏ အူငိုကြွေး၍...ကြား အော်သံဖြစ်သည်ကို ကြားရလေ၏။ ချစ်ဆွေ...တံခါးဖွင့်ပေးလိုက်မည်အပြုတွင်ပင် တံခါးသည် အတင်းအဖြင့်...တွန်းခြင်းဖြင့် ပွင့်ကာ၊ လှလှသည် ပြေး...လေ၏။

"ကိုချစ်ဆွေ—ကိုချစ်ဆွေ အမယ်လေး သိကြရဲ့လား"

"တိုးတိုး—တိုးတိုး"ဟု မောင်ချစ်ဆွေက ဆိုသော်လည်းမရ...င်ဘဲ"ကိုထွန်းကို ချုပ်ထားပြီး ကြိုးပေးတော့မယ်၊ ကိုဘရီ သေ...ပြီ"ဟု ရှိုက်ကြီးတငင် ပြောဆိုလေ၏။ မောင်ချစ်ဆွေနှင့်မောင်စောမောင်တို့၏ လျှို့ဝှက်ခြင်းမှာ.... ပေါ်ပေါက်ကုန်ပြီဖြစ်ပေသတည်း။

မအုံးကြည်မှာ တက်၍သွားမည်ကဲ့သို့ မျက်လုံးပြူးကာ မှိန်တွေသွားလေ၏။ ထိုနောက်... "ကိုကိုဝင်းလား"ဟု ဆိုလိုက်မှ လှလှသည် ၎င်းအား ကြည့်မိပြီး ခေါင်းညိတ်လေ၏။ ထိုနောက်မှ....

"ကျမ မသက်သာလို့ စာရေးကြီး ဓာတ်ပုံရောက်လာတယ်၊ ဘေ...နဲ့ဆိုတာ မြင်မြင်ခြင်း ကိုဘရီမှန်း သိတာဘဲ"

"မဖြစ်ဘူး ကိုစောမောင် သူ့ကို နောက်ဘေးခန်း ပို့မှ..." မောင်စောမောင်သည် မတက်တချက်တက်တချက် ဖြစ်နေသော...လှကို နောက်ဘေးခန်းသို့ ပို့လိုက်ရလေ၏။

ထိုနောက်မှ မအုံးကြည်က"အဟုတ်ဘဲထင်တယ်"

"ဟုတ်နေတော့တာဘဲ မအုံးကြည်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည် ထိုင်လိုက်ပြီး "အခုနေ ဘောဘော့ကို ဘယ်မှာ ရှာရမှာလဲ မသိဘူး" ဟု ဆိုရာ၊ ချစ်ဆွေက "နေပေစေ သူမသိ နံ့ သူသိရင် အကုန်ခက်ကုန်မယ်" ဟု ဆိုစဉ်ပင် တံခါးခေါက်သံ ကြား၍ "ဝင်ခဲ့လေ" ဟုဆိုမှ သံကြိုးစာပို့သူ လူတယောက်ဝင် လာလေ၏။

ထိုရာမှာ မအုံးကြည်နာမည်နှင့် ၎င်း၏နေအိမ်သို့ ပို့လိုက် သောစာဖြစ်သော်လည်း နေအိမ်မှတဆင့် လွှဲလိုက်ခြင်းဖြစ်ပေ ထိုအခိုက်တွင် မောင်စောမောင်လည်း ပြန်ဝင်လာရာ၊ "ရှပ်ရှင် ကားများကူးပြီးပြီ လူသတ်ပုံမှာ နားမလည်နိုင်ပါ၊ ရှပ် ဇာတ် လမ်း ရိုက်နေသလား၊ လာရောက်ကြည့်လှည့်ပါ၊ဝင်စတ ဓာတ် ပုံဆိုင်" ဟု ဘတ်သည်ကိုကြားသဖြင့် "ဘယ့်နှယ် အဓိပ္ပါယ်လဲ" ဟု ဆိုလေ၏။

"လူသတ်တာလဲပါတယ်၊ ရှပ်ရှင်ဇာတ်လမ်းလဲ ပါတယ်....၊ ဘာတွေလဲမသိဘူး၊ မအုံးကြည်တို့ အဘော ဘာပုံတွေ ရိုက်နေ သလဲ"

"ဒီဟာ ငှက်တွေပုံလို့ပြောတာဘဲ၊ ငှက်အကြောင်းလဲဘာ မှမပါဘူး၊ သူအိပ်နေရင်း ဓာတ်ပုံစတတ္တာကိုနှိပ်မိလို့ အလကား ပေ ၅၀၀—ကုန်သွားတယ်ဆိုတဲ့ဟာဘဲ ထင်တယ်"

"ကိုင်း....ဒါဖြင့် ဝင်စတဖ် ဓါတ်ပုံဆိုင်ကိုသွားကြည့်ကြစို့" ဟု မောင်စောမောင်က အကြံပေးပြီးလျှင် ဓာတ်ပုံကူး ဆိုင်သို့ သွားကြလေသတည်း။

ရောက်ရှိကြလေသောအခါ.... မစ္စတာ ဝင်စတဖ်သည် အပြင်သို့ ခေတ္တထွက်၍သွားခိုက်နှင့် ကြုံကြိုက်နေသဖြင့် မည်သူမှလည်း ရှပ်ရှင်အကြောင်းနားမလည်၊ ပြနိုင်သည့်အခွင့်ကို မရကြသဖြင့်

အခက်အခဲနှင့်ကြုံကြိုက်နေကြပြီးမှ လူလွှတ်၍ အ ၏။ တနာရီခွဲခန့်ကြာမှ လွှတ်သူနှင့် မစ္စတာ ဝင်စ မိမိကြောင့်စောင့်စားရသည့်အတွက် အားနာသွာဖြင့် တောင်းပန်စကားပြောကြားလျက် ဦးမောင်မောင်၏ ရိုက်ကူးပုံအလင်းအမှောင်အချိန်အဆနှင့်လက်ရာကို ကာလ ရှပ်ရှင်ပြရန်စီစဉ်လေ၏။ ခလုပ်နှိပ်သံကို ကြားလိုက်ရ ပြီးသည်နှင့် တပြိုင်နက် အခန်းသည် မှောင်၍သွားလေ၏။ ထို နောက် ပိတ်ကားပေါ်တွင် သားရဲတွင်း ၏ အဝမှ နှုတ်သီး ထွက်ပြူနေသော ခွေးတူ ဝက်တူတကောင်ကို တွေ့မြင်ရလေ၏။

မစ္စတာဝင်စတဖ်က "ဒီအထိ အတော်ကောင်းလာပြီ၊ ကား ဟာဘယ်လိုဖြစ်သွားတယ်မသိဘူး၊ "ကင်မရာ၊ အဲလီစေရှင်း" လွဲ သွားပြီး အခုမြင်ရတဲ့အတိုင်းပါဘဲ"

ဓါတ်ပုံကင်မရာကို ညာဘက်သို့အတင်းဆွဲ၍ လှည့်လိုက်သည့် အလား၊ ကားသည် ရုတ်တရက် ပြောင်းသွားပြီးလျှင် — လူနှစ် ယောက်၏ သဏ္ဍာန်ကို တွေ့ကြရပြီး၊ တယောက်ကား မျက်ခင်း ပေါ်တွင် လှဲအိပ်လျက် ၎င်းအနီးရှိ တယောက်က အရက်ငှဲ့နေ လေ၏။

"ဒါ-ဘရိဘဲ" ဟုစောမောင်ကြီးက ပြောလိုက်စဉ်တွင်၊ လှဲ အိပ်နေသောအရုပ်သဏ္ဍာန်သည်၊ ခေါင်းထောင်၍ ခေါ်လာ အုံးကြည်က "ကိုကိုဝင်းရယ်—အစစ်ဘဲ ကိုကိုဝင်း" ဟု အော်ဟစ် လေ၏။ ထွန်းဝင်းမှာ မှားစရာမရှိပေ၊ နေအလင်းရောင်များ လွှန်းသဖြင့် ထွန်းဝင်း၏ မျက်နှာတွင် "ဟဲလေးရှင်း" ထ၍နေ သောကြောင့် မှောင်မဲမဲရှိသော မုတ်ဆိတ်နှင့် နှုတ်ခမ်းမွေးသည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[illegible]တွင် ပျောက်သော နဂိုရ် မျက်နှာ အတိုင်း တွေ့ရ လေ၏။

ထို့နောက်–ဘရီက၊ အရက်ပေးရာ ထွန်းဝင်းက သောက်ပြီး [illegible]ကာအိပ်လေ၏။ ၎င်းနောက် ဘရီသည် ထွန်းဝင်းအနား တွင်ရှိသော ပုလင်း အပြားကလေးကို- ထွန်းဝင်း အိတ်ထဲသို့ ထိုးသွင်းမှုကိုတွေ့ရပြီးလျှင်၊ ဘရီသည် နောက်သို့ ဖြတ်ခနဲလှည့် ကြည့်လိုက်ရာ လူတယောက် အနားသို့ ကပ်ရောက် လာလေ၏။ သို့သော် ၎င်း၏ မျက်နှာကို မမြင်ရ၊ စောမောင် ချစ်ဆွေ အုံး ကြည်တို့မှာ ၎င်း၏၊ မျက်နှာကို ကြည့်လိုကြသော်လည်း ကျော ခိုင်း၍နေသဖြင့် မမြင်ရဘဲရှိစဉ် ထိုသူသည် ဘရီအား သေနတ် ၂-ချက်ဆင့်၍ ပစ်လိုက်ပြီးနောက် "ပရိသတ်" ဘက်သို့ အလှည့် တွင်.... ထိုနေရာ၌ ကားဆုံး၍ တခန်းလုံး လင်းသွားလေ၏။

အုံးကြည်က "ကိုချစ်ဆွေ သူအပြစ် မရှိဘူး ကိုကိုဝင်းမှာ အပြစ်မရှိဘူး မြင်ရဲ့မဟုတ်လား သေနတ်ပြစ်တာ သူမဟုတ်ဘူး"

အုံးကြည်မှာ ကျောက်လန့် စိုးရိမ်ခြင်း ဝမ်းသာခြင်းနှင့် ပူပန် ခြင်းများရောပြွမ်းကာ ရူးတော့မည်ပုံမျိုးဖြစ်နေကာ ချစ်ဆွေကို ထင်းတင်းကြပ်ကြပ် ဆုတ်ကိုင်ထားသည်ကို မြင်ရသော မစ္စတာ ဝဂ်စတာဖ်မှာ ရုပ်ရှင်အသစ် ကြည့်ရသလို ရှိနေလေ၏။

"မအုံးကြည့် ကိုချစ်ဆွေ အိမ်ကို လိုက်ခဲ့ပြီး စာတအုပ်အုပ် ဘတ်နေရမယ် ကြားရဲ့လား ဘယ်မှ ထွက်မသွားရဘူး၊ ဘာမှမ တွေးရဘူး၊ အိမ်မှာထိုင်ပြီးစာဘတ်နေ၊ဘတ်ချင်တာဘတ်၊ ဇာတ် ထုပကာသနီဘတ်ချင်ဘတ်၊ပုလိပ်အမှုတွဲ ဘတ်ချင်ဘတ် ဘာဖြစ် ဖြစ်ဘတ်နေ ဒီကိစ္စကိုဘာမှမတွေးနဲ့ ကိုချစ်ဆွေတို့ တတ်နိုင်သလို လုပ်ပေးမယ်"

ထို့နောက်– မောင်ချစ်ဆွေ၏၊ အိမ်သို့ ပန်ကြ၍ [illegible] ကိုထားခဲ့ကြပြီးလျှင် မောင်ချစ်ဆွေသည် မိမိ၏ မိုတော်ကားအား ထုတ်စေ၍ မောင်စောမောင်နှင့်အတူ တက်ရောက်စီးနှင်း [illegible] လျှင် သတင်းရလိုရညား သတင်းစာတိုက်သို့ပြေး၍ [illegible] အယ်ဒီတာထံ စုံစမ်းပြီးနောက် 'မိမိ၏ အထက်အရာရှိ [illegible] ဝတ်လုံတော်ရကြီးထံပြေးလေ၏။

မောင်ချစ်ဆွေ ပြောပြသမျှကို ကြားရပြီးနောက် "တော် တော်တော့- ထူးတာဘဲ၊ နို့ သော်[illegible] ကျုပ်တော့ဘာမှ မကယ်နိုင် ဘူး၊စက္ကရီတေရီအတွင်းဝန်ချုပ်ထံသွားမှဘဲ"

ထိုစကားကိုကြားပြီးသည်နှင့် တပြိုင်နက် ဘာမှ နောက်ထပ် မမေးကြဘဲ မောင်ချစ်ဆွေနှင့် မောင်စောမောင်တို့သည်အတွင်း ဝန်ချုပ်ထံ ကားကိုအမြန်မောင်းလေ၏။

တံခါးဝတွင်- ဘတ္တလာကိုတွေ့ရာ "သခင်က အတွေ့ခံနိုင်လိမ့် မယ်မထင်ဘူး ခေါင်းကိုက်တယ်လို့ စောစောက ပြောနေတယ်" ဟုဆိုသည်တွင် မောင်ချစ်ဆွေက "ဒီကိစ္စဟာ- အသေနဲ့အရှင်လုရ မဲ့အရေးဘဲတွေ့မှဖြစ်မယ်၊မတွေ့နိုင်ရင် ဘုရင်ခံထံကို သွားရလိမ့် မယ်"ဟုဆိုမှ အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ကြရလေ၏။

အတွင်းဝန်ချုပ်သည် မောင်ချစ်ဆွေအားကြည့်၍ "ခင်ဗျား အစိုးရ ရာဇဝတ်အမှုလိုက် ဌာနဘက်က မဟုတ်လား ဆိုပ ဦး ဘာကိစ္စဖြစ်ပေါ် လာကြတာလဲ" ဟုဆိုလေ၏။ မောင်ချစ်ဆွေ သည် အကျိုးအကြောင်း အစုံအလင် ပြောပြပြီးနောက် မြို့ထဲသို့ လိုက်၍ ရုပ်ရှင်ကားကိုကြည့်ရန် အမျိုးမျိုး တောင်းပန်ရလေ၏။ အတွင်းဝန်သည် ခေါင်းကိုက်သဖြင့် ညင်းဆန်လိုက်သော်လည်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လာတယောက်၏၊ အသက်နှင့် ပတ်သက်နေသဖြင့် နောက်ဆုံး၌ လိုက်ရလေ၏။

ည ၈ နာရီခန့်အချိန်လောက်တွင် ရုပ်ရှင်ခန်းတွင်းသို့ရောက်ကြ၍ခိုးခိုးရောက်မဆိုက် ကားကိုထိုး၍ပြရလေ၏။ ကားပြနေသည့်အခါ ဝန်မင်းသည် အထူးဂရုပြု၍ ကြည့်နေပြီးနောက် ပြီးသောအခါသက်ပြင်းချလိုက်လေ၏။

"အခုပုံအတိုင်းတော့ ဟုတ်ပါရဲ့၊ နို့သော်လဲ တရားခံအတွက် ရောင်ချက် ဖျက်လွှတ်ပြီး ချမ်းသာပေးဘို့ရန် တမင်ဇာတ်ဆင်ပြီး ရိုက်ထားတာ မဟုတ်တဲ့အကြောင်းဘယ်လို သက်သေခံပြနိုင်မလဲ၊ နို့ပြီးဒီတရားခံဟာ ခင်ဗျားတို့လူလို့ ဘယ်ပုံသိနိုင်သလဲ"

ထိုအခါ— စောမောင်ကြီးက "တရားခံရဲ့ဓါတ်ပုံတွေ ညနေဘဲရောက်လာပါတယ် တခုက-တဲ့တဲ့ တခုက ဘေးစောင်းပုံ" ဟုဆိုကာထုတ်၍ ပြလေ၏၊ ဝန်မင်းသည် အရုပ်ကားကို အသေအချာကြည့်ပြီး၊ ရုပ်ရှင်ကိုထပ်၍ အပြခိုင်းလေ၏။ ထိုနောက်- "ဒီလိုအမှုအခင်းဖြစ်ပွားဒါကို ဘယ်လိုရိုက်ယူမိ တာတုန်း"

ဒီနေ့မှာဘဲဓါတ်ပုံရိုက်သူဟာ အဲဒီနေရာကို ရောက်ပြီး ကမ္ဘာပေါ်မှာ အလွန်ရှားပါးတဲ့ တီရိစ္ဆာန် တကောင်ရဲ့ ပုံကိုရိုက်ရင်းအခုလိုဖြစ်ပျက်သွားတာပါဘဲ မစ္စတာ—ဝင်စတာဖ်ပြောလို့ ကျွန်တော်တို့လဲသိရတာပါဘဲ"

"ကိုင်းကောင်းပြီ ကျွန်ုပ်ကိုအလုပ်ရုံပို့ပေတော့"

ရုံးသို့ ရောက်သောအခါ အပြစ်လွှတ် ချမ်းသာပေးသောပုံစံကိုရှာ၍ ဆိုင်ရာ အကျိုးအကြောင်းများ ထည့်သွင်းရေးသား၍ လက်မှတ်ထိုးပြီးနောက်။

"ကဲဘုရင်ခံ လက်မှတ်ဘဲလိုတော့တယ် သူ့ထံသွားမဘဲ"

ထိုနောက် ဘုရင်ခံ မင်းမြတ်ထံသို့ ရောက်ရှိကြပြီး နောက် မောင်ချစ်ဆွေက အကျိုးအကြောင်းများကိုစီကာပတ်ကုံးပြောပြရပြန်လေ၏။ ဘုရင်ခံကတခွန်းနှစ်ခွန်းကြားဖြတ်၍မေးလေ၏။ ထိုနောက်မှ အတွင်းဝန်နှင့် အနည်းငယ် စကားပြောပြီးလျှင် ချမ်းသာခွင့်လက်မှတ်ရေးထိုးပေးလိုက်လေသတည်း။

အခန်း ၂၇။

မောင်ချစ်ဆွေသည် မိမိအလုပ်ရုံသို့ပြန်၍ ရောက်သောအခါ မီးရထားရုံးမှတဆင့် သာယာဝတီ ထောင်ကြီးသို့ တယ်လီဖုံးကြိုးဆက်ပေးရန် ပြောသောအခါ လမ်းများလွဲ၍နေပြီး၊ ကြိုးကိုလည်းဖြတ်ထားကြောင်း စကားပြန်လိုက်လေ၏။

ထိုနောက် မောင်ချစ်ဆွေသည် သံကြိုးရိုက်ရန် စာရွက်များပေါ်တွင် "တရားခံကံသာကို ဘုရင်ခံမင်း ကိုယ်တိုင် ချမ်းသာခွင့်ပေးသည့် လက်မှတ်ရေးထိုးသည့် စာလာနေပြီ ကြိုးစီရင်ခြင်းကိုရပ်ထားစေရန်ရေး၍ သံကြိုးလမ်းသုံးလေးခုနှင့် သွားနိုင်ရန် သုံးလေးဆောင်ရေးလေ၏။

"ဘာပြုလို့—သုံးလေးဆောင်တောင်ရေးရသလဲ"

"သာယာဝတီကို သွားတဲ့ တယ်လီဖုံး ကြိုးတွေကို ဖြတ်နှင့်ပြီ။ ဒါကြောင့် ကြေးနန်းကြိုးတွေလဲ တဘက်ကဖြတ်ထားရင် တဘက်ကရောက်နိုင်အောင်ရေးတာပေါ့"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"နေအုံး—ကျုပ်မေးရအုံးမယ်' ဟု ဆိုပြီးနောက်း ဘယ်ထီ ဖိုးနှင့်ဘကြီးရိုးကြီးမေးကြည့်ရာ အတန်ကြာသောအခါ၊ ဆာ လာဝတီသို့သွားသော သံကြိုးလမ်းအားလုံးကို ဖြတ်၍ထား သည်ကိုသိရလေ၏။

"ဒါဖြင့်ဘယ်နှယ့်လုပ်မလဲ"

"နေအုံး အခု ၉ နာရီခွဲပြီးပြီ၊ ပြည်ရထားတော့မရှိဘူး တော်တော်ကြာရင်ထွက်မဲ့ - ဟာသာတရထားနဲ့လိုက်မှာဘဲ။ နို့ ပေတဲ့ မီးရထားလမ်းတွေကော ဘယ်လိုနေတယ်ဆိုတာ မေး ကြည့်ဒုံးမယ်" ဟု ဆိုပြီးနောက်၊ ဘူတာရုံသို့လှမ်း၍မေးရာ ညောင်းကုန်းတွင် မီးရထားလမ်းကို ၈ နာရီခွဲခန့်ကပင် ဗုန်းဖြင့် ဖေါက်ဖျက်ထားကြောင်း တံတားကိုလည်းဖြတ်ထားကြောင်း၊ လူ ၂ ယောက်ကိုချုပ်ထား၍ တလောက်ကိုမှုကား မီးရထား ဂတ်ဗိုလ်ကပစ်သတ်လိုက်ရကြောင်း သတင်းရရှိလေ၏။

"ကိုင်း တောက်တဲ့တွေလဲနေရာတကာနှံ့နေပြီ၊ ဘယ်လိုလုပ် ကြမလဲ"

"မိုတော်ကားနဲ့ ပြည်လမ်းကနေပြီးသွားမှာဘဲ"

"ခင်ဗျားတယောက်ထဲသွားမလို့လား"

မောင်ချစ်ဆွေသည် ခေါင်းညိတ်လျက်၊ "တယောက်ထဲဘဲ သွားမယ်၊ ကျွန်တော်မရောက်နိုင်မှ ခင်ဗျားလိုက်ခဲ့ပေတော့၊ ကျွန်တော့နောက်က ပုလိပ်ကားတစင်း လွှတ်လိုက်ပေတော့၊ ဂရုစိုက်ပြီးမောင်းပါစေ၊ ကျွန်တော့ကိုနောက်ယှက်နိုင်ဘို့အချိန် ရလိမ့်မယ်မထင်ဘူး၊ ဒီ တောက်တဲ့တွေသက်ထဲကကျော်လွန်ပြီး သွားနိုင်လိမ့်မယ်လို့ထင်တာဘဲ၊ မအုံးကြည်သာ ပြောလိုက်ပါ တော့ သေဒဏ်ခွင့်လွှတ်တာနဲ့တကွသွားပြီလို့"

မောင်စောမောင်သည် ဘာကိုမှမပြောတော့ဘဲ လမ်းပေါ် တွင်ရပ်ထားခဲ့သောကားရှိရာသို့ မောင်ချစ်ဆွေနှင့်အတူ လိုက် သွားလေ၏။ မောင်ချစ်ဆွေသည် ကားပေါ်သို့မတက်မီ ကိုင် ယာနှင့်ခါတ်ဆီတိုင်ကီကို သေသေချာချာ စစ်ဆေးလေ၏။ ထို နောက် မောင်စောမောင်ကိုနှုတ်ဆက်ပြီး မောင်းနှင်ထွက်သွား လေ၏။

ကမာရွတ်သို့ရောက်သောအခါ ၁၁ န[redacted]ထိုးနေပြီဖြစ်ပေ၏၊ ပုလိပ်မော်တော်ကားတခုကို တွေ့၍မေးမြန်းရာ၊ "ဒီကနေ့ ပြည် သမိုင်းလမ်းခွဲအထိ အတားအဆီးတွေလုပ်ထားတယ်၊ကုတ်ကိုင်း ဘက်ကလှည့်ပြီးသွားမှဖြစ်မယ်" ဟု သိရလေ၏။

ထိုနောက် စောင်ချစ်ဆွေသည် အကြံတခုကိုရသဖြင့် ဌာန တွင်းသို့ခေတ္တဝင်ပြီးလျှင် လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် လက်မှတ်ပုံစံ မိတ္တူတခုကူး၍၊ ရှပ်အင်္ကျီအိတ်တွင်သွင်းပြီးနောက်၊ လက်မှတ် အစစကို ဘိနပ်ချွတ်၍ခြေအိတ်အတွင်းသို့ထည့်ပြီးမှ ဘိနပ်စီး၍ မော်တိုကားကို ဝိတိုရိယလမ်းမှမောင်း၍ ကုတ်ကိုင်းဘက်သို့ချီး လေ၏။

တံတားကလေးအရှုးထောင်နားသို့ရောက်သောအခါ၊ လမ်း လည်ခေါင်တိုင် ပုလိပ်အဝတ်အစားနှင့်အရာရှိသည် ရှေ့ကိုတိုး ၍မသွားရန် လက်ရမ်း၍ပြသည်ကို မိုတော်ကားမီးရှောင်ထွန်း မြင်ရသဖြင့် ကားကိုရပ်လိုက်ရလေ၏။

"ဒိလမ်းကမသွားနိုင်ဘူး၊ ရှေ့မှာဖျက်ထားတယ်"

"ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မိနစ် ၂၀ လောက်ရှိပြီ၊ ဗုန်းဖေါက်ပြီး ဖျက်ထားတာ ဒီရှာထဲကနေပြီး တခြားလမ်းက တမိုင်လောက်လှည့်ပြီးသွားရမှာ ဖြစ်မယ်၊ ဟောဒီလမ်းကသွားရမယ်"

မောင်ချစ်ဆွေသည် ကားကိုနောက်ပြန်လှည့်ဆုတ်ပြီး၊ တခြားလမ်းဖြင့်သွားရန်၊ ထိုလမ်းထဲသို့ ကားကို လှည့်၍မောင်းလိုက်သည်တွင် ပုလိပ်အဝတ်အစားနှင့်လူသည် မောင်ချစ်ဆွေအားရိုက်၍ချလိုက်လေ၏။

\+ ယခု တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်းကို ယခင်က ဝိတိုရိယာရိပ်အာလမ်းဟု ခေါ်ခဲ့ဘူးသည်။

ထိုသို့ ရိုက်လိုက်ပြီးသည်နှင့်တပြိုင်နက်၊ လူ ၆ ယောက်ခန့်သည် မှောင်ထဲမှထွက်လာကြကာ၊ ကားပေါ်သို့တက်ကြ၍၊ ပြော့ခွေနေသောမောင်ချစ်ဆွေကို ကားထဲမှဆွဲ၍ ထုတ်ကြပြီးနောက်၊ တယောက်သောသူက မိုတော်ကားမီးကို ငြိမ်းလိုက်လေ၏။

"ငါတော့=ဒီကောင်ကိုအဆုံးစီရင်ချင်တာဘဲ" ဟု ပုလိပ်အဝတ်အစားနှင့်လူကဆိုလေ၏။

"ဒီနေရာမှာဘဲတွယ်လိုက်ပါတော့လား"

ပုလိပ်ဟန်ဆောင်သူသည် စိတ်အနည်းငယ်ပြောင်းသွားပြီး "နေအုံးလေ၊ စူချွန်းက ဘာပြောအုံးမယ်မသိဘူး၊ သူ့ကိုပြအုံးမှဘဲ" ဟု ဆိုပြီးနောက် မှောင်မိုက်သောလမ်းကြားမှ တိုက်တခုထဲသို့ ယူဆောင်သွားကြလေ၏။

ဝူချွန်းသည် စားပွဲမှထ၍လာပြီးလျှင် မြေပေါ်တွင် လှဲ၍ချထားသော မောင်ချစ်ဆွေကို လာ၍ကြည့်ပြီးလျှင် "ဒီကောင်မသေသေးဘူး၊ ရေနဲ့နဲ့ဆွတ်ပေး၊ နို့ပေတဲ့ အရင်ဦးဆုံးသူ့ကိုယ်ထဲမှာရှာအုံး" ဟု ခိုင်းစေလေ၏။

ပဌမဦးဆုံး ရှာ၍တွေ့သော အရာသည်ကား၊ စာအိတ်ရှည် တခုဖြစ်၍၊ စူချွန်းသည် ထိုစာအိတ်ကို ဖေါက်၍ ဖတ်ပြီး "ဟုဘ်ပီ—လိုချင်တာရပြီ၊ ကိုင်း—သူ့ကိုရေပေးပေတော့" ဟု ဆိုပြီးနောက်၊ စာအိတ်ကို မိမိစားပွဲထဲသို့ထည့်၍ သော့ပိတ်ထားလေ၏။ ထိုနောက်လူတယောက်ကရေယူ၍ မောင်ချစ်ဆွေကိုဖျန်းလေ၏။

ချစ်ဆွေသည် သတိရ၍လာပြီးလျှင်၊ ဦးနှောက်များမှာထူပူလျက် အိပ်ရာမှထလာသောသူကဲ့သို့၊ မိမိ၏မျက်နှာကိုပွတ်သပ်ကာ၊ ဓါတ်မီးအလင်းအောက်တွင်ရှိသောသူများကို တယောက်ပြီးတယောက်ကြည့်လေ၏။

"ဒီအချိန်ကြီးမှာ မင်းဘယ်သွားမလို့လဲ" ဟု ဝူချွန်းက လှမ်း၍မေးလေ၏။

"သာယာဝတီသွားမလို့၊ အခု ငါ့ကို ဘယ်ခေါ်လာကြတာလဲ"

"ငရဲပြည်ခေါ်လာတာ" ဟု ဆိုပြီးလျှင် စူချွန်းကမိမိကိုလူများဘက်သို့လှည့်၍ "ဒီခွေးမသား အပေါ်ထပ်ကိုတင်လိုက်" ဟု အမိန့်ပေးလေ၏။

မကြာမီ ချစ်ဆွေမှာ၊ ဒရွတ်တိုက် ဆွဲငင်ခြင်းကိုခံရလျက်၊ ဖုံမှုန့်အညစ်အကြေးများဖြင့် ရှုပ်ပွေပေကြံနေသော အခန်းသို့ ရောက်ရှိလာလေ၏။

"သူ့မှာ သေနပ်တွေပါ—မပါ အသေအချာရှာကြအုံး"

ချစ်ဆွေသည်တခန်းလုံးမျက်စေ့ဖြင့်လှည့်ပတ်ကြည့်ရှုလေရာ ပြူတင်းပေါက်တခုကိုတွေ့ရသော်လည်း၊ ထိုမှထွက်ပြေးနိုင်ဘို့

www.burmeseclassic.com

မှာ ခဲယဉ်းလှ၏။ မျက်နှာကျက်မှာလည်း မီးခြစ်ထုပ်ပျဉ်မျိုးနှင့် လုပ်ထားသည်ကို တွေ့ရသဖြင့်၊ မိမိမှာ လှေခါးမှဆင်းပြေးရန်အပြင်၊ အခြားလွတ်ပေါက်မရှိသည်ကို သိလေ၏။ သို့သော် လှေခါးမှပြေးရလျှင် လွတ်နိုင်ဘို့နည်းလမ်းမှာနည်းလေ၏။

"ချစ်ဆွေ-မင်းဒီမှာ တရက်နှစ်ရက်တော့ နေရအုံးမှာဘဲ၊ ငမျှားကို အစိုးရက ပြန်ပေးရင်ဖြင့် မင်းအသက်ရှင်မှာဘဲ၊ မပေးရင် မင်းဘာဖြစ်မယ်ဆိုတာ စဉ်းစားသာကြည့်ပေတော့" ဆို၍ ဆင်းသွားလေ၏။

ချစ်ဆွေသည် မိမိကို ဘမ်းသူများနှင့် စကားပြောသော်လည်း၊ လေကုန်ရုံပင်ရှိမည်ကို တွေးဘောမိလေ၏။ ခေါင်းမှာလည်း အလွန်နာကျင်ကိုက်ခဲနေရကား၊ လူဆိုးများအောက်သို့ ဆင်းသွားပြီး တယောက်တည်း ကျန်ရစ်သည်နှင့် တပြိုင်နက် အငြိုးအတြောင်းနားလည်သူ ဆရာဝန်တဦး၏နည်းအတိုင်း ပြု လုပ်လေ၏။ ၎င်းသည် ခေါင်းကိုငိုက်လိုက်ပြီး၊ မိမိရင်ပတ်တွင် မေးစေ့ကို ကပ်ထောက်၍ လက်နှစ်ဘက်ဖြန့်ပြီး ဇက်တွင် ထား ကာ၊ လက်ချောင်းကလေးများဖြင့် ခပ်မာမာဖြစ်ညှစ်နှိပ်နယ်၍ ခေါင်းကို တဖြည်းဖြည်းမော့လျက်၊ (ထိုသို့လုပ်သည့်အခါ အ လွန်နာသည်။ လက်ချောင်း ကလေးများကို လည်ချောင်း အောက်သို့ ဆွဲချ၍ ယူရလေသည်) ထိုသို့ သုံးကြိမ်မျှ လုပ် လိုက်လျှင် ခေါင်းမှာ တခါတည်း ပေါ့ပါးရှင်းလင်းသွားပြီး အကြံထုတ်နိုင်လာလေ၏။

အခန်းတံခါးရှက်မှာ အလွန်ပါးသော ပျဉ်ဖြင့် ပြုလုပ်ထား သဖြင့်ကိုယ်နှင့်ထွန်းသော်—ရနိုင်စရာ အကြောင်းရှိသော်လည်း အောက်ထပ်၌ လူများရှိနေသဖြင့် အသံမြည်သော အလုပ်ကို

လုပ်နိုင်ပေ၊ ထိုခဏတွင် အောက်ခန်းမှမီးသည် ညိမ်း၍သွားလေ ၏၊ တအိမ်လုံးမှာမှောင်၍နေလေ၏။ ချစ်ဆွေသည် အိတ်ထဲသို့ စမ်းကြည့်ရာ မီးချစ်တလုံးကိုတွေ့သဖြင့် ၎င်းတို့ မယူသွားခြင်းကို ပင်ကျေးဇူး တင်ရမလို ရှိလေ၏၊ ထိုနောက် မီးခြစ်၍ တခန်းလုံး ရှာဖွေရာ ခေါင်းတ်မီးခလုပ်ကိုတွေ့၍ ဖွင့်ပါသော်လည်း မီးမလင်း ချေ၊အကြောင်းမှုကား အောက်သပ်ကကြိုးနှင့် ဆက်သွယ်ထား ခြင်းကြောင့်ဖြစ်လေ၏။

ထိုနောက်မီးထပ်၍ခြစ်ပြီး အခမ်းတွင်း၌ ရှာဖွေရာ ကြေးနီ ပြားကြီးတချပ်နှင့် ဝိုင်ယာကြိုးများကို တွေ့ရလေ၏။ နံရံတွင် တွယ်ထားသော—ခေါင်းတ်ကြိုးတချောင်းမှာလည်း အဆက်မပြတ်ဘဲ ပြတ်နေသည်ကို တွေ့ရစဉ်တွင် အောက်မှ စကားသံများကိုကြား ရ၍ ကြမ်းကိုကပ်၍နားထောင်ကြည့်ရာ။

"အပေါ်ထပ်ကငနဲ့ကို ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ"

"မသိဘူး တောက်တဲ့ကြီး ဘာပြောမယ်ဆိုဒါကို နားထောင် ရဦးမယ်၊ သူကလဲသတ်ချင်တယ်ထင်တာဘဲ"

"ငမျှားကို ပြန်ပြီးရအောင် သူ့ကို ချုပ်ထားဘို့ ကောင်း တာဘဲ"

နံနက် ၅ နာရီထိုး အချိန်ခန့်သို့ ရောက်လာ၍လာလေ၏၊ထိုအ ခိုက်တွင်ဝူချန်းသည်အပြင်သို့ထွက်သွားရာမှပြန်လာပြီး "တောက် တဲ့ကြီးကသတ်ပစ်ရမယ်ပြောတယ်" ဟုဆိုသည်ကို ချစ်ဆွေသည် ကြားရလေ၏။

ယခု အချိန်သည်ကား— အသက်ကို ဥာဏ်စောင့်ဆိုသလို ပြု လုပ်ဘို့ပင်ရှိလေ၏၊ ချစ်ဆွေ အသတ်ခံ၍ သေရလျှင် ထွန်းဝင်း မှာလည်း ကယ်မည့်သူမရှိတော့ချေ၊နှစ်ယောက်စလုံး၏ အသက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည် နာရီအပိုင်းအခြားသာရှိ တော့ရကား အကြံကောင်းထချက်၊မပေါ်လျှင် နှစ်ဦးလုံး၏အသက်မှာစိုးရိမ်ရလေ၏။

ချစ်ဆွေသည် ဖြတ်ခနဲရှုတ်တရက် ဥာဏ်ပေါ်ပေါက်လာပြီးလျှင် ယခင်တွေ့သော လျှပ်စစ်ဓါတ်ကြိုးကို အသာခွာလေ၏။ ထို့နောက် ဓာတ်ကြိုးထိန်းသောကြွေအိုးကလေးများကို အသာကြွအောင် ဖြုတ်ရလေ၏။ အတန်ငယ် ကြာသောအခါ ကြေးနန်းဓာတ်ကြိုးကို ဖြုတ်၍ရလေ၏။

အောက်ထပ်က "ဟိုအကောင် အပေါ်မှာ လှုပ်ရှားနေ သလား" မေးသံနှင့် "ဟင့်အင်း အိပ်နေတယ်ထင်တယ်။ကျွန်တော်တို့ အလင်းရောင်လာအောင် စောင့်ရလိမ့်မယ်။ နို့မဟုတ်ရင် တို့လူချင်း သတ်မိကုန်ကြလိမ့်မယ်"ဟု အဖြေကို ကြားရသောအခါ မိမိအကြံအောင်မြင်အောင် နာရီအနည်းငယ် ကြံဖန်နိုင်ခွင့် ရှိသေးသည်ကို သိရလေ၏။ ထိုနောက် ဓာတ်ကြိုးကို အုပ်ထားသော အဝတ်နှင့် ရော်ဘာလုံးများကို ချွတ်ရလေရာ လက်များမှာ သွေးထွက်လျက် လက်သဲများ ကွဲထွက်ကုန်လေ၏။ မလျှော့သောလုံ့လဖြင့်ပြုလုပ်ရာ နောက်ဆုံးတွင် ကြေးနီစများကိုရ၍ ကြေးနန်းလိမ်များကိုဖြေရှင်းပြီးလျှင် ယခင်တွေ့ရသော ကြေးနီပြားကြီး၌ တပ်ရလေ၏။

ထိုသို့ပြုလုပ်ပြီးလျှင် ဓာတ်ကြိုးကို ဆန့်၍ယူလာပြီး ကြေးနီပြားကို တံခါးဝနား၌ထားလေ၏။ မည်သူမဆို တံခါးကိုဖွင့်၍ ဝင်မိလျှင် ထိုကြေးပြားပေါ်သို့ နင်းမိပြီး လျှပ်စစ်ဓာတ်လိုက်၍ သွားမည်ဖြစ်ပေ၏။

အာရုဏ်တက်၍ အလင်းရောင်ပေါ်၍လာလျှင် လှေခါးပေါ်သို့ တက်လာကြသော ခြေသံများကို ကြားရလေ၏။ ထိုနောက်

တံခါးပွင့်ပြီးနောက် လူတယောက်သည် အထဲသို့ဝင်မိသည်နှင့် တပြိုင်နက် ဟစ်အော်ကာ ဂျွန်းပြန်၍ လှေခါးပေါ်မှ ခေါင်းခေါက်ကွေး ကျသွားလေ၏။ ထိုသူနှင့် ကပ်၍လိုက်လာသောသူလည်း ၎င်းနှင့် ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ဂျွန်းပြန်ကျသေလေ၏။

"ဘာဖြစ်ကြတာတုန်း"ဟု ဝူချွန်း၏ ပြောဆိုသံနှင့် လှေခါးပေါ်သို့ တက်လာသော ခြေသံများကို ကြားရပြီးနောက် ၎င်းသည်လည်း ဟစ်အော်လျက် ကျသွားရာ လှေခါးတွင် ကန့်လန့်ဖြတ် ကျသဖြင့် အောက်မှတက်လာသူများကို သိမ်းရုံး၍ ရိုက်လိုက်သကဲ့သို့ရှိကာ အကုန်လုံး အောက်သို့ ကျကြလေကုန်သတည်း။

ထိုအခိုက်တွင် ချစ်ဆွေသည် ကြေးနီပြားကို ကျော်လွှား၍ ခုန်ပြီးလျှင် လှေခါးပေါ်မှ ဆင်းပြေးကာ လဲနေသောသူများကို ခြေဖြင့်နင်း၍ ထွက်ပြေးလေ၏။ အောက်ခန်းသို့ ရောက်သောအခါ စားပွဲပေါ်တွင် မိမိ၏ ခြောက်လုံးပြူးတလက်ကို တွေ့သဖြင့် ပြေး၍ဆုပ်ကိုင်ဖမ်းယူစဉ်တွင် လူနှစ်ယောက် မိမိထံသို့ ပြေးလာသည်ကိုမြင်၍ သေနတ်မောင်းကိုဖြုတ်ရာ ကျည်ဆံများကို ဝူချွန်းက နှုတ်၍ထားသဖြင့် တချောက်ချောက်မျှသာ မြည်လေ၏။

သို့သော် ဘရောင်းနင်းခြောက်လုံးပြူးသည် ကျည်ဆံမထည့်ထားသည့်တိုင်အောင် လူကိုရိုက်၍ အတော်ကောင်းသော လက်နက်ဖြစ်ရကား ရှေ့ဆုံးကတက်လာသူကို ခေါင်းတည့်တည့်ရိုက်၍ သေနတ်အရိုးနှင့်ရိုက်ပြီး လမ်းပေါ်သို့ပြေးလေ၏။ ချစ်ဆွေသည် ထိုအိမ်ထဲ၌ အစက လူ ၆ ယောက်ခန့်မျှသာရှိသည်ဟုထင်သော်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လည်းထိုကတစ်ယောက်၊ ဒီကတစ်ယောက် ပြေးလာသည်ကို တွေ့ရ... မှ အားလုံး လူ ၂၀ ခန့်ရှိသည်ကို မှန်းဆမိလေ၏။

ထိုသို့ နောက်က လူများလိုက်အလာ၌ လမ်းတွင် မီးသတ်... စက်ခေါ်သွားအရောကို တွေ့မြင်သဖြင့် မှန်ကိုသေနတ်ဖြင့်ရိုက်... ပြီး ခလုတ်ကို ဆွဲလိုက်လေ၏။ ချစ်ဆွေသည် မိမိတယောက်... ထည်းနှင့် အများကို ခုခံ၍ အကျိုးမရှိသည်ကိုမြင်သဖြင့် လှည့်... ပတ်ပြေးနေစဉ် အိမ်ဘဖက်သောင့်မှ ဝူချန်းသည် ထွက်လာပြီး... ချစ်ဆွေ၏လည်ပင်းကိုညှစ်ရန် ကြောက်မက်ဖွယ် လက်သီးကြီး... များကိုဖြန့်၍ အံခဲပြီး လာလေ၏။ မရဲသော်လဲ ပြေးခဲစေ ... သကဲ့သို့ ချစ်ဆွေလည်း ရပ်၍နေပြီး ဝူချန်း ကပ်လာသည်နှင့် တပြိုင်နက် ခေါင်းကိုချိန်၍ သေနတ်ဒင်နှင့်ရိုက်ရာ သွေးများ... ဖြာထွက်၍ လဲသွားလေသည်။

ထိုအခါတွင် ဆူညံသောအသံများဖြင့် မီးသတ်စက်နှင့် ... များ ရောက်ရှိလာကြ၍ ချစ်ဆွေသည် ဗိုလ်လုပ်သူအား အကျိုး... အကြောင်း ပြောပြသည်နှင့်တပြိုင်နက် ၎င်းတို့သည် မီးလောင်... လျှင် အိမ်ကိုဖျက်ဖေါက်ဝင်နိုင်ရန် သုံးစွဲရသော ပုဆိန်တလက်... စီနှင့် တောက်တဲ့များကို ဝင်ရောက် နှိပ်ကွပ်လေ၏။

ချစ်ဆွေသည် နာရီကြည့်ရာ ၆ နာရီထိုးနေပြီကို တွေ့ရလေ... ၏။ ၈ နာရီထိုးလျှင် ထွန်းဝင်းကို အဆုံးစီရင်တော့မည် ဖြစ်ရ... ကာ၊ ၂ နာရီအတွင်း သာယာဝတီကို ရောက်အောင်သွားရသို့... ရှိလေ၏။ မော်တော်ကားကို တနာရီ ၆၀ မိုင်မောင်းလျှင် ဘာ... ကြောင့် ၂ နာရီအတွင်း သာယာဝတီသို့ မရောက်နိုင်ရမှာလဲဟု... အားခဲမိလေ၏။ သို့သော် လမ်းခရီး၌ အပိတ်အပင် အတား... အဆီး အနှောင့်အရှက်များ ရှိမည်ကို မတွေးမိပေ။

ထိုနောက် တောက်တဲ့များကို တယောက်ပြီးတ... ဖမ်း၍ လူနာတင် မော်တော်ကားပေါ်သို့ သွင်းသ... ပြီးသည်နှင့်တပြိုင်နက် ချစ်ဆွေသည် မိမိ၏မော်တော်ကား... သို့တက်ပြီး ပြည်လမ်းကို ဦးတည်ကာ မောင်းနှ... သတည်း။

၀ ၀ ၀

အခန်း ၂၀။

ထွန်းဝင်းသည် နှစ်ချိုက်အားရစွာ အိပ်ပျော်နေရာမှ နိုး၍ လာလေ၏။ ၎င်းအား တညလုံး ထိုင်၍ စောင့်ကြည့်နေရသော ပြာတာသည်လည်း ထလာလေ၏။ ထိုနောက် တခွန်း နှစ်ခွန်း ကားပြောပြီးလျှင်ထွက်သွား၍ ၆ နာရီထိုးအချိန်ခန့်သို့ ရောက် ရှိသောအခါ ထမင်းကျွေးရန် စားစရာများ ယူလာလေ၏။

ထမင်းစား၍ပြီးသောအခါ ဘုန်းကြီးတပါး ကြွရောက်လာ လေ၏။ ထွန်းဝင်းသည် ဘုန်းကြီးထံမှ ငါးပါးသီလနှင့် ဘာရဏ ဂုဏ်ခံယူပြီးနောက် အနည်းငယ် ပြောစရာ ဆိုစရာ ရှိသမျှတို့ကို ပြောနေလေ၏။

"မသေမီ ဖြောင့်ချက်ပေးသွားဦးမလား။ တကယ်နာမည် မောင်ကံသာဆိုတာ အမှန်ဘဲလား"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"တပည့်တော် နာမည်အရင်း မဟုတ်ပါဘူး။ နို့ သော်ယံ မထွေးပါဘူးဘုရား"

"တကာ့ တကယ့်ကိုယ်ဘဲ သတ်မိသလား"

"မလျှော်ရှာဘတ်ပါဘူးဘုရား။အရင်ကလဲ တပည့်တော် သူ့ကို သေစေချင်နေပါတယ်။ ဒါကြောင့် တပည့်တော် သူ့ကို သတ်ချင်လဲ သတ်မိမှာပါဘဲ"

"ကိုင်း... တကာလေး ဒေါသ မောဟဆိုတဲ့ တရားတွေဟာ ဘယ်အကျိုးကိုခံစားရတယ်၊ သေရည်သေရက်ဟာ ဘယ်လို အပြစ်ကြီးတယ်ဆိုတာ ဘုန်းကြီးတွေတရားဟောတာ၊ ကျမ်းစာထဲ ပါတာတွေ မယုံဘူးထားအုံး အခု ကိုယ်တွေ့ကြုံနေပြီ မဟုတ်လား၊ ဒါကြောင့် ဒီကနေ့ဟာ ဒီဘဝအဘို့ နောက်ဆုံး ဖြစ်သော်လဲ အယူဖြောင့်ဖြောင့်နဲ့ အနိစ္စသဘောကို ထင်မြင်ပြီး ကောင်းရာကောင်းကြောင်းရောက်ဘို့ အာရုံပြုလို့ နောက်ထပ် လွန် ဘဝမှာ ကုသိုလ်တရားပွားများနိုင်ဘို့ အားထုတ်ပေတော့" ဟု ဆုံးမပြီးပြန်ရာတွင် ထွန်းဝင်းသည် သုံးကြိမ်ဦးချ ကန်တော့ရှာလေ၏။

၇ နာရီခွဲခန့်အချိန်တွင် ထောင်မှူးကြီးသည် ထွန်းဝင်းကို ကြည့်ရန်ရောက်ရှိလာလေ၏။ ထိုနောက် ထွန်းဝင်းအား "ညက ကောင်းစွာအိပ်ရရဲ့လား။ မသေမီ ဘာမှာခဲ့အုံးမလဲ။ တစုံတရာ မကျေနပ်တာရှိသလား" စသည့်ဖြင့် မေးမြန်းပြောဆိုနေစဉ် တိုက်သူကြီးတယောက်နှင့် အရပ်လူကြီးတတောက် ရောက်လာကြလေ၏။ ထွန်းဝင်းသည် မိမိအား သေမင်း၏တမန်များ လာ ရောက် စကားပြောကာ ခေါ်ငင်နေသည်ဟု ထင်မိလေ၏။ သော် သေရတော့မည်ကို အသေအချာသိနှင့်ပြီးနေရကား ယ

အချိန်၌ ယောကျ်ားပြီပြီ ရဲရဲတင်းတင်း စိတ်ထားဘို့ရန်သာ ရှိတော့သည်ဟု အောက်မေ့ကာ စက်တိုင်သို့ ... ကြည့်ကို လည်း မတွေးတော့။ အချိန် နာရီမည်မျှရှိပြီ ... မမေး မြန်းဘဲ စိတ်ကို လွှတ်လပ်စွာထားနေလေ၏။

ထိုခဏတွင် လူသတ်မိန့်ပေးရန် ဆရာဝန်ကြီး ... သည် ရောက်ရှိလာလေ၏။ ထိုဆရာဝန်ကြီးကိုမြင်လျှင် ထွန်းဝင်း သည် စက်တိုင်တက်ရသည်ထက်ပင် ကြောက်ရွံ့ကာ မျက်နှာ ကို မမြင်စေလိုသကဲ့သို့ ခေါင်းငုံ့၍နေလေ၏။ ဆရာဝန်သည် တရားခံ၏အနားသို့ ရောက်လာပြီး သေသေချာချာကြည့်ကာ "သတ်တုန်းကသတ်ပြီး အခုမှသေရမှာ ကြောက်နေသလား" ဟု မေးလေ၏။

ထွန်းဝင်းမှာ ထိုအသံကိုကြားလျှင် သာ၍ပင် တကိုယ်လုံး တုန်လှုပ်ကာ ကြောက်ရွံ့လာလျက် ဘာမျှစကားပြန်မပြောဘဲ နေလေ၏။

ထိုအခါ ဆရာဝန်က "ကိုင်း...အချိန်လဲနီးလာပြီ၊ သွေးစမ်း ရဦးမယ်။ ကဲ-မောင်ဟာဝါ၊ ထစမ်းပါဦး" ဟု ဆိုသဖြင့် ထွန်း ဝင်းမှာ အမိန့်ကိုမလွန်ဆန်နိုင်၍ ထရသည့်အခါ တယောက် မျက်နှာ တယောက် တွေ့ကြ၍ ဆရာဝန်မှာ ကြက်သေသေ၍နေ ပြီးမှ "အမယ်လေး...ငါ့သားပါလား မောင်ထွန်းဝင်း၊ မင်း ဘယ့်နှယ်ဖြစ်ရတာတုန်း"

ထောင်မှူးကြီးနှင့်တကွ အခြားသူအားလုံးမှာ အံ့အားသင့် ၍နေကြပြီးမှ ထောင်မှူးကြီးက "ဦးမောင်မောင် ဥပဒေမှာ အားရယ်,သမီးရယ် မရှိဘူးနော်။ ခင်ဗျားဟာ ဥပဒေအတိုင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[illegible]ထားပေမဲ့ သတ်ဆိုရှိရင် သတ်နိုင်ခွင့် ပြုရလိမ့်မယ်”ဟု [illegible]သာမျက်နှာထားနှင့် ဥပဒေသပါပါ ဆိုလေ၏။

[illegible]မောင်မောင်မှာ ဦးနှောက်သွေးများ ဆူပွက်၍နေကာ “[illegible]မြှောကြတာတုန်း။ ကျူပ်ကမွေးတဲ့သား ကျူပ်က သတ်ပေးရမှာလား။ခင်ဗျားတို့အားလုံး ရူးနေကြသလား။ ကျူပ်ကို အရူးထင်နေကြသလား”ဟု ပြောဆိုပြီးနောက် သား၏ပုခုံး[illegible]ကာ နဖူးကို မိမိပါးနှင့်ပွတ်လျက် “လူကလေး ငါ့သား [illegible]ဖြစ်မှုဆန်းလှချေရဲ့”

“ဖေဖေ”ဟုဆိုကာ ထွန်းဝင်းသည် အဘိုးကြီး၏ရင်ခွင်ထဲ [illegible]ရောက်သွားလေ၏။ “ကြိုးပေးခံရတဲ့ လူတွေကို ဖေဖေ [illegible]ပြီး သတ်နေရသလား”

“လူကလေး ဘောဘော့အပေါ် အပြစ်မယူနဲ့နော်၊ ဒီအလုပ် ဟာငါ့အလုပ်ဘဲ၊ ငါမလုပ်ဘဲမနေရဘူး။ အရင်ဒီအလုပ်ကိုငါနဲ့ အတူတူ ဆေးကျောင်းမှာ ပညာသင်ခဲ့ဘူးတဲ့ မိတ်ဆွေလုပ်နေ တယ်၊ သူလဲမမာဘဲရှိပြီး။ ဟိုအခါက—ငါလဲ အင်မတန်ဆင်းရဲ နေတဲ့အတွက်၊ သူ့အလုပ်ကို ကူညီ ဆောင်ရွက်ပေးပါ၊ နောက် ဆုံးမိတ်များများ မကူနိုင်တောင် သူ့မှာကြိုးပေးဘို့ ကိစ္စရှိတဲ့ အခါများမှာလောက်လာပြီး ကြည့်ရှုပေးပါ၊ သူတော့အခုလို မာနေတဲ့အခါ ကြိုးပေးစေရန် သဘောတူရတဲ့အလုပ် ကြိုး ပေးတဲ့အခါ ကြည့်နေရတဲ့ အလုပ် လုပ်ရရင်- နှလုံးသွေးပျက်မှာ အမှန်ဖြစ်တဲ့အတွက် ငါလဲ ချောင်ချိပါတော့လို့ သဘောထား ပြီး ကူညီတို့ တောင်းပန်ရပါတယ်၊ လို့ဆိုတာနဲ့ ငါလဲဆရာဝန် လက်မှတ်ရ ပင်စင်စားအရာရှိဖြစ်တဲ့ အတိုင်းလုပ်ရတော့တာဘဲ လူကလေးရယ်…”

မောင်ချစ်ဆွေသည် ပြည်လမ်း[illegible]ကြီး တလျှောက် [illegible] ထားကို- မိုင်အဆုံးနှင့်ကာမောင်းချ[illegible]လာလေ၏။ [illegible] လိုက်ရာ နာရီမှာ- ၆ - နာရီမှာပင် လက်တော်[illegible] ရှိမှာရပ်၍ နေသည်ကိုသိကာ မျက်လုံးပြူး၍ ခေါင်း[illegible] သွားလေ၏။ မှီမှ—မှီပါမလားဟူသော တွေးတော[illegible] ဦးနှောက်ကို အကြိမ်ကြိမ်တူနှင့်ထုသကဲ့သို့ရှိလေ၏။မိုတော်[illegible] မှာကားအပြေးဆုံး မိုင်အကုန်မောင်းထားပြီး ဖြစ်လေရာ [illegible] အလိုတင်းလိုက်ကာ ဘယ်နည်းနှင့်မျှ ထိုထက်ပို၍ မြန်အောင် သွားနိုင်မည်မဟုတ်ချေ၊ လမ်း ၂ ဘက်ရှိ သစ်ပင်များ ရွာ[illegible] မှာဖြတ်ခနဲလောက်သာမြင်ရ၍ ချာလယ်လယ်ကာ ကျန်ရစ်ကြ တော့၏။ တမိုင်ပြီး တမိုင်ဘာကိုမျှ သဲသဲကွဲကွဲ မမြင်ရဘဲအရမ်း မောင်းချ၍လာရာ လမ်းကြမ်းသည့်နေရာများ၌ ခါကိုရင်း မြေ ကမူကိုငှင်း တိုက်မိသည့်အခါ ကားပေ မှ လွင့်စင်သွားလုမ တတ်ရှိလေ၏။ လမ်းတွင်ဘီးပေါက်၍ အချိန် ကုန်ပြန် လေ၏။ သာယာဝတီမြို့သို့ဂင်လုနီးတွင် ၈ နာရီထိုးဘို့ ရန် ၂ မိနစ်မျှသာ လိုလေတော့သတည်း။

× × × × ×

ဦးမောင်မောင်သည် မျက်ရည်စက်လက်နှင့် သားကိုပခုံးတွင် ထိုင်ကာ၊ စက်တိုင်သို့ခေါ်လာရာ၊ ထွန်းဝင်းမှာ မျက်ရည်မကျ အောင် စိတ်ကိုချုပ်ရသော်လည်း ရဲရင့်သောစိတ်များမှာမူကား အကုန်လုံး ပျောက်ပျက်ပြီးလျှင် ဒူးဆစ်များ ချောင်၍နေသည့် အလား တကိုယ်လုံးဆတ်ဆတ်တုန်ကာ တလှမ်းခြင်း နှိုးအား ဆွဲ၍ရှောက်ရလေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဗါရာတယောက်နှင့် အကျဉ်းသား တယောက်သည်လူသေ
ကိုတင်ရန် ကပ်ကိုယူဆောင်လာလေ၏။ တယောက်သောသူက
"တော့... ကြိုးဖြတ်လို့၊ တို့များကိုပေးတဲ့ ငွေကိုတဝက်စီခွဲဝေ
ယူရမယ် သိရဲ့လား" ဟု ပြောသံကို ထွန်းဝင်း ကြားရသော
အခါ၊ မည်သူမဆိုတနေ့တွင် သေရမည့်သိလျက်နှင့် ကြောက်
တတ်ခြင်းသည်၊ ၎င်း၌လည်း ပေါ်ပေါက်လာလေ၏။

ထို့နောက် ပျဉ်ပေါ်တွင် T ဟု မြေဖြူနှင့်ရေးထားသည့်နေ
ရာတွင် ထွန်းဝင်း၏ ခြေဖဝါး နှစ်ဘက် တင်မိသော အခါ
သားအဘ ၂ ဦးစလုံးမှာသွေးမရှိတော့ဘဲနေပြီး ဦးမောင်မောင်
သည် အနိုင်နိုင်အားယူကာကြိုးကွင်းကို ထွန်းဝင်း၏ လည်ပင်း၌
စွပ်ပေးပြီးနောက် "ငါ့သား-စိတ်ကိုသာ ဖြောင့်ဖြောင့်ထားပြီး
ဘုရားကိုသာအာရုံပြုနေပေတော့" မောင်ရယ် နှမရယ် အမေရယ်
ဆိုတဲ့ သံယောဇဉ်တွေကို အားလုံးမေ့ပစ်လိုက်ပြီး....၊ မြတ်စွာ
ဘုရားဟောတဲ့အတိုင်း လက္ခဏာရေးသုံးပါးကို ဆင်ခြင်ကာ၊ မ
ဏာနုဿတိဆိုတဲ့ တရားကို –"

တထောင်လုံးမှာ ဆူဆူညံညံဖြစ်၍လာပြီးလျှင် ဆံပင်စုတ်
ဖွားနှင့် တကိုယ်လုံးဖုတ်များပေကျံ၍လာသော လူတယောက်
သည် အတင်းပြေး၍လာကာ၊ "ဘုရင်ခံလက်မှတ်နဲ့ ချမ်းသာခွင့်
ပေးလိုက်ပြီ" ဟူ၍... မောကြီးပန်းကြီး အော်ပြောလိုက်သည့်
မောင်ချစ်ဆွေ၏ အသံကို အားလုံး ကြားကြရသော်။ ၎င်း
လက်ထဲမှ ချမ်းသာခွင့်ပေးသည့် လက်မှတ်ကို တွေ့ကြရလေ
တည်း။

အခန်း ၂၉။

မအုံးကြည်မှာ– တညလုံး အိပ်မရချေ၊ နံနက်သို့ကျရော
သောအခါ တညလုံးငိုရခြင်းဖြင့် မျက်လုံးများ နီရဲ၍နေလေ၏။
စောမောင်ကြီးသည် ၎င်းအား ကြည့်ကာ မည်သို့မျှ မကယ်
ကျေနိုင်သည့်အလား ငိုင်၍သာကြည့်နေရလေ၏။

၇ နာရီထိုးသံကိုကြားသည်နှင့်တပြိုင်နက်၊ "အမယ်လေး....
ကိုကိုဝင်းတယောက် သေပါပြီရှင့်" ဟူ၍ ဟစ်အော်ကာ၊ အလုံး
ဆို့၍မေ့သွားလေ၏။ စောမောင်ကြီးမှာ ... အနီးဆုံး ဆရာဝန်
တယောက်ကို တယ်လီဖုံးနှင့်ခေါ်လိုက်လေ၏။

မအုံးကြည်သတိရ၍လာသောအခါ၊ ဆရာဝန်က စုံထောက်
၏အနားသို့ကပ်၍ "သူ့ကို ဒီလိုထားရင် မဖြစ်ဘူး၊ တညလုံးလဲ
အိပ်ဘူး၊ အမြဲငိုနေရင် ဒုက္ခများကုန်လိမ့်မယ်၊ အိပ်ပျော်သွား
တဲ့ဆေးကို ပေးမှဘဲ" ဟုဆိုကာ ဆေးပြားကလေး တပြားကို
ပျော်ပြီးလျှင် ညာ၍တိုက်ရလေ၏။

နေ့ခင်း ၂ချက်ထိုးလောက်မှ အုံးကြည် နိုး၍လာပြီးလျှင်
မိမှာ သန့်ပြန့်သော ကုတင်တလုံးပေါ်၌ လဲလျောင်းလျက်ရှိ
သည်ကိုတွေ့ရလေ၏။ မိမိအနီး ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် ဆရာမ
တယောက်ကိုမြင်ရသဖြင့် "ဒါ–ဘယ်သူ့အိပ်ခန်းလဲ" ဟုမေးပြီးမှ

www.burmeseclassic.com

ရောက်ရှိသောအခါတွင် မောင်ချစ်ဆွေ၏ ခုတင်ပုံကိုတွေ့ရ၍ ၎င်း၏ အိပ်ရာပေါ်တွင် မိမိအိပ်နေသည်ကိုတွေ့ရပြီးလျှင် နာရီကိုကြည့်၍—

"ဟင် ၂-ချက်တောင်ထိုးသွားပြီ" ဟုဆိုကာ အိပ်ရာမှထပြီး "နေ့ခင်းကိုရောက်နေပြီ ဘာယ်လိုဖြစ်ကုန်ပါလိမ့်မလဲ" ဟု ရှုံ့မဲ့၍ ငိုလေ၏။

"ရှင်တို့အဘေ အောက်ကိုရောက်နေပြီ ခေါ်လိုက်ရမလား"

"ဟုတ်လား ဘေဘေရောက်နေပြီလား၊ ဘာသတင်းကြား...မလဲ"

"ဦးချစ်ဆွေလဲ အောက်မှာရှိပါတယ်၊ ကိုကျော်ဇံ ဆိုတာ...ဘဲ"

"ဒီပြင်ကော"

"ဒီပြင်မရှိဘူး၊ တခြားလူတော့ မနက်ဖြန်မှရောက်လိမ့်မယ်...ရှင့်၊ အစ်ကိုကိုပြောတာမဟုတ်လား"

"ရှင်—ညာတာပါ" ဟုဆို၍ အုံးကြည်သည် ခေါင်းအုံးပေါ်...မျက်နှာမှောက်၍ ငိုရာ၊ ဆရာမက "ကျွမ....မှန်တာကိုပြောနေတာ...ပါ"

ထိုအခိုက်တွင် တံခါးဖွင့်သံကြား၍ ခေါင်းထောင်၍ကြည့်...ရာ၊ ဦးမောင်မောင်ကိုမြင်ကာ တခါတည်းဆင်းပြေးပြီး၊ "...ဘေ တကယ်လား၊ ဘေဘေ" ဟု မေးလေ၏။

"တကယ်ပါ၁ဲ၊ မောင်ဝင်း မနက်ဖြန်ကျမှ ရောက်...မယ်၊ ထုံးစံအတိုင်း စစ်ဆေးစရာတွေရှိတာ လွှတ်ဘို့ရာ...လုပ်ရဦးမှာပေါ့၊ ခေတ်ဒုက္ခထဲကလို ဖြုန်းကနဲဘာယ်လွှတ်နိုင်...မလဲ"

"ဘေဘေ ဘယ်တုန်းကသိသလဲ"

"အခုမနက်မှဘဲသိတယ်"

ဆိုသော် ဘာကြောင့်ထိုလောက်ကြီးကို ၎င်း၏ ...သနည်းဟု အုံးကြည်ကမေးမြန်းခြင်းမပြုချေ။

"မောင်ကျော်ဇံ က ဦးတိုးသာ အလုပ်တိုက်ကြီးကို ...ဘို့ မောင်ဝင်းကို အစ်မယ်ပြောတယ်၊ မောင်ဝင်းလဲ ...မဟုတ်ဘူး၊ စိတ်တွေပြောင်းကုန်ပြီ၊ နို့သော်လဲ သူဒီ...လုပ်ချင်မှလုပ်မယ်၊ သူ့စိတ်မှာ ရှိပြီးသားအလုပ်ကို ...လုပ်ချင်တာမဟုတ်ဘူး၊ ကိုယ်တိုင်တီထွင်ရှိတဲ့အလုပ်မှ လုပ်...တာ၊ သူဘေဘေတို့နဲ့အတူတူနေတော့မယ်။

"ဘေဘေသူ့ပြန်လာရင် ဘေဘေမနှစ်သက်တဲ့ အလုပ်ကိုခွင့်...မယ်မဟုတ်လား"

"ဘေဘေ တခါထဲခွင့်လိုက်ပြီ သမီး၊ ဘေဘေ အသက်လဲကြီးပြီ"

အောက်ထပ်၌ ချစ်ဆွေနှင့် မောင်စောမောင်ကြီးတို့မှာ... မီးခိုးတထောင်းထောင်းထအောင် ဆေးလိပ်များသောက်လျက် စကားပြော၍နေကြလေ၏။ ချစ်ဆွေမှာ ဦးခေါင်းတွင် ထိမိသော ဒဏ်ရာကို အဝတ်ဖြင့်စီးပတ်ထားရလေ၏။

စောမောင်ကြီးက ... "အားလုံးထဲမှာ မောင့်ထွန်းဝင်းကို တောက်တဲ့လက်ခုပ်ထဲက ပြန်ရအောင် လုပ်ရတာဟာ အလုပ်အကြီးဆုံးဘဲနေ့ဘ်။ တခါတောက်တဲ့ဖြစ်ရင် တသက်လုံးတောက်တဲ့ဘဲ"

ထိုအခိုက်တွင် လူတယောက် ဝင်လာ၍ မောင်ချစ်ဆွေအား ကုလားထိုင်ထိုး၍ပေးလေ၏။ ထိုနောက် ပါးပိပ်မှ ဆေးတံကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချက်၍ မီးခိုးမှုတ်ထုတ်ပြီးလျှင် "တောက်တဲ့ကြီးတော့ ဘာမှ မတတ်နိုင်တော့ဘူး၊ အခုလုပ်ဘို့ရှိတာက ဒီဟာကိုတခါထဲမျိုး ပြုတ်အောင်လုပ်ဘို့ဘဲ၊ ဈေးလဲမိပြီ၊ ဝူချွန်းလဲထောင်ထဲမှာ၊ ဘာရိ ဘာရိဆိုတာက တောက်တဲ့ အစစ်မဟုတ်ပေမဲ့၊ အင်မတန်အ ရေးပါတဲ့ လူတယောက်ဘဲ၊ သူလဲသေပြီ နို့ပြီး—လုလု..."

"သူလုလို့မရှိဘူး" ဟု မကြာမီက ဝင်လာသည့် ကိုမြဘူးက ပြောပြီးဆက်လက်၍ "သူ့ကိုဒီမှာနေဘို့ ကျွန်တော်ဘဲစီမံလိုက် တာ မနက်ကဘဲ ယိုးဒယားကို လိုက်သွားပြီ၊ သွားဘို့ရေတ်လဲလို တာထက်ပိုပြီး၊ ကျွန်တော်က ထောက်လိုက်တယ်၊ အခုတော့ တောက်တဲ့ကြီးနဲ့ သူ့အသင်းဘဲရှိတော့တယ်၊ တောက်တဲ့ကြီး မိရင်-သူ့အသင်းပြုတ်တာဘဲ"

ထိုအခိုက်တွင်— ဦးမောင်မောင် ရောက်ရှိလာ၍ မြဘူးနှင့် ကျော်ဇော်တို့သည် ထွက်သွားကြလေ၏။

"မအုံးကြည်ကို ပြောပြ သေးသလား" ဟု မောင်ချစ်ဆွေက မေးလေ၏။

"ကျုပ်အကြောင်းလား"

"ဟုတ်ကဲ့"

"ဒါသူ့ကိုတော့ပြောဘို့ မလိုပါဘူး"

"နောက်ဆုံးတော့ ကုသိုလ်ကံအကြောင်းရှိလို့ ဒီအလုပ်ကို လုပ်ရပေမဲ့လဲ လူတယောက်ကို သတ်ဘို့အမိန့်ချတဲ့ တရားသူ ကြီးနဲ့၊ လူတယောက်ကိုသတ်ရတဲ့လူဟာ ဘာမှမထူးပါဘူး၊ ဥပ ဒေရဲ့ အမိန့်ရှိတဲ့ အတိုင်းကိုး"

ထိုည၌ ဦးမောင်မောင်နှင့် မအုံးကြည်တို့သည် မောင်ချစ် ဆွေ၏ အိမ်၌ အိပ်ကြ၍ နောက်တနေ့တွင် ဘူတာရုံ ကြီးသို့

စွန်းဝင်းကိုသွား၍ကြိုကြလေ၏။ မောင်ချစ်ဆွေနှင့် မောင်သော မောင်တို့မှာ ကားလိုက်၍မပို့နိုင်တော့ပေ။

ထိုည၌ မောင်ဘောမောင်သည် မောင်ချစ်ဆွေအိမ်သို့ လာ၍ မတွေ့ဘဲရှိလေ၏။ အစေခံကိုမေးရာ နေ့သည်ကခေတ္တမျှအိမ်မှ အဝတ် အစားလဲ၍ ထွက်သွားသည်မှာ၊ ယခုတိုင် မလာသေး ကြောင်းပြောပြလေ၏။ သို့သော်စောမောင်ကြီးသည် မောင် ချစ်ဆွေကိုမတွေ့သေးဘဲမပြန်လိုသဖြင့် အိမ်ရှေ့ခန်းဆိုဖါပေါ် တွင်စာအုပ်တအုပ်ကို ကောက်၍ကြည့်ကာ စောင့်စားရင်းအိပ် ပျော်နေလေ၏။

"ဟလိုဒီမှာလာပြီး အိပ်ပျော်နေသလား" ဟု ပခုံးကိုလှုပ်၍ နှိုးသဖြင့် စောမောင်ကြီးသည် မော်ကြည့်ရာ မောင်ချစ်ဆွေ ကိုတွေ့ရလေ၏။

"ကိုင်းထပြီးလိုက်ခဲ့ပေတော့၊ မိုတော်ကား အောက်မှာစောင့် နေတယ်သွားကြစို့"

"ဒီအချိန်သူတို့အိပ်နေရောပေါ့"

"နို့ပေတဲ့ ကျွန်တော် စိုးရိမ်တာ တချက်ရှိလို့၊ ၉ -နာရီ လောက်တုန်းကပြည်လမ်းမှာတောက်တဲ့ကြီးကိုမြင်လိုက်ရတယ်"

"ခင်ဗျားသူမှန်းဘာကြောင့်သိသလဲ" ဟု စောမောင်ကြီးက မျက်လုံးပြူး၍မေးလေ၏။

"သူ့ကိုသိတာ တလလောက်ရှိပြီ၊ ခင်ဗျား သေနတ်ကိုယူခဲ့ သေတော့"

× × +

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း ၃၀။

လူ့တသက်တွင် ထိုကဲ့သို့သောပျော်ရွှင်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော
အရာသည်မရှိတော့ချေ၊ ထိုပျော်ရွှင်ခြင်းသည်ကား ဆုံးလေ
ဟူ၍ နှလုံးပြုထားသော မိမိတို့ ချစ်နှစ်သက်သော သွေးသား
ပြန်၍ရရှိသောအခါ၌ ပျော်ရွှင်ခြင်းပေတည်း။

မောင်ထွန်းဝင်းသည် မိမိ၏ဘခင်ဘေးရှိ ကုလားထိုင်
ထိုင်ကာပျော်ရွှင်စွာ သုံးဆောင်ကြရန် တည်ခင်းထားသော
မင်းဟင်းများကို စားသောက်ရခြင်း၊ မိဘယုရခြင်းနှင့် မေတ္တာ
ငွေ့ကို အာရုံခံစားကာ နှစ်သိမ့်လျက်ရှိလေ၏။ ယခုအခါ
မီရင်းဘရင်းအိမ်၌ ချဉ်ပေါင်ဟင်း တခွက်နှင့် ငါးပိထောင်း
စားရခြင်းသည် ဟိုတယ်ကြီးများ၌ ဝီစကီ တခွက်နှင့် ချိစ
ဟိုယခင်အခါများက ကြီးမားလှသော စည်းစိမ်ဟု ထင်မှတ်
ခြင်းထက်သာပေသည် တကားဟု တရေးရေး တွေးတော
မြင်လာကာ မိဘနှင့်အိမ်ကိုချစ်ခင်ခြင်းသည် တိုး၍လာပေ၏။

မောင်ဝင်းမင်း ကိုကျော်ဇံက ဦးဘိုးသာ အလုပ်တိုက်
ကိုအုပ်ချုပ်စေချင်တယ်ပြောတယ်၊ ဒါကိုအယ်လိုထင်သလဲ
စိတ်ထဲမှာ”

“အင်္ဂလန် ဘဏ်တိုက်ကြီးရဲ့ ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်တော
ကျွန်တော့် စိတ်တွေဟာ အရင်တုံးကလိုအမြင့်ကို
ဘူး၊ မြင့်မြတ်ရိုးဖြောင့်တဲ့အလုပ်ဆိုပြီး လယ်ထွန်စား
ဒီလိုဆိုရင်သိပ်ပျော်မှာဘဲ”

အဘိုးကြီးသည် စားပွဲပေါ်သို့ မျက်စေ့စိုက်ကာ၊ သာ
ထူးခြား ပြောင်းလဲ၍ နူးညံ့လာသောစိတ်ကို တွေးတော
စားနေလေ၏။

ထိုညဉ့် မိုးသည်းထန်စွာရွာနေလေ၏။ လျှပ်စစ်ရောင်မျာ
သည် ပြိုးပြိုးပြက်ပြက်လက်ကာ ပြူတင်းပေါက်များမှ ဝင်း
လက်သောအရောင်များသည် ခဏခဏ ဝင်လာလေ၏။ မအုံး
ကြည်သည် ကြောက်ရွံ့သောအမူအရာကိုပြလေ၏။

“အာဖြစ်သတုန်း သမီး”

“ကျမစိတ်ထဲမှာ ကြောက်စရာတခု တွေးမိတယ်”ဟု ဆိုကာ
မိမိတယောက်တည်းရှိသောညက တောက်တဲ့ကြီးသည် မိမိအား
ခြောက်လှန့်ပြောဆိုသွားသည့်အဖြစ်အပျက်များကို ပြန်၍ ပြော
ပြလေ၏။

“တောက်တဲ့က မင်းကို လိုချင်သတဲ့လား၊ မဖြစ်နိုင်ထာကြီး
ဘဲ။ သူ့မျက်နှာကို မြင်လိုက်ရသလား”ဟု ဦးမောင်မောင်က
မေးလေ၏။

အုံးကြည်သည် ခေါင်းခါ၍ “မျက်နှာဖုံးကြီး တပ်ထား
တယ်”ဟုပြောပြီးလျှင် စားပြီးသော ပန်းကန်များကို သိမ်းရာ
ထွန်းဝင်းသည် တသက်လုံးမလုပ်ခဲ့ဘူးသော အလုပ်ဖြစ်သည့်ကို
ကူ၍ ပန်းကန်များ သယ်၍ပေးခြင်း ပြုလေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တိုနေ့ဘက် ပန်းကန်များ ဆေးကြောပြီး၍ မီးဖိုခန်းမှပြန်လာသောအခါ "ဒီည သိပ်ကြောက်ဘိုကောင်းတာဘဲ။ လေတိုက်လိုက်တာ မြူတင်းပေါက်ပွင့်သွားပြီ။ မီးငြိမ်းသွားတယ်။ အိမ်ထဲလဲ မိုးရေတွေစင်ကုန်ပြီ"

"ဘာမှကြောက်ဘို့မရှိတော့ဘူး။ ကိုကိုဝင်းလဲ အိမ်မှာ အမြဲနေတော့မယ်"

ဦးမောင်မောင်က "နောက်ဘေးတံခါး ပိတ်ထားလိုက်ပါလား သမီးရယ်"ဟုဆိုကာ နောက်ဘေးသို့ထွက်သွားသော သမီးကို ကြည့်ရင်း ပြောလေ၏။

သားအဘ နှစ်ယောက်သည် ဆေးလိပ်သောက်ကာ တွေတောရ၍နေကြဟန်ရှိလေ၏။ ထွန်းဝင်းသည် လှလှကိုတွေ့ မိ၍ ရှင်းအကြောင်းကို စလေ၏။

"သူတယောက်တော့ မဆိုးပါဘူးထင်တာဘဲ ဘေဘေ။ သူ့ ခမျာလဲ ဘာဖြစ်မယ်ဆိုတာ မသိရှာပါဘူး။ ကြံပုံက တကဲ့ကို ကြောက်စရာကောင်းလောက်အောင် ပိပိပြားပြား လုပ်ထားတော့ ကိုချစ်ဆွေ မရောက်လာသေးသမျှပါတ်လုံး ကျွန်တော့ စိတ်ထဲမှာ သေရမဲ့ အချိန်ထိ ဘာရီကို သတ်မိတယ်ဘဲ ထင်နေတာဘဲ။ တောက်တဲ့ဟာ တော်တော့်ကို အကြံဉာဏ်ကောင်းတဲ့ မုတ္တယောက်ဘဲ"

ဦးမောင်မောင်က ခေါင်းညိတ်ကာ နားထောင်နေလေ၏။

ထွန်းဝင်းကဆက်လက်၍ "နို့ပြီး ဦးဘိုးသာလဲ တောက်ထဲပါတယ်လို့ အရင်ကတကကထင်မိတာဘဲ။ ဘာကြောင့် ရှိသလဲဆိုတော့ ပထမဦးဆုံး ဖူနမ်းချူး ကလပ်မှာတွေ့တုန်းက ဘာဖြစ်သလဲ ဘေဘေ"

"မအုံးကြည် သမီးရေ" ဦးမောင်မောင်က ခေါ်လေ၏။ မီးဖိုခန်းထဲမှ ပြန်၍ထူးသံကို မကြားရချေ။

"ပန်းကန်တွေ ဆေးမနေပါစေနဲ့။ မောင်ဝင်း သွားခေါ်ချေပါ သားရယ်"

ထွန်းဝင်းသည် နောက်ဘေးသို့ ထ၍သွားပြီးလျှင် တံခါးကို ဖွင့်လေ၏။ တံခါးမှာ မင်းတုန်းမချတဲ့ စေ့၍ပိတ်ထားသည်ကို တွေ့ရလေ၏။ အပြင်၌ကား မှောင်မိုက်နေပေ၏။

"မီးအိမ်ယူခဲ့ပါ ဘေဘေ"ဟုဆိုလိုက်ရာ ဦးမောင်မောင်သည် လျှင်မြန်စွာရောက်လာလေ၏။ ကြမ်းပေါ်၌ ဖြူသောအရာကလေးတခုကို မြင်ရသဖြင့် ထွန်းဝင်းသည် ကောက်၍ကြည့်ရာ မအုံးကြည် ဝတ်သော ရှပ်အင်္ကျီ၏ဇာနားတပ်ထားသော လက်နားသည် စုတ်ပြတ်၍ ကျကျန်ရစ်ခဲ့သည်ကိုတွေ့ရသဖြင့် နှစ်ဦးသားအဘ တယောက်မျက်နှာကိုတယောက်ကြည့်နေကြပြီးလျှင် ထွန်းဝင်းသည် မိမိအခန်းသို့ပြေး၍ "စတောင်းကင်း"ဓာတ်မီးကို မီးထွန်းပြီး အမြန်ပြန်ယူလာလေ၏။

"ခြံထဲမှာ ရှိလိမ့်မယ်ထင်တယ်"ဟု အသံကိုအုပ်၍ ပြောပြီး နောက် တံခါးရွက်များကိုဖွင့်၍ နှစ်ယောက်သား မိုးရေထဲသို့ ဆင်းသွားကြလေ၏။ မိုးသည် သနားကြင်နာခြင်းကင်းမဲ့စွာ လက်ဖျန်းရွာသွန်းလေရာ ကိုက် ၂၀-ခန့်မျှမလျှောက်ရမီ နှစ်ယောက်စလုံးမှာ ကြွက်စုတ်ရေစွတ်သလို ဖြစ်၍နေကြလေ၏။ ထွန်းဝင်းသည် ဓာတ်မီးကိုမြေနှင့်ကပ်၍ကြည့်ရာ ရွှံ့မြေထဲတွင် ခြေရာများ ထပ်၍နေသည်ကိုတွေ့မြင်ရလေ၏။ ထိုအထဲ၌ အုံးကြည်၏ခြေရာကိုတွေ့ရလေ၏။ ထိုခြေရာများသည် ခြံဘေးတွင် ထပ်လျက်ရှိသော မြက်ခင်းတွင်ပျောက်၍သွားပြီး ရှေ့နားတွင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခြံတားပေါက်မှထွက်သော တံခါးရှိသဖြင့် ထိုတံခါးကိုကြည့်ရာ တံခါးမှာပွင့်လျက်၊ ချည်နှောင်၍ပိတ်ထားသောသံကြိုးများ ပြတ်လျက်၊ ရှု ထဲသို့ ကျနေသည်ကို တွေ့ရလေ၏။ ထိုတံခါး အတိုင်းထွက်၍ ခြံ ၂ ခြံ ကြားလမ်းမှထွက်ရာ လမ်းမကြီးပေါ်သို့ ရောက်သွားပြီး မိုတော်ကား (တိုင်ယာ)ဘီးရာများကို တွေ့ရ လေ၏။

"ဒီလိုနေလို့ မဖြစ်ဘူး မောင်ဝင်း၊ ဂါတ်ကိုပြေးပြီး မောင် ချစ်ဆွေတို့ကို တယ်လီဖုန်းနဲ့ပြောမှဘဲ"

ထိုအခိုက်တွင် မိမိတို့ထံသို့ ရှေးရှု၍လာသော မိုတော်ကား မီးရောင် ၂ လုံးကိုမြင်ကြရသဖြင့် ဘာမျှမလုပ်ဘဲ ရပ်၍ကြည့်နေ ကြစဉ် ကားသည် မိမိတို့အနီးတွင်ရပ်ကာ ကားပေါ်မှ မောင် ချစ်ဆွေနှင့် မောင်စောမောင်တို့ ဆင်း၍လာကြလေ၏။ မောင် ချစ်ဆွေမှာ အကြောင်းကို သိနှင့်ပြီးဖြစ်နေလေ၏။

"မောင်ချစ်ဆွေ၊ မအုံးကြည်တယောက်တော့ မရှိဘူး။အခု ဘဲ လူလွှတ်မလို့"

"ကျွန်တော်တို့လဲ ကြိုတင်ပြီးသိလို့ လာခဲ့ပါတယ်"

ထိုအခိုက်တွင် မြေကြီးပေါ်တွင် ကြည့်ရှု စုံစမ်းနေသော မောင်စောမောင်က "မောဒီဘီးယာဟာ ဘိုင်စကယ်ထက်လဲ ကြီးတယ်၊ မိုတော်ကားထက်လဲ ငယ်တယ်။ မိုတော်ဆိုင်ကယ်နဲ့ တူတာဘဲ" ဟု ဆိုလေ၏။

မောင်ချစ်ဆွေက လျင်မြန်စွာ "မိုတော်ကားဗျ၊ ခပ်ကြီး ကြီးထက်က" ဟု ပြောပြီးလျှင် ထွန်းဝင်းနှင့်ဖိုင်း၏အခင်ကို အိမ် မှာစောင့်၍နေရစ်ခဲ့ကြရန်လွှတ်လိုက်ပြီး၊ "ကဲ ကိုစောမောင် ဒီ ကားဟာ ညာဘက်ကိုသွားတယ်၊ လိုက်ကြစို့" ဟုဆို၍၊ ကား

ပေါ်သို့တက်ကြပြီးလျှင်၊ အမြန် မောင်းနှင်၍ ထွက်သွားကြ လေ၏။

ကားသည် လမ်းခွဲမှချိုး၍ ပြည်လမ်းအတိုင်းမြောက်ဘက်သို့ ထွက်၍ မောင်းသွားသည်ကိုတွေ့သဖြင့်၊ ဓါတ်ဆီဆိုင်တွင်ဝင်၍ မေးရာ "ခုတင်ကဘဲ" ကားတစင်းထွက်သွား၍ နောက်မှမိုတော် ဆိုင်ကယ်တစင်းပါသွားသည်ကို သိရလေ၏။ ကားနှင့်မိုတော် ဆိုင်ကယ်မှာ ကိုက်တရာလောက်ကွာသည်ဟုဆိုလေ၏။

တဖန်ဆက်လက်၍လိုက်သွားကြရာ ရွှေညောင်ပင်တွင်ပုလိပ် တယောက်ကိုတွေ့၍ မေးမြန်းရာ၊ အထက်ပါအတိုင်းထပ်တူထပ် မျှပင် သိရှိကြရ၍၊ မိုတော်ဆိုင်ကယ်မှာ မီးမပါ၍၊ မိမိကတား ညည်ကြံသော်လည်း၊ ထိုသူသည် ဂရုမစိုက်ဘဲ မောင်းသွား ကြောင်းပြောပြသဖြင့်၊ ရှေ့သို့လိုက်ကြပြန်ရာ၊ ထောက်ကြံ့ လမ်းခွဲသို့ရောက်လေ၏။

ထိုနေရာ၌ ဘီးရာကိုရှာ၍ မတွေ့နိုင်ကြသဖြင့်၊ ကြံမိ ကြံရာ ခဲ့ုးလမ်းသို့ လိုက်ကြလေ၏။ ထိုဘက်သို့လိုက်၍ မျှားမကြာမီပင် လမ်းပြင်၍နေသောနေရာကို ရောက်ကြသဖြင့် လမ်းကြိတ်စက် သူလားကို မေးမြန်း၍ကြည့်ရာ....

"ဗိုးဂန်တီးကအန္တားမေ၊ ကိုဟီးဂါရီဘီနိမ်းအာတား၊ ဆာ ထစ်" ဟု ပြန်၍ဖြေလိုက်သဖြင့်၊ ဘယ်ကားမှမလာကြောင်းသိ ၍ ကားကိုပြန်လှည့်၍မောင်းကာ၊ ပြည်လမ်းကိုဆက်လက်၍ လိုက်ကြရပြန်လေ၏။ ၅ မိုင်ခန့်လောက် မောင်းမိသောအခါ မိုတော်ကားတစင်းပျက်၍နေသည်ကို တွေ့ရပြန်သဖြင့်၊ ဆင်း၍ ဒရိုင်ဘာအားမေးကြည့်ရာ၊ တနာရီမတ်တင်းလောက်က၊ ကား တစင်းထွက်သွားကြောင်းနှင့် ကား၏ပုံသဏ္ဌာန်နှင့်တကွဆိုးအ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လင်ပြောပြလေ၏။ ထို့ပြင် မုံတော်ဆိုင်ကယ်တစင်းကိုလည်း တွေ့ရ၍ ထိုမုံတော်ဆိုင်ကယ်မှာ "ရက်အင်ဒီယန်" ဖြစ်သည့်ပြ တခန့်တခုမှာ ဂိုက် ၁၀၀ ခန့်ခွာ၍ မောင်းသွားသည်ကိုပြ ပြသိရှိရလေ၏။

တောက်တဲ့ကြီးသည် အုံးကြည်ကို ပါးစပ်ပိတ်၍ခေါ်သွား ကားပေါ်သို့ရောက်သောအခါ၊ အနေ့ခင်အဖွဲ့အားလုံးကိုဖြေ လွှတ်လပ်စွာထားလေ၏။ သို့သော် ကားမှာအလုံပိတ်ထား မှန်များသည်းထန်စွာရှာကာ မှောင်မိုက်၍နေသဖြင့်၊ အုံးကြ မှာ မိမိအားဘယ်ကိုခေါ်လာသည်ကို မသိနိုင်ပေ။

"ရှင်ကျမကို ဘာလုပ်ဘို့ခေါ်လာတာလဲ"

"မင်းကိုစဉ်းစားဘို့အချက်တခုပေးမလို့၊ ဒီညလွှန်ရင် မ ဆောဘူး"

"ဘာစဉ်းစားဘို့အချက်လဲ"

"မင်းငါ့ကိုပေါင်းသင်းဘို့သဘောတူပြီး မနက်ဖြန်နံက် ဒီပြည်ကအတူတူထွက်သွားကြဘို့ဘဲ"

"ဘယ်တော့မှ သဘောမတူနိုင်ဘူး၊ ဘယ်လိုဘဲ ချော ချောက် မရဘူး" ဟု အုံးကြည်သည် စိတ်ကို ရဲတင်းစွာထား ပြောလိုက်ပြီးနောက်၊ တဦးကိုတဦးစကားမပြောကြဘဲ၊ ပါသွာ ကြလေ၏။ ထိုသို့လိုက်ခဲ့ရင်း သန်းခေါင်းအချိန်သို့ ရောက်လ ၍လာသောအခါ၊ တောက်တဲ့ကြီးသည် လမ်းပေါ်သို့လှမ်း ကြည့်လိုက်ပြီး၊ အနည်းငယ်ရှေ့သို့ဆက်လက်မောင်းစေ၍၊ တ သောနေရာတွင် ကားကိုရပ်စေလေ၏။ ထိုနောက် မအုံးကြည်ကို ကားပေါ်မှဆင်း၍ "လိုက်ခဲ့" ဟုခေါ်ကာ၊ အဖွဲ့ဖွဲ့ကျနေသော မိုးရေအောက်တွင် မှောင်သောလမ်းဖြင့်ခေါ်သွားလေ၏။

မောင်ချစ်ဆွေတို့သည် လမ်းတွင်တွေ့သမျှရွာများကိုဝင်၍ မေးမြန်းကာဖြင့် မောင်းနှင်၍လိုက်ကြရာ၊ မိမိတို့နှင့်ရင်ဆိုင်ကား တစင်းမောင်းလာသည်ကို တွေ့ရလေ၏။ ထိုကားမှာ အလျင်အ မြန်မောင်းလာသဖြင့်၊ လက်ပြရုံဖြင့်ရပ်မည်မဟုတ်သောကြောင့် မိမိတို့ကားကို လမ်းတွင် ကန့်လန့်ဖြတ်၍ ရပ်ထားလိုက်ရလေ၏။ နီး၍လာသောအခါ ထိုကားသည် ထိုး၍ရပ်သည်တွင် တက္ကစီ ကားဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရလေ၏။ မောင်ချစ်ဆွေတို့သည် ထို ကားဆီသို့လျှောက်၍သွားကြလေ၏။

"ဒီကားဘယ်ကမောင်းလာတာလဲ" ဟု ဆိုကာ ကားတံခါး လှမ်း၍ကြည့်လေ၏။ ဒရိုင်ဘာသည် ရီးတီးယားတားလုပ်နေစဉ် မောင်စောမောင်သည် ကားဘီးကိုကြည့်ရာ၊ ရွှံ့နှင့်ရောလျှက်ရှိ သောမြေနီများကိုတွေ့ရ၍၊ "မင်းမော်ဘီကပြန်လာတာ မဟုတ်လား" ဟု မေးမှ ဒရိုင်ဘာက ခေါင်းညိတ်လေ၏။

"မင်းဘယ်သူ့ကိုလိုက်ပို့လလဲ"

"လူကိုတော့ မပြောတတ်ဘူး၊ လမ်းကငှားလို့ လိုက်ပို့ တာဘဲ"

"မင်းမှန်မှန်ပြော၊ မပြောရင် လိုင်စင်နဲ့လူကို ဘမ်းရလိမ့် မယ်" ဟု ဆိုကာ ခြောက်လုံးပြူးကိုထုတ်၍ စုံထောက်ဘက် ဆိုင်ရာ အမှတ်အသားကိုပြမှ၊ ဒရိုင်ဘာသည်လန့်ကြောက်၍သွား ပြီးနောက် စုံထောက်က ၂ ခါ ၃ ခါ ထပ်၍ငေါက်ရုံနှင့် မိမိကို ငွေများစွာပေး၍ခေါ်သဖြင့် လိုက်ပို့ရကြောင်းနှင့်တကွ အစုံအ လင် ပြောပြပြီးလျှင်၊ "ကျွန်တော့ကိုအပြစ်မပေးရင် ကျွန်တော် လိုက်ပြီးပြပါ့မယ်" ဟု ဆိုလေ၏။

"ကောင်းပြီ မင့်ကားကိုရှေ့ကမောင်း"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထို့နောက် ကား ၂ စင်းသည် မှော်ဘီဘက်သို့ လှည့်၍ မောင်းနှင်ထွက်သွားကြလေ၏။ မကြာမီ ရှေ့ကကားသည်ရပ်၍ ထိုကားမှဒရိုင်ဘာသည် ကျဉ်းမြောင်းသော လမ်းကလေးတခုကို ညွှန်ပြလေ၏၊ မောင်ချစ်ဆွေတို့သည် မိမိတို့ကားကို ထားခဲ့၍ ထိုလမ်းကလေးအတိုင်းရှောက်ကာ၊ လုမ်းဘေး တဘက်တချက်ကို လက်နှိပ်ဓါတ်မီးဖြင့်ထိုး၍ကြည့်ကာ သွားကြလေ၏။

ကိုက် ၅၀ မျှ ရှောက်မိသောအခါ၊ မောင်စောမောင်က "နေအုံး ဟောဒီမှာ" ဟု ဆိုကာ လမ်းဘေးသို့ ခုန်၍ ဆင်းသွားလေ၏။ မောင်ချစ်ဆွေသည် ၎င်း၏နောက်သို့ လိုက်သွားရာ စောမောင်ကြီးသည် သစ်ပင်တပင်ကိုကပ်၍ ထောင်ထားသော မော်တော်ဆိုင်ကယ် အနီတစင်းကို ငုံ့၍ကြည့်နေသည်ကို တွေ့ရလေ၏။ မော်တော်ဆိုင်ကယ်မှာ အသစ်တမျှရှိ၍ ရွှံ့များပေကျံလျက်၊ ဓါတ်မီးခွက်မှာ မိုးရေကြောင့် စေက်၍နေသည်ကိုကိုး တွေ့ရလေ၏။

"ဒီဆိုင်ကယ်ဟာ အသစ်စက်စက်ရှိသေးတယ်၊ နောက်က သားရေကုပ်ကလေးထဲမှာတော့၊ ဆိုင်ရှင်က ဝယ်သူနာမယ်ထည့် ပေးလိုက်မှာပဲ" ဟု စောမောင်ကြီးကဆို၍၊ သားရေအိတ်ကို ဖြုတ်ပြီးလျှင် လှန်၍ကြည့်ကာ "ဟိုက်" ဟုဆို၍ စကားရပ်လေ၏။ ကျဲကော်ပြားကလေး၌ ရေးထားသော စာသည်ကား "မြဘူး၊ ဆူးလေဘုရား လမ်း"

အခန်း ၁၃။

မအုံးကြည်သည် အလျား ၁၀၊ ပေ အနံ ၆ ပေခန့်ရှိသော အခန်းကလေးတခုထဲတွင် ရောက်ရှိလျက်၊ တောက်တဲ့ကြီး

ယောက်ထည်းသာ ထိုအခန်း၌ရှိလေ၏။ ထိုအခန်းမှာ ... လှသဖြင့် မအုံးကြည်မှာ အခန်းကို ကြည့်ရှုခြင်းနှင့် ... စိတ်မှာ ပျောက်၍သွားလေ၏။ အခန်းကို ဆင်ပြင်ထားမှာ ရိုးရိုးမျှဖြစ်သည်၊ အိပ်ရာတခု၊ စားပွဲတလုံး၊ ကုလားထိုင် နှစ်လုံးသာရှိသည်။ ပျဉ်ခင်းသောကြမ်းတွင် ဖျောင်းနှင့် ... ညစ်ပတ်နေသော ကော်ဇောခင်းထား၏။ နံရံတဘက်တွင် ... လျက်ကား သေတ္တာ ၂ လုံးရှိ၍၊ သစ်သားများမှာ အသစ်စက်ရှိသေး၏။ အုံးကြည်ကြည့်နေသည်ကို တောက်တဲ့သည် ... လိုက်၍ကြည့်ပြီးလျှင် မခံ့မညားပြုံးရယ်၍ "အဲဒါ ရွှေ မင်းငွေနဲ့ ငါ့ငွေတွေပဲ၊ သန်းပေါင်းအများကြီး။ ဒီသေတ္တာ ... ထဲမှာ ရှိတယ်" ဟု ခပ်ဆပ်ဆပ်ပြော၏။

အုံးကြည်သည် တစုံတရာကို အာရုံစူးစိုက်ကာ ကြည့်နေလေ၏။ ထိုသေတ္တာများအနား၌ ဖလ်ဘူးကြီး ၄ လုံး ရှိလေ၏။ အုံးကြည်နေသောနေရာမှကြည့်သော် ထိုဖလ်ဘူးကြီးများထဲ၌ ဖြူသောအရာများရှိသည်ကို သိရသော်လည်း အရေလား၊ အဆိုင်အခဲလား ခွဲခြား၍မသိနိုင်ပေ။

"ထိုင်"ဟူ၍ တောက်တဲ့က ကုလားထိုင်တလုံးကို ညွှန်၍ပြ၍ အမိန့်ပေးလေ၏။ ၎င်း၏အမူအရာမှာ သွက်လက် ဖြတ်လတ်၍ တည်တန့်လေ၏။မျက်နှာချင်းဆိုင်ထိုင်မိသောအခါ အုံးကြည်၏ စိတ်၌ တောက်တဲ့သည် မျက်နှာဖုံးကို ချွတ်မည်ဟု ထင်သော်လည်း ထင်သည့်အတိုင်း မဖြစ်ပေ။

"ကိုင်း....မအုံးကြည်၊ မင်းဘာပြောချင်သေးသလဲ၊ ငါ့ကို ကြိုက်မယ်မဟုတ်လား၊ သို့မဟုတ် ဘဝအဆုံးခံမလား၊ ဒီအခန်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထဲက ကျွဲ ၂ ယောက် လင်မယားအဖြစ်နဲ့ ထွက်သွားကြမလား၊ ဒါမှမဟုတ်ရင် ၂ ယောက်စလုံး အသက်ပြောင်းကြမလား"

တောက်တဲ့သည် ထိုင်ရာမှထပြီး ဖလ်ဘူး ၄ လုံးရှိရာသို့သွား၍ တလုံးကိုင်ပြီးလျှင် "ငါ ဒီဖလ်ဘူး လေးလုံးကို ခြေနဲ့ကန်ပြီး ခွဲလိုက်ပြီးမှ ငါ့မျက်နှာဖုံးကို ချွတ်ပြမယ်၊ မင်းမသေခင်တော့ ငါ ဘယ်သူလဲဆိုတာ သိရမှာဘဲ၊ မသေခင်ကလေးတွင်မှ ပြမှာဘဲ"

အုံးကြည်သည် တောက်တဲ့၏မျက်နှာကို တည့်တည့်ကြည့်၍ "ရှင် ကျမကို ဘာပြုလို့ လိုချင်ရတာတုံး" ဟု မေးလေ၏။

"မင်းကို တကာယ်ကို ကြိုက်လို့ဘဲ။ ချစ်ဆွေကို မင်းချစ်သလောက် ငါ့ကို ချစ်တယ် မချစ်ဘူးဆိုတာတော့ မပြောတတ်ဘူး၊ ငါ့စိတ်ထဲမှာ မင်းအချစ်ကို လွယ်လွယ်နဲ့ ရနိုင်ခဲတယ်လို့ ထင်တဲ့အတွက် မင်းကို ငါမြတ်နိုးပြီး အဘိုးတန်တယ်လို့ အောက်မေ့တာ။ မရနိုင်ဘူးဆိုတဲ့ဟာမျိုးမှ ငါလိုချင်တာ။ ငါလိုချင်တဲ့ဟာဆိုရင်လဲ ဘယ်တုံးကမှ မရဘဲ မရှိခဲ့ဘူး"

"ရှင့်ကိုတော့ မပေါင်းဘူး၊ အသက်ကိုသာ အသေခံမယ်"

"စဉ်းစားတတ်တဲ့ မိန်းမဆိုရင် သေရတာသက် ဆိုးတဲ့ဟာတွေ ရှိသေးတာကိုတွေးမိလိမ့်မယ်။ အဆိုးဆုံးကို မတွေ့ရသေးသမျှ မင်းမသေရသေးဘူး"

ထိုနောက် တောက်တဲ့သည် ထပ်၍စကားမပြောဘဲ အိတ်ထဲမှ ဖဲထုတ်တထုပ်ကိုထုတ်ပြီးလျှင် စားပွဲပေါ်သို့တင်၍ တယောက်တည်း "ဆိုလစ်တဲယား" ကစား၍ စဉ်းစားခန်း ဖွင့်နေလေ၏။ နာရီဝက်မျှကြာလျှင် ဖဲထုတ်ကိုခြေရင်းသို့လွှင့်ပစ်လိုက်ပြီး ထိုင်

ရာမှထလေ၏။ ထပြီးလျှင် အုံးကြည်ကို ကြည့်လိုက်၏။ ၎င်း၏မျက်လုံးများထဲတွင် အုံးကြည်၏သွေးကို ခဲ၍သွားစေလောက်သည့် တန်ခိုးသတ္တိကို ပြလေ၏။

"မင်းတသက် ငါ့မျက်နှာကိုဖြင့် မြင်ရတော့မယ် မထင်ဘူး" ဟုဆိုကာ စားပွဲတင်မှန်အိမ်ကို လက်လှမ်းလိုက်လေ၏။ မီးစာသည် တဖြည်းဖြည်း အောက်သို့နိမ့်လာ၍ အလင်းရောင်သည် ရော့၍လာလေ၏။ ထိုအခိုက်တွင် တံခါးကို ခပ်ဖြည်းဖြည်း ခေါက်သံသည် ပေါ်လာလေ၏။

"တောက်...တောက်.... တောက်တတောက်...တောက်"

တောက်တဲ့သည် မလှုပ်ရှားဘဲ မီးအိမ်ကိုကိုင်ရင်း ရပ်နေ၏။

"တောက်....တောက်.... တောက်တတောက်....တောက်"

တံခါးခေါက်သံသည် ထပ်၍လာလေ၏။ တောက်တဲ့သည် မီးစာကို ပြန်၍မြှင့်ပြီး တံခါးဆီသို့ သွားရောက်လေ၏။

"ဘယ်သူလဲ"

"ဝူချန်း" ဟူသောအသံဩကြီးကိုကြားရလျှင် တောက်တဲ့မှာ လန့်၍သွားလေ၏။ "မြန်မြန်ဖွင့်စမ်းပါ မြန်မြန်" ဟု ထပ်၍ အပြင်မှ ဆိုလေ၏။

တောက်တဲ့သည် လေးလံသောတံခါးကျင်ကိုဖြုတ်၍ အိတ်ထဲမှသော့ကိုထုတ်ရင်း "ဝူချန်း မင်းဘယ်လိုပြေးလာသလဲ" ဟု မေးလေ၏။

အပြင်ဘက်မှနေ၍ တံခါးကို အတင်းတွန်း၍ ဖွင့်လိုက်ရာ တောက်တဲ့မှာ ပက်လက်လန်၍ နံရံကိုသွားကပ်လေ၏။ တံခါးဝ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[illegible]ချားစွတ်စိုသောအင်္ကျီကိုဝတ်ထားသျက်၊ ခေါင်းကို ဆော[illegible]အရွမ်မပါသော သူတယောက်ရပ်၍နေလေ၏။

[illegible]သည်ကား ကိုမြဘူးပေတည်း။

"နောက်ကို ဆုတ်နေ"

အုံးကြည့်သည် မိမိအား ပြောသည့်စကားဖြစ်သည်ကိုသိ၍ [illegible]ဆုတ်ကာ ကြက်သေ သေနေလေ၏။ မြဘူးသည်ကား ၎င်းအား လှည့်၍မကြည့်ဘဲ တောက်တဲ့ကို မျက်စိထဲက မလွှတ်အောင် ကြည့်နေလေ၏။ ၎င်း၏ လက် ၂ ဘက်သည် အိတ်ထဲသို့ ရောက်သွားပြီး "ဟော့—ကျောက်လုံး၊ ငါလိုချင်တာကို သိတယ် မဟုတ်လား" ဟု မဘင်းမပြောသောအသံဖြင့်ဆိုလေ၏။

"လိုချင်တာ—ယူတမ်းပေါ့" ဟု တောက်တဲ့က အသံကို ထွက်အောင် မနဲညှစ်ထုတ်၍ဆိုလေ၏။ ဆိုပြီးသည်နှင့်တပြိုင်နက် ၎င်းသည် မိမိလက်ကိုလှုပ်လိုက်ရာ၊ အုံးကြည်မှာ ဘယ်သူဘာလုပ်လည်းကိုပင်မသိလိုက်ရပေ။ ဆိုခဏတွင် ဆင့်၍ ပစ်လိုက်သော သေနတ်သံ ၂ ချက်ထွက်၍လာပြီး၊ တောက်တဲ့ကြီးမှာ နံရံတွင် မှီကာ-ယိုင်၍ကျသွားလေ၏။ ၎င်း၏ခြေထောက်များသည်၊ ဖယ်ဘူးများနှင့်ကပ်၍နေသဖြင့် တောက်တဲ့သည်၊ ထိုဖယ်ဘူးများကို ဖေါက်ခွဲလိုက်ရန်၊ ခြေနှင့်ကန်မည်ဟု ခြေကိုမြှောက်လျှင်မြှောက်ခြင်း၊ မြဘူးသည် နောက်တချက်ထပ်၍ပစ်လိုက်ရာ၊ တောက်တဲ့မှာ ပက်လက်လန်၍သွားလေ၏။ သို့သော် ၎င်းသည် ကုန်း၍ ထလာပြန်ပြီး အသက်တချက်ပင့်၍ရှိုက်လိုက်ပြီး၊ လန်၍ ကျသွားကာ၊ လက်နှစ်ဖက်မှာ အစင်းသားဆန့်၍နေလေ၏။

ထိုအခိုက်တွင် အပြင်ဘက်မှ ပြေးလာကြသော[illegible] ကို ကြားရပြီးလျှင်၊ မောင်ချစ်ဆွေသည် တံခါး[illegible] ရာ၊ အုံးကြည်သည်၎င်းအား ပြေး၍ဘက်လေ၏။ ထို[illegible] မောင်ကြီးဝင်လာလေ၏။

"ကျွန်တော့မိတ်ဆွေများ သက်သေအဖြစ် မြင်[illegible] ပြပါရစေ၊ ဒီလူကို ကျွန်တော် သတ်လိုက်ရတာ ကျွန်[illegible] သက်ကိုကာကွယ်ရန်အတွက်ဖြစ်ပါတယ်" ဟု မြဘူးကဆို[illegible]

"သူဘယ်သူလဲ" ဟု ချစ်ဆွေကမေးလေ၏။

မြဘူးသည် အေးဆေးစွာ "တောက်တဲ့ဆိုဘာ-သူပါဘဲ၊ နာမည်ရင်းကတော့ ကျောက်လုံး လူဆိုးနာမည်ကျော် ထောင်ထွက်တယောက်ပါဘဲ"

ထိုအခါ စုံထောက်ကြီး မောင်စောမောင်က "ကျောက်လုံးပါဘဲလို့ အစကတည်းကကျွန်တော်သိပြီးသားပါ" အားရပြုံးရွှင်သောအမူအရာနှင့်ပြော၍ "သူသေပြီလား" ဟု မေးလေ၏။

မြဘူးသည် ကိုယ်ကိုကိုင်း၍ ကျောက်လုံးခေါ် တောက်တဲ့ကြီး၏ ရင်တွင်းသို့ လက်နှင့်စမ်းကြည့်ပြီး၊ "ဟုတ်ကဲ့-သေရှာပြီ၊ ခင်ဗျားတို့လက်ထဲကလုပြီး ကျွန်တော် သတ်လိုက်ရတာကိုဖြင့် [illegible]မ်းနည်းပါရဲ့—ကိုစောမောင်၊ နို့သော်လဲ ကျွန်တော်မသေရခင် [illegible]သေမှုဖြစ်တဲ့အလုပ်ပေဘဲကိုး၊ ဒီညမှာ တယောက်ယောက် တော့ သေကိန်းကျုပြီးသားဖြစ်နေတာကိုး-ခင်ဗျ"

စောမောင်ကြီးသည် ဒူးထောက်၍ တောက်တဲ့၏ မျက်နှာ [illegible]ချည်ထားသောကြိုးကို ဖြေလေ၏။

မောင်ချစ်ဆွေက "အင်းဗပက်တော် ဖူးညိုအသတ်ခံရတာ [illegible]သည်မှာပေါ့၊ ကြည့်ပါလားဓါတ်ဘူးတွေ မြင်ရဲ့လား-"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စောမောင်ကြီးသည် ဖလ်ဘူး ၄ လုံးကို လှမ်းကြည့် ခေါင်းညိတ်လေ၏။ ထိုနောက် မြဘူးကို လှည့်၍ကြည့်က "ဆိုင်ငွေအိုး... ခင်ဗျားမဟုတ်လား" ဟုမေးလိုက်ရာ "မြ သည် မှု... ကြောင်းကို ဝန်ခံသည့်အလား ခေါင်းညိတ်လေ

စောမောင်ကြီးသည် နှုတ်ခမ်းကိုစေ့ပိတ်၍၊ မျက်စေ့ကို မှေးမှေး... ပေကာလပ်ပေကာလပ်ပြုလျက်စဉ်းစားပြီးနော မိမိခြေရင်းရှိ အလောင်းကိုပြန်၍ကြည့်လေ၏။

"ကိုင်း ကိုရွှေတောက်တဲ့ မင်းမျက်နှာကို ကြည့်ရဦးမ မပေါ့" ဟုဆိုပြီးလျှင်၊ စောမောင်ကြီးသည် မျက်နှာဖုံးကို ဖြုတ်လိုက်ရာ...ကျော်ဇံ၏ မျက်ခွက်ကို အားလုံး တွေ့မြင် လေသတည်း။

၀ ၀ ၀

အခန်း ၃၂။

နေရောင်ခြည်သည်၊သမိုင်း"မာလာရုံ"အိမ်က... ပေါက်မှ ထိုးပေါက်၍ အတွင်းသို့ ဝင်လျက်ရှိလေ၏။ ထို... ရောင်သည် စားပွဲပေါ်၌တင်၍ ပြင်ဆင်ထားသော ပျော... ပါးပါးစားသောက်ကြရန်ဖြစ်သည့် နံနက်စာ ထမင်းဟင်း ... ကန်များပေါ်သို့ ကျရောက်လျက်ရှိလေ၏။ ထိုစားပွဲကို ဝိုင်း... ထိုင်နေကြသောသူများအနက်၊"မြဘူး"ဟု တွင်ခဲ့သော ငွေအိုး သည်၊ ပုံပြောသည့်သတ္တယ် ရင်း၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ဖွင့်ဟပြောဆို လေ၏။

ကျွန်တော့နာမည်အရင်းကတော့ ကိုစောမောင်ရှမ်းဆထင် မြင်တဲ့အတိုင်း ငွေအိုးပါဘဲ၊.... ကျွန်တော့ကို အကျဉ်းစာရိတ္တ အလျောက် ဆုံးဖြတ်ချက်ချရပါလိမ့်မယ်၊ နို့သော်လဲ လွန်ခဲ့တဲ့ ၁၀--နှစ်အတွင်းမှာ ရာဇဝတ်မှု ကျူးလွန်တဲ့ အပြစ် တချက်မှ မရှိခဲ့ပါဘူး၊ ကျွန်တော် ဖွားရာဇာတိကတော့ မြိတ်မြို့ကပါဘဲ နို့သော်လဲ ယိုးဒယားမှာ.... ကြီးပြင်းခဲ့ပါတယ်၊ လူဆိုးပြီမိ နက္ခတ်နဲ့ရှင်ပြီး မွေးလို့လားမသိဘူး၊ ငယ်ငယ်ကတည်းကကိုယ့် လက်နဲ့လုပ်ပြီးရတဲ့ ငွေကို မလိုချင်ဘူး၊ ဒီလိုလဲ ရှာမစားချင်ဘဲ သူများရှာဖွေပြီးသားကို အဆင်သင့် လက်နှိုက်ယူချင်တဲ့စိတ်သာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

များပါတယ်၊ အပေါင်းအသင်းဖျက်ဆီးလို့မဟုတ်၊ မိဘအလို လိုက်လို့ မိုက်နေတာလဲမဟုတ်၊ သွေးဆောင်လို့လဲ မပါဘဲ... [illegible]ကောင်းတဲ့သူငယ်ချင်းလဲမရှိခဲ့ပါဘူး၊ အမှန်ကိုဆိုကြစို့လို့-ဆို ရင် ကျွန်[illegible] အစပြုလာပုံဟာ အခုကျွန်တော် တွေ့ရတဲ့ [illegible] လူဆိုးတွေရဲ့လုပ်ပုံနဲ့ ကွာပါတယ်”

“ကျွန်တော်ဟာ... ခပ်ငယ်ငယ်ကဘဲ ဘဏ်တိုက်ကြီးတွေ [illegible] ခိုးပုံတွေ ကြည့်ရှု မှတ်သားပြီး လိုက်စား လေ့လာခဲ့ [illegible]ပါ၊ ဆရာဝန်များလိုပေါ့ ခင်ဗျား၊ အရိုး, အကြောအချင် အကြောင်းသင်ကြရသလိုပေါ့၊ လူဆိုးတယောက်ဟာ မိမိလုပ် ရမဲ့ကိစ္စမှာ တွေ့ကြုံရမဲ့အခက်အခဲ အနှောက်အရှက်တွေကို ဘယ် ပုံဘယ်နည်းနဲ့ ကျော်လွှားနိုင်အောင် လုပ်ရမယ်ဆိုတာကို မသိ ရင် ခုတင်ကပြောတဲ့ ဥပမာကို ခိုင်းရမှာဖြင့် အကြော, အသွေး အရေအမြေးကို မသိဘဲ ဖြတ်တောက်တဲ့ ဆရာဝန်လိုကြတာ ပေါ့၊ တတ်တဲ့ လူတွေနဲ့ မတတ်တဲ့ လူဘယ်ပုံ ခြားနားသလဲဆို ရင်ဖြင့် အမဲသတ်တဲ့ လူနဲ့ ဆရာဝန်လိုပေါ့၊ တယောက်ကတော့ အကြောအချင်အကြောင်းကို ဘာမှမသိ ခုတ်ဘို့ထစ်ဘို့ဖြတ်ဘို့ သာသိပြီး၊ တယောက်ကတော့ ခုတ်တာဖြတ်တာခြင်း တူပေမဲ့၊ အကြော,အသွေး, နေပုံ, တည်ပုံ သိသလို ကွာခြားတဲ့ နည်း အတိုင်းပါဘဲ၊ ကျွန်တော်ပြော[illegible]တာ သဘောကျလား”

“ကျွန်တော်ဒီအလုပ် စ,တော့မယ်ဆိုတော့ စက်ာပူမှာသွား ပြီး ပဋ္ဌမဦးဆုံး မီးအာမခံသော့တွာလုပ်တဲ့ အလုပ်ရုံမှာ ၅–နှစ် တိတိအလုပ်လုပ်သေးတယ်၊ ဒီလိုလုပ်ရင်း သော့အိမ်လုပ်ပုံ၊ အာမ ခံသော့ စီမံပုံ၊ သံမဏိဟာ ဘယ်ပုံဘယ်နည်းနှင့် ဆန့်နိုင်တယ်

ကျွေးနိုင်တယ်ဆိုတာများကို လုံလုံလောက်လောက် [illegible] အခြေထိ သင်ခဲ့ပြီး၊ အားလပ်တဲ့အချိန်မှာ... [illegible] အရေးအကြီးဆုံး ပညာတရပ်ကို သင်ရပါတယ်၊ ဒီပ[illegible] နိုင်ငံခြားငွေ အမျိုးမျိုးကို လွဲနည်း ပြောင်းနည်း[illegible] ဒီပညာဟာ... အင်မတန် အရေးကြီးတဲ့အပြင် ခက်[illegible] သာမညလူဆိုရင် သူ့တသက် သင်ယူရမှာဘဲ”

“နေ့ဝယ်ဒယားကိုပြန်ပြီးတော့(အဲဒီအခါမှာ အသက် ၂[illegible] နှစ်လောက်ရှိပြီ)လက်နက်ကရိယာတစုံရအောင်စုဆောင်းလိုက်ရ ရတယ်၊ ဒီကရိယာများရအောင် ငွေ ၃-ထောင်ကျော် ကုန် အောင် လုပ်ရတယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားတို့ ယုံချင်မှယုံမယ်၊ ကျွန် တော်ကုန်ခဲ့ရတာဖြင့် ဒီမျှမက ဖြစ်မှာပါဘဲ၊ အဲဒီကရိယာနဲ့... “ထိုင်းနေရှင်နယ်ဘဏ်တိုက်” ကို တယောက်ထဲဝင်ပြီး ကြဲလိုက် တာ၊ အဲဒီပဌမဆုံးအချိတွင် မြန်မာဝင်ငွေနဲ့ဆိုရင် ၆–သိန်း လောက်ရလိုက်တယ်၊ နောက်ကျွန်တော်တိုက်တဲ့အကြောင်းတွေ ကိုဖြင့်-မပြောတော့ပါဘူး၊ တချို့ကိုမေ့တောင် မေ့ကုန်ပြီ၊ တချို့ကလဲအရေးသိပ်မကြီးလှဘူး၊ မအောင်မြင်ဘဲ ရှိတာလဲရှိ သေးတာဘဲ၊ နို့သော် ဒီလို ကျွန်တော်ဝင်ပြီး တိုက်ခိုက်ယူတယ် ဆိုတာတွေဟာ ကျွန်တော့ပါးစပ်ကဖွင့်ပြီးမပြောရင် ကျွန်တော် တိုက်ပါတယ်လို့ ဘယ်ပုံ ဘယ်နည်းနဲ့မှ သက်သေပေးနိုင်တဲ့ အကြောင်းမရှိဘူးဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ စဉ်းစားမိမှာလိမ့်မယ်...၊ “မာတင်နီယား” သင်္ဘောပေါ်မှာ တိုက်သွားတယ်ဆိုတဲ့ အမှုက် မှာသာ ကျွန်တော့နာမည်နဲ့မကင်းဘဲ ရှိနေတာပါဘဲ”

၁၈၈၇-ခုလောက်မှာ မာတင်နီးယားသင်္ဘောမှာ မြင်သစ် သုံးငွေစက္ကူများ မြန်မာလိုတန်ဘိုး သိန်းပေါင်း ၂၀-ပါလာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တယ်ဆိုတာသိရတယ်။ ဒီငွေတွေကို ၂-စုခွဲပြီး အင်မတန်ခိုင်
တဲ့ သေတ္တာ ၂ လုံးထဲမှာ ထည့်ထားဘယ်။ သေတ္တာထဲကိုမထ
ခင် စက္ကူတွေပိပိပြားပြားနဲ့ သိပ်သိပ်သည်းသည်းဖြစ်နေအော
ဟိုက်ဒရောလစ် ပရက်ရှားနည်းနဲ့ဖိပေးရတယ်။ သေတ္တာတလုံး
၃၅ ထုပ်ရှိပြီး တလုံးက အထုပ် ၂၀ ရှိတယ်။ အခုလို ဒီအတိုင်း
၂ စုခွဲထားပုံ ကျွန်တော်အသေအချာ မြွောနေတာက တခြာ
ကြောင့် မဟုတ်ဘူး၊ အခုဆက်ပြီးပြောမဲ့ အကြောင်းများကြ
တော့ ထပ်ပြီးမေးဘို့မလိုအောင် ရှင်းရှင်းပြောတာ။

"ကျွန်တော်ကသင်္ဘောဟာ သီဟိုဠ်ကိုတိုက်ရိုက်သွားလိမ့်မယ်
အောက်မေ့တယ်။ ဟိုတုန်းအခါက မြန်မာပြည်ဘက်ကိုမလှည့်
ဘဲကိုဗျာ၊ နောက်တော့ ကျွန်တော်မှန်းထားတာဟာ ပျက်က
တာပေါ့။ ငွေတွေကိုတော့ယူပြီး ကျွန်တော့ သေတ္တာထဲ ရောက်
နေပြီ။ သင်္ဘောက အလုံခန့်ထဲမလဲမဟုတ်တဲ့ သေတ္တာကို အစား
သွင်းပြီးပြီ။ နို့ပေတဲ့ ပင်လယ်ထဲမှာ လှိုင်းတွေ လေတွေကြီးပြီး
ကြောက်စရာကောင်းလောက်အောင်ဖြစ်နေတော့ သင်္ဘောဟာ
ရှေ့ကိုဆက်ပြီးလဲမသွားဝံ့၊ နောက်ကိုပြန်ပြီးဆုတ်ဘို့လဲ မဟုတ်
တော့ မြန်မာပြည်ဘက်ဝင်ပြီးကပ်ဘို့လာတာကိုး။ ကျွန်တော်တ
လူဆိုးများထုံးစံဟာ ဘယ်ပုံဘယ်နည်း လုပ်မယ်ဆိုတာစောစော
ကဆုံးဖြတ်ပြီးဖြစ်နေတော့ အခုအခြေအနေအတိုင်းဆိုင် ဖြင်ပြီး
စီမံရတော့မဲ့ အတိုင်း စစ်ပွဲတို တုန်းမှာ အစီအမံတမျိုး မြင်
ရမဲ့ကိစ္စနဲ့ကြုံကိုက်တဲ့ စစ်ဗိုလ်ရဲ့ အခြေအနေကို တွေ့နေရတာ
ပေါ့ခင်ဗျာ။အဲဒီတော့ဒီနေရာမှာ အကူအညီလူလိုလာတာပေါ့။
ကျွန်တော်တယောက်ထဲလဲ လုပ်လို့မဖြစ်နိုင်၊ အလုပ်ကလဲ အင်

မတန်ကြီးတယ်။ ဒါနဲ့ဘယ်အကြောင်းနဲ့မဆို ယုံကြည်လောက်
တဲ့လူ ရှာရပါရော"

"ကျောက်လုံး" လားဟု မောင်စောမောင်ကစိုးစမ်းလေ၏။

မြဘူး(ငွေအိုး)သည် ခေါင်းခါလေ၏။

"မဟုတ်ဘူး ခင်ဗျားထင်တာလွဲတယ်။ ဒီလူ့နာမည်ကိုတော့
မပြောပါဘူး သူလဲသေပါပြီ။ အင်မတန် သစ္စာရှိပြီးယုံကြည်ရ
လောက်တဲ့လူဘဲ။ နို့သော်လဲအမြဲတန်း မူးနေတာကခက်တယ်။
အသောက်တော့ကျွန်တော်ကမရဘူး၊ ဦးကျောက်ကို အသုံးပြုပြီး
တိုက်ခိုက်ယူလေ့ရှိတဲ့ ကျွန်တော်တို့လိုအစားထဲက လူမျိုးနဲ့အရက်
နဲ့ဆိုတော့ "အရက်မူး-ကျဲ့ခိုးပေါ"ဆိုတာထက်ကဲပြီး ကျဲ့ကိုမခိုး
ရမိက မိနေဘို့ရှိတာဘဲ။ ဒါနဲ့ကျွန်တော်နဲ့ လူယုံနှစ်ယောက် ကြံ
ကြံရတာပေါ့လေ။ သင်္ဘောဟာဖြင့် အိန္ဒိယသမုဒ္ဒရာထဲ ရောက်
မှဘဲ ငွေကိုစစ်ဆေးမှာဘဲ။ ဒီတော့မြန်မာပြည်အကပ်မှာ ပြေး
နိုင်ရင်ကောင်းတာဘဲလို့ အောက်မေ့ပြီး ပြေးပေါက်ကိုသာကြံရပါ
တယ်။ နို့သော်ရန်ကုန်ဆိပ်ကမ်းကပ်မှ ဆင်းရင်ဖြင့်အကောက်
ဘက်ကရှာမှာမို့ ဂါတ်ကို ကိုယ်တိုင်သွားတာလို ကျနေမှာဖြစ်
တဲ့အတွက် လမ်းခုလပ်ကပြေးဘို့ ကြံတာပေါ့ခင်ဗျာ"

"ကံအားလျော်စွာဘဲဒီညမှာ မိုးကြီးမှောင်ကြီးကျနေလေ
တော့ ပင်လယ်ထဲကိုကြည့်လို့ ဘာမှမမြင်နိုင်ဘဲ ရှိနေတဲ့အခါ
မှာ သင်္ဘောကယ်နေ့ တင်ပြီးပြန်လာတဲ့ ကတ္တူကြီး တစင်းဟာ
သင်္ဘောနဲ့ဝင်ပြီး ငြိနေပါရော။ ဒီတင်ကတ္တူက ရွက်ကြီးတွေ
ဖြုတ်မချခင် ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် သေတ္တာတလုံးစီကိုင်ပြီး
သင်္ဘောပေါ်ကနေ ကြိုးနဲ့လျှောချပြီး ကတ္တူပေါ် ဆင်းတာပ

www.burmeseclassic.com

ဘဲ။ နောက်ကတ္တူနဲ့ သင်္ဘောနဲ့လွှတ်ပြီး တကဲ့စီ ထွက်လာကြ ကျွန်တော်တို့ကတ္တူပေါ် ပါလာတာကို ပဲ့နင်းကြီးလုပ်တဲ့လူက တွေ့ပါရော။ နို့ ပေတဲ့သူ့ ပါးစပ် ငွေနဲ့ဆိုလိုက်တော့ ဖြစ်မဲ့ကိစ္စ တခါထဲအေးသွားရော မဟုတ်ယ်လား”

“ဒါနဲ့တိုတိုဘဲ ပြောပါရတော့။ ဓားဝယ်ကို ကျွန်တော်တို့ ရောက်ကြပါရောခင်ဗျား။ အဲဒီညမှာ ဓားဝယ်မှာ အိပ်ကြတယ် ပဲ။ နို့ ပေတဲ့အခန်းတွေဘာတွေ ငှားပြီးတဲ့နောက် ကျွန်တော့လူက အချိန်လဲကျလာတော့ မနေနိုင်။ ကျွန်တော်က လည်းနဲ့အေးမိတာနဲ့အရက်ဆိုင် တဆိုင်အသွားမှာသင်္ဘောပေါ် ကငွေတွေ ဓားမြတိုက်တဲ့ သတင်းကို ကြားရတာနဲ့ တခါထဲအိပ်ခန်းကိုပြန်ပေးခဲ့ရပြီး ဒီအခန်းဟာလဲကျွန်တော်တို့ လိုက်လာတဲ့ ကတ္တူပေါ်ကပဲ့နင်းကြီးလုပ်တဲ့ လူ ညွှန်ကြားတဲ့အခန်း ဖြစ်လေတော့ ဒီအခန်းထဲမှာ ကြာကြာနေမိရင် လက်ထိပ်ခပ် ခံရပြီးမှ အပြင်ထွက်ရမဲ့ အကြောင်းသိတော့ ပြေးကြရပါရော”

“ကျွန်တော်က သေတ္တာတလုံး၊ ကျွန်တော့လူက ပေါ့တဲ့ သေတ္တာဆွဲပြီး လာခဲ့ကြတာ ရေးကို ရောက်ပါရော။ ဒီမြို့ရောက်တော့ ကျွန်တော့် လူက သဲငွေဖေါဖေါသုံးရတော့သိပ်ပြီးသောက်ထားပေ့။ ကြာရင်ကျွန်ုပ်ပေါ်တော့မယ်ဆိုတာ သိပြီး။ ကျွန်တော်ကလဲသူ့ကိုမယုံနိုင်ဘူး။ နို့ ပေတဲ့ဒီလူဟာ [illegible]တော့မပေါက်ပါဘူး။ သူလဲဘဲလိုက်ချင်တဲ့စိတ် မရှိတော့လို့လား မသိတော့ဘူး တနေ့တော့ငွေခပ်များများတောင်းပြီး ထွက်သွားလိုက်တာ အဲဒီကတည်းက ဒီလူကိုမတွေ့ရဘူး။

“ဒီလိုဖြစ်ပြီး ကျွန်တော်တယောက်ထဲ ကျန်နေတဲ့ အခိုက်မှာ သေတ္တာ ၂ လုံးနဲ့ ကျွန်တော်သွားပြီး နေလို့မဖြစ်တာ သိတာနဲ့ အကြံတမျိုးထုတ်ရပါတယ်။ အဆင်သင့်ဘဲအိမ်ဟောင်းတလုံးကို ရောင်းရန်ရှိသည်’ ဆိုတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်ဆွဲထားတာ တွေ့ရတော့ အိမ်ရှင်ကိုလိုက်ပြီးရှာတော့ တွေ့ပါရော။ ကျွန်တော့ [illegible] မြန်မာသုံးငွေတွေပါလာပါသေးတယ်။ဒါနဲ့ဒီအိမ်[illegible] မိဘများနေခဲ့ဘူးတဲ့ အိမ်ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်[illegible] မှာသွားရှုကြီးပြင်းနေပြီးမှ မိဘများ အိမ်ဟောင်း [illegible] မပျောက်ပျက်ကောင်းဘူးလို့ ထင်မြင့်တဲ့ အတွက် [illegible] အောင်လာပါတယ်။ ဒီအိမ်ကိုကျွန်တော်မနေသေးခင်[illegible] မှ မငှားဘိုအကြောင်းတွေပြောပြီး အိမ်ကိုဝယ်လိုက်ရော။ဒီအိမ် ဝယ်တာက တခြားမဟုတ်ဘူး၊ ဒီအိမ်ဟာလမ်းနဲ့ ဝေးတဲ့ အပြင် အိမ်ထဲမှာရေတွင်းအပျက်ကြီးတခုရှိပြီး အပေါ်ကပျဉ်အုပ်ထားတာကိုးဗျ။ ဒါကြောင့် ဒီ ရေတွင်းပျက်ထဲမှာ သေတ္တာတလုံး ထားခဲ့ပြီး။ ကျန်သေတ္တာတလုံးနဲ့ ရန်ကုန်ကိုပြေးလာပြီး ငွေတွေကို လဲလှယ်ဘို့ ကြံတာကိုးခင်ဗျ”

“အဲဒီရေတွင်းထဲမှာ ပေါ့တဲ့ သေတ္တာကိုချပြီး အပေါ်က ကျောက်စရစ်ခဲတွေနဲ့ဖုံး။ နို့ ပြီးပျဉ်ပြားကိုအုပ်ပြီးပျဉ်ပြားပေါ် ကို ခဲတွေဘာတွေနဲ့ ဖိထားပါရော။ အဲဒီလို စီမံပြီးမှ ကျန်တဲ့ သေတ္တာတလုံးနဲ့ ရန်ကုန်ကို ကျွန်တော်ရောက်လာပါတယ်။ ရန်ကုန်ရောက်တော့ စောစောက ကျွန်တော်ပြောခဲ့တဲ့ လူယုံက ညွှန်လိုက်တဲ့ လူဆိုးရဲ့နာမည်ကိုသတိရတာနဲ့သူနဲ့မပေါင်းသင်းခဲ့ဘူးတဲ့ လူဆိုးဆိုတဲ့ ငလုံးကိုရှာပါရော။ မြန်မာပြည်မှာဖြင့် အာမခံ သေတ္တာကို ခဲလေးကစား စရာလောက် အောက်မေ့တဲ့ လူဟာ သူဘာယောက်ဘဲလို့ ပြောသကိုး။ နှစ်ပေါင်း လပေါင်းကြာအောင်ရှာမှ အဲဒီ “ငလုံး” ဆိုတဲ့ လူကို တွေ့ရတယ် ဒီလူဟာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြောက်လုံး ဆိုသူဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရပါတယ်။ ကျွန်တော့် လူကပြောလိုက်တဲ့အတိုင်းမှာဖြင့် ဘယ်အရေးမဆို သူ့ကိုသာ ပေါင်းရင် အကူအညီပေးနိုင်တယ်လို့ ပြောတယ်”

“ဒါနဲ့အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စလဲပေါ်လာပါရော၊ ကိစ္စကဘာယ်လို လဲဆိုတော့ ကျွန်တော်လူယုံလုပ်ထားခဲ့တဲ့လူကို မှုးနေတန်းမှာ အမ်းခြိုးမိတဲ့အတွက် မူးမူးနဲ့ ရှောက်ပြီးဖေါ်တဲ့ သတင်း ကြားရ သောကြောင့်ခင်ဗျ။ ဒီတော့ မဖြစ်ချေဘူး၊ ငွေတွေကို အမြန် ဖျောက် ဖျက်မှတဲ့ဆိုပြီး ကျောက်လုံးကို တွေးမိတာဘဲ၊ မြေဖောက် တော့ တွင်းဝင်ဖြောင့်တယ်ဆိုတာလို လူကောက်ချင်းတော့ဖြင့် တန်ပါလိမ့်မယ်လို့ ကြံတာပေါ့။ နို့သော်လဲ ဘယ်ဟော့မှ တွင်း ဝင်မဖြောင့်ဘူးခင်ဗျ။ သူခိုးချင်းချင်း သဲစွာရှိတယ်ဆိုတဲ့စကား မှားတာကို ကိုယ်တိုင်တွေ့ရတာဘဲ၊ ဒီအကြောင်းပြောရင် သိပါ လိမ့်မယ်”

“ဆိုခဲ့တဲ့အတိုင်း ကျွန်တော်လဲ ကျောက်လုံးရဲ့အိမ်ကို [illegible] တော့ ရောက်သွားပါရော။ ကြည့်မြင့်တိုင် အင့်မတန် နာ[illegible] တဲ့လမ်းမှာ သူနေတာပေါ့ခင်ဗျာ။ ဒါနဲ့ သူ့အိမ်ရောက်လို့ တံခါးခေါက်လိုက်တော့ တံခါးဟာ ဂရုထားပြီး ဖွင့်တဲ့အနေ မျိုးနဲ့ ဖြည်းဖြည်းပွင့်လာတယ်၊ ကိုကျောက်လုံး ဆိုတာလားလို့ ကျွန်တော်ကမေးလိုက်တဲ့အခါ အဲဒီလူက သူအိမ်မှာမရှိဘူးလို့ ပြောပြီး တံခါးကိုပြန်ပြီးပိတ်လိုက်မယ်အကြံမှာ ကျွန်တော်က ခြေထောက်ထိုးသွင်းလိုက်ပြီး ခံထားလိုက်တော့ တံခါးမပိတ်နိုင် တော့အား။ သူဟာ ကျောက်းလုံးဖြစ်တယ်ဆိုတာ ကျွန်တော့်စိတ် ထဲမှာ အလိုလိုရိပ်မိလို့ လုပ်တာဘဲ။ ဒီတော့မှ သူက “ဝင်ခဲ့လေ” ဆိုပြီး အခန်းထဲကိုခေါ်သွားတယ်။ ဒီညကလဲ အတော်မှောင်[illegible]

ဇာထဲသွာဘဲ။ တအိမ်လုံးမှာ မီးရောင်ဆိုလို့ စားပွဲခုံ[illegible] တင်ထားတဲ့ ရေနံဆီမီးခွက်တခုဘဲရှိတယ်။ ကျွန်တော်[illegible] ဆိုတာ သူသိတယ် ထင်ပါတယ်”

“အထဲကိုရောက်ပြီး ထိုင်မိကြတော့ သူက ခင်ဗျားယိုး[illegible] အား မဟုတ်လားတဲ့။ ခင်ဗျားမို့ လို့ ဒီလိုအတင့်ရဲပြီးလာတာ ခင်ဗျား ကျုပ်ဆီကိုလာလိမ့်မယ်ထင်လို့ ဒီလိုပုလိပ်တွေ [illegible] ပြီး ချောင်းနေကြတယ်လို့ ပြောတော့ ကျွန်တော်ကလဲ ကျွ[illegible] တော့မှာ ကြုံရတဲ့ အခက်အခဲကို ပြောလိုက်တာပေါ့။ “ကျုပ်မှာ ငွေ ၁၀-သန်းကျော်ဘိုး နိုင်ငံခြားသုံး စက္ကူတွေ ပါလာတယ်။ ကျုပ်တို့နှစ်ယောက်အတွက်တော့ ကောင်းကောင်းကြီးလောက် မှါတယ်။ အခု ပုလိပ်တွေကလဲ ကျုပ်ကိုသိပ်ပြီးလိုက်နေကြတော့ ကျုပ်ပြေးမှဖြစ်လိမ့်မယ်။ ဒီတော့ ကျုပ်မှာ ပါလာတဲ့ ငွေတွေကို ခင်ဗျားက အပြောင်းအလဲလုပ်စေချင်တာဘဲ”။ ဒီလိုပြောလိုက် တော့ သူက “ကောင်းပြီ၊ လုပ်ပေးမယ်၊ ခင်ဗျား ကျုပ်ကို ဘယ်လောက်ပေးမလဲ”လို့ မေးတော့ “တဝက်ပေးရတာပေါ့” လို့ ကျွန်တော်က ဂတိထားလျှင်ဘဲ သူလဲ အဖုံကြီး ပြုံးနှစ် သွားတယ်”

“သူပြောပုံဆိုပုံတွေဟာ အတော်ပိရိတဲ့အတွက် အင်္ဂလိပ်စာ ထို တော်တော်တတ်တဲ့လူဘဲလို့ ထင်ပြီး ကျွန်တော်တောင် အံ့ တော်ဘဲလန့်သွားမိသေးတယ်။ နောက် ကျွန်တော် စုံစမ်းမိရ တော့ အစက ဒီလူဟာ အလုပ်ကိုင်ကောင်းကောင်းလုပ်ခဲ့ကြပြီး လောကဓာတ် ပညာများတောင် သင်တယ်ဆိုဘဲ။ နောက်မှ ကျွန်တော့် လိုဖြစ်သွားတဲ့လူတယောက်ပေဘဲ၊ အခု ကျွန်တော်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြောမဲ့စကားကို ခင်ဗျားတို့ယုံမလားမပြောတတ်ဘူး။ သူနဲ့ တွေ့ခဲ့ကာ သူ့မျက်နှာကို ကျွန်တော် ကောင်းကောင်းမမြင်ရဘူး ကျွန်တော်ကလဲ သူ့မျက်နှာထက် သူ့လက်မှာ ထိုးထား တောက်တဲ့ရုပ်ကိုသာ အာရုံစိုက်မိဘာကိုး။ အဲဒီအရုပ်ကို အတော်အကွန်အကျခံပြီး ကလကတ္တားကိုပင်သွားပြီး ချွာ ဆရာဝန်တယောက်ထံမှာ ဆေးပြယ်အောင် ဖျက်ရတယ်ဆိုတာ နောက်မှ သိရတယ်”

(လူတို့တွင် ဖြူမြင့် ဖျောက်ဖျက်၍ မရနိုင်သည့် အရာများ အနက် “အိမ်ထောင်မှု-ဘုရားတည်၊ ဆေးမင်ရည်စုတ်ထိုး၊ ကျွ သုံးခု ချက်မပိုင်၊ နောင်ပြင်နိုင်ခဲ့သည့်အမျိုး” ဟု ဦး စပ်ထားသည့်အတိုင်း မင်ကြောင်စုတ်ထိုးခြင်းသည် ဖျော ဖျက်၍မရနိုင်သော အရာတခုတွင် အပါအဝင်ဖြစ်သော်လည် ယခုအခါ လောကဓာတ်ပညာ၏ တိုးတက်ဆန်းကြယ်၍လာခြင်း အားဖြင့် ထိုစကားသည် ရှေးအခါနှင့်သာသက်ဆိုင်ပေ၏။ ယခု အခါ၌ မင်ကြောင်များကို ဖျောက်ဖျက်၍ ရနိုင်ပေပြီ။ စာရေးသူ)။

“ဒီအရုပ်ကို အာရုံစိုက်မိမှန်း သူသိတော့ သူ့မျက်နှာ မမှတ်မိနဲ့အုံး သူ့အရုပ်ကိုတွေ့ရင် သူ့ကိုစွပ်စွဲနိုင်ကြောင်း သူ ရိပ်မိသွားတယ်”

“ငွေအကြောင်း ဆက်ပြီးပြောရမှာဖြင့် ကျွန်တော်တို့ စီမံ ထားပုံက ကျွန်တော် ယိုးဒယားကိုပြန်သွားမယ်၊ ရောက်လျှင် ရောက်ခြင်း သံကြိုးရိုက်လိုက်မယ်၊ သံကြိုးရတာနဲ့တပြိုင်နက် သေတ္တာထဲမှာရှိတဲ့ ငွေစာဝက်ကို ရှီစစ္စမထုပ်ပြီး ဂရင်းဟိုတယ်

ကို ပို့လိုက်ဘို့စီမံတာကိုး။ အတိုပြောကြပါစို့ ခင်ဗျား ကျွန် တော် အမျိုးမျိုး ခရီးကွေ့ ကောက်သွားပြီး ယိုးဒယားရောက် တော့ သံကြိုးရိုက်လိုက်ပြီး ငွေစောင့်နေတယ်၊ ငွေလဲမလာဘူး ဒါနဲ့ မကြေနပ်လို့ ထပ်ပြီး ရိုက်ပြန်တော့လဲ စာတောင်မှမလာ လာဘူး”

“နောက် လပေါင်းများစွာကြာမှ ဘယ်လိုဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့ ဟာကို ကျွန်တော်သိရတာပါဘဲ။ သတင်းစာထဲမှာ ကျောက်ထိုး တာ သဘောနစ်ရာမှာပါပြီး သေပြီဆိုတဲ့အကြောင်းကို ခင်ဗျား ဒါက ကျောက်ထိုးက ဒီသတင်းကို တမင်ထွင်ပြီး သတင်းစာ တိုက်ကို ပို့လိုက်တာပါ၊ ဘယ်လိုပို့တယ်၊ ဘာညာဆိုတာတွေ တော့ ကျွန်တော်မစုံစမ်းပါဘူး။ ဘာပြုလို့လဲဆိုတော့ သူမသေ ဘူးဆိုတာ သေချာပေါက် သိနေတာကို ခင်ဗျ”

“သူ့လက်ထဲမှာ နိုင်ငံခြားသုံးငွေ ၆ သန်းကျော်လောက် ကျန်သေးတာကို ပြောင်းလဲဘို့ရှိနေသေးတယ်။ ပထမဦးဆုံး သူ ဘယ်လိုလုပ်သလဲဆိုတော့ ဗိုလ်တထောင်ဘာကို ပြောင်းပြီး ပေါ်းကုန်သည်လို့ လုပ်ပြီးနေတယ်။ အဲဒီလိုနေတုန်းမှာ သူ့ရုပ် ကို ပြောင်းသွားအောင် နှုတ်ခမ်းမွေးတွေရိပ် ယိပ်ပြောင်နေ အောင် ဓာတုဗေဒဆေးတွေနဲ့ငယ်ထိပ်ကိုသုတ်လိမ်း အမျိုးမျိုး လုပ်တာပေါ့ ခင်ဗျာ”

“အဲဒီလိုလုပ်ပြီးတော့ ကျွန်တော့်ဆီက ရတဲ့ငွေတွေကို ဒုး ချည်ဘဲ လက်ဝါးကြီးအုပ်ပြီး စားချင်တော့ တောက်တဲ့အရုပ် ကလေးဖွဲ့ပါရော၊ ရည်ရွယ်ချက်ကတော့ တောက်တဲ့ကို ကျွန် တော် မှတ်မိသွားတဲ့ အတွက် တောက်တဲ့ရုပ်နဲ့လူကိုပြီး ဘမ်းရင်

www.burmeseclassic.com

သူ့ကိုမီတော့မယ်၊ ဒီတော့ လူများကို တောက်တဲ့ချုပ် ထိုးပေး လိုက်ရင် ဒီအချုပ်ဟာ ... တယောက်ထဲတွင်မကဘဲ အများမှာ ရှိတဲ့အခြေအနေ ရောက်နေတော့ ဘယ်သူ့ကိုမှ မစွပ်စွဲနိုင်အောင် ကြံတဲ့အကြံပေါ့ ခင်ဗျာ၊ သူ့မှာ ဒီလောက်ဘဲ ကြံတတ်ထယ် ထင်ပါရဲ့၊ အဲဒီအကြံအတိုင်း သူ့လက်မှာထိုးထားတဲ့တောက်တဲ့ ချုပ်နဲ့ တထည်ရာထဲတူတဲ့ အချုပ်မျိုးကို ထိုးပေးတာပေါ့၊ ဘယ်သူ မှလဲ အလကားသက်သက်တော့ အသားအနာခံပြီး အချုပ်မထိုး ပေဘူး မဟုတ်လား ခင်ဗျာ၊ ဒီတော့ အထိုးခံတဲ့လူတိုင်း ငွေပေး ရတာပေါ့၊ အဲဒီကစပြီး တစ,တစနဲ့ တောက်တဲ့အဖွဲ့ကြီးကို ဖြစ် လာတာပါဘဲ၊ သူနဲ့ပထမဦးဆုံးတွေ့ရတဲ့ လူထဲမှာ ဘိုးသာဆိုတဲ့ လူဆိုးလုပ်ခဲ့ဘူးတဲ့ လူကြီးနဲ့ တွေ့တာပေါ့၊ ဒီလူကြီးက စာထဲ မရေးတတ် ဘတ်လဲ မဘတ်တတ်ဘူး”ဟု ပြော၍ ခေတ္တမျှရပ် နေစဉ်...

မောင်စောမောင်က ဝမ်းသာအားရ မိမိ၏ ပေါင်ကိုပုတ်ပြီး “ဟာဟုတ်ပီ ဒီနေရာမှာ ခလေးအကြောင်း ပေါ်တာပေါ့” ဟု ဆိုလေ၏။

မြဘူးကပြုံးလျက် “ခင်ဗျားတို့ ထင်နေတဲ့ ခလေးဟာတကယ် ရှိတာမဟုတ်ဘူး၊အဲဒီခလေးဟာတခြားဟုတ်ရိုးလား၊ဦးဘိုးသာ ပေါ့၊ စာရေးစာဘတ် သင်နေရတုံးပေါ့ဗျ၊ လတ္တာလမ်းမှာတွေ့ ရတဲ့ ခလေးအဝတ်အစားတွေ ဆိုတာလဲ ခင်ဗျားတို့ကို လှည့် ပတ်လိုတဲ့အကြံနဲ့ ကျော်ဇံက ဉာဏ်ဆင်ပြီး ထားတဲ့ဟာပေါ့၊ ကစားစရာအရုပ်ဆိုတာလဲ ခင်ဗျားတို့ အတွေးရှုပ်သထက် ရှုပ် အောင် တမင်ဆင်လိုးတွေ့ပါဘဲ၊ ဒီလိုအဘိုးကြီးကို သေသေချာ

ချာ နှာချသင်ကြားပြီးသော့မှ ရန်ကုန်ကို ခေါ်လာပြီး၊ ဦးဘိုး သာ အိမ်ယာအဆောက်အဦးနှင့် ငွေပြောင်းငွေလဲ လုပ်ငန်းဌာန အလုပ်တိုက်ကြီးကို ဖွင့်တာပေါ့၊ စင်စစ်မှာတော့ အဘိုးကြီးဟာ ဘာမှမလုပ်ရပါဘူး၊ တနေ့လုံးစားပွဲပေါ်မှာ ထိုင်ပြီး အနေနှား နေဘို့အလုပ်ဘဲရှိတာဘဲ၊ တကယ်လုပ်ရတော့ သူစာရေးဆိုပြီး လုပ်နေတဲ့ ကျော်ဇံကသာ လုပ်ရတာကို ဒီလူဟာဖြင့် တွေ့ရတဲ့ လူအပေါင်းမှာ အတော်ကို လည်ပတ်ပေသကိုးဗျ၊ ဦးဘိုးသာ အလုပ်သာဆိုတယ်။

“တကယ်ကတော့ သူ့အလုပ်ပါဘဲ၊ ကျော်ဇံဟာ ဦးဘိုး သာဘဲဆိုရင် မမှားဘူးပေါ့၊ ဘာလဲဆိုတော့ ဦးဘိုးသာနဲ့ ... ဒီအလုပ်နဲ့ဟာ ဘာမှမဆိုင်ဘဲကလား၊ အဲဒီလိုကျော်ဇံက သူ့ ကိုယ်ကို စာရေးဆိုပြီး လူများမသင်္ကာတာမဖြစ်သေးသမျှ လုပ် နေတာပေါ့ နောက်တော့ သူလဲ တောက်တဲ့နဲ့ ပတ်သက်လိမ့်မယ် လို့ ခင်ဗျားတို့ ရိပ်မိလာတယ်လို့ သူထင်ပြီး သူ့ကိုသူ အလုပ်က ထုတ်ပစ်လိုက်တယ် မဟုတ်လားဗျ၊ နောက်ပြီးတော့လဲ သူ့ကို တောက်တဲ့က သေနတ်နဲ့ ပစ်သွားသလိုလို ဉာဏ်ဆင်ပုံ မှတ်မိရဲ့ မဟုတ်လားလို့၊ သူဘဲတောက်တဲ့ သူဘဲကျော်ဇံ သူဘဲ ဘိုးသာ ပါဘဲဗျာ”

“ဒီအတွင်းမှာ တောက်တဲ့ အဖွဲ့ကြီးမားလာလေတော့ ... ဒီအဖွဲ့ကြီးကို ဘယ်လိုအသုံးချရပါမလဲလို့ သူစဉ်းစားမိလာပါ ရော၊ ငွေကလဲတနေ့ထက်တနေ့ထွက်ပြီးနေ၊ သူကလဲငွေကိုအလ ကားကုန်ရမှာသမြောသားဗျ၊ အသင်းသား လူ ဘယ် တွေလဲ... နေ့စဉ်လိုဝင်နေကြ၊ အဲဒီတော့ ယခင်ကတော့ ဘာမှညလုပ်ခဲ့တဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တောက်တဲ့အသင်းကို လူဆိုးသင်းဖြစ်အောင်လုပ်ပြီး ငွေလမ်းဖွင့် ခြိမ်းစာပေ့ါဗျာ၊ နို့ပြီး သူ့အကြောင်းကို ပေါ်မယ်ထင်ရင် အဲ့လူတယောက်ကို သတ်ခိုင်းလိုက်တာဘဲ၊ အဲ့ဒီလူတွေထဲမှာ ညာဏ်ရည်ညာဏ်သွေးနဲ့ပြည့်စုံတာ ၂-ယောက်ဘဲပါတယ်၊ မျှား နဲ့ စုချန်းပေါ့ခင်ဗျာ၊ ခင်ဗျားတို့ အရင်တုန်းက လိုက်နေတဲ့ သာဝေဆိုတဲ့အကောင်ဟာ မျှားပေ့ါဗျာ၊ ဒီပြင်လဲ … လက် စေခိုင်းထက်တဲ့လူတွေ ပါပါသေးရဲ၊ နို့သို့သော် ဒီလူတွေကို တော့ ခင်ဗျားတို့ဘယ်တော့မှသိမှာမဟုတ်ပါဘူး၊ ဘယ်လောက် ညာဏ်ကြီးတဲ့ တောက်တဲ့လဲဆိုရင် အစိုးရဘက်မှာ သူ့လူတွေ ဝင်နေလေတော့ သူလုပ်ချင်တိုင်းလုပ်လို့ ဖြစ်နေတာပေ့ါဗျာ၊ မျှားဘဲ သက်သေထားပြီးကြည့်တော့”

“နို့ပြီး ဦးဘိုးသာအိမ်ဟာ-အဆောက်အဦးနှင့်ငွေလဲအလုပ် တိုက်ကြီးဆိုပြီး ထွင်လိုက်တော့၊ နိုင်ငံခြား ငွေတွေကို လက် ပြောင်းလက်လွဲလုပ်လို့ သိပ်ကောင်းနေတာပေါ့၊ ဒီအထဲမှာ သူ တချက်လွဲသွားတာပေ့ါဗျာ၊ လွဲပုံကတော့တခြားမဟုတ်ပါဘူး၊ ဦးဘိုးသာကို မထင်မရှားမကြိုမကြားထဲမှာ သွားပြီးထားတဲ့ အချက်ပေါ့ဗျ၊ နောက်အဘိုးကြီးကို မီးခိုးလျှောက်ပြီး လိုက်နေ တယ်ဆိုတာကိုသိတော့မှ အိမ်တဆောင် မီးတပြောင်နဲ့တင်ပြီး အဝတ်အစား အလှအပနဲ့ မိုတော်ကားတွေဘာတွေ ဆင်ဖြင် မွန်းမန်တာပေါ့ဗျာ၊ နောက်ပြီးသမိုင်းကိုသွားတဲ့အမှုကလေးနဲ့ မစသတ်လိုက်တာပါဘဲ၊ ဖစ်သတ်တုန်းက ဦးဘိုးသာနေတဲ့တိုက် ခေါင်မိုးပေါ်မှာ-ကျွန်တော်ရှိတယ်ဗျ၊ ကျွန်တော်လဲကောင်း လို့ ခင်ဗျားတို့လက်ထဲက သိသိကလေး…. လွတ်ခဲ့ရတာဘဲ၊ ကျွန်

တော်ကိုတွေ့ရင် ခင်ဗျားတို့အထင်လွဲပြီး ကိစ္စတွေ များကုန် မှာဘဲ၊ ဟိုတုန်းက အနေပြောသလိုဖြစ်လိုက်ရင် အခုတွေ့တဲ့ မျက်ပုံတွေဟာ တမျိုးပြောင်းလဲနေမှာဘဲ၊ ဒါမျိုးလဲ — မရှိဘူး”

“တောက်တဲ့အရုပ်အထွေး ဒီတွင်ဘဲ ရပ်လိုက်ပြီးတော့ ကျွန် တော့အကြောင်း ပြောကြစို့လားလို့ ဆိုရင် လွန်ခဲ့တဲ့ ၅-နှစ် လောက်တုန်းက ကျွန်တော်မှာ အပြတ်ပြတ်အငတ်ငတ် ဖြစ်နေ တာပါဘဲ၊ အဲဒီလိုဖြစ်တဲ့အတွက် ရေးမှာထားခဲ့တဲ့ငွေကို မြန်ပြီး ယူလေမှာဘဲလို့ အောက်မေ့ပြီး အမျိုးမျိုးဒုက္ခဆင်းရဲတွေ ခံကာ၊ ကျွန်တော့်အကြောင်းကိုလဲ လူတွေမသိစေဘဲ၊ ကျွန်တော်ဝယ် လိုက်တဲ့အိမ်ကို ကျွန်တော့အိမ်လို့ မပြောရဲဘဲ၊ ဒီအိမ်မှာခြံစောင့် လိုလိုလုပ်နေပြီးမှ တဖြည်းဖြည်း ရေတွင်းထဲက ငွေကို ရှာယူရ တာပေါ့ ခင်ဗျာ၊ ငွေလဲရရော၊ နိုင်ငံခြားတွေ ရှောက်လယ်ပြီး၊ ငွေအားလုံးကို လဲလို့ပြီးတော့မှသူ ငွေအမည်ကိုယူပြီး မြန်မာ ပြည်ရောက်လာတာပါဘဲ၊ နောက်ဖြစ်တဲ့အကြောင်းတွေတော့ အခုအချိန်ထိ ခင်ဗျားတို့အသိဖြစ်တဲ့အတိုင်း အထူးပြောနေဘို့ လိုမယ်မထင်ပါဘူး”

“ဒီတော့မှ—တောက်တဲ့ကို ကျွန်တော်လိုက်ပြီး ရှာရတာကို ခင်ဗျ၊ ရှာရင်းဘယ်လိုမြင်လာသလဲဆိုတော့ တောက်တဲ့ရုပ်ကို သာလိုက်နေရင်ဖြင့် သေတောင်တွေ့မှာမဟုတ်ဘူး၊ လူကိုလိုက်မှ ဘဲဆိုပြီး ကြံစည်နေတုန်းမှာ အဆင်သင့်ဘဲ ဦးဘိုးသာထံမှာ တောက်တဲ့ရုပ်ရှိတာတွေ့ရလေတော့၊ သူ့ကိုချည်လိုက်မပြီးလိုက် နေတာပေါ့၊ ဒီအခါမှာ သူစာမထင်ဘူးဆိုတာသိရတာဘဲ”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုအခါ မောင်ချစ်ဆွေကဝင်၍ “လတ္တာလမ်းမှာ.... ခဲထော အစတ်အစသွားတွေ ကျန်နေတယ်ဆိုတာ သိရကထဲက ဦးဘိုးသာ စာမရေးတတ် မဘတ်တတ်တာ သာသိရပြီး၊ ကျော်ဇံ ဟာ တောက်တဲ့ဘဲလို့ စိတ်ထဲမှာယူထားလိုက်တာဘဲ”

ကိုမြဘူးသည် ခေါင်းကိုညိတ်ရင်း။

“ဒါလောက်ဘဲ ကျွန်တော်ပြောစရာရှိတယ်လို့ အောက်မေ့တာဘဲ။ ကျော်ဇံ ဟာဖြင့် တကဲ့ကိုဉာဏ်ရည်တူရှားတဲ့ လူပါဘဲ။ ဒီ အလုပ်ကဆင်နှပြီး အားတဲ့အချိန်ကလေး နဲနဲကလေးနဲ့ဘဲ ဒီလောက် ကြီးမားတဲ့ တောက်တဲ့အဖွဲ့ကြီး အုပ်ချုပ်နိုင်တာသာ ကြည့်ပေတော့၊ တွေ့သမျှလူတိုင်း သူ့ပိုက်ကွန်ထဲ သွင်းလိုက်တာဘဲ။ ဒါနဲ့တောင် သူ့ကို သိတဲ့လူရှားတယ်။ မျှားဟာဖြင့် သူ့ကိုဘုရားပေးတာနဲ့အတူတူဘဲ။ သူ့လက်နှစ်ဘက်လို အားကိုးရတဲ့အတွက် သူဟာ တောက်တဲ့အဖွဲ့ထဲမှာ လခ အများဆုံးရတဲ့ အကောင်ဘဲလို့ ထင်တာဘဲ။ ခင်ဗျားတို့တွေ့ပါလိမ့်မယ်။ မျှား မှာ အခု သိန်းနဲ့ကိုချီပြီး သူ့လက်ထဲမှာ ငွေရှိတယ်”

\+ \+ \+

ကိုမြဘူးသည် ရန်ကုန်သို့ ပြန်၍သွားပြီးသည့် နောက် မောင်ချစ်ဆွေနှင့် မောင်စောမောင်တို့သည် မြဲဝသို့ လမ်းလျှော ၍လာကြလေ၏။

မောင်ချစ်ဆွေက “ကိုစောမောင်၊ ကနေ့တော့ ကျွန်တော် အပြန်နောက်ကျလိမ့်မယ် ထင်တယ်”ဟု ပြောလေ၏။

“ကျွန်တော်ကဖြင့် ခင်ဗျားအခုည ဒီမှာဘဲအိပ်လိမ့်မယ်လို့ အောက်မေ့နေတာဘဲ။ ဒါထက် မနေ့ညက တောက်တဲ့အသင်း ထဲက သေတ္တာကြီး ၂ လုံးကို ခင်ဗျားမြင်မိသေးရဲ့လား”

“မမြင်မိဘူးဗျ။ ငွေသေတ္တာတွေလား”

“ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်တော်တော့ မြင်မိတာပေါ့။ ကျွန်တော်တို့ မအုံးကြည်ကို ပြန်ပြီးခေါ်လာကြတော့ ရှိသေးတယ်။ နောက် ပုလိပ်တွေနဲ့ ကျွန်တော်ပြန်ပြီးသွားတော့ မရှိဘူး။ ဒီအတော အတွင်းမှာ “ကိုမြဘူး” တယောက်ဘဲ ရှိတာဘဲ”

ထိုနောက် တယောက်မျက်နှာကိုတယောက် ကြည့်နေကြပြီး မောင်ချစ်ဆွေက “ဒီအကြောင်းနဲ့ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော်တို့ စုံစမ်းဘို့ မသင့်တော့ဘူး ထင်ပါတယ်။ “ကိုမြဘူး” ကျေးဇူးတွေ ကျွန်တော့အပေါ်မှာ အပုံဘဲ တင်နေတယ် ဆိုရမှာပါဘဲ”

“တင်ထိုက်ပြီလား ခင်ဗျာ။ သူသာ မအုံးကြည့်ကို မကယ်ရင် ခင်ဗျား လူပျိုကြီးလုပ်နေရတော့မှာဘဲ။ လူပျိုကြီးလုပ်နေရတာ ထက် လူပျိုတခုလပ်ဆိုရင် သာပြီး မုန်းလိမ့်မယ် ထင်တယ်”ဟု ပြောနေစဉ် မအုံးကြည်သည် အိမ်ထဲမှ ထွက်၍လာလေ၏။

မအုံးကြည်သည် မောင်ချစ်ဆွေနှင့် ယှဉ်မိကြသောအခါ မောင်စောမောင်သည် ပြုံးရွှင်သောမျက်နှာနှင့် “ကိုင်း....ကျွန် တော့ နောင်တော်နဲ့ မရီးတို့ ခင်ဗျား၊ ကျွန်တော်ပြန်ဘို့ အခွင့် ပြုပါအုံး”ဟု ဆိုပြီး တံခါးဝသို့ ရောက်ခအောင် ထွက်သွားပြီးမှ ပြန်၍လှည့်ကြည့်ပြီးလျှင် “ဘယ်တိုက်မှာ ဘိတ်ကြားစာရိုက်ရ မလဲ”ဟု ဆို၍ ထွက်သွားရာ မောင်ချစ်ဆွေနှင့် မအုံးကြည်တို့ မှာ ပြုံးရွှင်ကာ ကျန်ရစ်ခဲ့ကြလေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုအခိုက်တွင် အိမ်ရှေ့မန်ကျည်းပင်အုံခေါင်းထဲမှ ပြောက်ားသော အကောင်တကောင်သည် ပြူးကျယ်နေသော မျက်လုံး[illegible]ကိုဖြဲလျက် နီရဲသော အာပေါင်ကို ဟကာ "တောက်တဲ့ တောက်တဲ့ တဲ့..တဲ့...." ဟု အော်သံကိုကြားရသဖြင့် မအုံးကြည်သည် ထိုသစ်ပင်ဆီသို့လှည့်၍ကြည့်ကာ လက်ညှိုးတလေး ထောင်ပြီး "ကိုယ်နာမည် ကိုယ်ဖေါ်ပြီး တကျော်ကျော်မအော်နဲ့ မောင်ရေ။ ဟောဒီက ဝုလိပ်တော်အရာရှိကြီးက တောက်တဲ့ ဆိုရင် ဇိုကိုကုပ်မှဖြင့် ကူ°ခနဲ မလှုပ်နိုင်အောင်နေမယ်" ဟု ဆိုလိုက်သဖြင့် မောင်ချစ်ဆွေသည် အာ·ရ ရွှင်လန်းသော မျက်နှာနှင့် မအုံးကြည်ကို "ဟောဒီလို ကူ°ခနဲဘမ်းလိုက်မယ်" ဆိုပြီး ကျုံး၍ ဖွေ့လိုက်ရာ ပြူတင်းပေါက်မှ ရပ်ကြည့်နေသော ဦးမောင်မောင်သည် မမြင်ယောင်ဆောင်ကာ တံခါးကို ပိတ်လိုက်လေသတည်း။

ပြီးပြီ

ဇဝန

စာမျက်နှာ ၂၃၂၊ ကြောင်းရေ ၈၊ ၉ သည် စာမျက်နှာ ၂၃၁၊ ပါ ဝိတိုရိယာလမ်းကို ရှင်းချက် ထုတ်ထားသောစာ ဖြစ်ပါသည်။

ထုတ်ဝေသူ

www.burmeseclassic.com